

Edward Harwood,
Frank ¹⁸⁰ Blick

NOTITIA. ELEMENTARIS.
NUMISMATVM.
ANTIqvORVM. ILLORVM.

Q V A

VRBIVM. LIBERARVM. REGVM. ET. PRINCIPVM.

A C.

PERSONARVM. ILLVSTRIVM.

APPELLANTVR.

C O N S R I P T A.

A B.

ERASMO. FRÖLICH.

S O C . I E S V . S A C E R D .

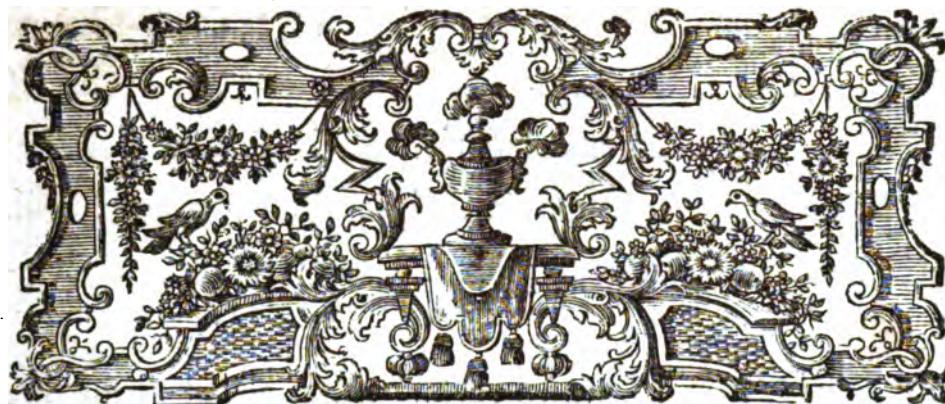

VIENNÆ. PRAGÆ. ET. TERGESTI
TYPIS. ET. SVMTIBVS. IOANNIS. THOMÆ. TRATTNER. SAC. CÆS. REG. MAT.
AVLÆ. TYPOGRAPHI. ET. BIBLIOPOLÆ.

M. D C C. L V I I I.

Edwardus ab Edwardo Harwood - DD.

AD
BENEVOLVM LECTOREM.

lementorum Rei Numismaticæ antiquæ
partem hic aliquam damus, qua videlicet
Urbium, ac Populorum liberorum, Re-
gum & Illustrium Principum, aliorumve
Numismatica notitia proponitur. Hanc præ ceteris par-

b 3

tem

14

tem tractandam suscepimus; quod eadem & ad Geographiam, atque Chronologiam illustrandam præclaro sit subsidio, & in Elementis Numismaticis, saltem plerisque, haud satis copiose, atque ad incipientium captum, utilitatemque accommodate explicata videretur.

Nobis ita hac in re versari visum est, ut primo loco de Numismatum antiquorum vocabulis, materia, classibus, deque prima eorundem vetustate aliquid delibaremus, proposita etiam alphabetorum, aliorumque characterum necessaria notitia, cuius ope legi primum vetusta pene omnia Numismatum, atque Marmorum monumenta facilius possent.

Gradu deinceps facto ad Urbium & Populorum liberorum, Regum, atque Illustrium Personarum numismata, universe antea prælibavimus aliqua, primosque complanare aditus conati sumus: singularia deinde, Catalogis potissimum, proposuimus, novaque inventa minime negleximus; ut ita facili negotio dispicere quisque complura possit, quæ in hanc diem numismata antiqua in lucem

pro-

protracta sint, aut certe quibus libris ampliorem numismatum notitiam haurire oporteat. Omnia quippe proferre Urbium, Regumque Numismata, præstituta Elementis nostris brevitas non permisit; quare prætermisimus eorum Regum singularia numismata, quorum aut nimis magnus suppetit numerus, uti Syriæ Regum: aut quorum non omnino est ordo ratioque, uti Parthiæ, Ægypti, & si qua sunt alia.

Exemplis illustrare præcepta consultum duximus, quorum nonnulla, iconismis numorum, jucundiora perinde, atque utiliora reddere studuimus. Pluribus adjumentis navus, peritusqne Magister Tironi præsto erit, quæque isthic vix delibata, aut obiter indicata sunt, apposite insinuatis animadversionibus explicata suggeret.

Non fuisssem ausus elementa ista publicæ luci committere, nisi experiendo didicisssem, in Regio isthoc Theresiano Collegio, nobilissimos adolescentes, etiam tertium decimum nondum egressos ætatis annum, tantum hac methodo, & mediocri studio profecisse, ut pleraque, etiam
non

non unicuique obvia, Urbium & Regum numismata,
suis locis, temporibusque recte assignarent. Quæ pri-
vatos inter parietes non inutilia deprehendi, ea si ali-
quantulum publico commodo, & proferendæ antiqui-
tatis numismaticæ notitiæ profuisse intellexero,
feliciter collocatam hanc fuisse operam
existimabo.

NO-

NOTITIA ELEMENTARIS
NUMISMATUM ANTIQUORUM ILLORUM,
QUÆ
URBIUM LIBERARUM, REGUM ET PRINCIPUM,
AC
PERSONARUM ILLUSTRIUM
APPELLANTUR.

C A P U T P R I M U M.

*De Numorum Antiquorum Vocabulis, & Classibus,
Generica Notitia prævia.*

umus, vel *Nummus*, ortum videtur a Græco νόμος *Lex*, vel Dorice νέμος aut νέμμος, quod veluti *Lex* commerciorum esset, aut *Legibus* certum sui pretium debeat. *Numisma*, νομισμα, idem fere significat, quod *Numus*; sunt tamen, qui *numismata* vocent nummos maiores, aut memo-
Elem. Numism. A riæ

riæ, non publici commercii causa, signatos. Alii *Numum a Nume*ro, aut alii a *Numa* rege derivant, quos non sequor.

Moneta appellatur signatum metallum, quod vel indita quadam nota, vel mole & metallo suo *monet*, quantum in commerciis valeat.

Pecunia dicta fuit, seu quod *Pecudum* loco, in mutandis deinceps mercibus adhiberetur: sive quod primorum numorum imagines fere *Pecudem* referrent: bovem, ovem, arietem, equum, capram, suem, aut alia animalia.

Materiæ causa, e qua conflati sunt olim numi, appellantur: *Aurei*, *Argentei*, *Ænei*. Memorantur olim etiam *e ferro* apud Byzantios & Spartanos: alibi *e Corio*, aut *Plumbo* confectæ monetæ, quæ: *Scortei*, *Affes*, aut numi *Plumbei* vocabantur. *Stanum* etiam Syracosiis olim fuisse pro argento, *POLLUX* e Dionysio docet. Sed eiusmodi monetarum aut nulla certæ vetustatis superat, aut omnino rarissimæ. Vidi antiquos numos ex plumbō, vel stanno, aliōve mixto, aut vili metallo conflatos; at eos olim argenti lamina contectos, ac prō argenteis obtrusos fuisse censeo, qua de numorum specie inferius paullo recurret sermo. *Plumbeos* tamen numos veteres extare, viri periti contestantur.

Aurei numi puro fere ex auro sunt, eoque plerumque puriore, quo antiquiores. Antiquos porro numos (ut id semel dicamus) universe isthic vocamus, qui a prima memoria, ad quartum circiter Æræ Christianæ saeculum, excurrunt. Mixto ex auro (accedente præcipue argento, quale *Electrum* dixerunt
vete-

veteres) habentur numi Regum Bosphori Cimmerii, Augustorum temporibus procusi, iisque rarissimi. Aurei numi serius dī-
cti sunt *Solidi*.

Argentei extant cum ex argento puro, quales vetustiores, cum ex impuro, quales Romanæ signaturæ tertio Augustorum saeculo, atque antea quoque alii in Aegypto signati, iisque crassiusculi proferuntur. Eiusmodi monetas Galli appellant: *Billons d'argent*, aut generatim: *Billons*; latine: *Aerofas*, & *Incoctiles*, ob æs argento incoctum, dicere licet.

Numos *Incusos* (quorum plurimos vidi argenteos) appella-
mus illos, qui eandem imaginem una ex parte concavam, ex
altera convexam exhibent: horum alii antiquissimi sunt, artifi-
cum ruditate, alii vero monetariorum diligentia sunt ita signa-
ti, dum metallum signandum numo signato imponebant.

Argento tincti duntaxat exhibentur numi ærei tertio &
quarto Augustorum saeculo, *Metalline* apud Italos audiunt. De-
nique antiqui monetæ adulteratores non raro pellicula argentea
(rarius aurea) obduxere subtili artificio numos plumbeos, stan-
neos, æneos; id numorum genus *Bracteatos*, *Ferruminatos*, *Sub-
eratos*, vel *Pelliculatos* nominant: Galli *Medailles fourrées*, atque
interius vile metallum appellant *l'ame*, *Animam* numi.

Ærei numi conspicuntur ex ære rufo, seu Cyprio, alii
ex flavo, atque ex quadam Orichalci specie: nonnulli ex ære
flavo Cyprioque non ineleganter permixtis, quod quidam æs
Corinthium vocant, at minus recte, ut opinor.

Magnitudinis ergo, & Molis, quarum altera e diametro circuli numi, altera etiam ex metalli crassitie desumitur, ita dispesci solent numi, uti, qui eximia, atque ultra communem modum, sunt magnitudine moleve, dicantur numismata *Maximæ formæ*, seu *Maximi moduli*: Italis *Medaglioni*, & inde *Medallions* Gallis: qui paullo maiores sunt solito, aut exigui orbis, sed solito crassiusculi, *Medaglioncini* apte ab Italis nominantur. Sed horum plerique etiam monetæ instar habebantur. Numi ærei Augustorum, præter eos, qui *maximæ sunt formæ*, in tres Clas- ses (aut plures, si libet) dividi possunt, nempe *Prima formæ*, sive *Magni æris*: tum *Medie formæ*, aut *Medii æris*: denique *Parvi æris*, seu *moduli*, aut *formæ*. Interdum magnitudines relativæ sunt ad sæcula, maiores enim primo & altero Augustorum sæculo videmus numos æreos, quam fere tertio. Observavi, æneos numos Augustorum, Romani commatis, *Prima formæ*, ex ære flavo, vel rarius e mixto: at æneos mediæ & parvæ formæ ex flavo perinde ac Cyprio ære conflatos occurrere; de Romanæ monetæ signaturis loquor: aliter enim se res habet in numis Coloniарum, & urbiū Græcissantium.

Ratione Ponderis appellantur numi plerique argentei minores vocabulo *Drachmæ*. *Drachma* est octava pars *Uncie*; libra porro Romana (quali hodie pharmacopolæ utuntur) continet *uncias* duodecim: ergo *Drachmas* sex & nonaginta.

Ærea Romana prima numismata *Librae unius*, *As* dicebantur: *Dupondius* duos valebat *Asses*. *Assis* dimidium est *Seminis*,

mis, sex unciarum: porro *Quincunx*, uncias quinque, *Triens*, quatuor, *Quadrans*, tres uncias appendebat, unde & *Teruncius* nominatus est: *Sextans* duas valebat uncias, erantque porro *Affes unciates*, ac *Semiunciales*; sed de his alibi, uti & de argenteis Romanis, quorum obvii plerique *Drachmam* appendunt, ac *Denarii* vocantur, quod denos *Affes*, sed iam imminutos, valerent; antiquiores enim *Denarii* plus appendere. *Denariorum dimidium Quinarii* sunt, horum vero *Sestertii rursus dimidii*, seu *sesquiterii affis* valore, qui etiam *Numi sestertii*, vel *Numi tantum*, interdum scribuntur.

Græci argentei habentur: *Tetradracbmi*, *Tridracbmi*, *Didracbmae*, *Drachmales* &c. id est: *Drachmarum* quatuor, *trium*, *duarum* & unius *Drachmae*, qui postremi frequentiores sunt; maiores vero argentei, *Stateres* seu *Tetradracbmi*, ac reliqui, *Majuscule formæ*, seu *Medaglioncini* vocari solent. Superfunt quoque argentei Græci *Trioboli*, seu pondere *trium obolorum*, id est, *Quinarii*, seu drachmæ dimidiæ, item alii *duorum obolorum*, sive *Dyoboli*, tum *Oboli*, *Hemioboli*, & quidam *duas tertias oboli* &c. æquantes. Erat vero *Obolus* pars drachmæ sexta, *POLLUCE* teste. Olim *Oboli*, seu *Obeli ferrei*, instar monetæ fuerant, a figura terete ita dicti.

Prætermitto alia, vel sequioris Romanorum ævi, vel minus frequentia numorum, a pondere, aut aliunde quoque sumpta vocabula, quorum notitiæ apud Celeberr. DU FRESNE, vel in *Glossario mediæ & infimæ Latinitatis*, & *Græcitatis*, vel in *Dissertatione de Imperatorum Constantinopolitanorum seu inferioris ævi numismata*

mismatibus, Glossario Latinitatis adiecta, habetur: item apud complures, qui de Mensuris & Ponderibus veterum scripsere. Penitus tamen silenda hic non putavi quædam vetustiorum numerorum vocabula, quorum alia a signata *Imagine*, alia a *Principe*, cuius erant monetæ, alia a *Loco*, in quo illæ procusæ sunt, aliunde, etiam a *Ritu sacro*, alia originem traxere.

Ab *Imagine* signata Atheniensium pervetus moneta, itemque Deliorum dicta est *Boūς*, *Bos*. Unde adagium in venales lingas: *Bos in lingua*. Alius Atheniensis numus, hodieque obvius, *Noctua* vocabatur, & idem *Kόρη Puella*; quod *Palladis* caput, & *Noctuam* referret; hinc proverbium de abscondentibus opes suas: *Multæ Noctuæ sibi tegulis latent*. Πῶλος, seu *Pullus equinus* Corinthiorum numus audiit, cui indita *Pegasi* icon. *Testudinis* iconismo, in Peloponneso præcipue, signatæ monetæ Χελώναι *Testudines* nominabantur; hinc vetus dictum de iniusto divitiarum prætio: *Virtutem & sapientiam vincunt Testudines*.

Romanorum quoque monetæ a signis suis nomina tulerent: *Bigati* numi & *Quadrigati*: *Ratiti*, in quibus *Ratis*, aut navis pars; *Victoriati*, quales etiam aliunde, & ex Illyrico præcipue, illati fuere, *Victoriae* aligeræ variis formis insignes.

Macedonici *Equites*, & Persæ regum veterum *Sagittarii*, similibus iconismis vocabantur numi, talesque fuere tricies mille *Sagittarii*, quibus Agesilaus II Spartanus cedens, Asiam deseruerat.

Principis porro a nomine monetas appellatas novimus: *Stateres Crofios*, *Philippeos*, & *Alexandrinos*: ab *Creso* Lydiæ, *Philippeo*

Lippo & Alexandrū Macedoniæ regibus. Darici numi aurei a Dario Hysdaspis filio: Damaratæi, a Demarata vel Damarata, Gelonis Syracosii Principis Coniuge, nomen traxere; quod ipsa pacem cum Therone Agrigentino conciliasset, multoque auro donata, id numismati signando impendisset. In Ægypto Ptolemaica & Berenicia numismata Regum, & Reginæ nomini suum vocabulum debent.

Deductum a loco monetæ nomen est *Æginæa*, ab Insula *Ægina*, infra Athenas Peloponneso vicina, ubi signata pervetus temporibus fuerat. Ab sacro Ritu denique appellati sunt *Numi Cistophori*, queis insculpta cernitur *Cistula*, cum prominente serpente, Baschi sacris propria, ac circumferri solita, qua de *Numorum Cistophororum specie eleganter scripsit R. P. Panel S. J.*

Plura si cupis de numorum Veterum vocabulis, signis, & ponderibus, JULII POLLUCIS ONOMASTICUM adito, lib. IX. cap. VI, cum notis variorum editum Amstelodami MDCCVI. Græce & Latine. Item EISENSCHMID de Mensur. & Ponder. Porro OTTONEM SPERLINGIUM de nummis non cufis. Denique EUCHARIUM GOTTLIEB RINK, de veteris numismatis potentia & qualitate &c. Transeamus iam a vocabulis ad numismatum Clusses, in quas illa digeri solent, aut commode possunt.

I^{ma} Classis est *Urbium & populorum liberorum*; ita dicimus numos, queis nomen urbis, aut populi inscriptum, vel proprium insculptum est symbolum, absque Principis mentione, aut vultu.

II^{da} Regum & Principum, quorum vultu aut nomine insignes sunt numi.

Possunt autem prædictæ Classes in minutiores dividi, si copia sufficiat ad formandas easdem series in vario *metallo*, variaque *magnitudine* &c.

III^{ta}. Heroum, Heroidum, Conditorum urbis, & Virorum ac Mulierum illustrium: quorum fere capita in numis visuntur, & plerumque etiam nomina, præter urbis, aut populi vocabulum, consignantur. Sed hi numi pene omnes multo serius a posteris effigiati sunt.

IV^a. Complectitur veterem Romanam ex ære pecuniam, Asses nempe, etiam imminutos, eiusque partes: item argenteos Denarios vetustiores, seu drachmæ pondere multo graviores numos, aliosque demum argenteos, in quibus omnibus præter Romæ nomen aut eius certum symbolum, nullius Viri Romani nomen legitur.

V^a. Constituitur e numis Familiarum Romanarum, quos Consulares vocant alii, a tempore, quo Consules plerumque, annuo iure, rem publicam administrabant. In hunc censum . veniunt Denarii, argentei plerique, & aurei rari (qui per catastrophes Denarii aurei dicuntur), ænea quoque numismata seu Asses, partesve Assis, in quibus nomen Romani Magistratus legitur; quo etiam revocantur aurei, argenteique numi, æneive sub Augusto ac Tiberio cusi, nominibus vel maiorum Magistratum, vel Triumvirorum Monetalium insignes. Coloniarum Romanarum

nu-

numos, sub Augustis signatos, quibus inest Magistratus nomen, quidam huc recipiunt, alii non item.

VI^a. *Aureis Auguſtorum, Auguſtarum, & Cæſarum numis* conſtat, quos deinceps *Numos Auguſtorum* compendio dicemus. Auguſtalium numorum cum vis ingens ſuppetat, in plures diſpēſcendi ſunt Clasſes. Aurea etiam maiora numiſmata componi ſolent ad unam Aureorum Clasſem.

VII^m. Argenteos Auguſtorum numos continent, tam la- tine, quam græce inſcriptos. Ubi copia eorum maior ſuppetit, potefit ex Denariis, & Quinariis, ac Sefteriis ſeparata Clasſis, item ex Majuſculis (*Medagliioncini*) conſtitui, cuius ſpeciei græcanica, in Aegypto, & fere Alexandriæ ſignata numiſmata, quidam Clasſi Aegyptiorum numorum accenſent. Subæratos ſejungi non eſt inutile.

VIII^a. Colligit Aenea Auguſtorum Maximæ formæ nu- miſmata, ſeu *Medaglioni*, tam Latina, quam Græca. Horum Ro- mana nonnulla, ſæculo III & IV præcipue, vel argento obducta, vel argenti lamellis, filiſve aureis vel argenteis, eleganti artifi- cio, vel integra, vel aliqua ſui parte, exornata inveniuntur. Sunt & numiſmata ænea lato orbe, at minus crassa, ad oram velut canaliculo incifa, & limbo eminenti, quæ *Contorniata* vulgo ap- pellant, non synchroña iis, quos repræſentant.

IX^m. Aeneos Auguſtorum, Romani Commatis, concludit numos, qui Primæ ſunt formæ: nonnulli Græcos quoque adiun- gunt, & Coloniarnim numos primi nempe moduli.

Eadem. Numism.

B

X^m.

X^{ma}. *Mediae formæ æneos eiusmodi, &*

XI^{ma}. *Parvi æris reliquos continet Auguſtorum numos.*

XII^{ma}. *Coloniarum & Municipiorum numos, ſub Auguſtis signatos, exhibet, qui ænei ſunt, & plerique latine inscripti, cuiuscunque fint molis.*

XIII^{ta}. *Numos urbium & populorum Græce loquentium continet, Auguſtis dicatos, variæ magnitudinis, niſi libeat cum numis Romanis, intra magnitudinis diuersæ Clafſes, eosdem, ſed ſeiunctos conſtituere, poſt Coloniarum numos.*

XIV^a. *Alexandrinos, aut alibi in Aegypto cuſos, complectitur Auguſtorum numos, argenteos, mixti, & puri argenti, æneos, eosque cuiusvis magnitudinis; niſi Romanorum numorum varias in Clafſes eosdem diſtribuas, ultimo ſub quovis Auguſto &c. loco reponi ſolitos.*

XV^a. *Numi barbari, incognitique. Attamen de Phœniciis, Etrūſcis, Punicis, deque Hebraicis, Arabicis, Perſicis &c. hic non agimus, quorum ſat multi cogniti ſunt; quia Græcorum tantum & Latinorum nobis in præſenti limites præfinivimus. Illorum tamen omnium novæ Clafſes formari poſſunt:*

Numismata nonnulla, ubi abundantia id fert, duas, vel plures ad Clafſes referri poterunt. Ita ſi cui Claflem Deitatum falſarum informare libeat, eam ex omnium fere Clafſium ſignis locupletare poterit; pauciflimi tamen ſunt numi, qui ſolam Deitatem, eiusve nomen, aut ſymbolum, fine urbis, aut Principis adſcripto vocabulo exhibeant. Ita etiam Regum habentur numisma.

mismata, quorum alia *Urbis populive* nomen, alia *Imperatorem Romanum* ostentant. Aliæ quoque Classes, uti *Bellicarum rerum* vel *Naturalium*, vel *Magistratum*, vel *Rituum*, aut aliarum rerum denique, pro cuiusque arbitrio, conformari poterunt.

Collectiones numismatum vocare solemus: *Musæa*, *Thefauros*, *Cimelia*, *Cimeliarchia*, *Gazas*, *Gazophylacia*, *Numophylacia*, *Numotbecas* &c. Itali Studii: Galli Cabinets appellant. Numismata pene omnia utraque ex parte, seu facie, signata fuere, rarissimæ que sunt monetæ *Heterotypæ*, sive altera tantum in parte signum referentes, altera rudes. *Facies Adversa*, vel *Antica*, sive præcipua, plerumque ea habetur, quæ *Caput* aliquod repræsentat, quod frequentissime occurrit; quod si aut utrumque caput sit effictum, aut neutra ex parte, illa erit præcipua sive *Adversa facies*, quæ ad propositam Classem proprie spectabit: altera *Aversa facies* dicetur, vel *Postica*, quæ vulgo *Revers* appellatur. Superfunt numi veteres sine omni inscriptione, aut sine ulla saltem litera, qui pervetusti fere quidem, & perpauci, *Anepigraphi* voluntur, id est: *absque inscriptione*, quorum exempla quædam exhibentur *Tabula I. Num. III. IV. & V. Tabula II. Num. XVII.* Alii numi sunt solis literis insignes, *absque* alio simulacro. *Tab. II. Num. XX.*

B a

CAPUT

C A P U T S E C U N D U M.

*Subsidia ad legendas numorum antiquorum Inscriptiones:
deque numis antiquissimis, aut proximis, brevis notitia.*

Primum tironis studium, post genericam quandam de numismatum nominibus, classibusque notitiam, in iisdem rite legendis versari debet. Proponemus hic Alphabetum Græcum, maiusculis perinde ac minusculis quibusdam elementis constans, cum usitatum in numis plerisque, tum in vetustioribus tantum occurrens: adstituentur notæ numericæ, quales numis insertæ sunt; literis enim Græci utuntur ut numeris, idque duplice ratione, quarum altera in numis obvia illa est, quam alphabeti notis adscripsimus: altera in marmoribus vetustis & libris inventienda, quam inferius referemus. Romanorum denique numerorum genesis, atque in literas mutationem, valoremque subnectemus, cuius rei Romanis in monetis usus est.

Vide Tabulam. Pro antiquitatibus latinis hæc primum tenenda.

Vetuſtiores latini raro duplicabant consonantes:

Vocabulo, vocali terminato, addebant D. plerumque.

EI. pro I. longo : E pro I: AI pro AE. OI pro OE. ponebant ſæpe: interdum V, pro I : aut O. pro V.

Illud facile quisque affequitur, unitates, dum res poscit, esse, in Græcis, decadibus adstituendas, uti, si scribere velis:

13. 27. 86. 99. ponendum fit ita:

ΙΓ. ΚΖ. ΠΣ. ΦΘ. In Græcis, quia quævis litera suo valore

re

habeta et Numeri

pp. 12.

Valor Numericus	Latinum Graeco respond.	Numeri Romani cum Arabicis.	
1	A. A. A.	I	1
2	B. B.	II	2
3	G. C.	III	3
4	D. D.	III . IV	4
5	E. brev. E.	V	5
6	E. E. pro V.	VI	6
7	Z.	VII	7
8	E. longa H.	VIII . IX	8
9	TH.	X . X	10
10	I.	XI . d.	11
20	K.	XVIII . LXXX	18
30	L. V.	XVIII . XIX	19
40	M. M.	XX	20
50	N. N. N.	XXX	30
60	X.	XXXX . XL	40
70--	Obrexe	L	50
80	P. P. P.	LXXX . XC	60
90	Q.	C. C. C.	90
100	R. R. Δ.	C. C.	100
200	S. S. S.	K. b. D.	200
300	T.	b. c.	500
400	Y.	DCCCC.	600
500	PH ^{vel} F.	λ. δ. ς. M.	900
600	CH.	M. M.	1000
700	P. S.	λ. λ. M.	2000
800	O longum	λ. λ. λ. M.	5000
900		λ. λ. λ. λ. M.	10000
		λ. λ. λ. λ. λ. M.	100000
		λ. λ. λ. λ. λ. λ. M.	200000

re plene gaudet, nihil refert, quo ordine elementa scribantur, ita: 354 reddes per: TNΔ vel per: ΔNT.

In Romanis numeris, quando minor ante maiorem ponitur, plerumque subtractionem notat, atque id fiebat compendiī causa; uti: IV pro IIII. IIXX pro XVIII. XL pro XXXX. &c. Numerorum Romanorum notæ olim non fuere literæ alphabeti, sed lineolæ rectæ, pro libitu coniunctæ, ut valorem certum significanterent. Tametsi vero vocabulum *Centum* hodie a litera C. incipiat, atque *Mille* ab M; reliqui tamen characteres aliter se habent, uti V. valet *Quinque*, D. *Quingenta*. Et vero prima numerorum figurandorum elementa hæc denique sola Latinis fuere I. V. L. &. quorum combinatione reliqui constituti sunt numeri. Nempe duo V seu 5. composita in cuspidem, valent X. 10. Item duo L opposita Λ efformant, nempe ex binis 50 fit 100, ita & 500 bis positum, facit mille Α. Nota centesimi & quingentesimi, commoditatis causa, in rotundos ductus desiere.

Alia ratio est Græcanicorum numerorum, quorum characteres in marmoribus, librisque occurunt; ubi videlicet Literæ sumuntur prime eius vocabuli; quod numerum significat, eæque sunt sequentes, (præter I. II. III. IIII. = 1. 2. 3. 4, quæ usurpantur, quomodo apud Romanos) nempe Π. valet Πέντε *Quinque*: tum Δ. Δέκα *Decem*. Porro Η veterum græcorum aspiratio in voce Ήεκατον *Centum*. *Mille* vero valet X. Χιλια: deni M. Μύρια, seu *Myrias* conficit *Decem millia*.

Numeri intermedii ita denotantur:

III	6	ΔI	11	ΔII	15	Δ	50	HH	200
III	7	ΔII	12	$\Delta \Delta$	20	$\Delta \Delta$	60	HHH	300
III	8	ΔIII	13	$\Delta \Delta \Delta$	30	$\Delta \Delta \Delta$	70	Δ	500
III	9	$\Delta IIII$	14	$\Delta \Delta \Delta \Delta$	40	$\Delta \Delta \Delta \Delta$	80	$\Delta \Delta H$	600

Ita porro II = 5000. IX X = 6000. M = 50000. & MM = 100000 &c.

Nempe nota una alteri inferta multiplicationem indicat.

Hæc numericarum siglarum species, et si ad numerorum cognitionem non faciat, sed marmorum, aliorumque monumentorum; quia tamen ad omnis antiquitatis notitiam numorum veterum amor inducere solet, hic omnino omittenda non fuit.

Quemadmodum numerorum, ita & vocabulorum compendio scribendorum ratio apud veteres viguit. Interdum vocabulum sola initiali litera una, vel pluribus indicatur uti: Θ, vel ΘE, vel ΘEB. olim: deinde ΘHB. ΘHBAΙΩΝ. *Thebaeorum*, vel *Thebarum*. Alias literæ duæ vel plures veluti unam in figuram coaptantur: uti: X. *Achæorum*. F. *Tyriorum*. R. *Roma*. Eiusmodi sigillum *Monogramma* appellatur.

Quod si quis omnem characterum veterum, scribendi que rationem, accuratius digestam, & Hebraica porro, Etrusca, Hispaniensia antiqua, iisque affinia alphabeta desideret, eum remittimus ad egregium illud, & immensi laboris opus, quod nuper Viri religiosi doctissimique e Divi Benedicti familia in Galliis edere cœperunt: *Nouveau Traité de Diplomatique*, Tome Premier à Paris MDCCCL. In quo vide Partis secundæ Sectionis II. Cap-

pita

pita III. IV. &c. usque ad XVIII. Item Tomi secundi, Partis II. continuatæ, Sect. III. Cap. I. Artic. I. &c. & Cap. XI. cum Tabulis signorum.

Monogrammata vero, & notas compendiarias, atque literis connecti solitas, quæ in Græcanicis numis quibuscunque observaveramus, sat amplis Catalogis deditimus in altera editione opellæ nostræ : *Annales compendiarii Regum & Rerum Syriæ.* Plurima horum singulis numorum explicandis Classibus, tironis commodo, inferenda curabimus.

Propositis utcunque aut saltem delibatis rebus illis, quæ generatim ad Legendas numorum epigraphas faciunt, aliquid de vetustissima pecunia antea memorandum duximus, quam ad singulares numorum Classes tironem deducamus.

Hebræi, an Græci, aut Ægyptii, Phœnicii, aliive populi numos primi signaverint, vix quisquam decidet. Mitto eos, qui ante diluvium Cainum, vel Tubalcaïnum, vel post diluvium Magog, Tharam, Abrahamum, aliosve Hebræos pecuniæ fuisse inventores coniecant, sed minimè evincunt. Mihi ea stat sententia: propriam Hebræis, signatamque ab ipsis, pecuniam aut non fuisse ante Simeonem Macchabæum, anno ante æram Christi CXLII, aut sane monetas Hebraicas, vere antiquas, anterioreisque, non extare, neque claram suppetere auctoritatem, qua contrarium stabiliatur. Fictiti numi sunt omnes, Assyrio, seu hodierno Hebraico Charactere insignes, quos quidem vidi; sed synceri Samaritanis literis sunt inscripti.

Ve.

Verum de Hebraicis numis tractare hic non instituimus, & hæc in nostris *Annalibus compendiariis Regum & Rerum Syriæ*, *sub finem Prolegomenorum* utcunque discussimus, a multis etiam antea Viris eruditis pertractata. Appensum tamen aurum, argentum, æs, sed rude, apud Hebræos iam olim fuisse, uti hodie apud Sinas cum argento fit, nemo dubitat.

De Ægyptiis nihil constat. Ad Græcos itaque, etiam Asiae minoris incolas, sermo nos deducit, quorum numismata remotam sane vetustatem præ se ferentia, supersunt. At enim primum numerum Græcorum auctorem appellare, veterum scriptorum diversæ opiniones nos vetant. Plurimum hac in re apud me HERODOTI, quippe vetustissimi testis, diserta valet auctoritas, qui lib. I. seu *Clio*. pag. 39. edit. *Jac. Gronovii*, ita habet: „ Primi autem hominum (*Lydi*) quantum nobis constat, aureum, & „ argenteum numisma publico usui procuderunt. „ Tempus non designat HERODOTUS. Si recte intelligo STRABONEM, aut EPHORUM, unde refert STRABO lib. VIII. pag. 577. edit. *Amstelod.*, is HERODOTO non contradicit, dum a Phidone Argivo rege argentum primo signatum fuisse perhibet, sed in Ægina insula, (quæ est ad Peloponnesum) idque non a primo hominum ubivis terrarum, sed in Ægina. Ælianus quidem *bistoriæ variæ* Lib. XII. Cap. X. primos Æginetas numisma procudisse memorat, illudque Æginæum appellatum fuisse; sed conciliari potest, uti STRABO. Hæc de Phidone Argivo sententia non officit doctorum virorum opinioni, qui ante captum Ilium monetam signatam

gnatam in usu fuisse idcirco negant, quod monetæ, seu signati metalli nuspiam HOMERUS meminerit; saltem diserte, ac certo. Verum Plutarchi in Theseo narratio his non congruet, qui, POLLUX consentiente, iam a Theseo bovis imaginem numismati insertam, (fors e dubio Homeri loco) perhibet. En tempora ista exordiorum rei monetariæ digesta, ad mentem PETAVII in Cbronico.

Ante Æram Christi

Theseus regnum adit Athenis	<i>circiter</i>	1231
Troianum bellum mortuo Theseo	<i>circa</i>	1194
Circiter Homero florente, Lydi numisma si-		
gnaverint, ut coniicimus,	<i>circiter</i>	1000 vel postea
Phido Argivus Rex (<i>ex marmore Arundelliano</i>)		885
Idem, nisi duo fuere, (<i>ex Petavio</i>) circa		748
Urbs Roma condita, e sententia Varronis		753
Numa Rex II. Romanorum incipit	<i>circiter</i>	714
Servius Tullius Rex penultimus Romæ	<i>circiter</i>	577

Numam, & Servium Tullium hic apposui, quod ~~æ~~ Romæ primum signatum sit vel sub Numa (ut ex PLUTARCHO in Numa nonnulli deducunt) aut potius sub SERVIO TULLIO, uti afferit PLINIUS. Attamen nullus dubito in reliqua Italia, præcipue in magna Græcia, atque in Sicilia, ante Romam conditam pecuniam fuisse fabricatam. Vix assentietur aliquis ATHENÆO lib. XV. qui ex Cytherio Poëta, Janum numi ærei auctorem prodit. Janus circa an. MCCCXXIX ante Christum vixit.

Elem. Numism.

C

Inter

Inter vetustissimos vero (accedente testimonio PLINII *Lib. III. Cap. XIV.*) Italiæ populos fuisse *Umbros* existimo, qui numum signarint, atque præ ceteris figura bovis, quam alioqui e primis fuisse constat. Movet me & scriptorum, & humorum superstitionis auctoritas. Sive enim cum HERODOTO *Lydos* inventores numidicas, sive cum STRABONE & cum AELIANO *Aeginetas*, utrumque etiam pro *Umbris* stabit; supra citatis enim locis & HERODOTUS, *Lydorum* quosdam, Tyrrheno duce, Smyrna solventes, scribit: ἀπικέσθαι ἐς Ὁμερούς: pervenisse ad *Umbros*: & STRABONOS docet: *Aeginetas* coloniam ad *Umbricos* deduxisse.

Pervetustos porro *Umbrorum* numos hisce fidem facere, colligo e duobus argenteis incusis, seu concavis numis, quorum alter inter *numismata riora Cimelii Austriaci Vindobonensis*, iam a nobis est indicatus, similis alter, item incusus, in *Gaza Collegium Academ. Vindobonensis* S. J. adest, in quibus Bovis stantis, ac respicientis icon conspicitur. Vix est, ut mentionem mereatur LUCANI, & Poëtæ, & hac in re solius, sententia, qui auctorem numismatis appellat Itonum, Thessaliae regem, ipso etiam Jano, quantum in illis temporum tenebris dispicimus, vetustiorem. Plura de monetæ origine, ac vetustate qui nosse desiderat, consulere poterit, præter supra laudatos cum JULIO POLLUX scriptores, SPANHEIMIUM de *præstantia & usu numismatum antiqu.* in folio: Tom. I. *Dissertat. I.* Item CL. WACHTERI *Archæologiam Numariam.* ZACHARIÆ GÆZII *Dissertat. I.*

de

de Numis. P. Jober S. J. la science des Medailles, cum notis B. Bimardi, &c.

Nobis id unum hic est reliquum, ut regulas quasdam tironi exhibeamus, quarum ope vetustissima numismata, quæ fere argentea, & Græca sunt, dignoscere possit, easdemque regulas nonnullis exemplis illustremus.

Regula I. Antiquissima numismata sunt plerumque mole crassiuscula, quædam velut globosa, nec semper in circulum rotunda, sed aut oblonga, & ovata, aut inæquabili ambitu terminata.

II. Literæ inscriptionis (quæ brevis est) vetustioris formæ sunt, quales dedimus in secundo alphabeti ordine, hoc ipso *Capite II.*

III. Epigraphe aut ordine literarum retrogrado, more Hebræorum, insculpta est, aut Βεσροφηδὸν, id est, ut linea prima directe more nostro, altera retrograde legenda sit.

IV. In numis Græciæ potissimum, & Peloponnesi, quadratum cum signo aliquo numismatis alteri faciei incusum comparet.

V. Ipsæ icones seu signa simplicia fere sunt, & rudi interdum fabrica, ex qua tamen mascula quædam elegantia sæpe elucet. Sola barbaræ speciei fabrica nequaquam primam numismatum vetustatem manifestat.

VI. Numismata satis ampla latitudine, sed incusa, seu concavam una ex parte, eandemque convexam ex altera parte figuram referentia, vetustiora sunt plerumque, videnturque duo

eiusmodi concavi numismatis orbiculi in unum nonnunquam conferruminati fuisse, infuso in cavitatem, aut aliter coaptato metallo. Sunt tamen alia incusa numismata, festinatione, & vitio signatorum aut suppostorum ita efformata; sed antiquiora illa urbium concava numismata etiam ipsa literarum, aut signorum vetustate dignoscuntur.

VII. Ipse quoque capitis ornatus, vestitusque, aut instrumentorum ruditas, non raro antiquitatem remotissimam prodit.

Attamen plerumque plura ex his indicia in uno eodemque vetustiore numismate inveniuntur.

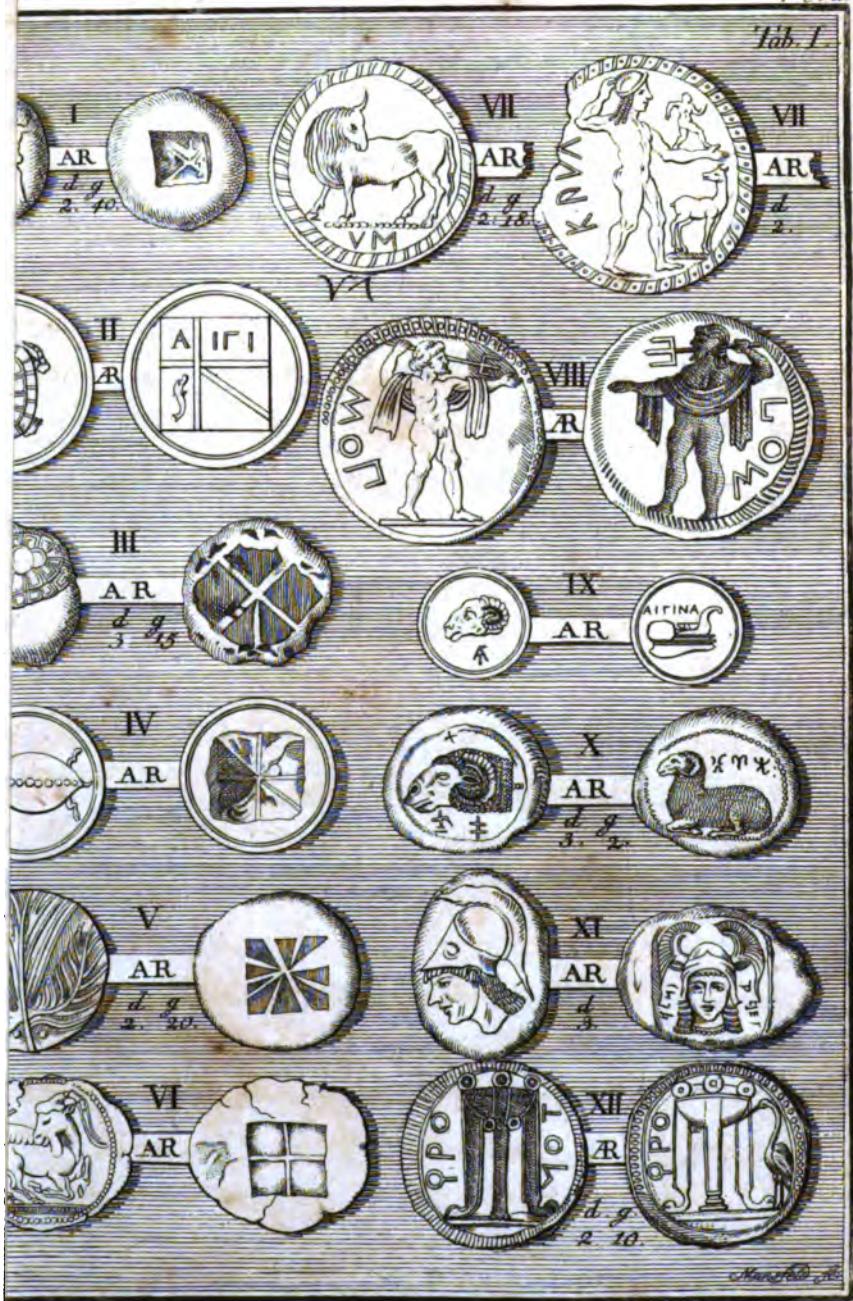
Exempla Numismatum Antiquiorum.

Consulendæ hic sunt Numismaticarum iconum *Tabulae priores duæ*, secundum Numeros isthic dispositos. Argenteis non nullis monetis, quæ in Museo Collegii Academicæ Vindobonensis Granelliano S. J. habentur, adscripti pondus, exactum ad nostratem libram pharmacopolarum, ita, ut prior numerus, cum nota d. *Drachmas* indicet, alter, cum nota g. *Grana*.

Tab. I. Mars nudus, & Pallas vestita, capite uterque galeato,
Num. I. stantes, dextras jungunt: literarum dubia adsunt vestigia.

Quadratum turgentí argento alte impressum, quod ex angulis quadrifariam divisum est, videturque, vel pīsciculus, vel una quarta rursum divisa, sed fugiente ductu.

Hoc ultimæ vetustatis numisma *Tegeatis* in Peloponneso adscribo; similes enim Martis & Palladis icones in *Tegeaton* monetis,

netis, sed minus antiquis, & alia parte numi altera, protulere *Haynius*, & *Harduin*. Est Collegii Acad. Vindobon. De Tegea vide Cap. VI. in Catalogo urbium.

AII. *Ægiensium*, in Peloponneso, quadratum incusum, divisum in quatuor partes inæquales, atque pars earum maxima per diagonalem bisecta. *X Testudo*, alte extans. De *Testudine & de quinquepartita Peloponneso* vide, quæ *de Wilde & Begerus ex Thucydide, Pausania, Livio &c.* protulerint. *Numisma argenteum: Begeri Tom. I. pag. 447. Tbes. Brandeb.*

Testudo, sine epigraphe, alta coelatura.

II.

III.

Incusum Quadratum, aliter divisum, in quatuor partes æquales, & una quarta per diagonalem bisecta. Numisma argenteum, limbo potius anguloſo, quam rotundo. Collegii Acad. *Vindobonensis*.

Testudo; cum octo globulis a tergo.

IV.

Quadratum incusum, per duas lineas ad angulum rectum, ac per alias duas diagonales, in octo partes æquales divisum. Exstat apud *de Wilde Tab. IX.* Forte nimis acute octo globulos (& in alio quinque) explicare idem contendit, cum quadrato in octo; (& in quinque) partes diviso.

Adjungo numisma argenteum Collegii Academ. *Vindobonens.* quod Quadratum incusum, in octo, aut plures, partes differt, & folium arboris, Palmæ dicam, an alterius? Peloponneso hoc etiam numisma tribuo, quam folio arboris, sed platani, similem dixere *STRABO, PLINIUS, & DIO-*

V.

NYSIUS PERIEGETES: eadem in octo etiam partes olim dividebatur.

- VI. Capra iacens, & respiciens, pone literæ ΔΕ monogrammate compositæ, quas ΔΕΛΦΩΝ legit Cl. editor & professor Dn. Witzleben, Lipsiæ 1754 vulgata numorum aliquot explicatione.

Quadratum incusum, per duas perpendiculares quadrifariam divisum. Argenteum numisina.

Capram apud Delphos vaticinam hic exhibitam censem, quæve prima oraculum detexerit, Cl. Witzleben, & Antrum Delphicum quadripartitum aut Pegma quoddam, eidem antro simili forma impositum, signatum suspicatur altera ex parte. Erudite utrumque; at de antro dubium iniiciunt numismata Leſbiorum in Archipelago, & Bisaltarum in Thracia, quæ simillimo cum quadrato produxit Goltzius, ut nihil de Pegmatis mera coniectura dicam.

- VII. Tres incusi numi argentei, V M. Umbrorum in Italia, cum bove stante, & aliis similis, de quibus dictum antea. Alter ΚΑΥΛ. Cauloniarum in magna Græcia, cum Jove fulminatore, & cervo. Collegii Acad. Vindob. Tertius ΠΟΣ. Posidoniarum in Italia, scriptura retrograda. Est Cimelii Austriae Vindobon.

- IX. Caput arietis, infra monogramma ex ΑΙΓ. Ἔginæ.

ΑΙΓΙΝΑ. Navis. Pervetus esse numulum æreum, scribit Haynius Tomo I. Tesoro Britan. pag. 218. ex quo est iconismus. De Ἔginetis, monetæ inventoribus, dictum est superius.

Ad-

Adiungo isthic *argenteum numisma* cum literis, mihi fane X.
ignotis, elegante, sed pervetusta fabrica insigne.

Caput arietis cum parte colli: tres aut quatuor literæ circumpositæ.

Aries decumbens: tres literæ, omnino peregrinæ. Sitne hoc *Æginæum*, an potius Phœnicium, an Cyrenaicum, aliudve numisma, felicioribus divinandum offero. Est *Collegii Acad. Vindob.*

Caput Palladis galeatum, accommodatum ovatæ argenti XI.
figuræ seu modulo.

Caput muliebre galeatum, crispatis crinibus, adverso toto vultu, in quadrato modeste incuso; utrimque literæ, quarum aliquæ Græcæ vetustiores videntur, ac forte ΣΤΡΑΚΟΣΙ exsculpi posset; ac tum alterum caput, aut Syracusæ Deæ, aut rursus Palladi attribuerem. Est *Collegii Acad. Vindobon.*

QPO. *Crotoniatarum*, in Calabria, Tripus, & pone stans XII.
Ciconia vel Ardea. Ora numismatis aliter ornata est in antica,
aliter in postica parte; hinc pars utraque seorsum signata videtur,
ac ambæ deinde laminæ in unum numisma coaptatæ fuerint.

QPO. TON. Scriptum est Βεσροφηδὸν. Tripodis figura sola intusa XC Argenteum. Coll. Acad. Vindobon.

AKΡΑΓΑΝΤΟΣ. Agrigenti in Sicilia: scriptum Βεσροφηδὸν. XIII.
Aquila insistens Capitello Jonico columnæ. Tab. II.

Pagurus, seu Cancer marinus.

Havercamp ad Parutam, in Græviana collectione. Antiq. Sicilia.

ZAN-

- XIV. ZANKLE. *Zanclæ Siciliæ urbs, deinde MESSANA dicta.*
Delphinus. Prima litera Z omnino forma est vetustissima, & deinde abolita.

Caput imberbe exiguum in quadrato, circumdateum ductibus quibusdam, queis aut urbis munimenta, aut portus anfractus designabantur; id inquam caput esse videtur *Zancli*, conditoris huius urbis, de quo DIODORUS *Siculus Lib. IV.* Sexcentis, ut minimum annis ante Æram Christi hic numus procusus fuit, antea quam *Messanæ* vocabulum novum instauratae urbi tribueretur, cuius etiam pervetusta numismata argentea habentur, retrograde inscripta MESSANION cum leporis icono. Apud *Parutam Havercampi* ambo existant numismata, atque unum *Zanclæ* etiam exhibet *Museum Arigoni*.

- XV. Caput pileo peregrino teatum, vultu imberbi.
 日 seu Θ quod ΘΕΒΑΙΩΝ legi potest: *Thebæorum in Boeotia. Pharetra: ad latus galea exigua.*

Æreus numus apud Haym. Tom. I. pag. 225. Caput Cadmo Thebarum conditori tribui potest; numus tamen, et si pervetus, serius a posteris cusus fuit; nam nimis remota ætas Cadmo tribuitur.

- XVI. RECION. *Regiorum, vel Regium: retrograde scriptum: extrema Italiæ urbs ad fretum siculum. Caput bovis, ut videtur.*

Caput adversum quasi Leonis.

Remotam antiquitatem inscriptio, & signa ipsa spirant.

Argenteus parvus, in Cimelio Austriaco Vindobon.

- XVII. KPAN. *Craniorum Ovis stans.* Litera

V

Litera Δ (potius quam arcus) in quadrato incuso. *Cranos* urbs Cephaleniae insulæ, in qua fuere urbes quatuor, unde hæc insula a *Strabone*, & *Eustathio τετράπολις*, seu quatuor urbium vocata perhibetur. Existimo literam Δ, seu quatuor, indicare hanc quatuor urbium insulam, aut ipsam *Cranon quartam*. Vix enim putarem τὸ Δ. significare *Drachmam*, ipsius numi pondus.

Argenteus hic numulus est, & *Cimelii Auftriaci*, & *Collegii Acad. Vindobon.*

Pegasus: infra litera Q seu K, Κορίνθιων Corintbiorum. XVIII.

Quadratum incusum, in areolas quatuor angulis redditis divisum. *Argenteum*, *Collegii Acad. Vindobon.* De numo Corinthi, dicto *Pullo*, ob Pegasī signum, mentionem supra fecimus. *Bellerophon* ope Pegasī Chimæram vicit: Bellerum Corinthiorum regém peremit: cultus a Corinthiis. Quatuor illi anfractus quadrato typario incusi, aut situationes duorum portuum denotant, quos ad utrumque finum maris Corinthus habuit, aut etiam vias, ab urbe utrimque eo deductas per modum crurum, ut *Strabo Lib. VIII.* memorat; vel denique lucus, *Cra-neum* dictus, urbi vicinus, eiusque recessus, repræsentari illis angulosis reductibus potuere.

Aquila, expansis alis, in quadrato incuso, cum lata XIX. elegante ora quadrati.

Vir nudus, bigas equorum agens: in area vestigium extat fusi in modulo argenti. *Syracusis* fusum puto. *Collegii Acad. Vindobon.*

Elem. Numism.

D

Caput

XX. Caput bifrons viri & mulieris. Cecropis esse putatur, qui Athenis conjugii auctor est habitus.

AΘΕ. Athenarum, Caput exiguum Palladis galeatum intra quadratum incusum.

Numulus minimæ formæ argenteus, apud Haym. Tom. I. p. 156.

XXI. Caput Jani bifrontis, pileo cuspidato seu conico tectum.

FELAΘPI. Felabri, hodie Velletri, Latii Veteris urbs: aut forte Feltria in Venetorum regione. Clava Herculis jacens. Aeneum majus, apud Arigoni.

XXII. Numulum aeneum monopigraphum, seu sola inscriptione, sine aliquo iconismo, insignitum, rudis fabricæ, in quo literæ verius infossæ, quam insculptæ typario videntur, hic sisto e Museo Collegii Acad. Vindobon. Vix tamen eundem numum antiquioribus accenso.

A. Infra quasi rectangulum oblongum.

K. Intra latiorem solito numi oram.

'ΑΚραγαντίων Agrigentinorum videtur moneta; nisi quid melius occurrat.

CAPUT

C A P U T T E R T I U M.

*De Numis Urbium & Populorum liberorum in genere,
deque Magistratibus, Ludis, Fæderibus.*

Tametsi hic de illis tantum ex professo agatur numis Urbium & populorum, quibus Principis non est insertum Caput, aut Nomen; attamen cum pleraque etiam ad illuſtrandoſ Græcanicos illos numos profint, qui Principum mentionem faciunt, generalia quædam ad numos hosce intelligendos hic una velut opera absolvere conabimur, quæ ad Nomina, Titulos, Magistratus, Societates, ac deinde ad Epochas & Idola spectare observavimus.

Nomina Urbium ponuntur aut in Nominativo, aut sæpius in Genitivo casu; Nominativi in Græcis numis fere in A. H. ΟΣ. ΙΣ. aut ON. interdum in plurali in AI. aut OI. terminantur, vel in ΕΣ. Genitivus singularis in ΑΣ. ΗΣ. ΟΤ. ΕΟΣ, vel ΕΩΣ, ΩΣ, aut ΙΔΟΣ. finitur. Frequentissima est Genitivi pluralis, gentilis vocabuli, terminatio in ΩΝ, vel Dorice in ΑΝ. Raro Dativus pluralis in ΑΙΣ aut ΟΙΣ, vel ΣΙ. occurrit.

Prædicta terminationum notitia tum solum valet, cum vocabula urbis aut populi integre scripta exhibentur. Exempla pleraque dabimus Capite VI, in Catalogo urbium, quarum vocabula & integra, & compendio scripta illic proferemus. Vocabulo urbis populive non raro adiungitur epitheton laudis,

muneris, originis &c. en præcipua ordine alphabeti Græci, & in Genitivo casu, quippe usitatissimo.

ΑΡΙΣΤΩΝ. ΜΕΓΙΣΤΩΝ. Optimorum Maximorum: nempe NIKAIEΩΝ Nicænorum.

A. ΑΣΤΛΟΤ. Asyli, seu refugii sacro iure gaudentis, aut Inviolabilis.

A. ΑΤΤ. ΑΤΤΟΝΟΜΟΤ. Propriis legibus, seu suo iure utentis.

ΕΒΔΟΜΗΣ. Septimæ urbis in Provincia, aut societate aliqua.

ΕΛ. ΕΛΕΤΘΕΡΑΣ. Liberæ. ΕΝΔΟΞΟΤ. Gloriosæ.

I. ΙΕΡ. ΙΕΡΑΣ. Sacra: ob templum, aut idolum &c. Jungitur nonnunquam cum *Aylo*.

ΛΑΜΠΡΩΤΑΤΗΣ. Splendidissimæ.

ΜΕΓ. ΜΕΓΑΛΗΣ. Magnæ. ΜΕΓΙΣΤΗΣ. Maximæ.

M. ΜΗΤ. ΜΗΤΡ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Matris urbis, aut præcipuæ in provincia: et si plures quoque eiusdem provinciæ metropoles fuerint.

NAT. ΝΑΤΑΡΧΙΔΟΣ. Classicæ, seu cui est jus Classis.

NE. ΝΕΩΚ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Aedituorum, seu Curatorum templi, aut Deitatis; honoris ergo titulus etiam innovatus:

Unde additur: B. vel Γ. vel Δ. *bis*, *ter*, *vel quater* Aedituorum. ΕΦΕΣΙΩΝ. ΜΟΝΩΝ. ΑΠΑΣΩΝ. Δ. ΝΕΩΚ. Ephefiorum, solorum ex omnibus quater Aedituorum vel loco numeri Δ. vocabulum ΤΕΤΡΑΚΙΣ. Quater.

II.

Π. ΠΡΩΤ. ΠΡΩΤΗΣ: Primæ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, ΠΡΩΤΩΝ. ΑΣΙΑΣ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. ΚΑΛΑΕΙ. ΚΑΙ. ΜΕΓΕΘΕΙ. *Smyrnæorum primorum Asia, ter æditiorum, Augustalium elegantia & magnitudine.*

Sub Augustis *Cognomina urbium*, ab ipsis desumpta, sæpe inveniuntur: ΣΕΒΑΣΤΗΣ. *Augustalis.* ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. *Cæsareæ.* Singillatim: *Servia*, a Galba. *Claudia*, a Claudio. *Neroniana*, a Nerone. Tum *Flavia*, *Trajana*, *Hadriana*, *Severiana*, *Antoniniana*, *Commodiana*, *Alexandrina* &c. ab hisce Imperatoribus, aliisque urbes compellatae sunt.

Dum plures *eiusdem nominis* occurrunt urbes, ex se se ipsa *Situs* mentione non raro distinguunt, nempe vel ad mare, vel ad fluvium, montem &c. ΠΙΡΟΣ. ΘΑΛΑΣΣΑΝ. *Ad mare.* Vel ΠΙΡΟΣ. aut ΕΠΙ. ΙΣΤΡΩΝ. vel ΙΣΤΡΩ. *Ad Istrum* fluvium &c. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΚΑΛΤΚΑΔΝΩ. *Ad Calycadnum Ciliciae* fluvium, & montem. ΕΠΙ. ΛΙΒΑΝΩ. *Ad Libanum* montem Cœlesyriæ. ΕΠΙ. ΔΑΦΝΗ. *Ad Daphnem*, lucum, & suburbium Antiochiæ Syriæ. Interdum Fluvii unius, vel duorum, solum nomen adscribitur uti: ΛΤΚΟΣ. ΚΑΠΡΟΣ. *Lycus*, & *Caper* Pisidiæ Cariæve fluvii: additur sæpe simulacrum Fluvii, specie Viri barbati decumbentis, tenentis urnam, ex qua fluit aqua: aut alias fluvii figura dimidia expansis brachiis fingitur ad pedes Genii urbis, qui sedet, turrito insignis capite. Aliter *Situs* notatur: ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΤΩΝ. ΑΝΩ. aut ΤΩΝ. ΚΑΤΩ. *Cilianorum Superiorum*, aut *Inferiorum*, in Jonia. *Provinciae quoque*, cuius

cuius urbs erat, nomen quandoque exprimitur uti: ΜΗΤΡΟ. ΠΟΛΕΩΣ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩΣ. *Metropolis Ponti Tomorum*. ΣΕΛΑΤΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΠΙΕΡΙΑΙ. *Seleuciensum*, qui sunt in Pieria, regione Syriæ.

Magistratum urbis aut provinciæ, nomina, & gesti quoque muneris vocabula, non raro se offerunt. Alias solum nomen, unius, vel duorum adscribitur, ut: ΛΑ. ΑΡΙΣΤΟ-ΚΡΑΤΗΣ. *Laconum Aristocrates*. ΔΤΡ. ΞΕΝΩΝ. ΦΙΛΟΔΑΜΟΤ. *Dyrrachiorum, Xenon Philodami filius*. Nempe patris nomen, in Genitivo casu, interdum Græci suomet adiungunt. ΚΛΑΖΟ-ΜΕΝΙΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ. *Clazomeniorum, Apollonides*. Alias Genitivo nominis præponitur τὸ ΕΠΙ vel ΤΠΟ. aut ΤΠ. Sub. ut: ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΤ. *Abderitarum sub Demetrio*. Aut solus Genitivus nominis: cum vocabulo magistratus ponitur, ut: ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΑΜΙΟΤ. ΓΑΙΟΤ. ΠΟΠ-ΠΙΛΙΟΤ. *Macedonum, Quæstore Cajo Poppilio*.

Quoniam Romana quoque in Græcis numis magistratum inveniuntur nomina, *Prænomina* eorum ita compendio scribi solent, ut sit A. *Aulus*. ΑΠ. *Appius*. Γ. *Cajus*. ΓΝ. *Cnejus*. Δ. *Decimus*. Λ. *Lusius*. Μ. *Marcus*. Π. *Publius*. Κ. *KOTINT*. Quintus. Τ. *Titus*. ΤΙ. *TIB*. *Tiberius*. Quædam etiam *Nomina* compendio signantur, ut: ΚΛ. *Claudius*. ΦΛ. *Flavius*. ΑΤΡ. *Aurelius* &c. Vocabula vero *magistratum*, in numis Græcis obvia, hic ordine alphabeti Græci adscribimus, etiam pro numis urbium, & populorum sub Augustia.

ΑΝΘ.

ΑΓΟΝΟΘΕΤΟΤ. Certaminum seu ludorum Præsidis.

ΑΝΘ. ΑΝΩΤΠΑΤΟΤ. Proconsulis, in Romanæ Republicæ Provinciis.

Vel ΕΞεγκλω ΤΠΑΤορικην ΠΙΡΑΤΤΩΝ. Potestatem consulairem exercens; vel EXΩΝ habens.

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΤ. Proprætoris, fere in provinciis Imperatorum Romanorum.

ΑΡΧ. ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ. Principis Sacerdotum. In numis Cotiænum, & aliis paucis.

ΑΡΧ. ΑΡΧΟΝΤΟΣ. *Archontis*, urbici præfeci; in plerisque ita legitur numis. Etiam ita: **ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β.** *Archontis primi iterum*.

ΑΣΙΑΡΧΟΤ. Afiarchæ, Sacrorum, Afiæ Proconsularis, & Ludorum communium præsidis.

Γ. ΓΡ. ΓΡΑΜ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ. Scribarum præfeci, & scriptorum publicorum curatoris.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΤ. Procuratoris Ludorum &c.

ΕΦΟΡΟΤ. Inspectoris, quasi Tribuni plebis.

ΗΓ. ΗΓΕΜΩΝΟΣ. Præsidis provinciæ Romanæ: aut Græci Magistratus.

ΘΕΟΛΟΓΟΤ. Sacrorum interpretis.

ΙΕΡΕΩΣ. Sacerdotis.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΤΟΤ. Laudatoris Deorum, Concionatoris.

ΠΑΡΟΧΟΤ. Præbentis hospitia Romanis, peregre agentibus.

ΠΟΛΙΑΡΧΟΤ. Præfeci urbis.

ΠΡ.

ΠΡ. ΠΡΕΣ. ΠΡΕΣΒΕΩΣ. vel ΠΡΕΣΒΕΤΤΟΥ. Legati. Ad-ditur etiam : ΚΑΙ. ANTIΣΤΡΑ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Et Proprætoris, Augusti: etiam nomine ipso Augusti addito.

Π. ΠΡΥ. ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ. Prytanis, Præfecti urbici.

ΣΟΦΙΣΤΟΥ. Sapientis, a consiliis senatus. Etiam una Prætoris.

ΣΤΕΦΑΝΟΦΟΡΟΥ. Sertigeri in solemnibus sacris.

ΣΤΡ. ΣΤΡΑ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. Prætoris urbis alicuius.

ΣΤΝΑΡΧΟΥ. (forte) Collega Archontis. Certe quidem
ΣΤΝΑΡΧΙΑ legitur.

ΤΑΜΙΟΥ. Quæstoris.

ΤΙΙ. vel ΟΤΠ. ΤΠΑΤΟΥ. Consulis, etiam cum numero
ΤΠ. Γ. vel ΟΤΠ. ΤΟ. Γ. Consulis tertium.

Præter magistratum nomina monetis suis etiam Ludos,
& Certamina inferenda urbes, & populi curavere. Ludorum
symbola sunt urnæ, cum ramis, qui victores manebant, vel
coronæ, aut bigæ, quadrigæ, vel pugil nudus, tripodes, alia-
ve. Certaminum Ludorumque vocabula pleraque ita habeto,
quæ quidem numis inserta legimus.

ΑΕΛΙΑΝΑ. PINCENSIA. *Ælii Hadriani honoribus Pinci in*
Mœsia celebrata.

ΑΚΤΙΑ. Actiaca certamina, Apollini Actiaco ab Augusto
magnificentius instituta aut instaurata, Quinquennalia.

ΑΣΚΛΗΠΙΑ. Æsculapio, valetudinis præfidi, dicata.

ΑΤΓΟΤΣΤΕΙΑ. Augustorum alicui, vel Octaviano sacra.

ΔΗΜΗΤΡΙΑ. Demetria, Cereri sacra, Cerealia.

ΔΙΔΥ-

ΔΙΔΤΜΕΙΑ. Apollini Milesiorum *Didymo*, seu Soli, & Lunæ
facra. Apud *Arigoni* in numo Valeriani, & Gallieni.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΙΑ. Castoris, & Pollucis honoribus.

ΔΟΤΣΑΡΙΑ. Dufaria, Bacchi festa, apud Arabes Bacchus
Dufares dictus.

ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ. Victoriae causa instituta.

ΗΑΙΑ. In Elide Peloponnesi celebrata, vel simili ritu: aut
Soli ΗΛΙΩ. facra.

ΗΡΑΚΛΙΑ. Heraclia, Herculis honoribus obita.

ΘΕΟΓΑΜΙΑ. Divorum nuptiis facra, nempe Plutonis, &
Proserpinæ.

ΙΣΕΛΑΣΤΙΚΑ. Certamina, vel ubi uno impetu simul equi e
carcere ad metam prorumpabant: vel ab introitu trium-
phali Victoris in urbem suam.

ΙΣΘΜΙΑ. Neptuno sacra, in Isthmo Corinthiaco celebrata.

ΚΑΒΕΙΡΙΑ. Tribus Diis *Cabiris* dicata, qui præpotentes, &
magni Dii dicti sunt, metallorum fabricæ præerant,
malleo instructi.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ. *Cæsarea*, in honorem Cæsarum cuiusdam.

ΚΑΠΕΤΟΛΙΑ. Certamina Jovi Capitolino sacra: In Latinis
coniungunt etiam: *Capitolinum*, *Iscolasticum*, *Oecumenicum*,
five omnibus patens *Certamen*.

ΚΕΝΔΡΕΙΣΙΑ. Incertæ notionis. **HARDUINUS** in honorem
Jus deæ instituta coniecat.

ΛΗΤΩΕΙΑ. Latonæ facra.

ELEM. NUMISM.

E

ΜΤΣΤΙ-

ΜΤΣΤΙΚΟΣ. ΑΓΩΝ. Arcanis sacris dicatum Certamen.

NEMEEIA. Herculi dicata, ob imperfectum Nemæum leonem: vel in memoriam Archemori, filioli Lycurgi, regis Nemæ, quem in gramine depositum serpens necarat.

OIKOTMENIKA. Oecumenica, queis ex quacunque terrarum regione cuivis decertare fas erat: contra Ἐπιχώρια Provincialis tantum fuere.

ΟΛΥΜΠΙΑ. Jovis Olympii honori ab Hercule instituta, aut in Pelopis honorem: instaurata ab Iphito in Elide Peloponnesi, quinto quoque anno ineunte celebrabantur.

ΠΑΝΙΩΝΙΑ. Omnium Jonicarum urbium in Asia.

ΠΡΩΤΑ. ΣΕΤΗΡΕΙΑ. Prima certamina, Septimio Severo Augusto dicata.

ΠΤΘΙΑ. Pythio Apollini sacra, saepe adduntur *Actia. Pythia Novennalia* erant.

ΣΕΒΑΣΜΙΑ. Augustalia, ab Augusto aliquo, vel ab Octaviano.

ΣΩΤΗΡΙΑ. Sospitatoria, solent iungi *Asclepiis*, seu *Aesculapio* sacris.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. Amori fraterno sacra, qui inter fratres Antoninum Caracallam, & Getam esse debuisset.

ΧΡΤΣΑΝΘΙΝΑ. Queis corona, aureis floribus nitens, dabatur victori: in Sardianorum numo legitur hoc vocabulum.

In Latinis numis leguntur: **CERIALIA.** item LVDI. **SÆCVLARES.**

CERTAMEN. QVINQVENNALE. & **PERIODONICVM.** ubi *Victoriarum* quasi periodus obti-

obtineri poterat quatuor certaminum: Isthmiorum, Pythiorum, Nemeorum, Olympicorum.

Omitto hic ea, quæ a privato Imperatoris aut Regis alicuius nomine appellata sunt certamina: *Antoniniana, Severiana, Commodiana &c.* memorata digna sunt coniuncta vocabula: ΑΤΤΑΛΕΙΑ. ΓΟΡΔΙΑΝΕΙΑ. *Attali*, regis Pergameni, simul & *Gordiani* Pii Augusti memoriae instituta certamina.

Interdum legitur ipsum vocabulum ΑΓΩΝ. *Certamen: ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ. Sacrum Certamen. KOINOΣ. ΑΓΟΝ. Commune Certamen.* Alias notatur decurrenti modus EN. KOΔΡΕΙΓΑΙΣ. In quadrigis. Alias solennitatis magnitudo: ΜΕΓΑΛΑ Magna, certamina.

Porro autem vocabulum KOINON. *Commune, seu Communitas, sæpe in Provinciæ alicuius numis occurrit, qui totius regionis consensu signati fuere. Ita legimus: KOINON. ΑΣΙΑΣ. vel ΚΡΗΤΗΣ. ΚΙΛΙΚΙΑΣ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. KOINΩΝΙΑ. ΚΥΠΡΙΩΝ. & complura alia: Commune Asia, Creta, Cilicie, Macedonia, Cypriorum.* Ea Communio ad sacra potissimum spectasse videtur. KOINON. ΤΩΝ. ΤΡΙΩΝ. ΕΠΑΡΧΙΩΝ. *Commune trium Provinciarum, in Tarsoensi numo. In alio eiusdem urbis: KOINOBΟΤΛΙΟΝ. Commune concilium.*

Non abs re fuerit, duas isthic æreorum numismatum, quæ Austriacum Thesaurum ornant, inscriptiones referre, ubi præter *commune Jonum*, etiam plures ab eodem viro gesti Magistratus,

stratus, & urbium communium numerus commemoratur. Sub Antonino Pio, in aversa numismatis parte, quæ raptum Proserpinæ repræsentat, perspicue ita legitur: ΗΓ. ΚΛ. ΦΡΟΝΤΟΝΟΣ. ΑΣΙΑΡΧΟΤ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ. Δ. ΠΟΑΕΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ. *Praefide Claudio Frontone Asiarcha, & Principe Sacerdotum quatuor urbium: Commune tredecim urbium.*

Has tredecim urbes Jonicas fuisse, probabiliter declarat numisma Treboniani Galli, in quo ita lego: ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΛ. ΚΑΛΙΣΤΟΤ. ΙΕΡΕΩΣ. ΙΩΝΩΝ. ΤΟ. ΚΟΙΝΟΝ. ΙΩΝΩΝ. ΚΟΛΟΦΟΝΙΩΝ. *Sub Praetore Claudio Callisto, Sacerdote Jonum, Commune Jonum, Colophoniorum.* Exhibit id numisma templum, ante quod Sacerdos stans, & taurus victima: circumstant *tredecim viri*, aut statuæ, dextram elevantes, quibus *tredecim Jonicas urbes* indicari puto, quas inter certe erat *Colophon*. P. HAR-DUINUS Rhodiis adscribit numisma priori nostro simillimum, quoad epigraphen itidem Antonini Pii: sed dubito, an non loco Δ. ΠΟΛΕΩΝ legerit Π. ΡΟΔΙΩΝ; et si dicat, diserte ita legi; neque Rhodus ad Joniam referri solet, neque Asiarachæ munus Rhodum usque pertinuisse arbitror.

Alia societatis, & concordiæ inter urbes indicia in ære vetere observantur, dum duorum aut trium populorum urbium-ve vocabula consociantur, & sæpe binæ Deitates, ab illis urbis præcipue cultæ, aut duo templo, in aversa numi parte exhibentur, adscripto non raro hoc vocabulo ΟΜΟΝΟΙΑ. *Concordia.* Ut: ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Per-

game-

gamenorum, & Sardianorum concordia. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΕΦΕΣΙΩΝ. OMONOIA. *Pergamenorum, & Epheborum concordia.* In similibus numismatis *Aesculapii, Pergami sospitatoris, & Diana Ephebe* simulacra conspicuntur consociata.

In Augustorum quibusdam numis, ubi nullum vocabulum urbis, aut unius solum urbis adest, stantesque, ac manus iungentes efficti sunt Augustus & Augusta, ibi tum τὸ ΟΜΟΝΟΙΑ. *Concordiam* conjugalem significat, sive, ut in Romanis numis scribitur: CONCORDIA. AVGVSTORVM.

Duae Urbes ΑΔΕΛΦΑΙ. *Sorores* appellantur in numismate Caracallæ apud Arigoni: nempe ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΙΣ, & ΔΟΜΗΝΟΠΟΛΙΣ. ΑΔΕΛΦΑΙ. In numis urbium quatuor Pieræ Syriæ legitur: ΑΔΕΛΦΩΝ. ΔΗΜΩΝ. *Fratum populorum.*

Denique interdum vocabulum ANEΘΕΚΕ, vel ANEΘΕΚΕΝ, vel ANEΘΗΚΕΝ. Magistratus nomini adscribitur, quod significat: *Obtulit*, vel *dedicavit*, sive numisma ipsum, sive statuam in ære signatam, sive aliud quid dedicarit. Ita: ΠΟΛΕΜΩΝ. ANEΘΕΚΕ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. Polemo *dedicavit Smyrnensibus.* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΑΣΙΑΡΧΗΣ. ANEΘΕΚΕΝ. ΟΤΡΟΗΝΩΝ. Alexander Asiarcha *dedicavit.* Otrœnorum. Alibi circa caput Antinoi: ΟΣΤΙΛΙΟΣ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. ΙΕΡΕΤΣ. ΤΟΥ. ANTINOOT. Et in aversa parte, ubi Phœbus in bigis: ANEΘΕΚΕ. KOPINΘΙΩΝ. Tota inscriptio ita redditur: Hostilius Marcellus Sacerdos Antinoi obtulit. Corintborum subaudi: Mandato; vel ea oblatio suscepta est Corinthiorum mandato, vel numisma proculsum fuit.

Nonnulli Magistratus urbium , aut illic nati , aut honori vel adulationis ergo , sibi addidere titulum : ΤΙΟΤ. ΠΟΛΕΩΣ. *Filiū urbis* : vel cum nomine urbis ΤΙΟΣ. ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ. *Filius Apbrodisiensium*. In Latino Romuli , Maxentii filii , numo N. V. FILIO nostrae urbis filio , legimus.

Artificis , qui numi iconium elaborarat , seu scalperat , nomen puto me deprehendisse in *Cimelio Austriaco Vindobon.* in argenteo Cydoniatarum numismate , ubi ad caput muliebre perelegans , minore solito charactere inscriptum legitur : ΗΡΤΚΑΝΤΟΣ. ΕΠΟΙΕΙ. *Hercyantus fecit.* Literæ IE in ΕΠΟΙΕΙ. non-nihil attritæ , aut est saltem : ΕΠΟΕΙ. Attice positum. In numo *Reginæ Musæ* etiam nomen ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΣ , minore charactere formatum , artificem indicare videtur. Vide inferius

Reges Bithyniæ.

CAPUT

C A P U T Q U A R T U M.

*De Epochis Urbium, & Populorum, in eorum
Numismatibus.*

In vetusto populorum, & urbium signato argento, & ære (aurei perpauci ad nos pervenere) præter eorum Nomina, & Cognomina, ac Magistratum vocabula, Ludosque, ac Certamina &c. etiam literæ conspicuntur, quæ numeros *Anni*, a certa epocha deducti, consignant. Inferuntur hæ notæ numis, præfixo vocabulo: ΕΤΟΤΣ. vel ETO. vel ET. *Anno*. Aut litera L. quæ initialis est τῇ ΛΤΚΑΒΑΝΤΟΣ. *Anno*, quæ vox Græcis *Lucis*, seu *Solis*, *Progressum*, id est, annum circuitum significat. At etiam interdum sine *Anni* vocabulo, ac sine litera eius initiali, solus numerus exprimitur, quem præter cetera eo etiam indicio ab aliis literis dignosces, si nulla litera monadico, decadico, aut centenario valore prædicta, bis collocetur in eodem confortio, quod in Græcanica hac numerandi ratione fieri nequit. En exempla: ΕΤΟΤΣ. ΣΩΖ. *Anno* 297. ET. ΘΡ. *Anno* 109. L. ΓΠΤ. *Anno* 383. Κς. *Anno* 26. &c.

Quod si occurrerent notæ PT. aut KM. aut BH. &c. ex numeros non indicarent; quia duo centenarii, duo decadici, aut monadici, componi non solent.

Anni numerus si exiguus fit, fere indicat annum regni, aut imperii: quinquagesimo maior, fere annum ab Epochæ quædam deductum prodit. Epochæ, seu *Æra* est initium supputandi annos

annos, ex re memorabili assumptum. Ita nunc, in Europa Christiana, utimur annis *Ærae Christi* incarnati, vel nati, ab eo anno, quo DIONYSIUS EXIGUUS Christi servatoris natales, aut incarnationem reponebat, aut ab initio Januarii sequentis.

Populi Græce loquentes fere annum inchoavere ab autumno, nempe ab æquinoctio autumnali circiter, vel a Calendis Septembribus. Attamen post Julii Cæsaris promulgatam anni correctionem, etiam a Calendis Januarii anni initium nonnullis in urbibus, Romæ obnoxiiis, duci poterat. Epochas urbium, & populorum quorumcunque, in numis obvias, hic exhibere libet ordine alphabeti Græci, ita, ut Epochæ, seu initium numerandi, exprimatur & annis *Vrbis Conditæ* (seu V. C.) Varronianis, & annis *Ærae vulgaris Christianæ*. Annus *Vrbis Cond.* secundum Terentium Varronem cœpit ante æram Christi An. 753.

Si annum in numero signatum supputare velis ad annos V.C. ita operare: numerum numero inditum, subtrahita antea unitate imminutum, addito ad numerum epochæ in annis V. C. & dabit summa annum currentem V. C. (quo signatus est numerus) ab autumno (si Epochæ ibidem cœpit) eius anni Juliani incipientem. Quod si unitatem non subtrahas, sed numerum numi integrum epochæ addas, obtines annum V. C. in autumno sequentis anni Juliani incipientem.

At si ad annos *Ærae Christianæ*, cui a puero affuevimus, reducturus sis annos numis inscriptos, tum observa ante omnia, sitne Epochæ ante, vel post Christum; tum si numerus numi minor

aut

aut par sit numero Epochæ, *ante Christum* inceptæ, tunc subtrahe numi numerum, unitate tamen antea multatum, ab Epochæ numero, & exibit annus currens, ab autumno incipiens anni *ante Christum*, formæ Julianæ, quali hodie utimur.

Si Numi numerus maior sit numero dictæ Epochæ, subduc minorem totum a maiore, & residuum dabit annum currentem *post Christum*. Denique si Epochæ post Christum incipiatur, tum procede uti de annis V. C. dictum; nempe numerum numi, unitate minutum, adde ad Epocham, & habebis annum currentem *post Christum*, ab autumno ineuntem.

Inter urbium epochas quædam illustriores, ac frequenteres sese offerunt, quales sunt: *Epocha Seleucidarum*, Syriæ, & Asiac regum, quæ etiam *Græcorum Æra* dicitur, atque a Seleuci I. Syriæ regis victoria, aut ab adito Babiloniæ regno, initium dicit, nempe ab anno V. C. 442. *Ante Christum*, seu A. X. 312.

Pompejana Epochæ, dum Cn. Pompeius magnus, res in Syria, devicto antea Tigrane, ordinavit, & favores urbibus impertit, incipit an. V. C. 691. A. X. 63.

Cæsariana æra, a Cæsare Dictatore, & Pompeii debellatore, ab an. V. C. 706. A. X. 48.

Actiaca Æra, orta a devictis per Octavianum Cæsarem, ad Actium, navalí pugna M. Antonio, & Cleopatra, unde & ΕΤΟΣ ΝΙΚΗΣ. *Annus Victoriae*.

ELEM. NUMISIN.

F

AB

Ab Anno V. C. 723. Ante Christum 31. Sed in Ægypto, & in quibusdam urbibus ab anno sequente V. C. 724. A. X. 30. hæc Æra, in autumno apud Græcos, initium dicit. Præcedentes etiam æræ aliquando privatis e caufis a quibusdam urbibus uno, alterove anno serius, aut citius inchoatæ fuere, uti ex numis confecere eruditæ. Ab anno V. C. 727. A. X. 27, quo Octavianus Cæsar AVGVSTI titulum accepit, Æra Auguſtalis, aut ab anno sequente defumitur.

Subiicio iſthic Catalogum Urbium, & Populorum, tam liberorum, quam sub Regibus, aut Augustis occurrentium, ordine alphabeti Græci, immixto, ubi opus est, latino, adscripto anno tam *Vrb. Cond.* quam *Æræ Cbrifli*, quo Epochæ orditur: si annus sit ante *Cbristum*, notabitur ita: *A. X.* si post, ita: *P. X.* Quædam non dum satis certa adiecto Forte discriminamus.

V. C.

ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ. Paphlagoniæ <i>Abonotichitarum</i>	- - - - -	803.	50.	P. X.
ΑΔΡΑΜΝΩΝ. Cœleſyriæ <i>Adramnorum.</i> vel <i>Adrannorum.</i> FORTE	- - - - -	706.	48.	A. X.
ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Thraciæ <i>Hadrianopolitarum</i> circa annum Hadriani imperantis XVI.	- - - - -	885.	132.	P. X.
ΑΙΓΕΑΙΩΝ. Ciliciæ, <i>Ægeororum</i> : ea urbs etiam deinde <i>Macrinopolis</i> , & <i>Alexandropolis</i> vocata est.	- - - - -	707.	47.	A. X.
				ΑΛΕ-

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. KAT. ΙΣΣΟΝ. Cili- V.C.

ciæ. *Alexandrinorum ad Iffum. Urbs,*
 & sinus maris Iffus erat. - - - - 686. 68. A. X.

ΑΜΑΣΙΑΣ. Ponti Cappadocici. *Amasæ, Primæ*

Ponti. Circa: - - - - - 745. 9. A. X.

ΑΜΙΣΟΤ. Ponti Galatici. *Amisi. Urbs* se
 eliberat a Stratone tyranno. - - - 721. 33. A. X.

ΑΝΑΖΑΡΒΟΤ. Cilicie. *Anazarbi. in Cili-*
 ciam veniente Octaviano Augusto. - 735. 19. A. X.

ΑΝΘΗΔΩΝΟΣ. Syriæ. *Antbedonis. Forte.* 723. 31. A. X.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΗΠΠΟΝ. Cœlesy-
 riæ. *Antiochenorum ad Hippum montem*
 Pompeius libertatem dat. - - - - 691. 63. A. X.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΣΑΡΟΝ. Ciliciae
 vel Cappadociæ. *Antiochenorum ad Sa-*
rum amnem. Vide Anazarbum. - - 735. 19. A. X.
 Harduinus initium ducit ab anno - 746. 8. A. X.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Syriæ. *Antiochenorum, cum*
 Titulis *Metropolis, Autonomæ, Colonia.*
 Quatuor diversis temporibus Epo-
 chas adhibuit. - - - - -
 Primo Seleuciarum - - - - - 442. 312. A. X.

Deinde Pompeianam - - - - - 691. 63. A. X.

Augustalem sub Augusto, & sub Tiberii initia. 723. 31. A. X.

Sub Tiberio & reliquis Augustis *Cæsarianam.* 705. 49. A. X.

ΑΠΑΜΕΩΝ. Cœlesyriæ. <i>Aramenſum</i> , ad V.C.	
Axium fluvium ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ	
ΑΞΙΩ Seleucidar. - - - - -	442. 312. A. X.
Et Auguftalis - - - - -	723. 31. A. X.
ΑΡΑΔΙΩΝ. Phœnicia. <i>Aradiorum</i> , post iugum Regum excussum, & arreptam autonomiam. circa - - - - -	494. 260. A. X.
ΑΡΕΘΟΤΣΑΤΩΝ. Phœnicia. <i>Aretbusato-</i> rum. circa - - - - -	685. 69. A. X.
ΑΡΚΑΙΩΝ. Ι. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΛΙΒΑΝΟΤ	
ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ. Palæstina, vel Phœnicia. <i>Ascalonitarum</i> . In libertatem se vindicat a regibus. - - - - -	650. 104. A. X.
ΑΤΓΟΥΣΤΑΝΩΝ. Cilicia. <i>Auguftanorum</i> . <i>Vaillantium</i> hic correctit <i>Maffon</i> apud <i>Haym</i> .	773. 20. P. X.
ΑΧ. ΑΧΑΙΩΝ. <i>Achœorum</i> , Respublica in Peloponneso constabat urbibus, quorum literæ, vel monogrammate conexæ, vel initiales, in numis <i>Achœorum</i> leguntur sequentes: - - -	
Α. Argivorum. Δ. Dymæorum. ΦΑ. Phare-	
rum. Η. Eliorum. Κ. Cleonæorum.	
Μ. Megalopolis. Ο. Ο. Ρ. Corinthio-	
rum. ΜΤΩ. Myceneorum. Ν. Nau-	
pliensum. ΤΤΡ. Tyriorum. Laonicæ.	

Φ. Phlium-

Φ. Ριζούντιορυμ. Vide BAYERUM de	V.C.
num. Αχαιορυμ. - - - - -	474. 280. A. X.
ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ. Macedonizæ. Beræorum, cum addito, KOINON. ΜΑΚΕΔΟ-	
ΝΩΝ Commune Macedonum &c. - -	691. 63. A. X.
ΒΗΡΤΤΙΩΝ. Palæstinæ. Berytiorum. Etiam deinde Colonia Pia Felix appellata est Berytus. Circa - - - - -	688. 66. A. X.
ΒΟΣΤΡΑ. Arabiæ Petrææ. Boſtra, Colonia. Arabia a Traiano Augusto adquisita.	859. 106. P. X.
ΒΟΤΡΤΗΝΩΝ. Phœniciaæ. Botryenorum, circa	705. 49. A. X.
ΒΤΒΛΙΩΝ. Phœniciaæ. Bybliorum. Gaudet Byblos Titulo IEPAΣ. sacra. - -	734. 20. A. X.
ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Syriæ. Gabalensium. - - -	707. 47. A. X.
ΓΑΒΗΝΩΝ. Iturææ ad Phœniciam. Gibe- norum. - - - - -	693. 61. A. X.
ΓΑΔΔΑΡΕΩΝ. Syriæ. Gadarenium cogno- mine Pompejanorum ΠΟΜΠΗΝΙΤΩΝ.	691. 63. A. X.
ΓΑΖΑ. Palæstinæ. Gaza. - - - - circa	692. 62. A. X.
DACIA. Traiani Augusti PROVINCIA. Epocha. - - - - -	1000. 247. P. X.
ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. In Decapolitana Sy- riæ. Damascenorum. - - - - -	442. 312. A. X.
ΔΙΗΝΩΝ. In Decapolitana Syriæ. Dienſum	691. 63. A. X.

ΔΙΟΣΠΟΛΙΣ.	Palæstinæ.	<i>Diospolis.</i>	Sub	V.C.	
		<i>Domitiano circa - - - - -</i>		846.	93. P. X.
ΟΛ. ΔΩΡΕΩΝ.	five Olbenorum & ^o Dorensum				
	numisma M. Aurelii Aug.				
ΔΩΡΕΩΝ.	Ciliciæ.	<i>Dorensum.</i>	Cilicia filiis		
	Ariarathæ regis Cappadociæ con-				
	cessa.	<i>circa - - - - -</i>		623.	131. A. X.
ΔΩΡΗΝΙΤΩΝ.	L. PKH.	<i>Dorenitarum An-</i>			
	no 128.	Miles stans Χ in aversa ca-			
	put barbatum.	Hic numus & eius			
	Epocha ad Doron Ciliciæ, ut op-				
	nor pertinet, de qua urbe modo di-				
	ximus, aut ad Doron Phœniciæ,				
	de qua sequentia. - - - - -				
ΔΩΡΩΝ.	cum titulis ΙΕΡΑΣ. ΑΣΤΛΟΤ.				
ΑΤΤΟΝ.	ΝΑΤΑΡ.	<i>Doron facie,</i>			
		<i>Afylo gaudentis, suis legibus utentis, Cluf-</i>			
		<i>ficæ.</i> In Phœnicia. ΆEra Pompeiana.		691.	63. A. X.
ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.	Ciliciæ.	Irenopo-			
	litarum.	<i>Circa - - - - -</i>		805.	52. P. X.
ΕΜΙΣΩΝ.	ΚΟΛΩΝ.	vel ΕΜΙΣΗΝΩΝ.			
		Phœnicia. <i>Emisionorum Colonie.</i> Se-			
		leucidarum. - - - - -		442.	312. A. X.
ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ.	Ciliciæ.	<i>Epiphanensum.</i> - -		791.	38. P. X.

Et

Et etiam <i>Epirphania Cœleſyriæ</i> , cuius Epo-	V. C.
cham Norisius affigit anno - - -	690. 64 A. X.
ΖΗΛΙΤΩΝ. Ponti Cappadocici. <i>Zelitarum</i> .	
<i>Vičo per Julianum Cæſ. Pharnace rege.</i>	707. 47. A. X.
<i>vel</i>	708. 46. A. X.
ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. Lydiæ. <i>Hierocæſareen-</i>	
<i>sium. Circa</i> - - - - -	779. 26. P. X.
ΙΛΙΕΩΝ. Troadis. <i>Iliensium. HARDUINUS</i>	
V. C. 686. <i>sed VAILLANT</i> - - - -	673. 81. A. X.
ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. Palæ-	
ſtinæ, ad mare. <i>Cæſarea Germanicæ;</i>	
antea <i>Turris Stratonis</i> dicebatur. Circa	
ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΛΙΒΑΝΟΤ. Syriæ. <i>Cæſa-</i>	
<i>reæ ad Libanum montem; antea APKA</i>	
<i>appellabatur. ΗΑΥΜΙΟΣ</i> - - - -	442. 313. A. X.
ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΣΕΒΑΣΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ.	
ΑΣΤΛΟΤ. ΤΠ. ΠΑΝΕΙΩ. Itu-	
<i>rææ. Cæſarea Augustæ, sacræ, Aſylo</i>	
<i>gaudentis, sub Panio monte. Eadem</i>	
<i>Cæſarea Pbilippi.</i> - - - - -	751. 3. A. X.
ΚΑΝΩΘΑΙΩΝ. Decapolisæ Syriæ. <i>Ca-</i>	
<i>notherorum.</i> - - - - -	691. 63. A. X.
ΚΑΠΙΤΟΛΙΕΩΝ. Cœleſyriæ. <i>Capitolien-</i>	
<i>sium. Nisi sit ipsa urbs Jerusalem, di-</i>	
<i>cta Elia Capitolina Colonia.</i> - - - -	846. 93. P. X.
	KE-

ΚΕΡΑΣΟΤΝΤΙΩΝ. In Ponto ad Colchi. V.C.

dem. *Cerasuntiorum.* Numus Hadriani
cum Epochæ annis ΣΟΔ. 274 circa 608. 146. A. X.

ΚΤΡΡΗΣΤΩΝ. *Cyrrhestarum.* Syriæ urba
Cyrrhus, & regio Cyrrhestica. In
numo Alexandri I. regis Syriæ. - - 442. 312. A. X.

ΙΟΤΛΙΕΩΝ. **ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.** Syriæ. Ju-
lianorum *Laodicenfum.* - - - - - 706. 48. A. X.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΛΙΒΑΝΩ. Cœle-
syriæ. *Laodicenfum ad Libanum.* - - 442. 312. A. X.
Et subinde forte - - - - - 723. 31. A. X.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. vel **ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ.** Cariæ
ad Phrygiam. *Laodicenorum*, vel *Lao-*
dicea. Victo rege Syriæ Antiocho III. 565. 189. A. X.

ΑΕΤΚΑΔΙΩΝ. Cœlesyriæ. *Leucadiorum*, qui
& *Claudienses.* Usque ad Gordianum
Æræ prioris usus circa - - - - - 801. 48. P. X.
Æra posterius usitata - - - - - 723. 31. A. X.

ΑΤΔΙΑΣ. ΚΟΙΝΟΝ. *Lydie commune.* Sub M.
Aurelio. numus cum anno 686. circa 233. 521. A. X.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. **ΚΟΙΝΟΝ.** *Macedoniæ*
commune. - - - - - 706. 48. A. X.

ΜΟΨΕΑΤΩΝ. Ciliciæ. *Mopseatarum.* Pompeius magnus vicitis piratis Ciliciæ
urbes instaurat. - - - - - 696. 58. A. X.
NEA-

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ. Cognomine	V. C.	
ΦΛΑΟΤΙΑ. <i>Flavia Neapolis Samarie.</i>		
Etiam <i>Colonia.</i> - - - - -	843.	70. P. X.
ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΣ & ΝΕΟΚΑΙΣ. ΜΗΤΡΟ-		
ΠΟ. Ponti Polemoniaci. <i>Neocæsareen-</i>		
<i>ses, & Neocæsarea Metropolis.</i> - - -	817.	64. P. X.
VAILLANT biennio citius Αἴραν <i>Neocæsa-</i>		
reæ inchoandam putarat. - - - - -		
ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Bithyniæ. <i>Nicænorum.</i> Αἴρα		
Regum Bithyniæ. - - - - -	466.	288. A. X.
ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΝΕΩΚ. Bithyniæ. <i>Ni-</i>		
<i>comedienium.</i> - - - - -	466.	288. A. X.
ΟΡΘΟΣΙΕΩΝ. Phœniciæ. <i>Ortbosienium.</i> -	442.	312. A. X.
ΠΕΛΛΑΙΩΝ. Decapolitanæ Syriæ. <i>Pellenium.</i>	691.	63. A. X.
ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. Ciliciæ. <i>Pompejo-</i>		
<i>politarum. circa</i> - - - - -	686.	68. A. X.
ΡΤΟΛΕΜΑΙΣ. COLonia. Phœniciæ. - -	706.	48. A. X.
ΡΑΒΒΑΘΑΜΗΝΩΝ. Syriæ. <i>Rabbatbenæ-</i>		
<i>norum.</i> - - - - -	846.	93. P. X.
ΡΑΒΒΑΘΜΟΜΗΝΩΝ. Arabiæ, vel Pa-		
læstinæ <i>Rabbatmomenorum.</i> - - -	811.	58. P. X.
ΡΑΜΑΘΗΝΩΝ. Palæstinæ. <i>Ramatbenorum.</i>	650.	104. A. X.
ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ. Syriæ <i>Rapbanotarum.</i> -	705.	49. A. X.
ΡΑΦΙΑΣ. Palæstinæ. <i>Raphia.</i> - - - - -	693.	61. A. X.
vel	697.	57. A. X.
ELEM. <i>Namijm.</i>	G	ΡΗΣΑΙ.

ΡΗΣΑΙΝΗΣΙΩΝ. ΚΟΛΩΝ. *Rhesenenium* V.C.

Coloniae. Mesopotamiae. - - - - - 886. 133. P. X.

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Commage-

nnes. Samosatenorum Metropolis, Cognomine Flaviorum. circa - - - - -

824. 71. P. X.

ΣΕΒΑΣΤΗ. ΙΕΡΑ. ΑΤΤΟΝ. ΝΑΤΑΡΧ.

Ciliciæ. Sebaste sacra, suis legibus, Clasifica. antea Elæufa. - - - - -

734. 20. A. X.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. ΣΤΡΙΑΣ. *Sebastenorum.*

Syriæ. Olim Samaria : in honorem Augusti Sebaste dicta : circa - - - - -

728. 26. A. X.

ΣΕΛΕΥΤΚΕΩΝ. ΠΙΕΡΙΑΣ. *Seleucensium in*

Pieria Syriæ. Triplice æra sunt usi

723. 31. A. X.

Prima Augustali, sub Augusto - -

691. 63. A. X.

Altera sub Tiberio, Pompejana -

Tertiam, sed antiquissimam, addit Norisius

a pace inter Antiochos VIII & IX.

645. 109. A. X.

reges Syriæ. - - - - -

Probabiliter ad Seleuciam hanc spectant numi

ΑΔΕΛΦΩΝ. ΔΗΜΩΝ. *Fratum Populorum,*

cum inscripta Ἐra Seleucidarum, &

442. 312. A. X.

Fulminis signo - - - - -

ΣΙΔΩΝΙΩΝ. Phœnices. *Sidoniorum. - -*

643. 111. A. X.

Olim Ἐra Seleucidarum usi, & iterum sub

Elagabalo - - - - -

442. 312. A. X.

SINO.

SINOPE. COL. A. I. F. Ponti. <i>Colonia Augsta Julia Felix Sinope.</i> Duabus epochis usq; fuit: Priorem, licet recentioris initii, a Julio Cæsare, usque ad Severum Alexandrum Aug. adhucuit, quam e numo Diadumeniani Cæsaris certo me deduxisse puto,	V. C.
nempe ab - - - - -	709. 45. A. X.
Posterior æra sub Alexandro Severo usurpatæ, anterius initium supputat, quo a Lucullo libertate olim donata fuerat	684. 70. A. X.
ΣΚΗΨΙΩΝ. <i>Scepsiorum</i> in Æolide. <i>Æra Augustali</i> - - - - -	727. 31. A. X.
ΣΜΑΙΤΩΝ. Ponti Asiatici. <i>Smaitarum. Forte</i>	817. 64. P. X.
ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ. ΚΛΑΤΔΙΕΩΝ, vel TIBERIΟ-	
ΚΛΑΤΔΙΕΩΝ. In Galilæa. <i>Tiberienium Claudianorum.</i> - - - - -	770. 17. P. X.
ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Cariæ. <i>Trallianorum. Ante,</i> vel circa - - - - -	898. 145. P. X.
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ. Ponti Cappadocici. <i>Trapezuntiorum. Circa</i> - - - - -	815. 62. P. X.
ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Phœniciae. <i>Tripolitarum,</i> triplice initio <i>Æræ.</i>	
I. <i>Æra Pompejana</i> usq; sunt. - - - - -	691. 63. A. X.
II. <i>Æra Seleucidarum</i> sub Augusto &c. -	442. 312. A. X.
G 2	III.

- III. Si HARDUINUM audimus, *Æram Cæ-* V.C.
sarianam adhibuere - - - - - 705. 49. A. X.
- Troadensium seu ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. II.
ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ. *Alexandriæ ad Sta-*
mandrum. Incerta Epoca.
- ΤΥΡΟΤ. ΙΕΡΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.** *Ty-*
ri sacræ, metropolis. Phœniciaæ. Ante-
quam Colonia fieret Tyrus, usq; est
Æra Seleucidarum - - - - - 442. 312. A. X.
- Ob autonomiam obtentam etiam adhibuit
 aliam *Æram* - - - - - 628. 126. A. X.
- P.M.S. COL. VIM. *Provinciæ Mæsiæ Superio-*
ris Colonia Viminacium. Æram inchoat
propriam ab anno III. Gordiani Pii,
a Calendis Januarii, aut ab autumno
præcedente. - - - - - 993. 240. P. X.
- ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΚΟΙΛΗΣ. ΣΤΡΙΑΣ.**
Philadelphiae *Cœlesyriaæ.* - - - - - 691. 63. A. X.
- ΦΛΑΟΤΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Cilicia. Flaviopo-**
litarum, a Vespasiano - - - - - 827. 74 P. X.
- ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ. ΦΛΑΟΤΙΕΩΝ.** *In Syriæ*
regione Chalcidene. Chalcidensium Fla-
vianorum. Sub Domitiano initium. - 845. 92. P. X.
- In quibusdam, etiam urbium, Græcanicis Augustorum*
numis legimus cum addito exiguo numero: ΕΤΟΤΣ. ΝΕΟΤ.
ΙΕΡΟΤ.

IEPOT. *Anno novo sacro, primo, vel secundo &c.* Eum esse ipsum Imperii annum, singulis annis, redeunte inchoati Imperii die, solemni ritu celebrari solitum, collegi e numo Anazarbensi Trajani Decii, in quo *Annus Novus Sacer Primus* cum epochæ annis 267 conjungitur, qui certe incidit in annum primum Trajani Decii, monstque *Æram Anazarbensium* potius cœpisse an. V. C. 735. quam præcedente, 734, quo hactenus Viri doctissimi initium Anazarbensis Æræ constituere. Nam Decium constat anno V. C. 1002 jam inclinante, Imperium adiisse. Porro si e regulis supra datis addam 266 ad 735 summa 1001 dabit annum cuius autumno incepit annus 267 Anazarbensium, qui autumno sequentis anni 1002. jam defuit.

Prædictæ urbium Epochæ constabiliri, aut emendari, propiusve (si nondum certæ sunt) ad veritatem exigi possunt, si novi detegantur numi, eorum præcipue Augstorum, qui uno duntaxat alterove circiter imperarunt anno, quorum Chronologiam accuratam habemus apud *Tillementium*. Porro de epochis eruendis, erutisque e numis urbium, præcipue legi merentur *Norisius de epochis Syro-Macedoniorum*. *VAILLANTIUS post Numismata urbium Graece loquentium, sub Augustis percussorum:* & *HARDUINUS de numis populorum & urbium*, & item in *Chronologia veteris Testamenti Epochas*, in Regum numis occurrentes, suo loco proferemus, tametsi *Epocha Seleucidarum, Syriae regum*, isthic quoque pluries recurrat.

Senatus. Tum etiam *Genius Populi* promitur, Capite Virili, vel nudo, vel laurea corona, diadematæ, aliterve ornato, cum vocabulis: ΔΗΜΟΣ. aut ΙΕΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ. *Populus.* vel *Sacer Populus.* KOINOBOTΛΙΟΝ. *Commune Concilium Smyrnæorum,* fine ejus iconæ occurrit.

In averia numorum Urbium & Populorum facie ita variæ repræsentantur figuræ, ac symbola, ut ea paucis comprehendere non possim; nam alibi fertilitas soli, aut pecorum abundantia, alibi origo urbis, alibi artium exercitia, alibi situs ad mare, aut ad fluvios, alibi ludi ac certamina &c. at in plerisque Deitates, aut sacrorum ad eosdem pertinentium aliquid, ostentantur. Evidem optandum esset, ut Idolorum, eorumque cultus memoria omnis aboleri omnino a Christianis posset; attamen eum saltem fructum ex hisce fabularum quisquiliis capere juventus potest, ut condiscat, quantum Deo debeat, cuius gratia, detestanda illa religio pene exterminata, atque Christiana religio, adeo sancta, inducta fuit: tum etiam quanto sibi honori Religionem suam Christianus ducere, resque omnes eo pertinentes, debeat; posteaquam toties, tantoque splendore superstitionem suam in monetarum iconibus veteres Idololatriæ jactaverant.

Dabimus isthic Deorum Dearumque nomina, habitum, capita, symbolaque, & attributa præcipua, quæ in populorum urbiumque numis observantur. Idola Ægypto propria alio reservamus, præter pauca huc spectantia.

Jupi-

Јуппите ЗЕТΣ. vel ΣΔΕΤΣ. cum variis epithetis, uti:
ΖΕΤΣ. ΑΓΟΡΑΙΟΣ. Forensis. AXVR seu Vejuppiter, imberbis.

ΑΚΡΑΙΟΣ. Summa arcis Cujtas.

ΒΟΤΛΑΙΟΣ. Consiliarius, seu Consiliorum præses.

ΕΛΕΤΘΕΡΙΟΣ. Libertatis Praes. **ΕΛΛΑΝΙΟΣ.** Græcanicus.

ΚΑΣΙΟΣ. In monte *Caso* cultus, in lapide conoidico,
gemmato.

ΚΑΤΑΙΒΑΤΗΣ. Descendens inter fulmina.

ΚΕΡΑΥΝΙΟΣ. Fulminator.

ΟΛΤΜΠΗΟΣ. In Olympo monte cultus.

ΣΤΡΓΑΣΤΗΣ. an ΕΤΕΡΓΑΣΤΗΣ. Adjutor, an Benefactor?

ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ. Veritatis Amator: aquilam dextra sustinet.

ΦΙΛΙΟΣ. Amicabilis.

Juppiter est capite laureato, barbato, raro diademato, raro in
Græcis imberbi: vestitus, aut seminudus, aut nudus: dextra
fulmen, aut victoriolam, aut aquilam: hastam puram sinistra
tenet. Juppiter *Hammon*. **ΑΜΜΩΝ.** Cornua arietis capite gerit.
Ægyptiorum velut Juppiter *Serapis*, modium in capite, interdum
& radios gestat: a tergo Sceptrum longum, alias manu id tenet.

Saturnus KPONΙΟΣ. Capite barbato, diademato, falcem,
etiam dentatam, aut annulum gestat. Raro conspicitur in hisce
numis populorum & urbium.

Neptunus. **ΠΟΣΕΙΔΩΝ.** Capite prolike barbato, & co-
rona ex arundine, aut gramine marino tecto, nudus fere: d. Del-
phinum, aut aplustre, vel navis partem, sinistra etiam Trident-

Etem. Numism.

H

tem;

tem; vehitur equis marinis hippocampis, seu cauda in piscem curvata. Neptuno sacer est equus, ut Jovi taurus.

Pluto Capite pileato, aut diademato, pone sceptrum unco munitum. Quadrigis vectus rapit Proserpinam. Cerberus interdum adstat.

Pan. ΘΕΟΤ. ΠΙΑΝΟΣ. *Dei Panis*, caput cum exiguis cornibus, sed acutis auribus, capripes, ruri infidet, gestat pedum pastoritum, aut fistulam septem cicutis compactam. *Satyri* comites, non absimiles Pani.

Cabiri tres fratres KABEIPOI. vel unus KABEIPOS. Vulcani filii, dicti *Magni*, *Potentes*, *Valentes*, dextra malleum, vel sinistra tenent, vestitu curto stantes, altera manu etiam capricornum stringunt.

Vulcanus. ΗΦΑΙΣΤΟΣ. Caput pileo rotundo tectum: posse forceps: aut ipse nudus super incude arma fabricat malleo.

Apollo. ΑΠΟΛΛΩΝ. Capite imberbi, laureato, crine interdum composto, aut promisso & crispo; gerit Lyram, aut Arcum & pharetram, vel sagittam: Tripus cum Delphino, Serpente, Corvo, eidem est proprius: nonnunquam nudus cortinae infidet, seu vasi conoidico, vaticinantibus parato. *Apollo Actius* togatus stat: ΚΛΑΡΙΟΣ, a Colophoniis, & Smyrnæis cultus: *Milestius* cervum sustinet: *Smyntbeus* murem.

Dum Apollo Phœbus, seu Sol exhibetur, capite radiato eocomparet, d. flagrum quatit, nudus aut currit, aut infidet curru quadrigis agitato. Interdum Apollo nudus d. ramum lustra-

dem.

Iem lauri- gerit, ac tum ΣΩΤΗΡ. *Salutaris* vocatur, addito serpente.

Pudus una cum *Diana* sorore, quæ & *Luna* est, appellantur uno vocabulo ΔΙΔΥΜΟΙ. *Gemini*, ex *Latona*, quæ ΛΗΤΩ Græce vocatur.

Mars galeatus, barbatus fere, hastam præpilatam gestat, & clypeum: interdum nudus præter arma: gestat trophæum humeris, gradiens aut stans: etiam scalam fert. APEOΣ. *Martis*.

Mercurius. ΕΡΜΗΣ. Caput pileo quadrato, vel rotundo & alato testu, gestat caduceum, marpitiumve: interdum alati sunt pedes, ad quos aries, vel testudo. *Terminus* vocatur caput, aut protome Mercurii, columelle imposita.

Cajtor & *Pollux* ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ *Jovis pueri*, seu filii. Utriusque capiti imminent Stella; pileato sunt aut galeato capite: rudi fere adstant equis, aut equites cum hastis præpilatis: Eorum symbola sunt duo pilei stelligeri.

Bacchus. ΔΙΟΝΤΣΟΣ. Apud Maronitas Thraciæ: ΔΙΟΝΤΣΟΤ. ΣΩΤΗΡΩΣ. Imberbis plerumque, caput redimitus hedera vel pampino: manibus fert thyrsum, sive hastam, cuius pilum foliis tegitur: aut cantharum, aut botrum: vehitur, tigride & pantherisco currui junctis, aut tale animal eidem adstat; interdum præcedit *Silenus*, ejus nutritius asno vescus, utrem dorso gestans.

Lunus ΜΗΝ. seu *Mensis* Deaſter, in Asia & Palæstina cultus, caput pileo Phrygio curvato tectus: a tergo luna fal-

cata, ad pedes gallus gallinaceus: manu hastam puram tenet: interdum equitat.

Hercules. ΗΡΑΚΛΕΟΤΣ. ΣΩΤΗΡΟΣ. apud Thasios obvia inscriptio: capite nudo fere, barbato vultu, nudus, aut exuviis Leonis tectus, quas s̄epe finistræ obvolvit, d. clavam, aut poma aurea, aut etiam cantharum: vel arcum & sagittas utraque manu, aliave tractat; labores ejus expinguntur variis, imagine hydræ, leonis, apri, tauri, equorum Diomedis, hippocentauri, Antæi gigantis, cervi æripedis, & cornibus argenteis, cerberi, avium Stymphalidum, draconis &c.

Adranus, Siculorum Deus, capite galeato barbato visitatur cum cane, quorum mille eidem sacri erant.

Aesculapius, ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ. Seminudus interdum, aut nudus, barbatus, d. baculum uno serpente obvolutum ad filum detinet. Ejus proles sunt *Telephorus*, seu *Finis* afferens morbis, parvulus stans, curto pallio & pileo Phrygio tectus: *Hylgia ΤΓΕΙΑ*: seu *Salus*, filia Aesculapii, serpentem pascit ex patina, quam attinet: aut serpens ex ara assurgit. Pseudo Aesculapius erat veterator quidam *Glycon*, altero post Christum saeculo, qui serpentem cicurem aluit, cui larvam vultus humani subtili artificio adaptavit, hominesque in Paphlagonia, & vicinia decepit. In numo: ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΙΤΩΝ. ΓΛΤΚΩΝ. Abonotichi tarum *Glycon*, inscripto, similis serpens representatur.

Bonus Genius. ΑΓΑΘΟΔΑΙΜΩΝ. Nudus, aut seminudus vir ad aram adstat, d. pateram, s. cornu copiæ, aut hastam puram:

ram: interdum etiam serpens comparet, Apollini ac Aesculapio tribui solitus.

Harpocrates Egyptius, seu *Sigeus*, dextra silentium indicit, saepe loto infidet. *Anubis* canino est capite, cetera homo, vocatur Graece *Cynocephalus*, cum signis Mercurii effigiatur.

Dearum jam agmen procedat, quarum capita non semper aliquid offerunt, quo^m aliis discerantur.

Juno. HPA. Pavone gaudet, & hasta pura. *Juno Pronuba* velata esse solet, velo ad pedes fere usque defluente. HPA.

~~ΑΡΓΕΙΑ~~. *Juno Argiva*, custa in urbe Argos Peloponnesi.

Diana. ΑΡΤΕΜΙΣ. (eadem *Luna* in cœlo, in inferis Proserpina) lunulam capite gestat, manibus arcum & sagittam: a tergo pharetram: alte succincta, quia venatrix; cane comite cervum saepius insequitur. *Diana Ephesia* simulacrum est sine pedibus, corpus multimammium, quo ubertas naturæ indicaatur; manus adminiculis fulciuntur, vetustissimorum artificum inertia. *Diana ΠΕΡΣΙΚΗ*. *Perse* etiam inscripta legitur, specie solita. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. ΠΕΡΓΑΙΑΣ. *Diana Pergensis* in Pamphylia, symbolum est seu lapis, seu vas quoddam fere cylindricum variis cœlestibus signis, & figuris insigne. *Diana Thracica* duas hastas attinet. Dum Lunæ vices *Diana* fungitur, taurorum bigis, aut cervorum juncto curru provehitur.

Pallas, eadem *Minerva*, seu ΑΘΗΝΗ, que Athenis nomen dedit. *Pallas* armata galea, & scuto, d. hastam vibrat, aut attinet. *Minerva Pacifera*, oleæ inventrix, ramum ejus ma-

nu ostentat: bubo avis est eidem propria, sapientiae symbolum: eadem causa & serpens eidem adjungitur, qualis statua Palladis in arce Atheniensi extabat. Victoriolam quoque alias Pallas manu præfert. Palladem alatam in solo Agathoclis regis Syracosii numo aureo inveni. Caput ROMAE, seu Genii urbis Romanæ, galeatum repræsentari solet, sicut Palladis.

Isis, aliis *Io*, *Ostridis*, *Jovis filia* soror, & uxor, caput flore & fructu Loti ornatum ostentat: alias filiolum *Horum* lactat: aut fistulum tenet. *Ægypti rex Osiris* etiam antea rex Argivorum fuit, disceptus a suis, cõlebatur sub forma Bovis, qui *Apis* appellatus est, & uno mortuo, novus *Apis* multis ceremoniis quærebatur, qui esset fronte candida, cetera niger; signa eidem appingebantur: *Aquila*, *Luna* &c.

Ceris. ΔΗΜΗΤΗΡ. Capite spicis ornato, & papavera, ob fecunditatem: manibus fert spicas, & papaver, aut faciem dextra, quin & alteram sinistra, quærens raptam filiam Proserpinam. Serpentibus gaudet, quibus & ejus currus dueitur.

Proserpina. ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ. Caput ornatum, spicis etiam comptum, in Siculis præcipue numis frequens; quod ex *Ætna* monte ranta sit a Plutone Proserpina. Eadem ΚΟΡΗ. ΣΩΤΕΙPA. *Puella Sofita* in numis scribitur.

Vesta. ΕΣΤΙΑ. Capite velato: lampadem tenens atque adstat, in quo focus.

Cybele Capite turrito, altera manu cymbalum, altera interdum sceptrum gerit, Leonibus currus ejus trahitur, aut Leones ei affident, aut ipsa Leoni insidet. Simi-

Similis si est *Venus Cœlestis seu Urania*; quæ, sicutem in Africa, Leoni infidet, sceptrum gerit, etiam turrito Capite. Aut stat in numis Syriæ & Palæstinae, cum epigraphe interdum ΘΕΑΣ. ΣΤΡΙΑΣ. Dea Syriæ vel ΘΕΑΣ. ΣΙΔΩΝΟΣ.

Venus. ΑΦΡΟΔΙΤΗ. Etiam in numis ΑΝΑΔΤΟΜΕΝΗ. Existens e. mari, capite ornato, d. pomum eridiſ gerit, alias investis utraque manu tegenda tegit. Ejus sacre volucres sunt columbæ, vel cygni, quas currui junctas interdum moderatur. Interdum stat cum Marte, vel cum Cupidine, puerō aligero, sagittis & arcu instructo. Victoriolam, armata quoquæ, dextra præfert *Venus Victrix.* Veneris Papie in Cypro symbolum Conus erat: legitur ΠΑΦΙΑ, apud Salaminios.

Tres *Gratiae* seu ΧΑΡΙΤΕΣ stant implexis in triangulum mutuis brachiis.

Tres *Furiæ* faces manibus vibrant.

Tres *Parce* stant, una fusum manu gerit, altera bilancem: tertia dextram ori admovet, sinistra flagellum sustinet. In Trianorum nummo ΝΕΜΕΣΙΣ. Nemesis legitur: Dea vindictæ.

Victoria NIKH. Semper alata est, plerumque d. fertum, s. palmæ ramum ostentat: alias stat, alias currit, alias volat, sedet etiam, variasque actiones Victoriae indices exercet, uti est, ornare trophæum, inscribere aliquid scuto, coronam offerre, calcare captivum, agere bigas, aut quadrigas &c.

Fortuna. ΤΤΥΧΗ. vel *Bona Fortuna. ΑΓΑΘΗ. ΤΤΥΧΗ.* Gerit plerumque d. gubernaculum, s. cornu copiæ: ad pedes inter-

interdum rota: nonnunquam columnæ innititur. Persæpe cum *Fortuna*, tum alia idola, in numis Græcanicis caput tutulo, seu modiolo, ornatum præ se ferunt.

Signa quædam in populorum urbiumque monetis frequentius obvia, ac pene propria habentur; eorum isthic specimen aliquod, nequaquam justam seriem, proponemus.

Achæorum. Caput Jovis.) In corona laurea: monogramma ex AX, atque aliæ literæ, quæ vel initiales sunt urbium Republicæ Achæorum, aut numericæ, epochæ Achaicæ. Etiam aurei funt.

Agrigenti in Sicilia, Cancer marinus: Aquila leporem, vel pisces carpens.

Atbeniensium in Attica: Caput Palladis, & noctua: ramus oleæ.

Æginae Insulæ infra Atticam: Caput arietis, & navis.

Amisi, & aliarum Ponti Cappadociae urbium: scutum squamatum Palladis, & pharetra, arcusque: vel Victoria gradiens.

Argivorum in Peloponneso: A. vel A & P conjunctum, ac dimidius Lupus. Infestati a lupis, liberati sunt Apollinis oraculi confilio.

Apolloniatae in Epiro, & Dyrracheni: hortos Alcinoi, qui in Corcyra insula erant, & Vaccam cum vitulo signabant: præter magistratum nomina.

Aspendii in Pamphylia: duos luctatores nudos.

Bæotie

Bæotie urbes: caput bovis, aut scutum Bœoticum. Item *Eubæa* bovis caput.

Brutii & Mamertini Martem: vel victoriam etiam Brutii.

Caulonia Calabriæ: Jovem gradientem, cum fulmine, & cervum.

Chienenses Sphyngem: & gyrgillum serico evolvendo, qui similis fere Dyotæ videtur.

Corintbii & eorum Coloni Syracosii: caput Palladis, & Pegasum cum litera Q quæ videtur indicare *Corintbum*. Præter alia signa.

Cretenses urbes, & Coloniae Cretensium in Italia, saltem aliquæ, Minotaui caput: Labyrinthum.

Eleusinii in Attica: Cererem in curru, bigis serpentibus: & suem.

Ephesii Dianam polymasten: cervum: templum Diana: etiam apiculam.

Leontini in Sicilia: Leonem dimidium.

Mamertini in Sicilia Martem, qui *Mamers* dictus fuit.

Maronitæ in Thracia: caput Bacchæ, hedera coronatum: Bacchum nudum stantem, d. botrum. Alias vitem cum botris.

Massaliotæ seu *Massilienses* in Gallia: Leonem stantem: caput Floræ, aut alias Deæ.

Neapolitanæ Campaniæ: Apollinis caput, & attributa: Minotaurum item.

Panormitani Siciliæ: Equum: Palmam arborem.

Elem. Numism.

I

Pela-

Peloponnesii Testudinem, & Rectangulum quinquepertitum. Χελώνη Testudo, urbis, & promontorii nomen erat in Peloponneso, cuius partes quinque olim fuisse, diximus.

Pergameni in Asia. Aesculapium: templum, aut caput Deæ Romæ.

Rbegini in Calabria rictum leonis (aut leporem si POL-LUCI credimus) vel Apollinem, Lyram, ac Tripodem &c.

Rhodii: caput Phœbi, & balaustium, seu florem mali Punicæ.

Selucienses in Pieria Syriæ: caput Jovis, & fulmen: aut conoides Jovis Casii simulacrum in templo.

Tarentini in Apulia. Tarantem delphino insidentem (aut caput Palladis & Noctuam) Taras Neptuni filius credebatur: in aversa equitem Phalantum heroëm.

Theffalia & Macedonia, & vicini populi, Equum vel Equitem.

Theffalonica Macedonia, Palladem, hastam vibrantem.

Thasus Insula ad Thraciam: caput Bacchæ, sicut Maronitæ: Herculem nudum stantem cum clava, & pelle leonis.

Tyrus caput Herculis Laur. & Aquilam; vel navem, quam & Sidonii signabant, iidem porro Deam Sidoniam, seu Astarten. Sæpe etiam murex in Tyriorum ære compareret, unde Tyrium Ostrum, seu purpura conficiebatur.

Velia seu Veletarum in magna Græcia, (olim Heliæ.) Pal-las cum noctua: Leo gradiens.

Pharsalia Thessaliæ: caput Palladis: caput Equi.

Sed his plura inspecta numismata sufficient.

Pau-

Pauca quædam exempla cum *Tabula I.* & *II* numismatum proposuimus; tum alia aliquot *Tabula III* exhibemus, sine Capitibus, quia Capita ad Auguſtalia numismata ſpectant.

Ut exercitationis aliquid Tironibus præberem, epigraphes numismatum *Tabula III.* latine duntaxat iſthic adſcribendas putavi, quæ deinde Græcis vocabulis a lectore ſingillatim applicandæ ſunt. Facile vero e præcedentium Capitum notitia occurrentes hic Magistratus, Ludos, Urbium Titulos, idola, aliaque perſpicet tiro, ſitum vero iſtarum Urbium e Capite VI. proxime ſequente condiscet.

Cyzicenorum Aedituorum. Ceres utraque manu facem at- N. I. tollens, infiftit currui, quem bigæ ſerpentum trahunt.

Laodicenorum & Ephesiorum concordia. Juppiter Philalethes II. ſeu Laodicenus ftans, d. aquilam, fin. haftam puram, & Diana Ephesiæ ſimulacrum tutulatum, cum velo: ad pèdes utrimque cervus.

Perinthiorum Aeditorum: Actia: Pythia. Duo templa, & III. duæ Urnæ Ludorum cum ramis.

Sub Prætore Marco Kærea, Attali filio: Pergamenorum, Primorum, Ter Aedituorum. Mars, aut Imperator Romanus, ftans in templo ſex columnarum: ante id ſacerdos, ad tripodem aram, libans: adſtat taurus victimæ.

Sub Prætore Demetrio, Apelle filio, Iterum: Apollonidensium. V. Bacchus ftans in templo tetrastylo, d. cantharum, s. thyrfum.

- VI. *Sub Tito Aelio Capitolino: Byzantiorum.* Duo togati. forte Caracalla & Geta, dextras jungunt; ad pedes Urna Ludorum cum ramo.
- VII. *Sub Praetore Julio Marco Pergamenorum.* Mensa, infra quam duo rami palmæ: supra duæ Urnæ jacentes, quies inscriptum: *Olympia, Pythia:* in area stella.
- VIII. *Perinthiorum Jonum, Iterum Aedituorum: Actia, Pythia.* Mulier stans: d. tempellum sustinet, s. cornu copiæ, cum imminente tempello: ad pedes duæ urnæ Ludorum, præmiis refertæ. Perinthii origine Jones erant.
- IX. *Samiorum.* Juno pronuba stans in templo tetrastylo, ad pedes utrimque pavo.
- X. *Sub Praetore Flavio Paullo, Serotis filio, Cumæorum.* Aesculapius semenudus stans, d. baculum detinet, serpente obvolutum.
- XI. *Sub Marco Aurelio Frontone, & Aelio Festo. Byzantiorum.* Urna ludorum, cum duobus ramis.
- XII. Hujus numismatis *Colophoniorum* descriptionem aliquam Capite III, dederamus, in quo, sub Praetore Claudio Callisto Sacerdote Joniorum; commune Joniorum, Urbibus XIII constans, totidem statuis, aut viris, manum attollentibus, repræsentatur, cum Sacerdote, & Victima ante templum tetrastylon, in quo dimidiæ mulieris idolum: nisi Apollinis est potius simulacrum, dubie effigiatum.

C A P U T S E X T U M.

Catalogus Urbium, & Populorum liberorum, quorum numismata novimus.

In sequente Catalogo non solum nomina *urbium & populorum* liberorum, quae HARDUINUS *de Numis* istis largissime exhibuerat, sed illa etiam conscripsimus, quae postea variis in libris invenimus, nempe edita apud HAYMIUM, ARIGONIUM, MUSSELLIUM, MAFFEJUM, in Catalogo Musei Theupoli, in Gotba *Nunaria Lieberi*, inter Numismata rariora Cimelii Austriaci Vindobonensis, in excerptis ex Catalogo numismatum CELEBERR. D. LE BRET, in Catalogo denique MSto numismatum Coll. Acad. Vindobon. S. J.

Porro ubi eadem, urbium tamen aliarum, occurrunt vocabula, differentiam, qualis ipsis fere in monetis sese offert, adscribemus: uti & reliquarum urbium situm brevissime adnotabimus, itemque compendiarium scribendi adjungemus modum, quo numismata inscripta ambiguum non raro lectorum suspendunt. Urbium nomina illarum hic non recensebimus, quarum numismata *Auguſtorum vultus* præ se ferunt, sive in Coloniis aut Municipiis illa procusa, sive in urbibus Græce loquentibus, aut in Ægypto signata fuerint, ne nimium prolixus Catalogus evaderet: nisi Urbs illa etiam sine vultu Auguſtorum numos alios fabricandos curarit. Desiderata apud HARDUINUM numismata indicabimus, unde accepta sint, & paucis fere signa præcipua cujusque istorum referemus. Alphabeti hic uti plauſuit

cuit ordine Latino; quare Græcum X in CH latino: item Θ in TH, porro Φ in F quærendum erit. Quæ numismata in solo *Goltzii Thesauro* obiter memorantur, fere prætermisimus, nisi cum aliunde probabilitas de ejus monetæ veritate suppeteret. Proderit hic qualiscunque Catalogus non modo tironibus, ut præviā numismatum ab urbibus, populisve liberis signatorum notitiam sibi comparent; verum etiam aliis, ut inveniendos porro urbium numos cum hisce conferant, videantque, an cresce-re *Geographia Numaria* possit.

A.

ΑΒΒΑΙΤΩΝ. ΜΤΣΩΝ. Abba vel Abbassius, Myſiæ, aut Phrygiæ, *Haym.*, & *Coll. Acad. Vindobon.* Fulmen, aut clava.

ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Abdera, Thraciæ. cum Magistratu.

ΑΒΤΔΗΝΩΝ. Abydus, Helleponi. Archon Magistratus.

ΑΧ. ΑΧΑΙΩΝ. Achæorum, reipublicæ in Peloponneso. De hac dictum, & *Bayerus* plura; Achæorum Epocham nempe, & urbium figlas numi varii produnt. *Haym* Achæorum urbes protulit, plene scriptas, c. addito:

ΑΧΑΙΩΝ. ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ. ΑΣΕΑΤΩΝ. ΜΕΣ-

ΣΑΝΙΩΝ. ΑΡΓΕΙΑΣ. ΚΑΡΙΝΑΙΩΝ.

ΑΧΕΡΟΝΤΑΝ. Acheruns, Magnæ Græciæ.

ΑΚΑΙΩΝ. Ace, Phœnicia. (*Haym.* & *Collegii Acad. Vindobon.*)

Deinde Ptolemais dicta. Caput Cereris: ipsa gradiens.

ΑΚΑΡΝΑΝΩΝ. Acarnania, Epiri pars. Magistratus.

AKMO-

ΑΚΜΟΝΕΩΝ. Acmonia, Phrygiæ. Magistratus.

ΑΚΡ. ΑΚΡΑΓΑΝ. Agrigentinorum. Siciliæ.

ΑΚΡΑΣΙΩΤΩΝ. Acrasus, Lydiæ. Haym. Duo numi.

ΑΚΤ. ΑΚΤΙΩΝ. Actium, Epiri. Sed non cum capite apri,
qui ad Littios spectant.

ΑΔΑΝΕΩΝ. Adana, Ciliciæ. Magistratus.

ΑΔΙΝΟΔ. Adinum Latii: vel Atina. Theupoli.

ΑΔΡΑΜΤΤΗΝΩΝ. Adramyttum, Mysiæ Cap. Apollinis
ꝝ Cornu Copiæ, & duo pilei Dioscurorum. Collegii
Acad. Vindobon.

ΑΔΡΑΝΙΩΝ. vel ΑΔΡΑΝΙΤΑΝ. Adranum, Siciliæ.

ΑΙΔΗΨΙΩΝ. Ædepsia, Eubœæ insulæ.

ΑΙΓΕΑΙΩΝ. Ægæa, Ciliciæ. Epocham. Theupoli.

ΑΙΓΙΕ vel ΑΙΓΙΕΩΝ. Ægium Achajæ, etiam cum mono-
grammate ΑΧ. Acbæorum.

ΑΙΓΙΝΑ. Ægina Insula infra Athenas, etiam cum mono-
grammate ΑΙΓ.

ΑΙΓΟΣΠΙΟ. Ægospotamos, Ciliciæ. Haym. Caput miro orna-
tu, imberbe ꝝ Caper stans.

ΑΙΝΙΝΗΣΙΩΝ. apud Muffelli. Sed P. Corsini legit ΑΜΝΗ-
ΣΙΩΝ. Amnesus vel Amnisus Cretæ urbs.

ΑΙΝΙΟ. Ænos, Thraciæ. Haym.

ΑΙΣΕΡΝΙ. vel ΑΕΣΕΡΝΙΝΟ. Æternia, Samnii in Italia.
Cimelii Austriae. & Colleg. Acad. Vindob.

ΑΙΤΝΑΙΩΝ. Ætna urbs, & mons Siciliæ.

ΑΙΤΩ-

ΑΙΤΩΛΩΝ. Aetolorum, Græciæ populi. Etiam aurei habentur.
ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ. Aezanis Phrygiæ. Coll. Acad. Vindob. Caput Serapidis.)(Aquila.

ΑΦΡΟΔΕΙΣΙΕΩΝ. ΚΟΡΣΤΜΟΣ. Fluvii signum.)(Cap. Apollinis. Aphrodisias ad fluvium Corsymum sita, Cariæ, vel Ciliciæ: potius incertum.

ΑΦΤΑΙΩΝ. Aphyta, Thraciæ Haym. Sed Aphytus Macedoniae Arigoni.

ΑΓΑΘΤΡΣΩΝ. Agathyrsa, Siciliæ.

ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. Agrippias, ab Herode rege ita dicta, antea Anthedon, Judææ. Haym. P. Harduinus Bithyniæ adscribit, ubi Agrippenses.

ΑΓΤΡΙΝΑΙΩΝ. Agyrina (vel Agyrena Stephano) Siciliæ.

ΑΛΑΙΣΑΣ. Alæsa Siciliæ. Arigoni.

ΑΛΒΙΩΠΟΛΙΤΩΝ. Albiopolis (incerti situs) Sceptrum,)(& Caput Jovis. Arigoni.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. Π. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΟ.
ΖΜΙΘΕΟΣ. ΣΛΕ. Diana stans cum pharetra & arcu. Alexandria ad Scamandrum (fluvium) Apollinis Smintbei: Anno 235.)(Caput Apollinis laur. Maffei. Troas urbs Alexandria dicta fuit, sita in regione Troade. Epochæ forte ab Alexandro M. defumta est, unde nomen.

ΑΛΗΣ. Ala vel Alæ, Ciliciæ. Cum Magistratu.

ΑΛΛΑΡΙΩΤΩΝ. Allariotæ populi Cretæ insulæ.

ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ. Alontium vel Aluntium, Siciliæ.

ΑΛΤΑΤ-

ΑΛΤΑΤΩΝ. Alyatta, Bithyniæ. *Le Bret. Lyra:*)(Caput galeatum.

ΑΜΑΝΙΤΩΝ. Amanum Ciliciæ. *Le Bret.* Mercurius stans)(Caput Jovis.

ΑΜΑΝΤΩΝ. Amantia in Illyrici & Epiri finibus.

ΑΜΑΣΕΙΑ. Amasia, Ponti. Arcus & pharetra:)(Caput imberbe galeatum. *Coll. Acad. Vindobon.*

ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. Amastris, Paphlagoniæ. ΟΜΗΡΟΣ. *Homerus.*)(Etiam **ΑΜΑΣΤΡΕΩΣ.** *Haym.*

ΑΜΑΘΟΤΣΙΩΝ. Amathus, Cypr. *Goltzius.*)(**ΑΜΑ.** Vulpes fedens, pede erecto ad arborem.)(Caput Jovis. *Arigoni.*

ΑΜΒΡ. AMBRAKI. **ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΑΝ.** Ambracia in Thessprotia Græciæ.

ΑΜΦΑΞΙΩΝ. Amphaxia Macedonia. *Arigoni.*

ΑΜΦΙΚΑΙΩΝ. Amphicæa, Phocidis. *Le Bret.*

ΑΜΦΙ. **ΑΜΦΙΛΟΧΙΩΝ.** Amphilochicum Argos, Ætolia.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. Amphipolis Macedonia. Clava intra lauræam:)(Cap. Jovis. (*Arigoni*) Alibi bos stans. *Forte Amphipolis alia Syria. Europa Tauro infidens. Arigoni.*

ΑΜΙΣΟΤ. & **ΑΜΙΣΗΝΩΝ.** Amisus, Ponti.

ΑΜΟΡΓΙΝΩΝ. & **ΑΜ.** Amorgus, insula Sporadum una.

ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ. Amorium, Phrygiæ Magnæ. *Coll. Acad. Vindobon.* Cum *Dea Roma.*

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. ΜΗΤΡΟ. Anazarbensium metropolis, Ciliciæ.

Elem. Numism.

K

ANXIA-

ΑΝΧΙΑΛΕΩΝ. cum ΙΕΡΑ. ΒΟΤΛΗ. Anchialus, *Thraciae*:
vel hæc potius Ciliciæ. *Coll. Acad. Vindobon.*

ΑΝΚΤΡΑΝΩΝ. Ancyra Galatiæ. Inscriptio non est plene
certa. *Coll. Acad. Vindobon.*

ΑΝΔΑΝΕΙΤΩΝ. Andanitæ, Messeniæ. *Le Bret.* Illic *Sacer*
Populus legitur. Caput Laureatum:)(Jupiter stans.

ΑΝΔΡΙΩΝ. Andros. Cycladum insularum una.

ΑΝΘΗΔΩΝΙΩΝ. Anthedon, Bœotia.

ΑΝΘΕΜΟΤΣΙΩΝ. Anthemusia, Mesopotamiæ. *Maffei.*

ΑΝΤΙΓΟΝΕΩΝ. Antigonia, Epri. Alia Achaiæ, in *Acbaorum*
æreo numo. *Haym.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Antiochia Syriæ, *Metropolis*, *Autonomos*, cum
epochis variis, & magistratibus: item cum Titulis *Sacra*
Et^o *Afylo gaudentis.*

Aliæ Antiochiæ in numis Augustorum, aut regum Syriæ, præ-
terea occurunt.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Antipolis, Galliæ, cum ΔΗΜΟΣ. *Populus.*

ΑΝΤΙΦΕΛΛΙΤΑΙΩΝ. Antipellos, Lyciæ, seu Antiphellos.

ΑΝΤΙΣ. Antissa, insulæ Lesbi urbs. Ita cum *Lieber* sentio,
contra *Haym*, qui *Antifbenem* legit.

ΑΝΤΙ. Antium. *Goltzii*, incertum.

ΑΟΝ. **ΑΟΝΙΤΩΝ.** Aonitæ, Bœotia populi. *Le Bret.* Aper.
)(Cap. Apollinis. Simili in numo mutilo legit *Witzleben*:

ΑΟΡ. & Aorno Epri tribuit.

ΑΠΑΜΕΩΝ. Sacra, & Afylo, ac Autonomia celebris Apamea
Syriæ, aut Cœlesyriæ. ΑΠΑ-

ΑΠΑΜΕΩΝ. Apamea Phrygiæ, cum Magistratu; vel Cariæ ad Mæandrum.

ΑΠΑΡΑΙΩΝ. forte ΑΠΤΡΑΙΩΝ. Apyre, vel Apere, Lyciæ.
Arigoni. Pallas stans.

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ. Vide ΗΠΕΙΡΩΤΑΝ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. OMONOIA. Apollonia
Cariæ, Pergenibus födere juncta. *Alexander Conditor.*
)(Alius, ubi *Sacer Senatus*.

ΑΠΟ. Apollonia Epiri, Magistratus nomina, & hortos Alcinoi.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Apollonia Siciliæ. Fulmen:)(Caput
Palladis. *Arigoni.*

ΑΠΟΛΛΟΝΙΔ. ΠΟΝΤΟΥ. ΚΟΡΣ. Apollonis, Ponti Eu-
ropæi, vel Thraciæ. Caput Apollinis:)(Duæ faces.
τὸ ΚΟΡΣ. fors nomen Magistratus.

ΑΠΟΛ. & ΑΠΟΛΛΟΝΙΕΩΝ. Putat *Harduinus* ad Apollo-
niadem Lydiæ pertinere, *Goltzius* in Europam transtulit.

ΑΠΟΛΛΩΝ. ΚΑΙ. ΛΤΚΙΩΝ. OMONOIA. Apolloniaton,
& Lyciorum concordia. Videtur Cariæ Apollonia: duæ
figuræ dextras jungunt, s. hastam puram:)(Caput
Alexandri M. ΑΛΕΞΑ. ΚΤΙΣ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ. Ale-
xander Conditor. *Apollonia. Haym.*

ΑΠΤΑ. ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Aptara, insulæ Cretæ.

ΑΡΑΔΙΩΝ. Aradus, Phœnicia: cum Epochæ.

ΑΡΚΑΔΙΩΝ. ΔΗΜΟΣ. Arcadiorum populus in Peloponneso.

ΑΡΓΕ. Argennos insula Afiaæ, ad Joniam. Vir palliatus stans, d. pateram s. thuribulum:)(Caput Palladis. *Arigoni.*

ΑΡΓΕΙΑΣ. ΑΧΑΙΩΝ. Argos Peloponnesi, ad Achæorum rempublicam. *Haym.*

Α. ΑΡ. ΑΡΓ. ΑΡΓΟΣ. Argos Peloponnesi. Etiam cum adjuncto ΕΠ. Epidaurium.

ΑΡΙ. Aricanda Lyciæ: Aquila:)(Caput muliebre. *Le Bret.*

ΑΡΙΜ. APIMINEION. Ariminum, Italiaæ. Fistulæ Panis.

ΑΡΙΑΝΩΝ. & ΑΡΙΑΝΟΥ. Arpi in Apulia.

ΑΡΜΑ. & ΑΡΙΑΣ. Vide in H. latino.

ΑΡΣΙ. Arsineitarum Græciæ, vel Cypri. Duo Delphini:)(Caput Palladis. *Arigoni.*

ΑΡΤΑΚΑΙΩΝ. Artace Bithyniæ, aut Artacoana Arianæ.

Maffei. Phrygiæ tribuit Cl. *Corfini.*

ΑΡΤ. Aryca, Græciæ, vel Aricia Latii. Aquila stans:)(Caput laureatum imberbe. *Arigoni.*

ΑΣΕΑΤΩΝ. in Achæorum nimo æreo.

ΑΣΕΤΙΝΩΝ. Asea, Peloponnesi. Bubo cum ramo lauri infistens Capitello Columnæ:)(Cap. Palladis. (*Arigoni*)

ΑΣΙΕΩΝ. Afia Lydiæ urbs. Satyrus tibicen stans:)(Caput turritum. *Haym.* cum Magistratu.

ΑΣΣΟΡΒ. Assoron, seu Assorum, Siciliæ.

ΑΤ. Atabyrium, Siciliæ.

ΑΤΑΛΙΝΩΝ. Atala Siciliæ, Tripus)(Cap. Apollinis. *Arigoni.*

ATAP.

ΑΤΑΡ. Atarnensium, in Mygia. Dimidius Equus, & ZH.

(Cap. Apollinis. Haym.

ΑΤΕΛΛΑΝΩΝ. Atella Campaniae.

ΑΘΕ. ΑΘΗ. ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Athenæ, in Attica. Magistratum varia nomina propria in argenteis majoribus.

ΑΘΩΙΤΩΝ. Athos, oppidum & mons celeberrimus in Graecia; Juppiter ibi cultus Athous.

ΑΤΙΝΑΙΩΝ. Atina Lucaniæ, Campaniae, vel Latii. Arigoni.

ΑΤΤΑΛΕΑΤΩΝ. vel ATTALΕΩΝ. Attalia, Lydiæ, vel Pamphyliæ. Fortuna stans:) (Cap. Palladis. Arigoni. Neptunus stans. Austriac. Vindobon.

ΑΤΤΟΤΔΕΩΝ. Attuda, Phrygiæ Pacatianæ. In alio numo ΔΗΜΟΣ Populus: in alio ΒΟΤΛΗ. Senatus. Coll. Acad. Vindobon.

ΑΥΦΑ. Aufidena, vel Aufina, Italiæ. Equus liber) (Cap. Jovis. Arigoni.

ΑΥΣΑ. Celtiberiæ urbs in Hispania. Ramus:) (Caput muliebre cum ramo. Liebe.

ΑΞΙΩΝ. alii ΦΑΞΙΩΝ. ΟΑΞΙΩΝ. ΛΑΞΙΩΝ. cum eodem Tripodis signo, omnes; quare F & Λ ante A positæ, videntur vario modo spiritum lenem denotare. Axus, vel Oaxus, Cretæ Urbs.

ΑΖΕΤΙΝΩΝ. AZetis, AZenia, Atticæ. Bubo infidens Capitello columnæ, cum ramo olivæ) (Caput Palladis. (Austriac. Vindobon.)

Hadriani, Hadrianotheræ, Haleſa, Halicarnassus, Haluntium, Harma, Harpasa; Vide in H.

B.

ΒΑΓΗΔΑΟ. ΒΑΙ'ΗΔΑΟΝΙΩΝ. Bagadaonia Cappadocia
regio Australis.

ΒΑΓΗΝΩΝ. ΕΡΜΟΣ. Bagenorum (Bage Lydiæ) Hermus
fluvius, & *Sacer Senatus.*

ΒΑΛΛΑ. Bala Syriæ, vel Balatha Mesopotamiæ. Ballæorum:

ΒΑΛΛΑΙΩΝ. Vir pileatus gradiens d. quasi thyrum in-
versum)(Cap. imberbe Viri. Fabrica rudis. Coll. Acad.
Vindobon. Æreus parvus.

ΒΑΡΓΤΛΙΗΤΩΝ. Bargyla, vel Bargylia, Cariæ. Pegasus)(
Caput mulieris velatum. *Arigoni.*

ΒΑΡΙΝΩΝ. Barium. Apuliæ.

ΒΑΡΚΑΙΩΝ. BAPK. Barce, Cyrenes in Africa, cum caule,
& flore filphii Cyrenaici.

ΒΗΡΤΤΙΩΝ. Berytus, Phœnicia. Subinde Colonia Romana.

ΒΗΤΗΡΡΑ. & **ΒΗΤΗΡΡΑΤΩΝ.** Beterrha Palæstinæ, aut
Betarrhon Phœnicia. Gryphus:)(Cap. nudum. *Liebe.*

ΒΙΣΑΛΤΙΩΝ. Bisaltia, Macedonia. Equus, vel Galea.

ΒΙΤΟΝ. Bitontum, Magnæ Græciae. Vir nudus delphino in-
fidet:)(Concha. Colleg. Acad. *Vindobon.*

ΒΛΑΤΝΔΕΩΝ. ΗΠΠΟΤΡΙΟΣ. Blanda vel Blaynda Lydiæ,
ad Hippurium fluvium, Forte; cuius imago decum-
bens. *Haym.* BOI.

ΒΟΙΩΤΩΝ. Bœotorum, Græciæ populus.

ΒΡΕΤΤΙΩΝ. Brettii seu Brutii, magnæ Græciæ populus.

ΒΡΙΟΤΛΕΙΤΩΝ. Briula, Lydiæ: Vir nudus stans) (ΉΛΙΟΣ
Sol. Caput Phœbi radiatum. *Haym.*

ΒΡVN. & **ΒΡΕΝΔΗΣΙΝΩΝ.** Brundusium, Italiae.

ΒΤΛΛΙΟΝΩΝ. Bullis, in confinio Epiri, Macedoniae, &
Illyrici.

ΒΤΤΡΟΤΙΝΩΝ. Butrotum, Italiae. Spica:) (Caput Palladis.
Haym.

ΒΤΖΑΝΤΙΩΝ. Byzantium, Thraciae.

C. X seu CH

CABE. vel **COL.** CABE. Colonia Cabellio, Galliae, in Ave-
nionensi regione.

CALENO. vel **ΚΑΛΕΝΙΤΩΝ.** Calenum Campaniae.

CARBVLA. Hispaniæ Bæticæ urbs, in Cordubensi conventu.

CARTELA. Hispaniæ Bæticæ. Delphinus & Sceptrum:) (
IIIIVIR. D.D. *Quatuorvir decreto decurionum.* Temo.

CAVRA. Hispaniæ Bæticæ, conventus Cordubensis.

Cliternum. Copia. Corinthus. *vide in K.* uti & reliqua Græce
scripta.

COSSET. Cossetana regio in Hispania Tarragonensi.

COSSYRA. Insula ad Melitam intra lauream.) (Caput Regi-
næ, fors Didonis.

XABAKTΩΝ. Chabassus, vel Chabactus, Cappadociæ. *Haym.*
Arigoni.

ΧΑΛ.

ΧΑΛ. ΧΑΛΚΙ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ. Chalcis, Eubœa, insula Græciæ.

ΧΑΟΝΙΑΣ. & ΧΑΟΝΙΤΩΝ. Chaonia, Epiri.

ΧΕΛΙΔΟΝΕΑΙΩΝ. Insulæ Chelidoniæ, maris ad Lyciam.

ΧΕΛΩΝΗ. Chelone, Peloponnesi. *Testudo*, seu *Chelone* est
illuc signata.

ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΩΝ. vel **ΧΕΡΡΟ.** Cherrhonesus, Thraciæ re-
gio, & urbs: aut Poloponnesi urbs alia.

ΧΕΡ. ΧΕΡΣΟ. vel **ΧΕΡΣΟΝΑΣΙΩΝ.** vel **ΧΕΡ. ΕΛΕΤΘΕ-**
ΡΑΣ. Chersonesus, Chersonesiorum, Chersonesi liberæ.
Difficile dictu est, quo referendi sint numi; quia pen-
insulas complures Græci appellabant *Chersonesi* vel *Cherr-*
bonesi vocabulo. Fuit etiam Chersona urbs, Ponto Eu-
xino adsita. *Maffei. Theupoli. Austriac. Vindobon.* Aliam
in Creta insula locat *Stephanus*.

ΧΙΟΣ. vel **ΧΙΩΝ.** Chios, insula nota infra Lesbum, prope
littus Asiae. Magistratus occurrunt, & Homerus. Item
ΑΣΣΑΡΙΩΝ. Item: *Affaria Tria: ΑΣΣΑΡΙΑ. ΤΡΙΑ.*
Frequentissime in hisce numis signatum est instrumen-
tum, quo hodieque sericea fila ducent, evolvunt, &
contorquent incolæ, quodque **HARDUINUS**, & alii
amphoram olei non recte appellarunt, et si dyotæ spe-
ciem præbeat.

ΧΤ. Chytri, Cretæ. *Vide ΠΤΘΙΣ.*

D. Δ.

D. Δ.

ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ. Daldis, Lydiæ. *Sacer Senatus.*

ΔΑΜΑΣ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Damascus, Syriæ, ad limitem
Arabiæ: cum epocha; subinde Colonia Romana.

ΔΑΡΔ. Dardanus, Troadis, Gallus Gallinaceus:)(Eques.
Haym.

ΔΑΡΡΑΙΩΝ. Darrhæ ad mare rubrum. Solus Goltzius.

ΔΕ. ΔΕΚΕΛΙΕΩΝ. Decelia, Atticæ. *Le Bret.* Caduceus:)(
caput Galeatum.

ΔΗΛΙΩΝ. Deliorum, Delus insula Cycladum, ab Apolline nota.

ΔΕΛΦΟΤ. vel ΔΕΛΦΩΝ. Delphi, Græciæ, sub monte Par-
nasso. Apollinis oraculo celebris locus.

Literis connexis ΔΕ. cum Capræ signo)(quadratum in-
cusum quadrisfariam sectum. Delphi. *Witzleben.*

ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. Demetrias sacra, ita Sicyon
dicta.

ΔΙΟΝΤΣΟΠΟΛΙΤΩΝ. Dionysopolis, Phrygiæ, vel Thraciæ.
Harduinus. Theupoli.

ΔΙΟΣΙΕΡΙΤΩΝ. ΔΗΜΟΣ. Dioshieron, Joniæ.

ΔΙΟΣΚΟΤΡΙΑΔΟ. Dioscurias, in Heniochis, Bosphori Cim-
merii, vel in Colchide. *Haym. Arigoni.* Sceptrum)(duo
pilei Dioſcurorum.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. Docimia, vel Docimium, Phrygiæ.

ΔΩΡΗΝΙΤΩΝ. Dora, Samariæ: Miles stans & epocha)(ca-
put barbatum. *Maffei.*

ELEM. Numism.

L

ΔΡΕ.

ΔΡΕΠΑΝΟΝ. Drepanum, Siciliæ.

Δ. Dymæorum, in numis Achæorum.

ΔΤΡ. Dyrrachium, Epiri. Magistratum nomina.

E & H Græcum.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΕΦ. ΕΦΕΣ. Ephesus, Joniæ. Magistratus, ac epitheta varia.

ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ. vide ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ.

ΕΓΛΟΝ. Eglon, Palæstinæ, inter Eleutheropolim, & Gazam: Vir nudus stans, amiculum retinens, protensa dextra:)(caput muliebre turritum. *Arigoni.*

ΕΛΑΙΟΤΣΙΩΝ. Elæufa, Sebaste dicta, Ciliciæ. Caput barbatum diadem:)(Victoria. Coll. Acad. Vindob. & Haym.

ΕΛΑΙΤΩΝ. Eleæa, Æoliæ, cum Magistratu, & Dea Roma.

ΕΛΑΤΕΩΝ. Elatea, in Phocide Græciæ regione. caput Neptuni:)(caput galeatum imberbe. *Arigoni.*

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. & addito: ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. Helenitæ, qui & Cranaatæ, Insulæ Attici littoris incolæ.

ΕΛΕΤΣΙ. vel ΕΛΕΤ. Eleusis, Atticæ. Porca)(Ceres, serpentibus currui junctis. Eleusinia, sacra Cereri mystria. Haym.

ΕΛΕΤΘΕΡΝΑΙΩΝ. Eleutherna, Crætæ.

ΕΛΕΤΘΕΡΟΚΙΑΙΚΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩΙ. ΠΥΡΑΜΩΙ. Liberorum Cilicum, ad Pyramum fluvium. Haym.

H. Eliorum, in numis Achæorum.

ΕΛΤ-

ΕΛΤΡΙΩΝ. Elyrium, Cretæ. Capra) (Apis volans.

EMPOR. Si equus sit, Emporiæ, Hispaniæ urbs, sibi numum vendicat) (caput Palladis.

ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. Pegasus.) (Caput Arethusa, & duo pisces. Emporia, vel Emporium, Siciliæ.

ENNA. vel MVNicipiam HENNA. Siciliæ.

ЕНТЕΛΛΙΝΩΝ. Entella, Siciliæ.

ΕΠΙ. & ΕΠΙΔΑΤΡΙΩΝ. Epidaurus, Peloponnesi. Vide etiam Argos.

ΗΠΕΙΡΩΤΑΝ. vel ΑΠΕΙΡΩΤΩΝ. Epirotarum. vel ΑΠΕΙΡ.

EPX. Erchia, Atticæ: intra coronam spicem) (scutum Bœoticum. *Vindobon.*

E. EPEΣ. EPEΣΙΩΝ. Eresus, insulæ Lesbi.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ. Eretria, Eubœæ insulæ, seu Chalcidis, cum Magistratu.

ΕΡΤΘΡΑΙΩΝ. EPTΘΡΑΙ. Erythræ, Joniæ. Cum signo natus; vel cum Magistratu.

ΕΡΤ. EPTΘΡΑΙ. Erythræ, Bœotia.

E. EPTKEINΩΝ. Eryce, Siciliæ: & Eryx mons, ubi templum Veneris.

ΕΤΑΙΩΝ. Eva, Arcadiæ. Aurei quoque supersunt.

ET. ΕΤΒΟ. ΕΤΒΟΙΑΣ. ΕΤΒΟΙΕΩΝ. Eubœa insula & urbs, olim Chalcis.

ΕΤΦΑΡΑ. Eufara. Incertus locus, forte Bœotia.

ΕΤΚΑΡΠΕΩΝ. Eucarpe, Galatiæ. Luna falcata, & stella)(caput Mercurii. *Haym.*

ΕΤΜΕΝΕΩΝ. ΓΛΑΤΚΟΣ. Eumenia ad Glaucum fluvium, Cariæ. Addito etiam ΑΧΑΙΩΝ, quod hic Græcos denotat.

ΕΤΣΕΒΕΙΑΣ. Eusebia, ita dicta olim *Cæsarea* Cappadociæ. Item ΕΤΣΕΒΕΙΑΣ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. cum signo montis Argæi celebris.

ΕΦΕΣΙΩΝ. Vide initio literæ E.

F. Φ.

Φ. ΦΑΙΣ. ΦΑΙΣΤΙΩΝ. Phæstus, Cretæ, condita a Phæsto, Herculis nepote. Alia Phæstus Macedoniæ.

ΦΑΚΙΑΤΩΝ. Phacium, Theffaliæ. Eques)(caput diadema-tum regis alicujus. *Arigoni.*

ΦΑΛΑΝΝΑΙΩΝ. vel ΦΑΛΛΑΝΑΙΩΝ. Phalanna. vel Phalana, Theffaliæ, in Perrhæbia regione.

ΦΑ. vel ΦΑΛΕΙΩΝ. Phalisci, populi Italiæ, urbs Falerii, vel Falisca.

ΦΑΝΑ. Fanum, vel Fana, Italiæ, incerto situ. Forte Fanum Fortunæ, dein Colonia.

ΦΑ. In numis Achæorum, ad Faræos Peloponnesi spectare videtur.

ΦΑΡ. vel ΦΑΡ. Pharsalus urbs, & campi Pharsalici in Thes-salia. Caput equi. *Haym.*

ΦΑ.

ΦΑ. Fortasse Phaselis Lyciae, seu Pamphyliæ. *Arigoni* urbem appellat : *Phasis*, quam ignoro; nam Phasis Mediæ incerta est. *Dyota*)(caput barbatum nudum. *Arigoni & Colleg. Academ. Vindob.*

ΦΑΣΙΩΝ. Vide ΑΞΙΩΝ. Populi tamen Faxi dicti sunt, Saci alias.

ΦΕΛΑΤΡΙ. Velitræ in Latio, aut Feltria in Venetis. *Arigoni.*
Clava)(caput Jani.

ΦΕΝΕΩΝ. vel ΦΕΝΕΑΤΩΝ. Arcadiæ Pheneum, adscripto etiam ΑΡΚΑΣ.

ΦΕΝΙΚΩΝ. Bos gradiens & Π.)(caput muliebre. *Coll. Academ. Vindob.* argenti parvi. Phœneo Arcadiæ tribuo.

ΦΕΡΑΙΩΝ. Pheræ, Thessaliæ.

Sic **ΦΙΛΔΕΛΦΙΩΝ.** ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Philadelphia, Philippus. Fulmen intra coronam)(scutum Macedon. *Coll. Acad. Vindob.*

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Philadelphia, cum Titulis ΦΛ. Flavia, & Neocororum. Lydiæ.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Philippopolis, Thraciæ.

ΦΙΝΕ. & **ΦΙΝΕΙΩΝ.** Phineum, Ponti.

ΦΙΝΘΙΑ. Phinthia oppidum Siciliæ; sed numi inscripti: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. **ΦΙΝΘΙΑ.** Regis Phintbiæ, dubium relinquunt: Regis, an urbis hic sit nomen, an utrumque?

Φ. In Achæorum numis Phliuntios indicat.

ΦΩΚΑΙΕΩΝ. Phocæa, Joniæ: cum Magistratu.

ΦΩΚ. **ΦΩΚΙΔ.** **ΦΟΚΕΩΝ.** Phocis, in Locride. *Theupoli* tria capita boum, oribus junctis)(T. in laurea.

ΦΟΙΝΙΚΩΝ. KOINON. Phœnicia communis: addito: AKTIA.

ΦΡΥΓΙΑΣ. vel ΦΡΥΓΙΩΝ. KOINON. Phrygia communis.

In solo *Thesauro Goltzii.*

ΦΘΙΩΤΩΝ. & ΦΘΙΑΣ. Phthia, Thessalia.

G. Г.

ΓΑΒΑΕΩΝ. ΕΡΜΟΣ. Gabala, ad Hermum fluvium, in Lydia.

ΓΑΔΙΝΟΔ. Incertum. Delphinus)(caput muliebre velatum.

In alio caput Jovis)(Aquila insistens fulmini. *Arigoni,*
Triens 0000.

ΓΑΤΛΙΤΩΝ. Gaulos, insula infra Siciliam, ad Austrum.

Hauercamp.

ΓΑΖΙΟΤΡΩΝ. Gaziura, Paphlagoniae vel Cappadociae. Pha-
retra)(caput galeatum. *Haym. Theupoli.*

ΓΕΛ. ΓΕΛΑΣ. Gela, Siciliae.

ΓΕΡΜΗ. ΙΕΡΑ. Germe sacra, Hellesponti. *Arigoni.* ΓΕΡΜΗ-
ΝΩΝ. ΔΗΜΟΣ. *Coll. Acad. Vindob.*

ΓΝΩΣΙΩΝ. vel ΚΝΩΣΙΩΝ. Gnossus, vel Cnous, Cretæ.

ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Gordus, Lydiæ. Numus *Haymii* ita: ΙΟΤΛΙ.

ΓΟΡΔΟΣ. caput turritum)(ΓΟΡΔΗΝΩΝ. ΙΟΤΛΙ.
Gordenorum Juliensum.

ΓΟΡΤΥ. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Gortyna, Cretæ.

ΓΡΑ. Gravisca, uti legit *Arigoni*, Tusciae vetus urbs. Duæ
Aquilæ fulminis insistentes & OO.)(caput Jovis.

ΓΥΘΕΑΤΩΝ. Gythium, Laconicæ. *Goltzius.*

ΓΥΤΤΕΩΝ. Forte Gyteorum in Laconica.

Н.

H. Spiritus Asper Græcorum veterum, fere omissus.

ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ. Hadriani, in Mygia vel Bithynia. Telephorus)(Protome Aesculapii. Coll. Acad. Vindob.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΙΤΩΝ. Hadrianotheræ, Helleponti. Sacer Senatus.

ALE in monogrammate, Halæsa, Siciliæ.

ΑΛΙΚΑΡΝΑΣ. **ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΝ.** Halicarnassus, in Caria.

ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ. Haluntium, Siciliæ.

ΑΡ. **ΑΡΜ.** **ΑΡΜΑΤΕΩΝ.** Harma, Græciæ: in Bœotia.

ΑΡΠΑΣ. **ΑΡΠΑΣΗΝΩΝ.** Harpasa, Cariæ. cum Magistratu.

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. Helenitarum, Insula ad Atticam Helene, seu Helena.

ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ. Heraclea, Cariæ, aut Lydiæ. Hercules stans, d. Botrum)(

ΑΠΑΜΕ. **ΗΡΑΚΛΕ.** Apameæ & Heracleæ concordia, in Cœlesyria, vel Syria.

ΗΡΑΚ. **ΗΡΑΚΛΕΩΤΩΝ.** **ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ.** Heraclea Ponti. Hercules, & arma ejus.

ΗΡΑΚΛΕΩΝ. Heraclea Siciliæ. Item **ΗΡΑΚΛΕΩΝ.** cum capite Palladis)(& Hercule.

ΗΡΑ. vel **ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ.** cum nomine Magistratus, Heraclea Acarnaniae.

ΙΕΡΑΣ. Hieræ, Mygia: in laurea)(caput Jovis. Haym.

ΙΕΡΑ-

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΕΡΟΤΣΙΑ. Hieropolitarum Senatus,
in Phrygia, ad Chrysorhoam fluvium.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΘΕΑΣ. ΣΤΡΙΑΣ. Hieropolitarū (in
Syria) Deæ Syriæ.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hierapolis, Cretæ, ut puto: Eques)(
caput Jovis, addito ΚΩΣΙΩΣ.

ΙΕΡΑΠΤ. ΙΕΡΑΠΤΤ. ΙΕΡΑΠΤΤΝ_{αιων}. Hierapythna, Cre-
tæ. ΙΕΡΑΠΤΤΝΟΣ. plerisque; sed in Coll. Acad. Vin-
dob. est: ΙΕΡΑΠΤΔΜΑΕΩΝ. mulier stans cum cornu
copiæ)(caput Jovis. Dio Cassius habet: Hiera Pydnæ.

ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΤΡΑΜΩ. Hieropo-
lis, Ciliciæ, ad Pyramum fluvium.

ΙΚΑΡΙ. IKAP. Hyccarum, vel Hiccaræ, Siciliæ.

ΙΜΕΡΑΙΩΝ. Himera, Siciliæ. Etiam HIMEPA. & HIME-
PAΙΩΝ. Gallus Gallinaceus.

ΙΠΑ. Hippana, Siciliæ, ut censet Havercamp.

ΙΠΠΑΡ. Hipparis, Siciliæ fluvius, & probabiliter etiam oppidum.

HIPPONE. LIBERA. Hippo vel Hippone, Africæ, prope
Carthaginem.

ΙΠΠΩΝΙΕΩΝ. Hipponium, magnæ Græciæ.

ΗΙΣΜΕΝΙΩΝ. vide ΙΣΜΕΝΙΩΝ.

ΙΣΤΙΑΙΕΩΝ. Histiaæ, Eubœæ seu Chalcidis insulæ. Mulier
navi infidet, velo expanso.

ΙΣΤΙΑΙΕΩΝ. Histieotis, Thessaliæ Catalogus Theupoli adscri-
bit: mulier in navi)(caput Bacchi.

ΙΣΤΡΙ-

ΙΣΤΡΙΩΝ. Istrus, Ponti urbs, ad Thraciani. Etiam ΙΣΤΡΙΗΝΩΝ.

ΟΜΟΛΙΕΩΝ. Homolium, vel Homolis, Thessaliæ potius, quam Macedoniæ. Serpens. *Austriac.* *Vindobon.* Alius est, cum figura velut in pisces convoluta. *Coll. Acad.* *Vindob.*

ΤΒΛΑΣ. ΜΕΓΑΛΑΣ. Hyblæ Magnæ, in Sicilia.

ΤΔΡΟΝΤΙΝΩΝ. Hydruntum, Apuliæ.

ΤΠΑΙΠΗΝΩΝ. Hypæra, Lydiæ.

ΤΡΚΑΝΩΝ. Hyrcanis, Lydiæ. *Haym.* Tres differentes numeros refert; etiam Magistratum in uno.

ΤΔΙΝΑΙ. vel ΤΡΙΝΑΙ. Forte ad Hyrium Apuliæ urbem numerus spectat.

I.

ΙΑΙΤΙΝΩΝ. Iætia, Siciliæ.

ΙΑΣΕΩΝ. Jasus, Cariæ. Alius ΙΑΣΩ. *Maffei.*

ΙΔΑΛΕΩΝ. Idalium, Cypri.

ΙΗΤΩΝ. Ios, Sporadum insularum una.

ΙΚΑΡΙΩΝ. & ΙΣΤΡΙΩΝ. vide in H.

ΙΟΝΙΩΝ. Joniorum, Asia minoris. *Arigoni.* Caput Apollinis
)(Delphinus. Aut Jonum Peloponnesi..

ΙΠΠΩΝΙΕΩΝ. Hipponium, in Bruttiis Italiæ.

ΙΠΛΑΤΙΝΩΝ. Iria, vel Hispaniæ, Galliciæ hodiernæ: vel vetus Italiæ superioris urbs, in Insubria. Temo & Delphinus)(caput Palladis..

Elem. Numism.

M.

ΙΣ.

ΙΣ. *Incertum.* Forte Ischia insula, vel Isus Bœotia, de qua
mox. Capra.

ΙΣΙΝΩΝ. Isus Bœotia urbs. Eques)(caput Jovis. *Arigoni.*

ΙΣΜΕΝΕΙΩΝ. ΙΣΜΕΝΙΩΝ. Ismene, Bœotia.

ΙΣΣΑ. Issa insula & urbs, ad Dalmatiam: alia Lesbi. *Arigoni.*
Cap.nudum,cum ornamento peregrino)(Rota,aut astrum.

ΙΟΤ. Julis, urbs Insulæ Cœa. Scarabæi species)(Cap. Jovis,
ΙΤΑΝΙΩΝ. Itanus, Cretæ.

ΙΩΝΩΝ. Jonum, Populi Aſiæ minoris.

ΙΩΤΑΠΕΙΤΩΝ. Jotape, Ciliciæ. Ceres d. facem, s. hyſſopum.
Cilicum gestat. *Harduinus.*

Hiera, *Hierapolis*, *Hierapytna*, *Hieropolis*, *Hippana*, *Hipponium*,
Hiccura, *Histiæa*, *Iſtrus*, vide in H.

K.

ΚΑΒΗΡΩΝ. Cabera, vel Cabira, Ponti Cappadociæ. *Aegis*
seu scutum Palladis)(Victoria. *Haym.*

ΚΑΙΛΙΝΩΝ. Cælina, Italiæ in Venetis.

ΚΑΙΝΟΝ. Cæne, insula ad Melitam.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Vide: ΕΤΣΕΒΕΙΑΣ.

ΚΑΛΕΝΙΤΩΝ. Vide: Caleno.

ΚΑΛΛΑΤΙΑΣ. ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ. Calatis vel Callatis in
Ponto ad Thraciam.

ΚΑΛΛΙ. Callipolis, Thraciæ. Dyota)(Clypeus. *Theupoli.*

ΚΑΛΤΔΩΝΙΩΝ. Calydonium, Ætolia.

ΚΑΛΤΝ-

ΚΑΛΤΝΔΕΩΝ. ΔΗΜΟΣ. Calyndeorum populus. Calynda
Cariæ.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Calchedon, ad Bosphorus Thracium,
Byzantium contra.

ΚΑΜΑΡΑΣ. Camara, Cretæ.

ΚΑΜΑ. KAMAPIN. KAMAPINΩΝ. Camara, Siciliæ. No-
ctua)(Pallas. vel Apollo, AEsculapiusve.

ΚΑΠΠΑΔ. Cappadocum populi, numius Goltzii.

ΚΑΠ. ΚΑΠΤΑΝΩΝ. Capua, Campaniæ.

ΚΑΡΑΛΙΤΩΝ. Caralis, Sardiniæ. Equus dimidiatus. KA-
ΡΑΛΙΩΤΩΝ. sunt Cariæ numi, vel Isauriæ.

ΚΑΡΙΝΑΙΩΝ. KAPI. Carium, insulæ Cypri. Taurus: infra
Clava)(Caput muliebre velatum. Arigoni.

ΚΑΡΙΝΑΙΩΝ. ΑΧΑΙΩΝ. in Peloponneso. Haym. Juppiter
ftans)(figura sedens. Magistratus adest.

ΚΑΡΚΙΝΙΩΝ. Carcinus, magnæ Græciæ.

ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ. Carpathus, insula, Rhodo vicina.

ΚΑΡΠΑΣΙΕΩΝ. Carpasia, insulæ Cypri.

ΚΑΡΡΗΝΩΝ. vel ΚΑΡΡΑΣ. Carrhæ, Mesopotamiæ. Cum
epocha; subinde Metropolis, & Colonia scripta fuit.

ΚΑΡΤ. KARTHAGO. Carthago, Africæ.

ΚΑΡΤΣΤΙΩΝ. Carytus, Eubœæ. Aquila)(caput Jovis. Ari-
goni. Alium Goltzius.

ΚΑΣΣΩΠΑΙΩΝ. Cassope, in Epiro. Serpens aræ involutus.

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ. Catana, Siciliæ.

M 2

KAT.

ΚΑΤ. ΚΑΤΛΩΝΙΑΤΑΝ. Caulonia, Calabriæ ulterioris: numisma argenteum incusum, cum Jove & Cervo. *Coll. Acad. Vindob.*

ΚΑΤΣΤΡΙΑΝΩΝ. Caystrus fluvius, unde accolæ Caystriani, Joniæ vel Lydiæ. Juno pronuba)(caput barbatum & diadematum, addito: ΕΓΕΟΣ. *Arigoni.*

ΚΑΤΣΤΡΙΩΝ. Caystriorum, populi, ut ante. Lyra)(caput muliebre turritum. *Austriac. Vindobon.*

ΚΕΛΕΝΔΕΡΙΤΩΝ. Celendris vel Cilendres, Ciliciæ.

ΚΕΝΤΟΡΙΠΠΙΝΩΝ. Centuripa, Siciliæ.

ΚΕΡΑΤΝΙΕΩΝ. Ceraunia, Achajæ. *Goltzius.*

ΚΕΦΑΛΗΝΙΩΝ. Cephalenia, insula Jonii maris. *Goltzius.*

ΚΕΦ. ΚΕΦΑ. ΚΕΦΑΛΟΙΔΙΣΙΩΝ. Cephalœdis, Siciliæ.

ΚΗΡΙΝΘΙΩΝ. Cerinthus, in Eubœa insula.

ΚΙΑΝΩΝ. KI. Cianus, Bithyniæ, ad Phrygiam. Cum capite Cii nudo, socii Herculis : **ΤΟΝ. ΚΤΙΣΤΗΝ.** *Conditorem.*

ΚΙΒΤΡΑΤΩΝ. Cibyra, Phrygiæ, ad Cariam. Eques decur-
rens)(caput galeatum imberbe. *Theupoli.*

ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Cilbiani, in Jonia: tam *Superiores*, quam *Inferiores*, nempe **ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ.** **ΤΩΝ.** ΑΝΩ. *Superiorum.* **ΤΩΝ. ΚΑΤΩ.** *Inferiorum.*

K. Cleonæorum, in numis Achæorum.

K. K. KOINON. **ΚΙΛΙΚΙΑΣ.** Commune Ciliciæ.

ΚΛΑ-

ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ. Clazomenæ, Joniæ, cum Magistratu interdum, & ibidem ΚΛΑΡΙΟΣ. Apollo, & Diana ΚΛΑΡΙΑ.

ΚΛΙΤΕΡΝ. Cliternum, Italiæ in Marsis. Caput Apollinis)(Minotaurus, supra quem volat Victoria. Coll. Acad. Vind.

ΚΝΙΔΙΩΝ. Cnidus seu Gnidus, Cariæ, in Doride. Venus illic culta.

ΚΝΩΣΙΩΝ. Vide ΓΝΩΣΙΩΝ.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Colophon, Joniæ, cum Clario Apolline, aut Diana.

ΚΟΜΑΝΩΝ. Comana, in Ponto Cappadocico.

ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Commagenorum, ad Euphraten. Est etiam numus unus & alter sine Regis *Antiochi* mentione.

ΚΟΠΙΑ. Copia, urbs Italiæ, in Bruttii. Cornu Copiæ & ००००)(caput Palladis & ००००. *Aeneus parvus nosfer triens*.

ΚΟΠΙΝ. ΚΟΠΙΝΘΙΩΝ. Corinthus, urbs Isthmi ad Peloponnesum. Pegasus)(caput Corinthi fundatoris, forte. Haym. Est etiam cum: ΔΗΜΟΣ. Populus.

ΚΟΡ. ΚΟΡΚΤΡ. ΚΟΡΚΤΡΑΙΩΝ. Corcyra, altera major insula Jonii, minor altera Adriatici maris, quæ & ΚΕΡΚΤΡΑ.

ΚΟΡΤΚΗΤΩΝ. alias ΚΩΡΤΚΙΩΤΩΝ. Corycus, Ciliciæ. Mercurius & ΕΠΙ. ΔΙ.)(caput turritum. *Arigoni*. Est & Cretæ promontorium.

ΚΟΤΤΑΕΩΝ. ΔΗΜΟΣ. Cotyaium Phrygiæ. Cum Magistratu. caput laureatum:)(Jupiter stans Coll. Acad. Vindob.

ΚΟΤΦΩΝΙΩΝ. Cophos seu Cyphos in Attica. Lyra in quadrato)(caput muliebre. *Austriac. Vindobon. Argent. III.*

ΚΟΙΩΝ. vel ΚΩΙΩΝ. Cos, insula Ægei maris, ad Doridem. Magistratus. Apud *Goltzium* etiam legitur ΚΟΩΣ, & ΚΩΩΣ.

ΚΟΣΩΝ. Cosa, Italæ, *forte*. Aurei & argentei.

ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. vel ΚΡΑΝΑΙΩΝ. Cranæ, insula Peloponnesi. *Goltzius*.

ΚΡΑΝΙΩΝ. KPAN. Cranium, Cephaleniæ insulæ urbs. *Goltzius*.

ΚΡΑ. KPANNO. KPANNOT. ΕΦΤΡΑ. Crannos, olim Ephyra dicta, in Thessalia, ubi sigillo publico usi fuerant: duabus corvis in curru. Numos similis iconismi, etiam cum equite Thessalo, protulit *Hæym*.

ΚΡΗΣΙΕΩΝ. Crefium Cypri & Cretopoliton ΚΡΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. Pamphyliæ, in solo *Goltzii Thesauro* occurunt.

ΚΡΗ. ΚΡΗΤΩΝ. ΚΡΗΤΑΙΩΝ. Cretensium, populi ejus insulæ.

ΚΡΟ. KPO. ΚΡΟΤΩΝΗΣ. ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ. Croton, Italæ, ad finum Tarentinum.

ΚΤΔΑΣ. ΚΤΔΑΙΩΝ. Incertum an Cytæum Cretæ insulæ.

ΚΤΔ. ΚΤΔΩ. ΚΤΔΩΝ. ΚΤΔΩΝΙΑΤΑΝ. Cydonium, Cretæ. ΚΟΡΗ. ΣΩΤΕΙΠΑ. Proserpina sospita.

ΚΤΖΙΚΗΝΩΝ. ΚΤ. ΚΤΖ. ΚΤΖΙΚ. Cyzicus, Hellefponi.

ΚΤΘΗΡΑΙΩΝ. Cytheræa, insula & urbs, in sinu Afinæo: vel urbs Cypri.

ΚΤΘ.

ΚΤΘ. ΚΥΘΝΙΩΝ. Cythnus, insula Cycladum e numero.

ΚΤΜΑΙΩΝ. & ΚΤΜΗ. Cuma, Æolidis in Asia urbs. Nam Italicæ Cumæ potius gentile: ΚΤΜΕΩΝ. Cumeorum dictum est: at Cumæorum, gentile est Cumæ Æolicæ, secundum Stephanum Geographum.

ΚΤΠΡΙΩΝ. Cyprus, nota insula mediterranei, infra Ciliciam.

ΚΤΠΡΟΣ. apud Arigoni.

ΚΤΡΑ. ΚΤΡΑΝΑΙΩΝ. Cyrenensium, Cyrene regio Africæ, & urbs: argentei & aurei.

ΚΤΡΙΕΩΝ. Cyrium, Cypri insulæ.

ΚΤΡΡΗΣΤΩΝ. Cyrrhus, urbs Syriæ, unde regio Cyrrhestica.

ΚΤΤΩΡΙΩΝ. Cytorus, Paphlagoniæ. Goltzius.

ΚΩΡΤΚΙΩΤΩΝ. Corycus, Ciliciæ.

ΚΩΙΩΝ. vide KOIΩN.

Λ. L.

ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ. Lacanatæ, Ciliciæ populi, Lacanitis regio Ptolemeo. Pharetra intra lauream) (duo Cornua Copiæ: Haym, & Le Bret.

ΛΑ. ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. Lacedæmoniorum, Sparta urbs Peloponnesi. Magistratus. Legitur etiam ΣΙΛΑΡΤΗ. Sparta, ad caput diadematum imberbe, apud Arigoni.

ΛΑΛΛΑΣ. forte Lala Armeniæ, in numo M. Antonii (le Bret.)

KENNATΩΝ. ΛΑΛΛΑΣ. Incertum.

ΛΑ-

ΛΑΜΙΕΩΝ. Lamia, Thessaliæ. *Harduinus.* Et *Coll. Asad. Wind*

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ. Lampasacus, ad Hellespontum in Myśia.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Laodicea Cariæ. Cum Magistratu. Π. ΑΙΔ.

ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ. Arigoni. Item cum ΔΗΜΟΣ. Populus.

ΛΑΟΔΙΚΕ. Laodicea, Ponti ad Cappadociam. Pharetra)(Caput imberbe galeatum. *Arigoni.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑΣΣΑΝ. Laodicea *ad mare*, in Syria. *Delphinus*)(Cap. barbatum, diadematum. *Arigoni.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΑΤΤΟΝ. *Laodiceæ Sacræ & Autonomæ.* In Cœlesyria. Cum Epochæ. Mercurius stans, d. longum caduceum, s. bursam. *Arigoni.* Hæc urbs subinde *Julia* compellata est. Item *ad Libanum* ΠΡΟΣ. **ΛΙΒΑΝΩ.** vel ΛΙΒΑΝΟΤ.

ΛΑΠΠΩΝ. Lapithæ, populus Thessaliæ.

ΛΑΠΠΑΙΩΝ. Lappæorum. Lyra)(caput Apollinis. *Arigoni.* Lappa, Cretæ.

ΛΑΡΙ. Larinum, Italiæ, in Apulia. Culter cum unco, illi insidet avicula: omnia intra lauream)(caput muliebre crinibus collectis. *Arigoni.*

ΛΑΡ. **ΛΑΡΙΣΣΑ.** **ΛΑΡΙΣΣΑΙΩΝ.** Larissa Thessaliæ.

ΛΑΣΤΙΓΙ. Hispaniæ Bæticæ.

ΛΑΖΟΝΗΩΝ. Clava Herculis)(caput Jovis. *Arigoni.* Lazi sunt populus Colchidis. Sed forte ΛΑ. *Lacedæmonios* indicat, & *Zoneon* Magistratus nomen est.

ΛΕΩΝ. **ΛΕΟΝΤΙΝΩΝ.** Leontini, in Sicilia.

COL.

COL. VIC. IVL. LEP. *Colonia Victoria Julia Leptis*, Africæ.

Cap. Palladis)(Cap. Mercurii *Harduinus*.

ΛΕΣΒΙΩΝ. ΛΕΣΒΟΣ. Lesbus insula, ad Mysiam.

ΛΕΤΚΑΔΙΩΝ. Leucadia, peninsula Epiri. Cum Magistratu
Arigoni.

ΛΕΤΚΑΣΠΙΣ. Leucaspis: vel locus Siciliæ, vel Heros; fors
utrumque.

ΛΗΜ. ΛΗΜΝΟΣ. ΛΗΜΝΙΩΝ. Lemnos, insula Ægæi maris.

ΛΙΛΤΒΑΗΤΑΝ. Lilybætarum, Lilybætum Siciliæ.

ΛΙΠ. ΔΙΠΑΡΑΙΩΝ. Lipara insula, prope Siciliam, inter
Vulcanias.

ΛΙVI. Liviopolis, Ponti Asiatici. Botrus)(Caput muliebre.
Arigoni.

ΛΟΚΡΩΝ. ΖΕΦΤΡΙΕΩΝ. Locri, magna Græciæ; Aquila
leporum discerpens: aut duo pilei Dioscurorum: Caput
Proserpinæ.

ΛΟΚΡΩΝ. Locri, Epicnemidii dicti, Græciæ, Ætolicæ re-
gionis. Cap. Palladis, vel Pegasus, & Hederæ folium:
vel Botrus.

ΛΟΠΑΔΟΤΣΣΑΙΩΝ. Lopadusfa, insula maris Lybici, infra
Melitam.

LOVCERIA. Luceria, Italiæ, in magna Græcia.

LVGDVNQ. CLOATO. Laudunum Galliæ, hodie Laon.

ΛΤΚΙΑΝΩΝ. Lycium, Thessaliae urbs. Pallas currens)(Cap.
Herculis. Coll. Acad. Vindob. S. f.

Elem. Numism.

N

ΛΤ-

ΛΤΚΙΩΝ. Lyciorum, concordia cum Apollonia Cariæ, quam
Vide.

ΛΤΚ. ΛΤΚΤΙΩΝ. & ΛΤΤΕΟΝ. vel ΛΤΤΤΙΩΝ. Lyttus
vel Lyctus, Cretæ.

ΛΤΣΙΑΔΕΩΝ. Lyrias, Cariæ. Addito ΒΟΤΛΗ. *Senatus.*

ΛΤΣΙΜΑΧΕΩΝ. Lysimachia, Cherronesi Thraciæ. Etiam
fine mentione regis Lysimachi. *Tievpoli.* Et Coll. Acad.
Vindobon. tres numos.

ΛΤΤ. vide ΛΤΚΤ.

M.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛΟΤ. Magnesia ad Sipylum montem,
vel a Sipylo, Lydiæ. Magnesia alia Joniæ est, ad
Mæandrum, ubi Diana ΛΕΤΚΟΦΡΤΣ, colebatur: alia
Magnesia Thessaliæ, cum effigie Argonautarum, &
ΑΡΓΩ. navi; sed sub Augustis numi istiusmodi occurunt.

ΜΑΙΑΝΔΡΙΩΝ. Mæandrus, Cariæ urbs.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Mæonia, Lydia, aut ejus pars. Etiam ΔΗΜΟΣ.
Populus legitur.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Macedonum, cum Titulo *Neocororum*, vel
Commune Macedoniae. Item postquam Macedonia a Roma-
nis in quatuor Partes divisa fuit, legitur:

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΠΡΟΤΗΣ. *Prima:* item ΔΕΤΤΕΡΑΣ. *Se-
cunda:* atque in unico, quod sciam, numo *Collegii Acad.*
Vindobon. ΤΕΤΑΡΤΗΣ. *Quarta.* Ast ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ.

TPI-

ΤΡΙΤΗΣ. *Tertiae* non dum inveni. Numi ænei *Macedonum Neocororum* cum Capite Alexandri M. eusi sunt tertio demum Augustorum saeculo. Alibi Magistratus inserti sunt, uti *Æsillas Quæstor*, in argenteis.

ΜΑΚΕΛΛΙΝΕΩΝ. Macella, Siciliæ.

ΜΑΚΡΟ. ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛ. Macrocephali, populus intra Cappadociam & Colchidem.

Μ. Malea, Peloponnesi. Aquila volans, utraque ex parte. Non est certum.

ΜΑΛΛΩΤΩΝ. Mallus, Ciliciæ. Mulier turrita scopulo infdet, inter duos fluvios, in area AB. CO. (Cap. Jovis. Arigoni.

ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. Mamertinorum, populus circa Messanam Siciliæ. ΑΔΡΑΝΟΤ. *Adrani* Siculi Dei caput etiam invenoram in Mamentinorum moneta.

ΜΑΡΑΘΩΝ. Caput Minervæ (ΔΗΜΟΣ Populus Cap. Mercurii. Atticæ locus Marathon.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Marcianopolitarum*, mulier sedens d. pateram (ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΣ. *Marcianopolis*, Moesiae. Cap. mulieris velatum & turritum. Coll. Acad. Vindob.

ΜΑ. ΜΑΡΩΝΕΙΤΩΝ. Maronea, Thraciæ. ΔΙΟΝΤΣΟΤ. ΣΩΤΗΡΟΣ. Baschi servatoris. Etiam botrum, & equum dimidiatum signarunt.

ΜΑ. ΜΑΣΣ. ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΩΝ. Massilia, Galliæ.

Μ. Megalopolis, in numis Achæorum.

N &

ME.

МЕ. МЕГ. МЕГАРАС. vel **МЕГАРАС.** ТВЛААС. *Megara*, antea *Hybla*, in Sicilia, mellificio celebris. *Pallas*, *ноctua*, *apis*.

МЕГАРЕОН. *Megara*, Atticæ. Cum Apollinis, aut Ceresis effigie.

МЕГИСТЕОН. *Megiste*, insula ad Lyciam. Vini ferax.

МЕДИОМА. *Mediomatrici*, in Gallia Belgica. *Pegasus*.
Harduinus.

МЕДИОН. *Medion*, urbs *Aetoliæ*, aut in vicina Græcia.

МЕЛИТАИОН. *Melita*, insula intra Africam & Siciliam, & urbs.

МИЛІОН. *Melus*, insula *Ægæi* maris. Etiam **МИЛІЕОН.**& **МАЛІОН.** *Dorice*.

МЕНАИНОН. **МЕНАНИНОН.** **МННАНИНОН.** *Mena*, Siciliæ.

МЕСАМБРИАНОН. *Mesembria*, Pointi Thracici. *Pallas*.

МЕССАНИОН. *Messana*, Siciliæ.

МЕССЕНІОН. *Messene*, in Peloponneso, ad austrum.

МЕТА. *Metapontum*, Italiae inferæ, seu magnæ Græciæ, ad sinum Tarentinum. In aversa numi **HPАКЕІДОН.**
Magistratus nomen, ut opinor.

МНТРОПОЛЕИОН. **МНТРОПО.** *Metropolis*, Phrygiæ urbs. Cum Magistratu, & *Populo Metropoli* Thessaliæ adscribi possunt numi, qui Palladem, aut equum exhibent. *Metropolite in Jonia* sub Augustis leguntur. Vide etiam **МОҮЕАТОН.**

MI.

MI. ΜΙΛΗΣΙΩΝ. Miletus, Joniae. ΔΙΔΤΜΕΤΣ. Apollo,
seu Milesius Apollo.

ΜΙΛΕΣΕΙΩΝ. Milesiorum, pharetra rufis)(Caput Palladis.
Videtur hic *Arigoni* numus ad Ponti Cappadocici urbem
Miletum, et si ignotam, referendus. Cretæ insulæ Mi-
letus etiam fuit. Evidem in numis *Amisenorū* Ponti,
eorum *Concordia* cum Milesiis consignata legitur; poterant-
que ipsi *Amiseni* fe Milesios scribere, quippe Coloni Mi-
lesiorum, & Atheniensium.

ΜΙΛΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. Miletopolis, Hellesponti. Νοστια)(
Caput imberbe galeatum. *Musselli*.

MINTTPN. Minturnæ, in latio.

ΜΟΥΕΑΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ATTONOMOT. *Mo-*
psestiorum (Ciliciæ) *Sacræ* &^o *sui juris*. Victoria stans)(
Cap. Apollinis. Coll. Acad. Vindobon. In alijs Cap. Jovis
(Ara, cum foco, duobus pedibus insistens. Mopso
urbi, sive Mopsestia, vel Anazarbo, adscribit Hardui-
nus numum: ΜΗΤΡΟΠ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΤΡΑΜΩ.
Metropolitarum ad Pyramum, Ciliciæ fluvium; quia alia
urbs, nomine proprio *Metropolis*, ad eum fluvium non
est nota.

MOP. ΜΟΡΓΑΝ. Morgantia, vel Murgentia, Siciliæ. Aquila
anguem carpens.

MOTTAION. Motya, Siciliæ.

MYΩ. Mycenæ, in Achæorum numis.

ΜΤΛΑΣΕΩΝ. vel **ΜΤΛΑΣΣΩΝ.** Mylæsa, Cariæ. Tridens
(Aquila. *Arigoni.*

ΜΤΛΙΩΝ. Aquila infestens Cippo) (Caput Jovis. Mylæ sunt
Insulæ vicinæ Cretæ, quo referendus videtur numus.
Mylæ Thessaliæ, item Siciliæ urbs.

ΜΤΡΙΝΑΙΩΝ. Myrina, Aeolidis. Etiam **ΜΤΡΙΝΑ.** Amazon comparet.

ΜΤΣΩΝ. Vide **ΑΒΒΑΙΤΩΝ.**

ΜΤΤΙ. ΜΤΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Mytilene, in insula Lesbo, ad
littus Myfiæ.

N.

ΝΑΞΙΩΝ. vel **ΝΑΧ. ΝΑΞΙΟΝ.** Naxus Insula & urbs Archipelagi: item urbs alia Siciliæ, alia Cretæ, alia Acarnaniæ. Difficile est numos discernere, nisi ex ratione fabricæ. Botrus fere.

ΝΑΤΠΑΚΤΙΩΝ. Naupactus, Ætolia, regionis Græciae.

N. Naupliensium, in Achæorum numis.

ΝΕΟΠΟΛΙΤΩΝ. Neapolis, Campaniæ: fere Apollinem, eiusque propria, aut Minotaurum signabat.

ΝΕΟΠ. N. E. Caput muliebre) (Larva. Hos argenteos numeri. O. mulos Neapoli Macedoniae, attribuo; cui similis Parii, si *Goltzius* recte legerat, de quo dubito.

ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΠΟΝΤΟΤ. Neocæsarea, Ponti Cappadocici.

NE.

NE. Leo, & Clava. Attribuo Nemeæ Peloponnesi potius, quam Neeto Siciliæ.

NIKAEO^N. cum Magistratu (vel NIKAIEO^N) Nicæa Bithyniæ.

NIKEO^N. Victoria gradiens)(Caput muliebre. *Arigoni*. Puto spectare hunc numum ad Nicen Thraciæ, ad Macedoniae fines.

NIK. NIKOMHΔEΩN. cum Magistratu, Nicomedia Bithyniæ. Eadem Neocoros & Metropolis.

NIKOPOL. ΠΡΟΣ. I. vel NIKOPOLITΩN. ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΩ. Nicopolis ad Istrum, in Mœsia.

NIKOPOLEΩS. IEPAΣ. Nicopolis Epiri, prope Actium, Sacrae Titulo. Nicopolis ad Meſium, in Thracia, sub Augustis numos cuderat, cum Ulpiæ Titulo.

ΝΙΣΑΙΩN. Nisæa, in Attica.

ΝΙΣΤΡΙΩN. IMEPAIOΣ. Nisyra, Cycladum una, cuius Prætor *Himeræus*. Neptunus sedens)(Caput muliebre. Haym.

ΝΟΥΚΕΡΙΝΩN. Nuceria, Campaniæ.

ΝΩΛΑΙΩN. Nola, Campaniæ.

O. & Ω.

ΟΑΞΙΩN. Oaxus, vel Axus, Cretensis urbs, aliis etiam Oaxia.

ΟΒVLCO. Hispaniæ Bæticæ.

ΟΔΗΣ-

ΟΔΗΣΣΕΙΤΩΝ. ΟΔΗΣΙΤ. Odesius, Thraciæ. Eques)(Cap.
Jovis. Haym.

ΟΙΝΙΑΔΑΝ. Oeniadæ, Acarnaniæ.

ΟΛΒΙΟ. Arcus, pharetra, Securis)(Cap. barbatum. Olbia,
Pamphyliæ. Theupoli.

ΟΛΟΝΤΙΩΝ. Olus, Cretæ urbs. Jupiter sedens)(Cap. Dia-
næ. Liebe.

ΟΛΤΜΠΙΣ. ita in numo Coll. Acad. Vindobon. & non ΟΛΤΜ-
ΠΙΑΣ. uti apud Goltzium. Noctua ramo lauri insistens,
pone corona laurea)(Cap. Palladis. Olympis Pelo-
ponnesi urbs Polybio.

ΟΛΤΝΘΙΩΝ. Olynthus Thraciæ.

ΟΜΟΛΙΕΩΝ. Vide in Homol.

ΟΜΦΑΛΙΤΩΝ. Omphalium, Thessaliæ urbs. Goltzius in Thefauro.

ΟΠΟΝΤΙΩΝ. Opus, ad Bœotiaæ fines, ad Euripum.

ΟΡΟΑΓΟΡΕΩΝ. Pileo Pontificali simile quiddam)(Cap. im-
berbe laur. Haym. Incertum.

ΟΡΡΑ. & ΟΡΡΑΓΟΡ. Numi incerti apud Haym. Videntur
Italiæ numi, quia adsunt, in uno horum, ad Cupidi-
nem cum lyra, notæ unciarum 〇〇〇.

ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ. Orthosia, Phœniciaæ, vel Cariæ. Jupiter sedens,
d. Victoriam)(Cap. Dianæ. Haym.

ΟΡΤ. Vide ΩΡΙΚΙΩΝ. inferius.

ΟΡΧ. ΟΡΧΟΜΕΝΙΩΝ. Orchomenus, Bœotiaæ. Scutum Bœo-
ticum. Haym. Orchomeno Arcadiæ quosdam Augusto-
rum numos tribuit Harduinus.

ΟΦΡΤ.

ΟΦΡΤ. Ophrynum, in Troade. Vir nudus, genuflexo; d.
Botrum)(Cap. galeatum barbatum. Haym.

ΩΡΙΚΙΩΝ. Leo gradiens, supra quem astrum)(Cap. laureatum.
Est numus parvus æreus Coll. Acad. Vindob. Oricus Epiri lit-
toralis urbs ita a Stephano, & Scymno Clio scribitur ΩΡΙΚΟΣ.

Numus alius apud Arigoni. OPT. Botrus)(Bos stans, supra
quem clava: num etiam ad oricum Epiri referendus?
nisi Oryx Peloponnesi potius huc faciat.

P. vel P.

ΠΑΓΑΣΑΙΩΝ. Pagasæ, in Macedonia.

ΓΑΙΣ, vel ΠΑΙΣ. ΠΑΙΣΤΑΝΟ. Pæstum, magnæ Græciæ,
maritima. Harduinus legit τὸ ΠΑΙΣ. Pæsenorum, & Hel-
lesponti Pæsto tribuit; sed notæ unciarum, adsignatæ in
numis istis, pro magna Græcia pugnant.

ΠΑΛΤΗΝΩΝ. Paltos, Syriæ. Protome mulieris: ΠΑΛΤΗ-
ΝΩΝ. ΓΑΜΑΗΝΤ. Maffei. Forte adest annus 458. ab
Æra Seleucidarum. Paltos vicina ΓΑβαλæ, & ΜΑραθο.

ΠΑΝΔΟΣΙΕΩΝ. Pandosia, Epiri una, altera magnæ Græciæ.

ΠΑΝΟΡ. ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ. Panormus, Siciliæ.

ΠΑ. ΠΑΡΙ. ΠΑΡΙΩΝ. Paros, Cycladum e numero. Bos)(
Cap. Medusæ.)(vel Caper. Etiam ex auro memorantur.

ΠΑΡ. Paropinorum, in Sicilia: intra coronam hederaceam.

ΠΑΤΡΕΩΝ. vel APOH. ΠΑΤΡΕΩΝ. Patræ, Achajæ, an-
tea Aroë. Cum Magistratu. Fuit subinde Colonia Au-
gusta Aroe Patrensis.

ELEM. Numism.

O

ΠΑΝ-

ΠΑΝΤΑ. ΛΕΟΝΙΔΙΟΤ. vel **ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ. ΙΔΙΟΤ.**

Pantalia, Thraciae, ut puto, diversa ab *Ulpia Pantalia*.
Cap. Bovis) (Cap. imberbe cincinnatum *Le Bret*, &
Tbeupoli.

ΠΑΦΙΩΝ. Paphus, Cypri urbs vetus & nota.

ΠΕ. Numos binos *Pegis* tribuit *Arigoni*, sed tres sunt Pegæ; &
vero hosce numos mallem Perinthiis addici; nam Pegæ
scribitur ΠΗΓΑΙ; neque numi antiquissimi sunt.

ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ. Pelinæa Thessalæ. *Harduinus*. Noctua) (Pal-
ladis Cap.

ΠΕΛ. ΠΕΛΛΗΣ. Pella, Macedoniae. Etiam cum Titulo
ΑΤΓ. Augustæ.

ΠΕΡΓΑΙΑΣ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Pharetra) (Diana sedens in tem-
pla distylo. Æreus parvus numus Coll. Acad. Vindobon.
Alii sub Augustis. Pergæ Pamphyliæ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Pergamus, Asiae propriæ. Magistratus &
Titulos sub Augustis.

ΠΕΡ. Pergus, Siciliae. Victoria insidet vasi.) (Caput Cereris.
Hauercamp.

ΠΕ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Perinthiorum bis
Ædituorum, Thraciae.

ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. Caput muliebre genii) (ΝΕΡΩΝΟΣ. ΚΛΑΤ-
ΔΙΟΤ. ΗΓΕΜΟΝΙΑ. Neronis Claudii *Prefidium*: uva
grandis. Perperene Lydiæ, vel Æolidis.

ΠΕΣΣΙΝΟΤΝΙΩΝ. Pessinus, Galatæ.

ΠΕ-

ΠΕΤΗΛΙΝΩΝ. Petelia, in Bruttiis magnæ Græciæ.

ΠΙΚΕΝΤΕΩΝ. Picentia in Tyrrhenia Italiæ. Goltzii *Thebanus. Parifus.*

ΠΙΣΑΤΡΙΩΝ. Pisaurum, Italiæ mediæ.

ΠΙΤΑΝΕΩΝ. ΕΠΙ. ΜΕΛΕΑΓΡΩ. Caput Jovis Hammonis)(
Juppiter stans, d. Aquila Pitane, Macedoniae oppidum,
sub Meleagro, Magistratu. *Theupoli.*

ΠΛΑ. Plateæ, Bœotia. Scutum Bœoticum. *Haym.*

ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Plotinopolis, Thraciæ. Dyota)(
Cap. Bacchæ. *Theupoli.*

ΠΟΛΤ. ΠΟΛΤΡΗΝΙΩΝ. Polyrrenium, Cretæ. Etiam Ma-
gistratum signabat.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. Pompejopolis, Ciliciæ, cum capite,
& epigraphe *Cn. Pompeji.*

ΠΟΣ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΕΑΤΑΝ. Posidonia, magnæ Græciæ.

ΠΡΑΙΣΙΩΝ. Præsus, Cretæ urbs. Fulmen)(Cap. imberbe
laureatum.

ΠΡΑΣ. Præsus, Laconicæ in Peloponneso: Navis cum remis
(Cap. muliebre turritum & velatum. *Haym. Alius Coll.
Acad. Vindob.* ΠΡΑΣΙΩΝ. ΠΟ. Fulmen)(Cap. imberbe
laureatum. Æreus parvus. Similes huic sunt *Præ-
rum numi.*

ΠΡΙΑΠΕΙΕΩΝ, ita in nummo *Coll. Acad. Vindobon.* Palma inter
Delphinum, & nescio quid ansatum)(Cap. Veneris.
Argenti parvi. Priapos vel Priapus, Helleponi.

ΠΡΙΗΝΕΩΝ. Taurus) (TON. ΚΤΙΣΤΗΝ. Caput Herculis.

Nempe Priene, Joniae urbs, Conditorem Herculem colit.

Alius numus Arigoni ita : ΠΡΙΑΝΕΕΙΩΝ. Neptunus stans) (

Alius: ΠΡΙΗ. ΛΤΣΑΡ. intra coronam; *Prienenfium Lysarchus*, aut aliud Magistratus simile nomen.

ΠΡΟΤΣΑΕΩΝ. Prusa, Myśia; immo Bithynia.

ΠΡΟΤΣΙΕΩΝ. & ΠΡΟΤΣΙΕΩΝ. TΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑΣΣ.

Prusienfium ad mare Prusias Bithynia. Est & Prusa ad Hypium montem, cuius numi sub Augustis.

ΠΡΤΜΝΗΣΣΕΩΝ. Prymnēsus vel Prymnēssia, Phrygia.

Cum BOTΛΗ. Senatus: est in Cimel. Austriae. Vindobon.

ΠΤΘΙΣ. Volucris incerta, stans) (XY. olla, Græce ΧΤΤΡΟΣ.

Coll. Acad. Vindob. Tam Pythium, quam Cythri ΧΤΤΡΟΙ, Cretæ insulæ oppidum erat.

ΠΤΛΙΩΝ. Pylos, in Peloponnesi Eliaca regione.

ΠVPLVNI. Populonium, Hetruria.

ΠΤΤΕΟΛΗΣ. & ΠΤΤΕΟΛΙΤΩΝ. Puteoli Magnæ Græciae.

ΠΤΤI. Pythonia vel Pitionia, insula Jonii, prope Corcyram.

Caper stans) (caput muliebre. Ηεγ.

P. R.

FELIX. RAVENNA. Cap. turritum muliebre) (RE intra coronam. Vel in alio RV. Victoria gradiens. Αenei parvi *Coll. Acad. Vindob.*

PAT-

PATKION. retrograde scriptum: Tridens)(Neptunus cum tridente. Haym. Rhaucus, Cretæ urbs. Solutum est Harduini dubium de Goltziana lectione numi PATKIΩN.

REMO. Remi in Gallia. Harduinus.

ΡΗΓΙΝΩΝ. RECION. Rhegium, in magna Græcia, ultimæ Calabriæ. Huc referto numum RECI. Nam C pro G in latinis monumentis, altero ante Christum sæculo, scribi solebat, & antea.

ΡΟ. ΡΟΔΙΩΝ. Rhodus, insula ad littus Carīæ. Titulo *Libera ΕΛΕΤΘΕΡΑΣ*, & magistratu in numis gaudet.

ROMA. De his seorsim dicendum. In Græcis non raro ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. *Dea Roma*. Porro. ROMANORVM, in latinis: vel monogramma MR aut simile.

ΡΩΣΕΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. KAI. AΣ. Rhosorum sacræ, & inviolabilis, seu asylo gaudentis. Rhosos, Syriæ. Maffei. Figura stans inter duos pileos Dioscurorum)(Caput genii urbis.

Σ. S.

SAETABIS. Nunc Xativa, in regno Valentiæ.

ΣΑΓΑΛΑΣΣΕΩΝ. ΚΕΣΤΡΟΣ. Sagalassus, Pisidiæ, ad Cestrum fluvium. Maffei.

ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ. Leo gradiens)(Cap. Herculis nudum. *Austriac. Vindob. Aeneus III. Sais urbs Aegypti inferioris, vel Lydizæ Saitte huc potius facit.*

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ. ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ. ΠΑΦΙΑ. *Sub
Prætore Polione, Salaminiorum (in Creta) Papbia, Venus.)(
ΗΡΩΣ. ΕΤΡΤΠΤΛΟΣ. Heros Eurypylus. Dubitat Hardui-
nus, an non Pergamenorum, loco Salaminiorum, legendum sit?
ΣΑΛΑΝΤΙΝΩΝ. Salentinorum, in magna Græciæ, supra
Hydruntum.*

ΣΑΛΑΠΙΝΩΝ. Equus)(Caput Apollinis. Ita Hardinus ex
Catalogo Cimelii Regii.

ΣΑΛΛΑΠΙ. apud Arigoni: Ovis stans)(Caput Apollinis for-
te. Salapia, Apuliæ.

ΣΑΜΑΙΩΝ. Canis)(Cap. diadematum. In alio: Cap. nudum
viri imberbis. Arigoni. Samaia vetus Palæstinae urbs. Erat
quoque Samaica præfectura in Thracia. Cum Hirco vel
ariete stante, Haymius Samæ urbi Cephaleniæ adscribit.

ΣΑΜΙΩΝ. ΜΗΝΗ. *Samiorum Luna.* Item ΔΗΜΟΣ. **ΣΑΜΕΙΩΝ.**
Populus Samiorum. Samos, insula, ad oram Joniæ. Do-
ctissimus P. Corsini ad Samen, seu Cephaleniam insulam, cu-
jus urbs præcipua Same, refert numos inscriptos: ΣΑ-
ΜΑΙΩΝ, & ΣΑΜΕΙΩΝ. De priore facilius assentirer.

ΣΑΜΟΣΑΤΑ Mulier turrita scopulis infidet.)(Leo
gradiens. *Theupoli.* Samosata, Commagenes urbs, sub Au-
gustis variis Titulis resplenduit.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sardianorum iterum etli-
tuorum.* Sardis vel Sardes, Lydiæ, Variis Titulis &
Magistratibus gaudet; Metropolis aliquot regionum.

ΣΑ-

ΣΑΞΙΩΝ. *Vide* ΑΞΙΩΝ. Etsi Saxus fuerit Africæ urbs, mallem Oaxo vel Axo Cretæ attribuere.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. Sebaste, Galatiæ, seu Phrygiæ magnæ: Deus Lunus stans)(In aversa facie *Sacer Senatus*, item *Populus*, item ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. ΤΕΚΤΟΣΑΓΩΝ. Τεστοfagi, Gallo-Græciæ populus in Afia.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. Sebaste, Ciliciæ, cum epigraphe *Regina Jotape*: ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. Alia Sebaste fuit Pa-
læstinæ.

ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ. vel ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ. Segesta, Siciliæ. Item ΕΓΕΣΤΑΝΩΝ. *Vide* Selgenses.

ΣΕΛΕΥΤΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩΙ. ΚΑΛΙΚΑΔΝΩΙ. Seleu-
censium, ad Calycadnum fluvium, Ciliciæ.

ΣΕΛΕΥΤΚΕΩΝ. ΠΙΕΡΙΑΣ. vel ΤΩΝ. ΕΝ. ΠΙΕΡΤΑΙ. Se-
leucensium in Pieria, Syriæ regione. Etiam cum Ti-
tulis: *Sacræ*, &² Autonomæ urbis, & cum Epochâ: Item
ΖΕΤΣ. ΚΑΣΙΟΣ. *Juppiter Cæsus*. τὸ ΠΙΕΡΙΑΣ etiam
solo Π denotatur.

ΣΕΛΓΕΩΝ. Selgensium, in Pisidia, vel Pamphylia. Duo
nudi luctatores.)(Vir nudus, elatis manibus, cum
velo, ante quem triquetra, Cornu Copiæ, & cufpis.
Selgæ Asiaticæ proprii sunt luctatores, neque Selgam in
Sicilia invenio. Attamen *Triquetra* Siciliæ propria vi-
detur. Hūis, & similes tres aliōs hūmōs *Catalogus Tœu-
poli* proponit, sed in tribus istis loco ΣΕΛΓΕΩΝ. Le-
gitur

gitur ΕΣΦΕΔΙΤ. vel ΕΣΤΦΕΔΗΤΣ. quod Magistratus nomen videtur. Selenses Laconum Coloni erant, non Siculorum. Paruta similes Numos *Segestanis* Siciliæ tribuit; si ita, *Selgeon* Magistratus est.

ΣΕΛ. ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΩΝ. ΤΨΑΣ. Selinus, Siciliæ urbs, ad *Hypsam* fluvium.

ΣΕ. Seriphiorum, vel ΣΕΡΙΦΙΩΝ. Insula Seriphus, inter Cyclades. *Aquila volans*)(Chimæra.

ΣΙΒΗΡΗΝΗ. Siberena, magnæ Græciæ. *Prosper Parisius*.

ΣΙΔ. ΣΙΔΗΤΩΝ. Side, Pamphyliæ. Pallas stans)(Cap. Bachæ. *Mussellii*. Sidetæ sub Augustis varios Titulos, ac Ludos consignavere.

ΣΙΔΩΝΙΩΝ. Sidon, Phœnicia: etiam ΣΙΔΩΝΟΣ. ΘΕΑΣ. *Deæ Sidoniae*, seu Veneris Cœlestis. Cum Epochæ: & sub Augustis Titulis gaudet variis, etiam *Coloniae*. Item ΣΙΔΩΝΟΣ. ΙΕΡΑΣ. *Sidonis Sacra*. Interdum Caput Deæ in curru.

ΣΙΝΩ. ΣΙΝΩΠΗΣ. ΣΙΝΩΠΕΩΝ. Sinope, Ponti Asiatici. Deinde *Colonia*, cum Epochæ, & Titulis *Julia*, *Augusta*, *Felix*, *Romana*.

ΣΙΝΤΕΣΣΑΝΩΝ. Sinuessa, Italiae, in Latio adjecto.

ΣΙΤΑΛΙΑΙΩΝ. Forte ΣΑΤΑΛΙΑΙΩΝ. Satala vel Satalia, Lydiæ.

ΣΙ. ΣΙΦΝΟΤ. & ΣΙΦΝΙΩΝ. Siphnos, insula, Cretæ vicina.

ΣΚΟΤΟΤΣΣΑΙΩΝ. Scotus, Macedonia, non procul a Strymone amne. ΣΚΤΛ-

ΣΚΤΛΛΑΤΙΩΝ. Scyllacium vel Scylletium, magnæ Græciæ.

ΣΚΤΡΙΩΝ. Scyrus, Ἀργεῖ maris insula.

ΣΜΙΝΘΕΙΑ. Sminthium, Αἴolidis, vel Trojæ urbs. *Collegii Acad. Vindobon.* Apollo stans cum Lyra)(Cap. muliebre velatum. Apollo *Smintheus*, a fugatis muribus, qui Cretice Smynthæ dicti. In Thesauro Goltzii ΣΜΤΝΘΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

ΣΜΤΡΝΑΙΩΝ. Smyrna, Joniæ nota urbs. Cum Magistratu, & Titulis; legitur etiam sub Augustis *Sacer*, *Liber*, & *Augustalis Senatus*. Et ΣΜΤΡΝΑ Amazonis specie.

ΣΟΛΕΩΝ. Solensum. Pallas sedens)(Caput Phœbi radiatum. *Catalogus Le Bret ad Urbem Ciliciæ*, Solæ dictam, refert, quæ dein Pompejopolis, a Cn. Pompejo appellata fuit. Mallem ad urbem Cypri referre, quæ *Solos*, vel *Soli* dicta est.

ΣΟΛΟΝΤΙΝΩΝ. vel ΣΟΛΟΝΤΙΝΙΩΝ. Solus, Siciliæ.

ΣΠΑΡΤΑ. Vide ΛΑ.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΕΩΝ. Europa tauro insidens)(ΔΗΜΟΣ. Cap. laureatum virile. Stratonicea, Cariæ. Magistratus in alio. *Haym.*

ΣΤΤΜΦΑΛΙΩΝ. Stymphalus, Arcadiæ. Addito ΣΩ. forte ΣΩΤΗΡ. *Servator Hercules*, qui Stymphalides aves noxias, ad paludem vicinam, interfecit.

SVESANO. & SVESA. & SVESSANO. Gallus)(Hercules Leonem suffocans. Suefa, Campaniæ.

Elench. Numism.

P

ΣΤ-

ΣΤΒΑΡΙΤΩΝ. ΣΤΒΑ. Sybaris, magna Græciæ.

ΣΤΒΙΡΙΤΙΩΝ. vel ΣΤΒΡΙΤΙΩΝ. Sybirtarum: Piscis)
Caput Mercurii. Subirita urbs Cretæ. *Maffei. Le Bret.*

ΣΤΜΑΙΩΝ. Syme, insula inter Rhodum, & Gnidum urbem.

ΣΤΝΝΑΔΕΩΝ. Synnada, Phrygiæ. Etiam Magistratus: item
in uno ΔΩΡΙΕΩΝ. ΙΩΝΩΝ. *Dorienium & Joniorum,*
nempe communia sacra, quæ indicat templi effigies.

ΣΥ. ΣΤΡΑ. ΣΤΡΑΚΟΣΙΩΝ. Syracuse, Siciliæ. Numismata
ex omni metallo. Huic urbi tribuuntur numi plurimi,
qui Caput Palladis)
& Pegasus exhibit, addito fæ-
pe Ω, seu *Corintbiorum*, quorum Coloni fuere Syracosii;
Pegasus vero Corinthiorum symbolum in numis erat.

ΚΟΙΝΟΝ. ΣΤΡΙΑΣ. vel ΣΤΡΙΩΝ. Syriorum, Palma arbor

ΣΤΡΙΩΝ. Spica.)
(Dimidius bos. Syros insula Cycladum
una. *Theupoli.*

T. & Θ. seu Th.

ΤΑΒΑΛηων. ΕΡΜΟΣ. *Tabalenorum, Hermus fluvius*)
(ΙΕΡΑ.

ΣΤΝΚΛΗΤΟΣ. Sacer Senatus. *Haym. Tabala, Lydiæ.*
Est item in *Coll. Acad. Vindob.* Fluvii decumbentis imago,
& Capitis imberbis.

ΤΑΒΗΝΩΝ. etiam utrumque scriptum: item cum Magistratu.
Neptunus, vel Fortuna stans)
(Caput imberbe. In
alio Caput laureatum, cum ΙΕΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ. *Haym.*
Ταβæ Lydiæ.

TA-

TAMAΣΙΤΩΝ. Tamaseus, Cypri urbs.

ΤΑ. ΤΑΝΑ. ΤΑΝΑΓΡΑΙΩΝ. Tanagra, Bœotia.

TANIΩΝ. Aquila stans.)(Caput imberbe galeatum. *Theupoli.*

Tanus fluvius Argivorum, forte & urbs, vel populus

Tanius. Ægypti est Taniso.

TAPANTINΩΝ. & ΤΑΡΑΣ. nempe *Taras*, conditor *Tarentinorum*, in magna Græcia. Etiam nomina in numis, etiam aureis, habentur vel Magistratum, vel Victorum decursione equestri; nam eques effigiatus est in aversa parte.

ΤΑΠΙ. Caper stans)(Caput muliebre. Hunc numum adscribit *Arigoni*. Tarionæ, in Liburnia. Sed vereor, ne ΠΑΡΙ. *Pariorum* legendum sit; sunt enim simillimi numi, certoque inscripti ΠΑΡΙ. de quibus suo loco dictum:

C. V. T. T. id est: *Colonia Victrix Togata Tarraco*, Hispaniæ. Ara, e qua Palma exstitit.)(Bos vittatus, victima parata. Est numulus æneus *Coll. Acad. Vindob.*

ΤΑΡΣΕΩΝ. vel ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. *Tarsenium*: vel *Tarsi Metropolis* Ciliciæ. Sub Augustia varios Titulos, Ludos, aliaque consignavere. Legitur etiam K. K. vel KOI-NON. **ΚΙΑΙΚΙΑΣ.** Commune Ciliciæ. Vide *Hardunum*.

ΤΑΤΡ. ΤΑΤΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. Tauromenium, Siciliæ. Etiam ex auro monetæ extant:

ΤΙΑΝΟ. vel ΤΙΑΝΩ. Teanum, in magna Græcia.

TIATI. Teate, in magna Græcia. Noctua, cum notis unciorum) (Cap. Palladis. Sunt ænei parvi, in *Coll. Acad. Vind.*
 ΤΕΓΕΑΤΑΝ. Caput Jovis) (Mars & Pallas. Tegea Arcadiæ. *Harduinus*. Sed apud *Haym. Tom. II. p. 2. § 3.* Tegeatan inscriptus numus æreus Caput barbatum ac diadematum una ex parte fistit, cum nomine ΑΛΕΟΣ. *Aleus rex Tegeæ templum Minervæ Aleæ ædificavit.* In averfa seu postica parte, præter Martem & Minervam, dextram jungentes, adstat figura muliebris minor ad aram; nam Minervæ Tegeatarum Aleæ, non nisi virgines puellæ, & impuberes Sacerdotes fuerant. *Haym ex Pausania.*

Antiquissimum Tegeatarum numisma *Capite II.* indicavimus.

ΤΕ. Tementis, Siciliæ. Victoria vasi infidet, ut in numis Perigi. *Havercamp.*

ΤΕΜΕΣΕΩΝ. Temesa, magnæ Græciæ, in Bruttiis. *Prospere Parisius.*

ΤΕΝΕΑΤΩΝ. Tenea, Prope Corinthum, cum Apolline, Teneata dicto.

ΤΕΝΕΔΙΩΝ. Tenedos, Sporadum insularum una. Securis, & Caput velut Jani biceps. Videatur *Stephanus Byzantius*. Etiam: ΤΕΝΕΔΟΣ legitur.

ΤΕΡΙ. ΤΕΡΙΝΑΙΩΝ. Terina, magnæ Græciæ, in Calabria.

ΤΕΡΜΗΣΣΕΩΝ. Termessus Pisidiæ. Ejus heros ΣΟΛΤΜΟΣ. exhibetur seminudus sedens, cum Clava.

ΤΗΙΩΝ.

ΤΗΙΩΝ. Teos, Joniæ urbs.

ΤΗΜΝΟΣ. Cap. turritum) (ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Fortuna. Tem-
nus in Æolie.

ΤΗ. ΤΗΝΙ. ΤΗΝΙΩΝ. Tenus, Cycladum insula. Uva, Ne-
ptunus, Juppiter Hammon.

ΤΙΑΝΩΝ. Tios, Paphlagoniæ.

ΤΙΒΕΡΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. Tiberiopolis, Phrygiæ Capatianæ. ΔΗ-
ΜΟΣ. *Populus*.

ΤΜΟΛΕΙΤΩΝ. cum capite barbato conditoris : ΤΜΩΛΟΣ.
Tmolus mons, & probabilitè oppidum, Lydiæ: inco-
læ etiam Mesotmolitæ dicti.

ΤΟΜΕΙΤΩΝ. ΤΟΜΙΤΩΝ. ΤΟΜΕΩΣ. Tomi, vel Tomus,
Ponti Thracici. De conditore, ut putatur, qui ΤΟ-
ΜΟΣ. legitur, alibi dicetur. Etiam *Metropolis Ponti*,
sub Augustis compellabatur.

ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ. Torone, urbs Thraciæ.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΠΙΡΩΤΩΝ. ΕΛΛΑΔΟΣ. *Trallianorum primo-*
rum Helladis. (in Lydia) ΖΕΤΣ. ΛΑΡΑΣΙΟΣ. *Jupiter*
Larafius. (Haym.) In alio ΙΕΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ. *Arigoni*.

ΤΡΑΠΕΖΟΤΝΤΙΩΝ. Trapezus, in Ponto Asiæ, versus
Colchidem.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΔΗΜΟΣ. *Trapezopolitarum Populus*.
Etiam cum Magistratu. Trapezopolis, Phrygiæ Pa-
catianæ.

ΤΡΕΜΙΘΟΠΟΛΙΤΩΝ. Tremithus, oppidum Cypri insulæ.

TPIAKALA. Triacala, Siciliæ. *Paruta.* Etiam Tricalum scribitur.

TPIKKAON. Retrograde scriptum: *Equus dimidius in quadrato impresso,*)(*Vir nudus dimidium taurum cornibus prehendens.* Est numus parvus argenteus *Collegii Acad. Vindobon.* Est vero Tricca pervetus urbs in finibus Thessaliæ, & Macedoniæ, in Estiotide regione.

TPIMENOΘTPEΩN. Diana Ephesia)(ΕΠΙ. Μ. ΤΤΛΛΙ.
sub Marco Tullio. Seginus. Trimenothyræ, Myſiæ.

TPIPOLEITΩN. ΜΑΙΑΝΔΡ. Tripolis Cariæ, ad *Mæandrum* fluvium.

TPI. **TPIPOL.** **TPIPOLITΩN.** Tripolis, Phœnicia, cum Epocha.

TPIXONIEΩN. **NEΩKORΩN.** Trichonium, Ætolia. *Goltzii Thesaurus.*

TPOIZHN. **TPOIZHNIΩN.** Træzen, Peloponnesi Illic & ΣΔΕΤΣ, seu ZETΣ. ΕΛΕΤΘΕΡΙΟΣ. *Juppiter liber-tatis præstes,* & Minerva ΠΟΔΙΑΣ. *Urbana,* in numis exhibetur:

TVTEPE. Tudertum, vel Tuder, Umbriæ urbs, & numisma-ta ænea, pervetusto charactere inscripta. *Arigoni.*

TVRONO. Caput imberbe galeatum)(CANO . . . Equus, infra eum serpens. Turones, vel Turoni, populus & oppidum Galliæ, quod antea Cæsarodunum dictum.

TTAN. vel **TTANΩN.** vel **TTANEΩN.** Tyana Cappadocia. TT-

ΤΤΛΙΣΙΩΝ. Tylisiorum, scriptum retrograde, & litteris per-
vetustæ formæ. Figura nuda stans, d. Caput sustinet:

) Caput muliebre. Ex argento. *Liebe Gotthe numaria.*
Tylis Thraciæ urbs, prope montem Hæmum.

ΤΤΝΔΑΡΙΕΩΝ. vel **ΤΤΝΔΑΡΙΤΑΝ.** Tyndaris, vel Tyn-
darium, Siciliæ, ubi vigebat Mercurii cultus.

ΤΤΡ. Monogrammate, in numis Achæorum argenteis, notat
Tyrum Peloponnesi.

ΤΤΡ. Monogrammate: vel **ΤΤΡΙΩΝ.** vel **ΤΤΡΟΤ. ΙΕΡΑΣ.**
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΣΤΛΟΥ. *Tyri Sacræ, Metropolis,*
& Asyli jure. Cum Epochæ duplice. Nota Phœniciaæ urbs.

Θ.

ΘΑΣΙΩΝ. Thasus, insula ad Littus Thraciæ. Caput Bacchæ
) Hercules stans nudus, ΗΡΑΚΛΕΟΤΣ. ΣΩΤΗΡΟΣ.
Herculis Servatoris.

ΘΕΡΝΑΙΩΝ. Therna vel Thernæ, urbs Thraciæ.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΩΝ. Thesproti, in Epiro. In numis Pyrrhi regis.

ΘΕΣ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Theſſaloni-
ca, Macedoniæ. ΚΑΒΕΙΡΟΣ. Cabirorum trium unus,
de quibus dictum est. Sub Valeriano Augusto *Metropo-*
lis & Colonia scribitur: Palladem, Equum, Palmam si-
gnaverat.

ΘΕΣΣΑΛΩΝ. Theſſali, Græciæ populus.

ΘΗΒ. ΘΕΒΗ. ΘΗΒΑΙΩΝ. Thebæ, Bœotiaæ urbs.

ΘΩΤ.

ΘΟΤΡΙΩΝ. Thurium, in magna Græcia.

ΘΤΡΙΕΩΝ. apud Goltzium in Thesauro. Sed solum ΘΥΠ. & Noctua stans) Caput galeatum viri imberbe. *Arigoni*. Ad Thyrium, Acarnaniæ urbem, ejuscemodi numi referuntur.

ΘΤΑΤΕΙΠΑ. Caput turritum velatum.) ΘΤΑΤΕΙΦΗΝΩΝ.

K. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. OMONOIA. *Thyatirenorum*, & *Smyrnæorum concordia*. Dextræ duæ junctæ, & in area IA. Thyatira, Lydiæ.

T. *Vide in Latino Hy. pleraque.*

Φ. *Vide in F.*

X. *Vide in Ch.*

V.

VALENTIA. Caput barbatum: pone I..) Fūlmen, pone Victoriola, d. coronam & infra I. Valentia Calabriæ, olim ΙΙΙΠΟΝΙΩΝ. dicta est, quo hunc numum, & notulam I. utrimque signatam refera. *Theupoli*. Valentiæ Hispanicæ numi sub Augustis *Coloniae Titulo* gaudent.

VE. ΤΕΛΗΤΩΝ. Velia, olim Helia, in magna Græcia.

VM. Umbri, vetustissimi mediæ Italiæ populi, circa Apenninum.

VOLCAE.) in aversa ARECO. *Volcæ Arecomici*; Galliæ urbs Nemausus, a Volcis Arecomicis habitata.

VOLKANΩΝ. Caput pileatum, forte Vulcani.) (... SERM... Bigæ equorum cum auriga: supra volitans Victoria. Vi- detur

detur ad Vulcaniam insulam, e Liparis seu Æoliis unam, spectare, quæ & Hieră dicta. *Catal. Theupoli.* Volcis Italiæ adscribit.

VT. Aquila stans (Cap. barbatum, & diadematum, ut videatur. *Arigonius* Uthinam urbem adscripsit, quæ in Africa sita erat. Quid si *Utica* esset hic legendum, vel *Victrix Tarraco*.

ZA. Zacynthus, insula & urbs, mari Jonio circumfusa.

ZANKΛ. ZANKLE. Messana Siciliæ, olim Zancle dicta. *Havercampus*, & *Arigoni* aliud uterque numisma exhibent.

Si alia occurrant urbium nomina, ea quæres vel in CELLARII Geographia antiqua, vel in opere MARTINIERII *Dictionnaire Geographique*. Fabularum explicationem PAUSANIAE *Itinerarium Græciae*, vel VOSSII *Theologia Gentilis*, vel HOFFMANNI *Lexicon*, aliive sufficient.

C A P U T S E P T I M U M.

De Regum, & Principum Numismatibus Prævia

Notitia: deque prima Regum Classe.

Regum veterum numismata ratione temporis in tres Clases dispertiri libuit: I^o. Ab antiquissimis temporibus, circiter usque ad mortem Alexandri Magni pertinet, quæ contigit anno ante Æram Christi CCCXXIV. II°. Ab obitu Alexandri, ad initium Æræ Christianæ, aut ad vicina tempora excurrit. III°. Complectitur quatuor fere saecula post Æram vulgarem.

Prima in Classe Reges, numismatibus inscripti, suppetunt: *Macedonie, Sicilia, Cariæ*: tum *Cypri, Heracleæ, Ponti, ac dubii quidam*.

Altera Classis complectitur reges multo plures: Primo: Reliquos *Macedonie, & Sicilia*; tum *Aſiæ, Ægypti, Syriæ, Ponti, & Bosphori Cimmerii, Thraciæ, Bitbyniæ, Partiæ, Armeniæ, Damasci, Cappadociæ, Papblagoniæ, Pergami, Galatiæ, Ciliciæ, Spartæ, Pœoniæ, Epri, Illyrici, Galliæ, & Alpium*.

Tertiæ Classi adscribimus reges, tametsi initia anteverterint, sequentes: Reliquos, *Thraciæ, Ponti, & Bosphori Cimmerii*, item *Partiæ*: tum porro *Commagenes, Edeſſæ, seu Osbröenes, Mauretaniæ, Judææ aut Judaicos*.

Regum numismata aurea rara sunt, si excipias *Philippi & Alexandri Magni, ejus filii, monetas aureas, itemque Lyfimachi, Thraciæ regis. Argentea & Ænea magno numero su-*
per-

perfunt. Antica eorundem pars plerumque Caput regis aut Deitatis exhibit, aut principem equo insidentem: eaque numi facies antica inscriptione caret, in prima & secunda fere regum Classe, & parte tertiae. Deitatum Capita superius depinximus. Regum Capita (interdum cum Reginæ capite conjugata) vel nuda comparent, vel variis coronis, tegumentis exornata. Frequentissimum capitinis regalis decus est *Diadema*, seu ligula simplex, caput ambiens, cuius duo fines ad occiput defluunt. *Laurea* rara est *corona*: *Radiata* vero Syriæ regibus ab Antiocho IV. frequens. *Galeatum* regis caput est infrequens. Parthiæ regum *mitra* seu *tiara*, item *vestis*, *Candys* dicta, varia sunt specie, & ornatu: iidem reges etiam *Diadema multiplex*, seu *Fasciam* capiti circumdedere. Mitra conica, peplo five cidaris etiam per humeros defluente, se mihi obtulit in unico Arfacis Parthico, & in alio Sami, Armeniaci regis numo. *Tigranes*, Armeniae rex, mitra fere quadrata superbit, cui corona radiata insistit. *Abgari* *Edeffeni*, Parthicis mitram gerunt similem. *Adinnigai* (*Minnifari* aliis) ignoti regis numisma alias vulgaveram, cuius ornatus capitinis omnino est singularis. *Xerxes*, in Armenia regulus, conicum pileum, cum diademate, in ære ostentat. Omitto barbaris in monetis insolitos capitinis cultus. Perfiæ reges illi, qui Arfacidas regno expulere, coronis etiam orbem, circulis & stellis distinctum, imposuere. *Cornuta Capita*, arietis vel tauri cornu, ad aurem adstituto, conspicuntur *Alexandri Magni*, & *Successorum*, præcipue proximorum: ea res roboris, ac de-

Q 2

coris

coris symbolum orientalibus frequens erat. *Ala* interdum adstituta auri regis, celeritatem, alacritatemque designat. Sed de hisce singillatim suis locis agetur.

Regiorum numismatum facies postica nomen Regis præferre solet, additis nonnunquam honorum titulis, aut etiam Epochæ numeris, præter imaginem consignatam. Nomen proprium, & vocabulum Regis plerumque Genitivo Casu effertur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. *Regis Philippi*. Rarior est Nominativus in Græcis: ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ. *Rex Antiochus*; sed in Latinis ita notatus: REX IUBA. REX PTOLEMAEVS. qui Africani reges erant.

Accedunt interdum fastuosi, speciosique tituli, quorum isthic syllabum damus, ne deinde repetere, & explicare sit opus. ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. *Imperatoris*, sive suamet auctoritate regentis. ΔΙΚΑΙΟΤ. *Justi* ΔΙΟΝΤΣΟΤ. *Bacchi*, ob formæ elegantiam, ac juventutem. ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. *Illustris* ΕΤΕΡΓΕΤΟΤ. *Benefici*. ΕΤΣΕΒΟΤΣ. *Pii*. ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. *Divo patre nati*, aut ΕΤΠΑΤΟΡΟΣ. *Illustri patre sati*. ΘΕΟΣΕΒΟΤΣ. *Deum colentis*. ΘΕΟΤ. *Dei vel Divi*. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΤ. *Pulchri Victoris*. ΜΕΓΑΛΟΤ. *Magni*. ΜΙΘΡΑΕΤΟΤ. *Soli coævi*. ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. *Victoris*. ΝΙΚΗΦΟΡΟΤ. *Victoriam ferentis*. ΣΩΤΗΡΟΣ. *Servatoris*. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΤ. *Amantis fratrem*. ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. *Amantis Græcos*. ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ. *Amantis matrem*. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. *Amantis patrem*. ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΤ. *Amantis Romanos*. Reges pauci ab Augustis accepere cognomina, *Julius*, *Tiberius*, *Septimus*,

mius, & Antonius ob. M. Antonium &c. Titulo ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΝ. Regis Regum superbiunt numismata Regum Parthiæ, & Tigranis Armeni, atque Pharnacis, Ponti simul & Bosphori Cimmerii regis, a Julio Cæsare debellati.

Reginæ vocabulum ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ in Græcanicis legitur. Regum Titulis nonnunquam accedunt, aut, iisdem omissis, fere in area numi observantur characteres numerici, de quibus Capite II. egimus, quique vel *Annum regni*, vel *Epochæ* cuiusdam, designant. Discrimen est perfacile: cum numeri exigui sunt, atque in serie regum, qui sub decessore parvi erant numeri, sub successore, numeri redeunte initio, minores etiam observantur, tum sene *Annus regni* significatur. Quod si numeri (qui fere maiores occurunt) sub successoribus usque crescant, tum citra dubium *Epochæ anni* confignati sunt.

Annos regni numis suis inferendos curavere Reges Ægypti Lagidæ, seu Ptolemæi, saltem a Ptolemæi II. Philadelphi posterioribus regni annis. Item Reges Cappadociæ, pene omnes Ariarathes, aut Ariobarzanes appellati: tum quidam Ponti reges; reges Mauretaniæ duo postremi Juba II. & Ptolemæus, Judaicique Principes, quorum numismata superant, si unum forte regem, alterumve excipias. In Mauretanicis R. A. *Regni Annum* indicat. *Annos Epochæ* confignavere reges, quos in sequente laterculo, cum *Epochæ* initio fistimus.

An. V. C. An. ante X.

<i>Incipit Epochæ Regum.</i>	<i>Lagidarum, sive Ptolemæorum Ægypti regum Æra, cuius sub Ptolemæo Philadelpho usus cœpit</i>	433.	321.
	<i>Seleucidarum, Syriæ & Asiæ regum, a Seleuco I. Nicatore ducta</i>	442.	312.
	<i>Ponti Asiatici, & Bosphori Cimmerii regum</i>	457.	297.
	<i>Bithyniæ regum, in numis postremorum duorum regum Nicomedis II. & III.</i>	466.	288.
	<i>Arſacidarum Parthiæ regum Epochæ Parthicæ initium aut dubium, aut variū</i>	498.	256.

An. V. C. An. post X.

In Agrippæ II. Judaici regis numis Epochæ initium est post Christum. - - 814 61.
 Qua ratione ex consignato in monetis antiquis anni Epochæ numero erui possit, quanto anno vel *Urbis conditæ*, vel *Æra Christianæ* moneta illa procusa fit, satis explicavimus *Capite IV*;
 isthic porro eadem plane methodus valebit.

Urbium aut populorum nomina, in monetis Regum, qui iisdem jura dabant, raro inveniuntur, præterquam in numis regum quorundam Syriæ, Siciliæ, Epiri, Illyrici, Macedonia uno vel altero, Commagenes, & si qui sunt alii.

Vo-

Vocabula ejusmodi populorum & urbium pleraque jam præcedente Capite VI sunt proposita. In Pærisadis, regis Bosphori Cimmerii, numo τὸ ΠΑ. legitur: *Panticapœum*, olim regum illorum sedes. In Syriæ regum numis occurunt, non dum commemorata: **ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ.** *Antiochenorum* (nempe Antiochiæ Syriæ civium & negotiatorum) qui Ptolemaide degebant; aut ipsi Ptolemaidenes, jure civitatis Antiochenæ donati, hic accipiendi sunt.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ. *Antiochenorum ad Calirböen*, Edessa, Mesopotamiæ urbs, ita appellata fuit. **ΙΕΡΟΠΟΛΙΤΩΝ.** Hieropolitarum, Hierapolis vel Hieropolis Syriæ. **ΑΔΕΛΦΩΝ. ΔΗΜΩΝ.** *Fratrum populorum*, cum æra Seleucidarum. In Seleucide Syriæ regione, quatuor urbes **ΑΔΕΛΦΑΙ.** Sorores erant, *STRABONÆ teste, Antiochia, Seleucia, Apamea, & Laodicea.*

Anne in numismate Seleuci VI. regis Syriæ τὸ ΝΕΙΣΙ. legendum fit: *Nisibi*, vel *Nisibitarum*, in Mesopotamia, non satis liquet. **ΠΤΔΝΑΙΩΝ.** *Pydnæorum*, in Macedonia regum numis observatur, Amyntæ II. præcipue.

Posteaquam de inscriptionibus regiorum numismatum interea satis multa memoravimus, de posticæ partis iconibus etiam quædam dicenda essent. Deitatum simulacra quod attinet, etiam in regum numismatibus frequentia, eorum notitiam Capite V. dare conati sumus; hæc tamen ipsa, porro alia, certis regum Classibus ferme propria, in iisdem recensendis commodius tractabuntur.

Prima

Prima itaque Regum Classis, Macedonicos primo loco offert. Sériem regum brevissimam dabimus, adiectis annis Æræ vulgaris; ubi numisma regis cojusdam, nobis notum, sese offeret, ejus nomen ita adscribemus, uti numismata illud exhibent.

Regnum Macedoniæ, in duas interdum, aut plures divisum partes, fundatum fertur a Carano ex Herculis stirpe. Caranus Capris ducibus, per nebulam, Edesam urbem cepit, eandemque Ægas seu Capras nuncupavit; atque idcirco deinceps reges Macedoniæ capras in exercitu suo alendas curavere. HERODOTUS non nisi a Gavane regum Macedoniæ sériem orditur. Incerta sunt primorum regum tempora: selegimus ea, quæ nonnullo adhibito studio visa sunt magis probabilia.

*Anno ante
Christum
Finis Re-
gni.*

Series Regum Macedonie

Usque ad obitum Alexandri Magni.

Circa 740 **Caranus**, Phidonis Argivi filius: cujus frater *Europus* seu *Æropolis*, alia in parte principatum obtinuit.

Circa 712 **Cænus**, Carani filius.

Circa 678 **Tbyrimnas**, seu *Tyrmas*, Cæni filius.

Circa 651 **Perdiccas I.** cujus fratres *Gavanes*, & *Æropas*, Temeno oriundi.

Ab his incipit HERODOTUS.

617 **Argæus**, Perdiccæ filius.

582 **Philippus I.** Argæi filius. Hujus forte sunt numismata crassa argentea, rudis fabricæ Cap. Jovis Laur.) (Eques, & inscrip^{tio}: ΤΙΛΙΠΠΟΤ. vel retrograde scriptum: ΤοΠΠΙΛΙΤ
Æro-

<i>Æropas seu Europus II, vel III, Philippi fil.</i>	559	
<i>Alcetas Europi fil.</i>	531	
<i>Amyntas I. Alcetæ fil. Videtur filium Alexandrum Collegam regni assumpsisse. De numo Amyntæ I. dubio, infra agetur.</i>	489	
<i>Alexander I. Amyntæ filius. Num. argentei: Vir stans, d. fræ- nupta Bubari, qui, & Tharr- num equi, s. duo jacula) nobili Persæ, baleos *</i>	445	
<i>ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ. circa qua- unde natus Ale- dratum, divisum quadrifa- xander.</i>	Filium vide riam. (<i>Le Bret.</i>)	infra
<i>In aliis: Cap. Jovis) (Equus in quadrato. Goltzius. Macedoniæ figura fere quadrata erat.</i>		
<i>Perdiccas II, Alexandri I. fil. cuius fratres Philippus, & Alcetas.</i>	407	
<i>Numisma Arg. Caput Herculis ΠΕΡΔΙΚΚΟΥ. Equus in quadrato. MAFFRI.) Caput Herculis) ΠΕΡΔΙΚΚΑ. Leo discerpens AEn. III. Theupoli.</i>		
<i>Archelaus I. Perdicæ II. fil. Sub eo Amyntas, Philippi filius.</i>	400	
<i>Æneum Num. Cap. barbatum diadematum) (ΑΡΧΕΛΑΟ. Tab. IV. Equus in quadrato. Haym.</i>		
<i>Orestes Archelai filius, finit Lineam rectam. Macedoniae par-</i>	400	
<i>tem unam obtinuit:</i>	alteram	
<i>Æropus. 394</i>	* <i>Amyntas II. Menelai fil. regnat</i>	
<i>Pausanius Æropi filius sub- latus ab Amynta II. 393</i>	<i>in tota Macedonia ab 393 ad 369. successionem e duab. uxoriis.</i>	
<i>Elem. Numism.</i>	R	

ribus nactus. In numis: AMTN-TA. Equus, aut Aquila : Cap. Regis, vel Herculis.

	Ex Eurydice Amyntæ nati	Ex Gygæa.
962	<p><i>Alexander II. Perdiccas III. Philippus II.</i> ad 369. ad 368. (a 365. ad 360.) a 360 ad 336. Numismata Alexandri II. & Perdicæ III. non sunt certa, nisi sub Alexander I. & Perdicca II. regnata, huc pertineant, uti ΠΕΡΔΙΚΟΣ. inscriptum. Philippi II. numismata aurea Caput Laur. imberbe, vel Palladis galeatum offerunt: Victoria stans, cum cruce vexilli: aut figura in bigis. Argentea, aut Ænea equitem, vel Jovem sedentem cum Aquila: inscriptio: ΦΙΛΙΠΠΟΥ.</p>	<p><i>Archelaus II. Archidæus, Menelaus: occisi omnes</i> 348 a Philippo II. Numi Archelai argentei: Caput imberbe diadem.)(ΑΡΧΕΛΑΟΥ. Juppiter sedens, vel Equus in quadro. Alias: Eques, duo jacula gestat)(ΑΡΧΕΛΑΟ. Dimidiatus caper respiciens. Vide dicta: de Caurani expeditione, capris ducibus. Ptolemæus Alorites, Amyntæ nothus, Rex in parte, annis tribus.</p>
324	<p>Philippi II. ex Olympiade filius <i>Alexander III. Magnus</i>, cœpit regnare in Macedonia an. 336. In Persica Monarchia 330. Moritur Babylone. 324.</p> <p>Numismata Alexandri M. alia ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ tantum alia ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Inscripta sunt, forte ita post Persicæ monarchiæ aditum. In argenteis sæpe Caput Herculis & Juppiter sedens. Aurea sunt uti Philippi patris. Usus litteræ</p>	

Tab. V.

literæ quædam, in argenteis Alexandri, designent annos regni, certum non est. Aenei numuli B. A. vel integre ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. cum capite Herculis, & armis ejus, vel ad magnum Alexandrum, vel ad posteriorem aliquem referri possunt. Numi ænei cum Capite Alexandri Magni, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & in aversa parte KOINON. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. cum variis signis, procusi sunt tertio post Christum sæculo. Interdum Leo in vetustis Alexandri M. numis conspicitur. Caput ejusdem cornu arietis interdum ornatum est, quod imitati sunt successores divisi regni.

Series Regum Siculorum.

Gelo Syracosius tyrannidem Syracusis arripit circa an. ante Christum 491. vel serius.

Ante Christum

Moritur Gelo, succedit frater ejus *Hiero*. Ambo fuere 478 e plebejo genere, Diomenis filii.

Gelonis ænei numi, referunt Caput ejus diadematum, vel Caput Cereris, aut Proserpinæ, vel dimidium Minotaurum: in aversa ΓΕΛΩΝΟΣ. vel cum Equo currente, vel cum spicis, *Tab. V.* aut cum viro nudo, qui cultrum tenet, cui assilit aries. Alii inscripti ΓΕΛΩΝΟΣ. ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΥ. Illic vel Bigæ, vel Aquila, vel Leo. In quibusdam reperitur BA. forte ΒΑΣΙΛΕΩΣ legendum.

Hieronis numi ænei ipsius caput diadematum, in aversa decurrentem cum lancea equitem exhibent, inscriptio: ΙΕΡΩ-

R 2

ΝΟΣ.

NOΣ. Sunt & aurei, & ænei, in quibus bigæ vel trigæ, vel equus currens. Nempe Hiero in Pythiis & Olympicis ludis victorias equis retulit, quas cecinit Græcæ Lyrae princeps *Pindarus*, poeta coævus. Hiero decessit 467.

Interea Thero Agrigenti princeps fuit ab an. circiter 480 ad 472. is cum Syracosiis bella geslit. Ejus numus æneus Caput proserpinæ refert) (ΘΕΡΩ Pagurus seu Cancer marinus. Alium æneum Theroni tribuo, in quo est caput velatum muliebre) (θέρος lego) Thero. Equus liber currens, pone ramus palmæ. Collegii Vindob. Pindarus binis odis celebrat Victorem Theronem in Olympicis.

De Damarata, Gelonis uxore, & conciliatrice pacis inter Geloneim & Theronem, deque numis cufis ex auro illi oblato, dictum est *Capite I.*

467 Hieroni successit Thrasybulus, frater ejus, cuius nulli numi extant.

466 Syracusani exactis Tyrannis libertatem stabiunt.

461 Siculi, Deucetio duce, patrias urbes a Tyrannis recuperant.

450 Deucetius a Syracosiis victus Corinthum alegatur. Numum produxit ΗΑΥΜ, cum Capite Deucetii nudo) (Victoria bigas agens: MENA. II Menæ Siciliæ urbs a Deucetio fundata fuit.

440 Deucetius vitam finit.

409 Hermocrates strenuus Syracosiorum dux.

Dio-

Dionysius Senior, Hermocratis filius, dux primum, tum 405
Tyrannus Syracusis præst.

Dionysius multis fortiter & feliciter gestis, decepsit : suc- 368
cedit filius natu maximus *Dionysius junior*, cujus varia fortuna
fuit. *Dion* dux, primo Dionysium vincit, & Syracusis abstinet. 357

Hipparinus, Dionysii Junioris frater, Syracusis Tyranni- 353
de potitur.

Dionysius Syracusas recuperat : *Timoleon* dux a Corin- 347
thiis contra Dionysium Syracosii submittitur.

Hicetas, tyrannidem affectans, urbem Syracusas, sed ar- 345
cem ejus *Dionysius* obtinebat: utrumque subigit *Timoleon* dux, ac
Dionysium Corinthum ablegat, Democratiam inducit, & Ar-
chontes annuos. *Timoleonti* arma sociavit *Marcus*, vel fors
Mamercus, Catanæ Tyrannus, cujus sunt dubii numi.

Timoleon restitutor libertatis obit.

337

Habentur Numismata inscripta ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ. & BA- Tab. V.
ΣΙΛΕΩΣ. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ. cum dimidio equo, vel capite equi,
item cum Victoria, & triquetra, seu tribus pedibus, queis
tria Siciliæ promontoria designantur. Caput vel Palladis, vel
Martis, vel regis imberbe diadematum. Definiri vix potest,
quænam numismatum istorum Dionysio seniori, quæ juniori
sint attribuenda: pleraque sunt argentea, pauca ærea.

Numismata argentea, elegantia, quæ Caput reginæ ve-
latum fistunt:)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ. ΦΙΛΙΣΤΙΔΟΣ. *Reginae Pisili-* Tab. V.
stidis: Victoria quadrigas agit: in alio bigas; incerta sunt. Pu-

tant aliqui Damaratae tribuenda esse, Gelonis uxori; sed nec nomen nec metallum congruit, cum ex *auro* Damarateum numisma fuisse, *Diodorus Siculus* prodat. Quid si Philisti, celebris historici, & Dionysio juniori charissimi, filia fuisset Philistis, & Dionysii junioris uxor? *HARDUINUS*, & *BAUDELOT*, Epiri reginis Philistidem inferunt: incerta omnia, nisi quod fabrica eorum numismatum Siciliam potius, aut magnam Græciam indicare videatur.

*Anno ante
Christum*

Series Regulorum Cariæ.

- 391 *Hecatomnus* sub Artaxerxe Memnone, Persiae Monarcha, præfектus Clasis clam juvat Evagoram, Cyprī regem, contra Persas.
- 381 *circiter* Hecatomnus mortuus regnum, seu principatum, tribus deinceps filiis relinquit, quorum primus *Maussolus* erat, ejusque soror & uxor *Artemisia*.
- 357 Mausollo mortuo *Artemisia* celebre sepulchrum seu *Mausoleum* struit, ac biennio regnat.
- 355 *Idrieus* Maussolli frater Cariæ præest.
- 344 Idrieo defuncto, *Ada* soror & conjux quadriennio principatum obtinet.
- 340 *Pixodarus* (aliis *Pexodarus*) pulsa Ada, rerum in Caria potitur.
- 337 *Tbontopatos* (male in libris scriptus *Orontobates*) Pixodari gener, jam antea collega affumtus, posthac solus regit.
Subin-

Subinde Alexandri Magni favore restituta in regnum *Ada*.

Thontopatos Adæ æmulus a Ptolemæo, & Afandro 333
vincitur.

Alcetas Macedo, Cariæ satrapa constituitur.

320

Numismata habentur argentea inscripta: ΕΚΑΤΟΜΝΟ. Tab. VI.
ΜΑΥΣΣΟΛΛΟ. ΙΔΡΙΕΩΣ. ΠΙΞΟΔΑΡΟ. ΘΟΝΤΟΠΑΤΟ.

Caput crinitum, & interdum laureatum, Phœbi, adverso vultu
referunt: in postica facie Jovem Labradeum, longa in veste
stantem, qui d. securim tenet, quæ Carice *Labra* dicebatur.
Apud BEGERUM unum Hecatomni numisma *Leonem gradientem*,
loco Capitis *Phœbi*, præ se fert. *Artemisiæ reginæ* vetus numisma
non confexi. Thontopati numisma vulgavit Baro BIMARDUS
ad Jobertum.

Cypri & Heracleæ Ponticæ reguli.

Evagoræ, Cypri regis, numisma argenteum protulit Tab. VI.
marchio SCIPIO MAFFEJUS in Verona illustrata. Caput regis
barbatum, ac diadematum)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΕΤΑΓΟΡΟΥ.
ΚΤΠΡΙΩΝ. Regis Evagoræ Cypriorum. Aquila altero ungue
fulmen, altero avem stringens: omnia intra coronam lauream. *ante X tum*

Duo innotuere Evagoræ, Cypri reges, senior alter Sa- 399
laminius, ab anno ante Christum 399 celebris, qui subinde ab
Artaxerxe Memnone Persiæ rege victus, in Ægyptum an. 386. 386
fugit, factaque pace, non aliter se pariturum Artaxerxi spo-
pondit Evagoras, atque tanquam Rex Regi: ΩΣ. ΒΑΣΙΛΕΤΣ. 385
ΒΑΣΙΔΕΙ. Eva-

374. Evagoræ mortuo succedit filius Nicocles.
- 351 Sub Artaxerxe Ocho Evagoras junior (Nicoclis fortasse filius) Cyprius regulus, a Protagora patruo, principatu exatus, ad Ochum confugit, atque an. 350. in Asia dynastiam obtinet.
- 332 Cypri reguli sese Alexandro Magno dedunt.
Numisma propositum videtur ad priorem Evagoram referendum.

Heracleæ Ponticæ reguli.

- Heraclea Pontica a Bœtiis, peste laborantibus, oraculo Apollinis jubente, condita, Herculique dicata fuerat.
- An. ante X.* Heracleæ tyranni a JUSTINO, DIODORO SICULO, & MEMNO.
- Circa 364* NE apud Photium in Biblioteca, proditi sunt Clearchus, Platonis & Isocratis auditor: vixit anno 58, rexit 12: se filium Jovis vocabat, & corona aurea utebatur.
- 358 Satyrus, Clearchi frater, senex principatum tradit Timotheo: vixit an. 85. gubernavit 7. crudelitate notatus.

Timoteus, Clearchi filius, bellicosus, laudatus, colle
Circa 356 gam assumit fratrem Dionysium. Huc spectat argenteus numu
lus apud Haym: Caput imberbe cincinnatum)(TIMOΘEOT.

Tab. VI. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ. Hercules trophæo adstans, sinistram Clypeo
admovet, d. clavam tenet.

Dionysii solius numus argenteus, parvæ formæ, est in
gaza Collegii Academicorum Vindobon. S. J. Caput Dianæ, cum
pha-

pharetra : in area cancer marinus.)(ΔΙΟΝΥΣΙΟΤ. Hercules nudus stans , cum pharetra a tergo , trophæo manum admovet : pone clava ad terram demissa.

Dionysius , sub Alexandro magno florens , duxit *Amastrin* , seu *Amastridem* , Oxathris , fratris Darii Codomani , filiam . Amastris peperit Dionysio Clearchum , Oxathrem , & filiam *Amastrin*.

Dionysio obesitate corporis extincto , *Amastris regina* Heracleæ præest , una cum prolibus , per annos 17. Heraclea dein de Lysimacho , ducta ab eo Amaстrie , ac postea Seleuco , & Syriae regibus obnoxia fuit . Amaстrios numum , e Cimelio Reginæ Christinæ , edidit SPANHEIMIUS : Caput , Amaстrios forte , ornatu peregrino , & velut Phrygio pileo tectum)(ΑΜΑΣΤΡΙΟ . ΒΑΣΙΛΙΣΣ . Mulier sedens turrito capite , d. Victoriolam tenet , quæ coronam offert : est genius urbis Heracleæ , aut urbis Amaстrios , quam regina condidit , & suo nomine condecoravit .

Dubia Regum Numismata.

Hactenus percurrimus Reges & Principes , ante Alexandrum M. aut cum eodem florentes , quorum certa tenemus numismata ; jam & incerta quædam paucis attingemus . Inter Numismata Pembrokii Comitis , profertur quoddam , in quo Caput modice barbatum , pileo Phrygio tectum : epigraphe ΜΙΔΑΣ . ΒΑΣΙΛΕΥΣ . Evidem Midas duos novimus , priorem antiquissimum : atque etiam pervetustum alterum , qui cir-

ELEM. NUMISM.

S

ca

ca an. 500. ante Christum ab EUSEBIO memoratur. Numus multo posteriore ætate a Phrygibus, memoriæ causa, signatus videtur.

Tab.VI. Aureos vidi numos, quales BEGERUS Battō IV. Cyrenes regi attribuit; est illic Caput muliebre turritum & K. quod ΚΤΡΑΝΑΙΩΝ. legi potest)(Caput juvenile, ornatis & prolixis crinibus, cum corona, quasi hemicyclis diademati impofitis, additæ literæ BA. Cyrenenses hos esse numos facile largior; verum τὸ BA. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. legere, quam BATTOT. mallem, & Alexandro M. adscribere; præsertim cum Caput *Cyrenes Virginis* esse videatur; porro numi fabrica multo aptius quadrat Alexandri ævo, quam Batti IV, qui quinto ante Christum sæculo regnavit, aut ineunte sexto. Batti IV tutor erat *Dan.onax*, cuius numum Synchronum, ut opinor, inter *Viros Illustres Capite XI.* indicabimus, ubi alii etiam Principum numi proferentur.

Tab.VI. Spanbemius præter alias, numos Persicos pervetustos produxit in medium, queis inserta *Sagittarii Persici*, tiara coronata tecti, effigies, cum alio Persa jaculuni torquente, vel cum navi, aut cum equite, conspicitur. Ad veteres Persarum reges, Cyri successores, id genus monetæ spectant; at quando epigraphe deest, Rex, ac tempus definiri non possunt. Tales fuerint, aut similes, sagittarii tricies mille, quibus Asia exactus facete dicebatur Agesilaus II Spartanus, apud PLUTARCHUM in *Artaxerxe*, & in *Apophthegmatibus*.

Nu-

Numisma insignis vetustatis SPANHEMIUS exhibuit : Ca- Tab. II.
put Phrygio pileo tectum, imberbe: in aversa monogramma Π
quod *Atys* legi solet. Cl. WACHTERUS: *Alyattes* legit: Phry-
giæ, Lydiæve reges fuere, iis nominibus noti.

Atys primus nimium antiquus esse videtur; posteriori
cuidam *Atyi* tribuere mallem.

Amyntæ I. Macedonum regi numum æneum adscripsit
Begerus, in quo hinc cancer marinus, inde sola epigraphe: BA-
MIMT□T. M. quod legit: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. AMIMTOT. Μα-
κεδόνων. Mihi scrupulus semper hæret, an non hic numus po-
tius *Amyntæ* Galatæ vindicandus sit; nam numis Macedoni-
cis alia est species, alia epigraphe: AMTN TA. Porro sola
forma quadrata literæ O, pro ea vetustate certo non facit;

vidi enim Parthiæ regum numos, uno circiter ante

Æram Christi sæculo, simili quadrato O

signatos.

S &

CAPUT

C A P U T O C T A V U M.

De secundæ Regum Classis parte, quæ Europæos, & Africanos Reges complectitur post Alexandrum M. ad Christum.

*Ante X tum
Initium
Regni*

Macedoniæ Reges. reliqui.

Mortuo Alexandro M. frater ejus *Philippus Aridæus Rex* proclamatur: potestas in manibus ducum erat. Septem annis *Philippus regnavit*, eo mortuo monarchia divisa est fundataque extitere nova regna Macedonicorum ducum, quorum præcipui fuere: *Cassander Macedoniæ: Ptolemaeus Lagi Ægypti: Antigonus Afia: Lysimachus Thraciæ: Seleucus Babyloniæ prius, ac Persiæ, dein Syriae. Erat Cassander Antipatri filius, præfecti Macedoniæ Tab. VI. bus. Numi Philippi Aridæi ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. similes sunt Alexandri Magni monetis argenteis, cum Jove sedente, Victoria &c.*

Tabula *Cassandri numismata ænea varia, Caput regis diadematum, VII. fistunt, vel Herculis cum rictu leonis, vel solam Galeam, in aversa: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΥ. Victoria, vel Leo: vel Eques: vel pilum hastæ: vel ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΥ. tantum. Singulare est I^æ formæ æneum Pembrokianum numisma: Caput diadematum cum barba prolixa: an ipsius regis, anne Jovis? barbam enim hac ætate non alebant Macedones. In aversa: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΥ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Jupiter nudus stans d. fulmen, in area ΓΡ.*

296 *Philippus, & mox Antipater, atque Alexander, Cassandi
295 tres filii, Macedoniam obtinent.* **Pbi-**

Tab VII.

Philippi hujus numi non dignoscuntur. *Antipatri* numi apud *Goltzium* Caput Herculis, vel regis exhibit, etiam inter scuta Macedonica, Caput claudentia)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ANTIΠΑΤΡΟΥ. *Tripus*, vel *Hippogryphus*: vel Equus in quadra-to: vel arma Herculis, clava, pharetra, arcus. Fratri Antipatris *Alexandro* numulus æreus tribuitur ab *Haymio*: Caput imberbe diadematum, vultu plebejo : ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. *Eques*: in area bipennis, & duo monogrammata.

Demetrius Poliorcetes Macedonia potitur. Numos ejus 293 vide *Capite sequente*, cum patre *Antigono*, rege Asiae.

Pyrrhus Epirota (numismata vide inferius, sub *Epiri regibus*). 287

Lysimachus Thraciæ rex, quem ibi cum numis quære. 286

Seleucus Nicator: numi sub Syriæ regibus *Capite sequent.* 282

Ptolemaeus Ceraunus. Ejus æreus numus videtur esse: cum 283
Cap. imberbi diad.)(& cum Fulmine: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΤΟΛΕΜΑ-

IOT. Fulmen *Cerauni* cognomen Græcum explicat. Ptolemæus hic perfide interemit Seleucum, ipse victus & occisus a Gallis, Bel-gio duce. Numum produxit CARY in libro: *Histoire des Rois Thrace.*

Meleager frater *Cerauni*, post menses duos: & ANTI-PATER 279
II. post dies XLV. a Gallis vici, pulsique *Softheni* locum dedere.

Meleagri numismata, & *Softhenis*, produxit GOLTZIUS, Tabula alibi non inventa. Caput barbatum, rictu leonis tectum)(ΒΑΣΙ- VII.
ΛΕΩΣ. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. Victoria, aliave figura bigas agens.

Caput imberbe cum leonis rictu)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΩΣ-
ΘΕΝΟΥ. Juppiter sedens, d. aquilam, s. haftam. In area
Lyra: & Δ. S 3 Anti-

278 *Antigonus* (Gonatas dictus , Demetrii Poliorcetæ filius)
 277 pulsis æmulis , sibi & posteris Macedoniam afferit.

Caput cornutum intra scuta Macedonica)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ .
ΑΝΤΙΓΟΝΟΤ. Pallas s. scutum tollens , d. telum : in area
 galea & ΗΡ. Arg. I. Huic Antigono mallem hoc numisma ad-
 scribi , quam Antigono , patri Poliorcetæ. **ΓΟΛΤΖΙΙ** numismata
Antigoni cum Titulo ΓΟΝΑΤΟΤ , conficta suspicor.

274 Interea Pyrrhus , ex Italia redux , Macedoniam subigit :
 273 Peloponnesum ingressus , in urbe Argos misere perit.

242 *Demetrius II* , Gonatæ filius , ejus numi ænei parvi in *Catalogo Musæi Tbcupoli* , scutum Macedonicum referunt : in aver-
 fa: ΒΑΣΙΛΕΩΣ . ΔΗΜΗΤΡΙΟΤ. Galea cristata.

Demetrius filiolum reliquit Philippum , sub Antigoni tu-
 tela , qui & Rex fuit.

231 *Antigonus II.* (ΔΩΣΩΝ . convitio appellatus : *Daturus*)
 Ejus forte est numulus æneus : **ΑΙ** intra scuta Macedonica)(
 In aversa: ΒΑΣΙ. (in alio: A. ΒΑΣ.) Galea cum crista & tæniis.

221 *Philippus* , Demetrii filius , sub tutela Antigoni primum ,
 deinde solus rex , Achæorum socius bellavit in Ætolos : dein
 Attalum Pergamenum impetiit : hinc collisus cum Romanis , & a
 T. Quintio Flaminio victus . Præcipua hujus belli causa , quod
 Philippus cum Hannibale colluserit.

179 *Perseus* patri Philippo successor : a Paullo Æmilio ad
 168 Pydnam victus , captus , & in triumphum ductus fuit.

Numi Philippi, & Persei quidam, ænei simillimi sunt: Tabula VII.
 Caput cum unco a tergo, vultu imberbi, Causia, id est, Galea Macedonica tectum:) (BA. ΦΙ. *Regis Philippi* (vel BA. ΠΕ. *Regis Persei*) Aquila ramo arboris infistens. Alius: Caput simile parvum intra scuta Macedon.) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΤ. Persei argentea & aurea numismata: cum Capite ejus modice barbato, & diademato) (in aversa, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΕΡΣΕΩΣ. Aquila, fulmini infistens, intra coronam quernam.

Macedonia in provinciam Romanam redacta, numi ærei procusi sunt: Caput Jovis: ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΠΡΩΤΗΣ. *Macedonie Primæ Partis*: Clava intra coronam quernam. Similes numi sunt ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΔΕΤΤΕΡΑΣ. item ΤΕΤΑΡΤΗΣ. Secundæ, & Quartæ partis, sed Tertiæ non dum inveni. In Quatuor Partes divisa erat Macedoniae: exstat numulus MA. & area in IV. partes ☉ per duas diametros divisa, quæ *Macedoniam* fortasse denotat.

Pæonia Reges.

Macedoniae ad Aquilonem finitima Pæonia regem unum in argento offert *Audoleantini*, cuius numi parvi minus rari sunt: Caput Palladis) (ΑΤΔΟΛΕΟΝΤΩΣ. Equus gradiens. Rariora sunt ejus numismata duo, unum *Domini de France* Vindobonæ, barbara fabrica: Caput Jovis Laur.) (ΑΤΔΟΛΕΟ .. Σ. Eques. Alterum *Pembrokii*. Comitis, item argent.. tetradrachmum : Caput *Herculis* imberbe cum rictu leonis) (ΑΤΔΟΛΕΟΝΤΟΣ. Juppiter segens, d. Aquilam, s. hastam puram.

Tabula VIII.

Audo-

Ante X tum *Audoleon*, *Agidis filius*, *Aristonis Pater erat*, qui sub *Ale-*
331 *xandro M. fortiter ad Gaugamela se gessit*. *Audoleon post*
Alexandrum M. extinctus est. *Ariston a Lysimacho primum*
Circa 285 *adjutus*, *dein regno avito depulsus fuit*: *De hoc plura vide in*
libello nostro: Ad numismata regum veterum anecdota aut rariora accep-
fi nova, p. 39. &c. *Reges Paeoniae a REINERO REINECIO recen-*
sentur: Deon. Besantis Regina. Dropion. Agis. Audoleon. Ariston.

Epiri & Illyrici Reges.

In prædicto opusculo nostro de EPIRI, & MOLOSSORUM, item de quibusdam regibus Illyrici, eorumque numis tra-
 ctavimus; en inde synopfin.

Arymbas, seu *Arybas Rex Epiri, & Molosorum, Alce-*
tæ filius. Uxor Trojas.

<i>Neoptolemus Rex Epiri,</i>	<i>Æacides R. Molosorum.</i>
& Molos. pulso Æacide.	uxor <i>Phtbia, Menonis Thessali</i> <i>fil.</i>

<i>Alexander Rex Epiri, & Mo-</i>	<i>Olympias Philip-</i>	<i>Pyrrhus R. Epiri. Dein an. 278.</i>
<i>lofforum. Uxor N. Philippi</i>	<i>pi, Maced. Re-</i>	<i>Rex Siciliæ, ad 275. Macedo-</i>
<i>Macedonicj filia 336.</i>	<i>gis, uxor.</i>	<i>niam recipit 274. Perit 273.</i>
<i>Circa 331 Ipse obit</i>	<i>Alexander Ma-</i>	<i>uxor I. Antigone, Ptolemæi</i>
	<i>gnus.</i>	<i>Cerauni filia.</i>
		<i>uxor II. Audoleontis filia N.</i>
		<i>uxor III. N. Agathoclis filia.</i>

Numi

Numi *Alexandri*, *Neoptolemi* filii.

Caput Jovis)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΤ. ΤΟΤ. NEOΠITO- *Tabula*
ΛΕΜΟΤ. Fulmen, sura quod astrum, infra pilum hastæ. Au-
REUS apud SEGUINUM. Similis argenteus; sed præterea Aquila
in area pone fulmen. *In Catalogo Theupoli.*

Æreus numulus in *Gaza Coll. Vindob. Soc. J.* ita habet:
ΑΛΕΞΑ. ΤΟΤ. ΝΕ. Fulmen intra lauream)(Aquila stans,
retro Tripus, intra lauream.

Numismata *Pyrrhi*, quæ ejus Caput diadematum exhibent, omnia imberbem vultum referunt; quare fallitur FUL-
VIUS URSINUS, & cum eo multi, qui Caput barbatum galeatum Martis, *Pyrrho* adscripsere. Caput Pyrrhi diadematum im-
berbe)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΤΡΡΟΤ. ΗΠΕΙΡΩΤ. *Regis Pyrrbi*, *Epi-*
rotarum. Victoria bigas Elephantorum agens. *Argent. I. Musæi*
Theupoli.

Caput diadematum imberbe: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΤΡΡΟΤ.)(
ΘΕΣΠΡΩΤΙΩΝ. *Thefprotiorum* (populi Epiri): Victoria qua-
drigis equorum ducitur. *Argent. II. Goltzius, & Paruta.*

Caput Phthiæ, matris Pyrrhi, velatum: ΦΘΙΑΣ.)(
ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΤΡΡΟΤ. Fulmen. *Æreus. Haym. Paruta.*

Scuta Macedonica, in orbem composita, in medio
monogramma quod lego ΠΤΡρου.)(Conus erectus, seu
obeliscus, infra ΒΑΣΙλεως. *Æneus parvus*, Collegii Academ. *Vin-*
dobon. Soc. J.

Alia Pyrrhi numismata vide apud *Goltzium & Parutam.*

Elem. Numism..

T

Ily-

*Ante X tum
169*

Illyriciani Reges.

168 Gentii regis Illyriciani, a clade, cum Perseo socio a Romanis accepta, celebris, & Monunii Dardanorum regis, qui male hactenus in *Livio*, & *Polybio*: *Honunus*, & *Menunius* scribebatur, rarissimæ sunt monetæ. Erat *Gentius Pleurati* filius, duxit *Etelvam*, *Monunii* Dardaniæ regis filiam, quæ fors *Etuta* etiam dicta est. Caput imberbe petafo tectum)(ΒΑΣΙΛ. ΓΕΝΤΙΟΤ. *Navis. Æneus parvus Coll. Acad. Vindobon.* Re navali valuisse Gentium docet *Livius. lib. XL. & XLIV.*

Circa 185 ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΟΝΟΤΝΙΟΤ. ΔΥΡΡΑΧΙΩΝ. scutum quadratum ; pone Clava : superius maxilla.)(Vacca cum vitulo lactente, qui est obvius in monetis argenteis Dyrrhachii, & Apolloniæ typus. Argent. II. Musei Theupoli. Adebat illic similis alter : sed sola epigraphe KOP. (forte Corcyraeorum) & prora navis supra vaccam.

Tabula meliarchii Austr. Vindobon. Duo Capita jugata Jovis Laur. barbatum, & muliebre, Junonis, ut opinor.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΟΣΤΙΔΟΤ. Aquila fulmini infistens, & monogramma. Habentur simillimi Epirotici numi, apud Goltzium, & in Museis ditioribus. Mostidis numos similes alibi vidisse se meminit in epistola ad nos data CL. SCHLEGER.

Siculi

Tab. IX

Siculi Reges reliqui.

Ante Xtum

Agathocles Syracusis tyrannidem arripit.

317

Poenis Syracusas obscientibus in Africam cum Classe transit: vincit, astu dimissis bubonibus, ut augurio isto militem suum animaret, Palladem ipsis adesse credentem. Numus ³¹⁰ aureus singularis in Thesaurō Austriaco Vindobon. Caput genii Afri- Tabula cæ muliebre, cum rictu Elephantis)(ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ. Pal. VIII. las armata, & alata (uti Victoria solet) d. Telum, s. scutum; in area Bubo.

Sæpius vincit Agathocles, cujus argentei numi, cum Capite ejus diademato, imberbi)(ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ. Victoria ad trophyum stans.

Agathocles audiens Alexandri Magni olim duces sese ³⁰⁷ Regis Titulo appellare, eodem Titulo usus est.

Numi obvii ænei: Caput Diana vel Proserpinæ. ΚΟ-
ΡΑΣ. Puellæ, vel ΣΩΤΕΙΡΑ. Sofrita, vel ΚΟΡΗ. ΣΩΤΕΙΡΑ. Tab. IX.
In aversa: ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΟΣ. Fulmen,

Agathocles, varia fortuna exercitus, périt. *Dinocratis* du-
cis, Agathoclis æmuli antea, dein socii, incerti numi: ΔΕΙΝΟ.
Victoria. Caput Palladis.

Hicetas II. Syracosii præf. Numus: Caput Proserpi- ^{a 280}
næ: ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ.)(ΕΠΙ. IKETA. sub *Hiceta*. Victoria
bigas agens. ^{ad 279}

Ducis Hicetæ tempore Agrigenti tyrannus floruit *Pbin-tias*, qui somniavit se ab apro perimendum, quippe venationi deditus. Caput Phintiæ diadematum imberbe)(**ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΦΙΝΤΙΑ.** Aper currens. *Aenei sunt numi III. forma.*

²⁷⁸ *Pyrrhus* Epirota ex Italia accitus, biennio Siciliæ præsto
²⁷⁵ fuit; dein Italiam repetiit, & illic victus, in Epirum rediit.

Numos ejus sub Regibus Epri attigimus.

²⁷⁵ *Hiero II.* belli dux Syracosiorum, vir prudens & moderatus.

²⁶⁴ Rex salutatur: laudabiliter regit.

²¹⁵ *Hiero II.* vitam claudit: regnum Hieronymo nepoti, adolescenti relinquit, Gelonis filio; Hieronymus Romanis adversatus, perit, a suis occisus, dum Leontinos impetit.

Hieronis II. Numi ænei: Caput Proserpinæ & ΣΤΡΑΚΟΣΙΩΝ.)(*Taurus proruens*, supra eum variæ literæ, infra semper IE. Hieronis. In alio Caput diadematum regis)(**ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΙΕΡΩΝΟΣ.** Victoria in quadrigis. *Argenteus.*

Porro *Aenei II.* Caput barbatum diadematum Neptuni)(**ΙΕΡΩΝΟΣ.** Tridens, & duo Delphini.

Hieronymi argentei & *ænei*: Caput juvenile diadematum regis)(**ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΙΕΡΩΝΙΜΟΤ.** Fulmen, & variæ literæ binæ. Aureum nummum *LIEBE in Gotthi numaria refert*: Caput Proserpinæ)(**ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΙΕΡΩΝΤΜΟΤ.** Fulmen & ML.

²¹² M. Claudius Marcellus Syracusas, tertium in annum obseffas, capit.

z. T

Spartæ

Spartæ Rex.

Unius Spartani regis numisma argenteum novi, quod & vulgavi, ex *Gaza Excell. March. ANTONII SAVORGNAN Venetiis.* En illud:

Caput Herculis imberbe cum rictu Leonis)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΡΕΟΣ. Regis Arci. Juppiter seminudus sedens, d. aquilam, s. hastam puram : intra sellam monogramma.

Ante X tum

Areus, Acrotati filius, regnum Spartæ adit: 309

Areus ad Oniam I. Pontificem Judæorum, epistolam *Circa 306* dat, & accipit.

Areus ad Corinthum occumbit. De hoc plura alibi 265 differui: *Ad numismata Regum anecdota, aut rariora accessio nova.*

Thraciæ Regum series.

Doctissimus C A R Y Historiam elegantissimam Regum Thraciæ, & Bosphori Cimmerii, numis illustratam, edidit. Nobis arcto compendio fructus inde referre necesse est. Omissis vetustioribus Thraciæ regibus, & ex alia stirpe, solos Odrysarum reges, cum aliquorum numi habeantur, recensebimus, & eorum debellatores.

Ante X tum

Occiso Coti I^o, filius ejus Cibybleptes Thraciæ maritimas *Circa 356* regiones, admodum juvenis, & varia fortuna gubernat, Charidemo belli duce primum rem publicam curante. Sed Macedonia regi Philippo, & Alexandro M. ac successoribus obnoxii erant isti Thraciæ réguli.

325 circi-
ter ad 322
Tab. IX.

322

- Seuthes III*, Thraciæ partem obtinet. Numus ejus *Aereus II*.
Caput barbatum nudum Seuthis) ($\Sigma\mathrm{ΕΤΘΟΤ}$. ipse eques.
Lysimachus, Seuthe devicto, Thracia potitur.
 Numismata Lysimachi aurea & argentea majora habentur multa:

Caput Lysimachi imberbe diadematum, cum cornu arietis) ($\mathrm{ΒΑΣΙΛΕΩΣ}$. $\Lambda\mathrm{TΣΙΜΑΧΟΤ}$. Pallas armata sedens, d: Victoriolam, s. hastam. Variæ literæ in area, vel infra: in uno $\Sigma\mathrm{ΚΟΣΤΟΚΟΤ}$. Magistratus nomen; alibi $\mathrm{ΖΩΠΤρου}$. vel $\mathrm{ΖΩΠΤριωνος}$. Sunt & ænei numi cum Capite galeato.) ($\mathrm{Trophæum}$: $\mathrm{ΒΑΣΙΛΕΩΣ}$. $\Lambda\mathrm{TΣΙΜΑΧΟΤ}$. Caput imberbe rictu leonis testum) ($\mathrm{ΒΑΣ}$. $\Lambda\mathrm{TΣ}$. in corona cum spicis. *Aereus III*. in Catalogo *Theupoli*. In aliis leo dimidiatus, vel totus currens. Vultus interdum variat, & juvenilis videtur in duobus numis.

Tab. X. Singulare numisma argent: *MAFFEJUS in Verona illustrata vulgavit*: Caput barbatum $\mathrm{Ι\GammaΗΝΑΙΟ}$. $\mathrm{ΚΩΙ}$. *Igenæus Coorum*) ($\mathrm{ΒΑΣΙΛΕΩΣ}$. $\Lambda\mathrm{TΣΙΜΑΧΟΤ}$. Pallas more solito sedens. *Enim vero olim venale ego vidi numisma aureum, appendens aureos quinque, & grana decem, ubi item Caput barbatum Laur. & inscriptio integra: ΙΓΗΝΑΙΟΣ. vel ΙΓΗΝΑΙΟΣ. ΚΩΙΩΝ.*) (*Vesta* sedens, infra: *VESTA*. in area S. C. *Igenæus* Magistratus nomen est, uti ex aliis numis Goltzianis de insula Coo colligitur. At Romani characteris numisma cum S. C; vix ante annum ante Christum CXCVIII. a Cojis signatum videtur. Itaque & Lysimachi ætate, & dein uno circiter saeculo ferius,

Ma-

Magistratus in insula Coo nomine eodem *Igenaeus* fuerit; in quo nihil a verisimili alienum. Potuit & numisma, una veteris, altera novi typarii parte adhibita, consignari.

Selucus Nicator vi^{to}, & peremto *Lysimacho*, septi- 282
mum in mensem ea victoria potitus, necatur a *Ptolemæo Ce-*
rauno. *Seleuci* numismata *sequente Capite* inter *Syriæ reges* me-
morabimus.

Ptolemæus, Ceraunus, seu *Fulmen* dictus, sublato perfide Se- 282
leuco, *Macedoniam & Thraciam* occupat. *Ptolemæus* iste *La-*
gi filius, *Ptolemæi Soteris*, *Ægypti regis* frater, erat. Nu-
muni vide, in *Macedoniæ regibus*, paullo ante relatum, sed effi-
giatum *Tahula X.*

Galli Illyricum & *Macedoniam* incurvant, in *Thracia* 279
se pars stabiunt. Duces eorum celebriores fuere: præter
Brennum, Belgus, Leonarius vel Leonorius, & Lutarius, Comonto-
rius, item & *Cavarus* circa CCXIX. postremus *Thraciæ rex e* 219
Circiter
Gallis.

Senthes IV. *Thrax* regnum recuperat, & postea filius ejus *Circa 200*
Cotys II, cuius numi desiderantur, uti & successorum nempe, *171*
Diegyllis, ac deinde *Zibellmii*. *Circa 150*

Sotbimus circa an. XCIII. & *Sadates I.* an. LXXXI. 93 & 81
Thraciæ partem obtinuere, *Odrysis* habitatam.

Cotys III, *Sadalis Ist* erat probabiliter filius. *Cotyos nu-* 57
mulus æneus refert *Caput imberbe diadematum*)(*Aquilam,*
infra KOTTOΣ.

Sada-

48 *Sadates II.* Cotyis filius, strenue pro Romanis arma trahat. Caput diadematum imberbe.) (.ΣΙΛΕΩΣ. ΑΔΑΛΟΥ. Aquila stans. Æneus parvulus, simillimus numo parentis *Cotyis III.*

43 *Adallas seu Sadatas III.* M. Antonio adhæret.

Circa 29 *Cotys IV.* ab Octaviano Cæsare rex Thraciæ constitutus. Reliquos reges Thraciæ Classi III. reservamus.

Ponti Reges, & Bosphori Cimmerii Reges.

Vetustissimi in Bosphoro Cimmerio, seu Chersoneso Taurica, memorantur Reges, a quinto saltem ante Christum saeculo, usque ad inclinans quartum post Christum. Ait numismata non ante Pærisadem III. comparent, quem *Mitbradates* Eupator, Ponti rex famosus, debellavit. Et quoniam alibi statuimus *Æram Regum Ponti* ejusdem initii esse cum *Æra Bosphori Regum*: cumque post Pærisadem III. iidem reges nonnulli utrumque regnum obtinuerint; libuit *Ponti Reges* præmittere, ac inse-
rere suis locis *Reges Bosphori* hujus Classis, usque circiter ad *Ærae Christianæ* initium. *Æram ergo Ponti & Bosphori*, consentiente CL. CARY, statuimus cœpisse in autumno anni ante Christum CCXCVII. V. C. CCCCLVII. sub *Mitbradate III* Rege.

402 Incipimus a *Mitbradate I.* Rhodobatis filio, regni Ponti Asiatici potito, cuius successores Ponti reges fuere: *Ariobarzanes* 363 *Mithradatis* fil., antea Phrygiæ satrapa, sub Artaxerxe Memnonne Perfiæ monarcha, & sub Ocho.

Mitbra-

Mitbradates II. Ariobarzanis fil. sub Arse & Dario ultimo. *AnteXtum*

Mitbradates III. filius Secundi. Cappadociæ partem oc- ³³⁷ ₃₀₂

cupat, Titulo ΚΤΙΣΤΟΤ. *Conditoris*, a *Strabone* ornatus.

Mitbradates IV. Antiocho III. magno, Syriæ Regi, filiani ²⁵⁵

Laodicen uxorem dat. De numo inferius sub Mithradate V. *Tab. X.*

Pharnaces I. Mithradatis fil. bellat cum Pergami, & Cap- ¹⁸³
padociæ regibus. Numus ejus Argenteus: Caput diadematum
barbatum regis)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΦΑΡΝΑΚΟΤ. Mercurius stans
d. papavera, s. caduceum, & cornu copiæ: ad pedes quadrupes;
in area luna & astrum. *Spanheim.*

Mitbradates V. cognomine *Evergetes*, seu *Beneficus*.

154

Numus æreus: Caput conica cidari tectum imberbe)(ΒΑ-
ΣΙΛΕ. ΜΙΘΡΑΔΑΤ. ΦΙΛΟ . . . Clava, omnia intra lauream.

Si τὸ ΦΙΛΟ . . . legatur ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΤ. erit numus
Mithradatis V. Romanis addicti; sed quia aliter legi potest,
& capitis cultus, atque vultus aliis est a numo certiore sequen-
te, mallem hunc numum Mithradati IV. tribuere, & ΦΙΛΟ-
ΠΑΤΟΡΟΣ, aut aliter legere.

Caput regis diadematum imberbe,)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΙ-
ΘΡΑΔΑΤΟΤ. ΕΤΕΡΓΕΤΟΤ. ΓΟΡ. *Anno 173.* (subductis a
297 - 172 exit annus ante X. 125, qui erat Mithradatis V. regni
penultimus) Juppiter, in longa veste, stans d. aquilam, s. ga-
mum palmæ: in capite tutulus.

Mitbradates VI. *Eupator*, celebris a tot bellis, a peritia ¹²⁴
languarum, ab arte medica, atque a cæde Romanorum per
ELEM. Numism. U Asiam

Afiam subinde clancularia conjuratione procurata. Regnum paternum puer adierat.

Ante X tum ¹¹⁵ *circiter* *Pærifades III.* rex Bosphori Cimmerii, adversus Scythas, ob auctum tributum rebellęs, opem implorat Mithradatis VI. mox eidem Bosporum cedit.

Pærifadis numisma aureum extat: Caput diadematum, vultu mediæ ætatis imberbi) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΑΙΡΙΣΑΔΟΤ. Pallas geleata sedens, d. Victoriolam, s. scuto innititur, a tergo hasta: intra sellam ΑΤ quod legi potest, *Panticapœum*, urbs Bosphori princeps: inferius tridens quasi anchoratus. Numisma est regis Galliarum. Simile olim Baro. Gudenus Vindobonæ possedit.

Mithradatis VI. numismata, argentea fere tetradrachma, Caput diadematum imberbe, vultu generoso, exhibent) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ. ΕΤΠΙΑΤΟΡΟΣ. Equus alatus (alibi cervus loco equi) & monogrammata intra coronam hederaeum, item epochæ numeri, quot ego norim, sequentes: 209. 212. 219. 221. 222. 233. 224. Qui respondent annis ante Christum ab 89 ad 74 vel 73.

79 Mithradates Bosporum *Macbari* filio primum tradidit, deinde eo ad suam necem adacto, idem regnum alteri filio
65 *Pharnaci* dedit.

64 Cn. Pompejus debellatum Mithradatem in fugam ex Afia tota ejicit, qui ad filium *Pharnacem* in Bosporum prope-
63 rat, at non receptus, semet interimit. Forte nūmus Pharna-
cis

cis *Aeneus* cum Capite Jovis.)(Aquila: ΦΑΡΝΑΚΟΤ. sub hæc tempora cufus fuit, modesto adhuc tum Pharnace.

Pharnaci Pompejus Bosporum confirmat, excepta urbe Phanagora. At Pharnaces altiora moliens, Ponticum regnum, Romæ obnoxium, rem patris sui recuperare orditum, ^{Ante X tam} dum Cæsar & Pompejus bello civili conflictabantur. ^{49 & 48}

Julius Cæsar victo Pompejo ex *Ægypto* in Pharnacem 48 militem rapit, ubi de semet dixit: veni, vidi, vici. Pharnaces tandem, in Bosporum profugus, ab Asandro rebellante mori cogitur. Pharnacis numismata aurea & argentea rarissima sunt. En ex *Tbesauro Austriae Vindobon. aur.* Caput diadematum imberbe, vultu generoso,)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΒΑΣΙΛΕΩΝ. ΜΕΓΑΛΟΤ. ΦΑΡΝΑΚΟΤ. in area, ΕΜΣ. anno 245. & monogramma Α. Apollo sedens: d. extendit ad tripodem adstitutum, s. lyrae innititur. Simile cum epocha ΖΜΣ. edidit Morelli & Vaillant, sed vultu Pharnacis male depicto, quem nos accuratum dedimus binis in libris. Non solum Pharnaces in Ponto grassatus, & multis illic occupatis terris ferox, sed jam antea, anno ante Christum 53 vel 52, teste numismate, se Regem Regum scripsit; quod Romani, cæde & clade Crassi, Parthis illata, perteriti, & gliscente paullo post bello civili, dissimulandum duxerint, donec Julius Cæsar late grassantem debellaret.

Asander in Bosphoro initio se *Ethnarcham* duntaxat seu *Gentis Principem* appellavit; postea ab Augusto Rex Bospori renun-

U 2

ciatur,

ciatur, qui tum annum ætatis nonagesimum (si LUCIANO fides) agebat, tribus porro annis, & quod excedit, regnavit; fame se enecavit, cum Scribonio militare imperium in Bosphoro ab Augusto daretur. Hæc *Lucianus in Macrobiis seu longævis.* Attamen Asander, ante Augusti auctoritatem accedentem, se Regem scripsisse videtur, numis testibus, qui alioqui diu armis contra Romanos sua est tuitus.

Asandri numismata inventa sunt, vel cum *Etbarchæ*, vel cum *Regis Titulo*, priora argentea sunt, posteriora etiam aurea.

Tab. X. Caput Asandri nudum) (ΑΡΧΟΝΤΟΣ. ΑΣΑΝΔΡΟΤ. ΒΟΣΠΟΡΟΤ. *Principis Asandri, Bospori.* Victoria navi insitens d. sertum s. ramum palmæ: in area XII.

Caput Asandri diadematum) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΣΑΝΔΡΟΤ. Victoria ut in præcedente. In area IAI. *Panticapæum:* item aliæ in aliis binæ vel singulæ literæ, quæ *annum regni* indicare possunt, nempe observatæ sequentes: Δ. 5. Z. H. ΙΔ. id est anno 4 . . . 6. 7. 8 . . . 14.

Asandro extincto *Scribonius*, ducta Dynami, Asandri Vidua,

14 Pharnacis filia, se Bosphori principem tulit, sed mox a suis occi-
sus est, cum se quoque e stirpe Mithradatis ortum frustra finxisset.

M. Agrippa, auctoritate Augusti, *Polemonem I. partis*
14 13. Ponti, & Armeniæ regem, in Bosphorum mittit, qui post ali-
quam repugnantiam incolarum, illic rex agnoscitur. De *Pole-*
12 *mone I. & successoribus, eorumque monetis, in III. Classe* agetur.

Gallici

Gallici & Alpini Reges.

Balani regis Gallicani numuli ænei supersunt. Caput vel Tab.XI. nudum, vel alias pileolo tectum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΒΑΛΑΝΟΤ.
Ceres gradiens, d. facem.

De hoc *Balano* *LIVIUS lib. XLIV. Cap. XIV.* Consulibus Q. ^{Ante Xthum} 169
Marcio Philippo iterum, & Cn. Servilio Cæpione, agens de bello contra Perseum suscepito, ac tum fervente, ita scribit: „Dum „ bellum in Macedonia geritur, legati transalpini ab regulo „ Gallorum (*Balanos* ipsius traditur nomen, gentis, ex qua fue- „ rit, non traditur) Romam venerunt, pollicentes ad Mace- „ donicum bellum auxilia. Gratiae ab Senatu actæ, munera- „ que missa, torquis aureus duo pondo, equus phaleratus, ar- „ maque equestria.

In Gallia, sed Germanici, ut videtur, sanguinis, sub ^{Circa 58} ad 54
Julio Cæsare celebres fuere: *Comius* Atrebatum rex a Cæsare constitutus, qui postea defecit, &: *Indutiomarus*, Treviris Principatum captans. En numulos ex Begero.

Caput virile imberbe galeatum)(*GARMAN. COMMIOS.* Equus liber. Argent. III.

Caput diadematum *Indutiomari*, imberbe)(*Bos stans: GERMANVS. INDVTIIIV. Germanus Indutiomarus IIIVI Ren-*sis, seu *Trevirenus*, vel *Trevirorum Princeps. Æreus. III.*

Alpium Ligusticarum regulum *Donnum BEGERUS* in nu-
mulo argenteo videre sibi visus est: hunc apud STRABONEM
legimus scriptum *Ideonius*, forte legendum: *Julius Deonius*, seu

Donnus. Sitne hic *Donnus*, seu *Domnus*, vel *Daunus*, cuius OVIDIUS lib. IV. de Ponto El. VII. meminit, dubitandum videtur; tametsi plura MSTA habeant *Donni* vel *Domini* quam *Dauni*. Ideonum seu *Domnum* sub Julio Cæsare floruisse suspicor, quippe cuius progenies, sub Augusto, ab Ovidio celebratur Vestalis, strenuus dux. Cottius Alpium rex sub Nerone obiit, teste Suetonio, illiusque regnum in provinciam est redactum. De Gallo-Græcis, seu Galatis regulis, Capite sequente in Asia, sermo erit.

Carolus Bouteroue alias etiam Gallicorum Principum monetas protulit, quorum *Cæsar* meminit, quales sunt: *Litavicus*, & *Orgitrix*, seu *Orgetorix* Helvetus, *Vergafulanus Arvernus*, & *Bootica*, seu *Boodica* Britanna, apud Tacitum, vel *Voadica regina*.

Reges Ægypti.

Ex Africanis regibus, in monetis antiquis, hac in Classe, soli Ægypti reges sese offerunt; Mauretanizæ enim & Numidiæ reges in tertiam Classem differimus.

Primo loco ea inter regna, quæ Alexandri M. duces fundavere, celebrari meretur regnum Ægypti, quod Ptolemaeus, Lagi filius, fundavit, ac stirpi suæ transmisit, diutius ceteris duraturum. Dabo seriem brevissimam regum, & regnarum Ægypti, adscriptis Græce Titulis illis, qui numismatibus

Ante Xtm inserti sunt.

instiūm re-
gni. 323.

Ptolemaeus I. Lagi filius, ΣΩΤΗΡ. antea præfatus, dein ³⁰⁶ *Circiter Rex Ægypti*, postquam Antigonus se regem scripsit. Forte ejus Tab.XI. uxor fuit soror Berenice. Uxor certior *Eurydice*.

Ptole-

Ptolemaeus II. Philadelphus, ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ. eruditio- 285
nis amans: uxor & soror Arsinöe ΑΡΣΙΝΟΗ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΤ.

Ptolemaeus Soter Philadelpho regnum cesserat uno an-
te obitum suum anno.

Ptolemaeus III. Evergetes, ΕΤΕΡΓΕΤΗΣ. Philadelphi 247
& Arsinöes filius. Berenice uxor.

Ptolemaeus IV. Philopator, ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ. vulgo Tryphon, 221
Evergetæ filius. Uxor Arsinöe ΑΡΣΙΝΟΗ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

Ptolemaeus V. Epiphanes, sub tutela Romanorum, Tutore 204
M. Æmilio Lepido, contra invasiones Antiochi IV. regis Syriæ.

Uxor Cleopatra I, Antiochi III. Magni, Syriæ regis fi-
lia, quæ Capite diademaō in numismate tantum ΚΛΕΟΠΑ-
ΤΡΑ. sine Regia Titulo, comparet. Nupsit Epiphani an. 193.

Ptolemaeus VI. Philometor, in numis Titulo: ΘΕΟΤ. 181
ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ uxor & soror Cleopatra II. Epiphanis, &
Cleopatra I. filia: & filia ejus Cleopatra Selene: altera Philometoris
filia item Cleopatra III. Syriæ regum uxor, & Mater.

Ptolemaeus VII. Evergetes II- vulgo Physcon, Epipha- 146
nus filius, uxor & soror alia rursum Cleopatra IV. Horum filii:
Alexander, *Latburus*, & *Apion* rex Cyrenes. Filiæ: *Tryphæne*,
Cleopatra V. & Selene, cujus numi incerti sunt, quos hactenus vidi.

Ptolemaeus VIII. Soter II. Philometoris filius, Cleopatra 117
Selene, soror & uxor; anno altero Soter II. regno excidit. 116

Interea *Alexander*, & *Latburus* etiam de regno certant,
matre eorum Cleopatra IV. Alexandro favente; sed *Latburus*
coactus

AnteXtum coactus a matre Cleopatram V. repudiare, & Selenen alteram
¹¹⁵ fororem ducere, jugi impatiens, matrem cum Alexandro fugat,
¹⁰⁷ & rerum potitur: Lathuro pulso *Alexander* *Ægyptum* obtinet,
 matris machinis promotus.

⁸⁹ *Latburus*, occisa Cleopatra IV. matre, & pulso fratre
 Alexandro, *Ægypti* regnum recuperat.

⁹¹ *Berenice* (aliis eadem *Cleopatra VI*) Alexandri I. occisi
 uxor, Soteris II. filia, regnat VI. menses, forte cum filio
Alexandro II.

⁷³ *Ptolemæus XI.* (nam *Ptolemæus IX.* *Lathurus*, & *Ptole-
 mæus X.* *Alexander* habebantur) Cognomine *Novus Dionysus*, seu
Bacchus, item *Auletes*, regno potitur; Berenice fuga elabitur.

⁵⁸ Berenice in *Ægyptum* reducitur. *Auletes* exulat. Eran-
 mariti Berenices Seleucus Syrus, & Archelaus Comanus Pontifex.

⁵⁵ *Auletes* redit, pulso per Gabinium Archelao, Bereni-
 ce necatur.

⁵¹ *Auletes* moritur, relicitis duobus filiis, *Dionysio Neotero*,
 seu *Baccho Juniore*, & altero *Ptolemæo Juniore*, item duabus filia-
 bus: *Cleopatra VII.* famosa, & *Arfinöe*.

Regnant simul *Ptolemæus XII.* *Dionysus Neoteros*, &
Cleopatra soror & uxor.

⁴⁷ *Ptolemæus XII.* perit in pugna Alexandrina contra Ju-
 lium Cæfarem. Cleopatræ amore captus Cæsar, eidem in spe-
 ciem maritum dat *Ptolemæum XIII.* Juniores fratrem. Arfinöe
 abducta in triumphum.

Cleo-

Cleopatra veneno tollit Ptolemæum XIII. fratrem, sola 42
regnat.

Arsinoë soror Cleopatræ perimitur jussu M. Antonii, 41
Cleopatræ amasii, a quo Cleopatra *Regina Regum* appellata fuit.

Cleopatra & M. Antonius vincuntur navalí prælio ad 31
Actium ab Octaviano Cæfare.

Cleopatra & Antonius semet vita privant. Ægyptus 30
capta in provinciam Romanam redigitur.

Reliquit Cleopatra proles e Julio Cæfare *Cæsarionem*, Ptolemæum dictum: Ex M. Antonio *Alexandrum, Solem*, atque *Cleopatram, Selenen* seu *Lunam*, compellatos. Alexander iste ab Octaviano una cum sorore in triumphum ductus; at Cleopatra Selene subinde Jubæ juniori collocata fuit, de quibus alibi.

Numismata argentea regum Ægypti tetradrachma, Ca- Tabula
put regis diadematum exhibent, imberbe, interdum vescitu ad XI.
pectus quasi gemmato promicante. In aversa *nomen Regis* & ti- XII.
tulus: & Aquila fulmen stringens: item L. *Lycabontos: Anno*,
cum *numero anni regni*; raro est sub Philadelpho *annus epochæ* a
Sotere inceptæ, dum nempe numerus quadragesimum excedit.
Adsumt & aliæ literæ initiales nominis urbis, aut monetarii.

Ænea numismata (quorum aliqua maximi moduli, etiam cum monogrammate Σ) Caput Jovis (in aversa Aquilam cum fulmine referunt: aliqua caput Reginæ fistunt. Difficile est illa ærea numismata suis regibus omnia recte adscribere.

Tabula In quibusdam rarioribus aureis, argenteisve in aversa

XI. Cornu Copiæ unum vel duo, præcipue sub postremis regibus,
 & XII. vel sub Reginis etiam anterioribus comparent. Caput *Auletæ*
 radiatum, cum Tridente a tergo. Caput *Dionysi senioris* cum hede-
 rea corona, & thyrso a tergo.

In auro & argento conspicuntur capita jugata *Soteris* I.
 & vel *Berenices* vel *Eurydices*, inscriptio: ΘΕΩΝ. Deorum.)(in
 aversa ΑΔΕΛΦΩΝ Fratrum, super jugata Capita *Philadelphi* &
Arsonoës; istius etiam singularia numismata aurea sunt, Capite
 velato)(ΑΡΣΙΝΟΗΣ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΤ. L. ΛΓ. ΠΑ. *Ar-*
sonoës, *Philadelphi* Conjugis, anno hujus 33. *Papbiorum*.
 Est etiam aureum numisma *Arsonoës Philopatoris*: ΑΡΣΙ-
 ΝΟΗΣ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. cum Cornu Copiæ)(& capite Re-
 ginæ diademato.

Alexandro Ptolemæo forte tribui potest numus argen-
 teus cum capite rictu leonis tecto)(ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΤ. Aquila
 fulmini insistens.

Berenices, *Soteris* II. filiæ, monetæ ex argento & auro,
 referunt caput, cum vel sine velo)(ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. ΒΕΡΕ-
 ΝΙΚΗΣ. Cornu Copiæ ; in alio Clava intra lauream. Ipsa
 regnavit sola, plena potestate.

Cleopatra ultimæ reginæ numi argentei & ænei, Græce,
 & Latine inscripti, cum solo Cleopatræ, vel juncto M. Anto-
 nii capite habentur. Præter titulum ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. ΚΛΕΟ-
 ΠΑΤΡΑΣ. etiam ΘΕΑ. ΝΕΩΤΕΡΑ. appellatur, conjux
 Dio-

Dionysi junioris seu NEΩTEPOT. Item in latino: CLEOPATRAE. REGINAE. REGVM. FILIORVM. REGVM. Caput ejus diadematum)(ANTONI. ARMENIA. DEVICTA. Caput Antonii nudum, a tergo tiara Armeniaca. Plura vide apud VAILLANT in *bistoria Ptolemæorum seu Lagidarum*, & in *Ægypto Numismatica*.

C A P U T N O N U M.

De Regibus secundæ Classis in Asia.

Reges Asiae minoris &c.

Antigonus Alexandri M. bellidux, Aridæo sublato, in Babyloniam, Syria, & subinde in Asia minore multa obtinuit, bellumque in alios duces gessit varia fortuna. Filius ejus Demetrius, dictus Poliorcetes, *Expugnator urbium*, qui celebrem navalem victoriam ad Cypri littora retulit de Ptolemæo Sotere & fœderatis, ob quam Antigonus primum & Demetrius, ac reliqui deinde regnum Satrapæ, diadema, & Regis titulum sibi attribuerunt. Demetrius Macedoniam etiam obtinuit.

*Ante X tum
ab. 316*

306

Antigonus ad Ipsum Phrygiæ vicitus & occisus est a Seleuci & fœderatorum exercitu: Demetrius primum vicit, dein fugere coactus est.

301

Demetrius, Macedonia potitus, rursum in Asiam arma transferens a Seleuco captus: post biennium decedit.

286

284

- Tabula XII. N. 3. &c.* Caput Palladis)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Victoria stans, d. coronam s. tridentem. *Aureus. Musæi Fawkener.* Caput Neptuni, corona graminea)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Apollo nudus, navi infidens, d. arcum. *Argenteum IV. Dracmarum.*

Demetrii argentea numismata caput ipsius diadematum, cum cornu bōvino, imberbe fistunt)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Neptunus vel rupi infistens : vel sedens : vel gradiens : item Victoria navi infistens, d. tubam ori admovet, s. palmæ ramum tenet.

Omnia isthæc numismata Victoriam navalem ad Cyprum repræsentant.

- Ante X tum 220* Achæus, Syriæ regibus cognatus, nempe Laodices, Seleuci II. conjugis, frater, & primum Antiocho III. magno fidelis, deinde eo in Asia majore belligerante, ipse in Phrygia & Asia propria, sibi regnum format contra Antiochum.
- 215* Achæus, cum Laodice uxore, Antiocho III. deditus, membris mutilatus in crucem agitur. *Antiochis Achæi filia nupsit Eumeni I. Pergami Principi. Caput Achæi rictu leonis testum*)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΧΑΙΟΥ. Aquila infistens laureæ. *Ær. III.*

Pergami Reges.

Pergamenum regnum in Asia formatum est, primum sine regio titulo, a Philetaro, Teji nato, qui Lysimachi thesau-
ros

ros Pergameno in castello servabat. Vito Lysimacho, thesau-
ros illos Seleuco victori obtulit, mox, occiso Seleuco, sibi re-
tinuit, atque Principatum Pergamenum sibimet constituit. Fra-
tres eidem duo fuere, Eumenes, & Attalus. Philetærus spado
erat, atque adeo improlis.

Philetæro mortuo, succedit *Eumenes I.* Eumenis, fratribus
Philetæri, filius, is vincit prælio Antiochum I. Syriæ regem,
& principatum suum ampliat: item Antiochum Hieracem su-
perat paullo ante obitum.

Attalus I. Attali, fratribus Philetæri filius, Eumeni I. succe-
dit. Regem se appellat, vicit Gallis, & prolatis contra Seleu-
cum II. Syriæ regem, principatus sui finibus. Ex *Apollonide*
conuge, Cyzicena, quatuor filios suscepit: *Eumenem II.*, *Atta-
lum II.*, *Philetarum*, & *Athenaeum*. Uxores ei etiam fuere Antio-
chis, Achæi, sed non Regis Sardium, filia: & Stratonice.

Mortuo Attalo I. (qui Ταυροκέφως Ταύρικον appellatus
a Pythia, vixit annis 72. regnavit 44. fere, & Gallorum victor
decessit) successit solus filiorum natu maximus *Eumenes II.*, qui
ea prudentia rexit, ut tres fratres satellites pacatus haberet,
matre plaudente.

Eumenes II. legat fratri *Attalo II.* *Philadelphia* regnum, 156 vel 157
& uxorem Laodicen, sororem Ariarathis, e Cappadocia nuper
expulsi, eidemque Attalo tutelam filii sui *Attali III.* committit,
& vitam finit.

137 Attalus II. *Philadelphus*, Romanis perquam addictus, decedit, designato rege Attalo III. *Philometore*, Eumenis II. filio, quippe cum nullum ipse Attalus II. filium relinquere, quæ verosimilior est sententia.

131 Attalus III. moriens heredem Populum Romanum suorum bonorum scripsit; sed Romani etiam regnum ipsum occuparunt.

130 Aristonicus strenue aliquamdiu repugnat, qui Attali III.
129 frater, sed non legitimus, fuerat; captus denique Romam abducitur. Præter *Philetærum*, nullius Pergameni Principis certum,

Tabula XII. inscripto nomine, numisma novi. Caput laureatum Philetæri, ut videtur, vel Apollinis)(ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. Pallas sedens d. fætum, s. scuto innixa, a tergo hasta: in area ΑΣΚ. (*Argenteum tetrachmum*) prorsus ea specie, qua Lysimachi monetæ. (*Lieber*) (& *Museum c. Pembrok* etiam *didiachmum*) Caput galeatum Palladis)(ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ. serpens se erigens in area ΔΙ. *Aereus III.* (*Haym.*) Alibi Apollo, aut tripus.

Eumeni Pergameno olim numnum tribueram, ubi templum, & ΚΑΠΕ (Καπελώνιον.) In postica BA. ET. Sed præstat Eupatori, Bosphori regi, tribuere cum CL. CARY, ob similes alios Bosporanos. P. ZUZZERI S. J. in *dissertatione quadam*: æneum numnum vulgavit Romæ: Caput diadematum, mediocriter barbatum)(ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Victoria stans, d. fætum, s. palmam. *Ær. II.* Evidem STRABO, Attaliam, Pamphyliæ urbem, ab Attalo II. *Philadelphia* conditam perhibet; quare Caput illud *Atta-*

li II.

li II. esse (vel Attali III., qui barbam aluit) omnino videtur.
BAUDELOT Tom. II. de l'utilité des Voyages, nimis obiter in Catalogo numorum, regum Pergami meminit ita : ΕΤΜΕΝΗΣ.
ETMENOT. item ΑΤΤΑΛΟΤ. Eumenes ille foret Philetæri successor, nobis *Eumenes I.* Historiam Regum Pergami gallice scripsit **ABBAS SEVINUS**, Tomo XII. *Mémoires de L'Academie des Inscriptions*, pag. 204. &c.

Reges Syriae.

Amplissima & utilissima est Numismatum regum Syriae Collectio. Nobis isthic de messे amplissima nonnisi pauci decerpendi sunt manipuli. Plura videnda in *Vaillantii bistoria Syriae Regum*, item in *Haymio*, & in nostris *Annalibus Compend. Regum & Rerum Syriae* bis editis. Dabimus primum seriem regum istorum cum titulis eorum, item cum annis æræ Seleucidarum seu Regum Syriae a Seleuco I. descendentium, quotquot in numismatibus inveneramus. Deinde aliqua de symbolis numismatum attingemus. Aureæ horum regum monetæ rarissimæ sunt, argenteæ majores raræ, minores ex argento rariores, æreæ satis frequentes occurrunt, exceptis Antiochi X. & præcipue Demetrii III. quæ sunt rarissimæ.

Seleucus I. Nicator, Antiochi clari ducis filius, Babylonia potitur, viito Nicanore. Uxor I. Apame Artabazi Persæ filia. Uxor II. Sandrocote Indi filia N. Uxor III. Stratonice, Demetrii filia, quam cessit filio Antiocho, cum parte orientis. In numis: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

*Æra Seleu-
cidarum. Ante X tum*

*in autunn. 312
incipit Julianæ
formæ.*

Tabula XIII.

Asia

C A P U T N O N U M.

<i>Æra Seleuc.</i>	<i>Ante Christum</i>	
12	301	Afia parte, & Syria Seleucus potitur: dein urbes condit.
20	293	<i>Antiochus I.</i> Soter, a patre orientis partem accipit, & Stratonicen, a patre indultam.
32	281	Antiochus solus rex, patre defuncto. ΣΩΤΗΡΟΣ. ANTIOCHΟΥ, vel ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ANTIOCHΟΥ,
51	262	Antiocho I. extincto, filius <i>Antiochus II.</i> Deus Θεός compellatus, succedit. Uxor <i>Laodice</i> soror ejusdem, unde geniti Seleucus II. & <i>Antiochus Hierax</i> , bellicosus. In numis <i>Antiochi II.</i> ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ANTIOCHΟΥ. De ΘΕΟΥ. titulo, <i>in numis</i> dato, dubito.
66	247	<i>Seleucus II.</i> Callinicus, post obitum patris regnat. A Parthis captus barbam aluit, inde Πῶφος apud <i>Polybium</i> dictus. Uxor <i>Laodice</i> , Andromachi filia. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ.
67	246	<i>Ptolemæus Evergetes</i> , rex Αἴγυπτi, Syria potitur fugato Seleuco II. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ. ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ.
69	244	<i>Seleucus II.</i> redit in regnum, eum infestat frater <i>Antiochus</i> , compellatus Hierax seu accipiter, cuius numi forte: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ANTIOCHΟΥ.
87	226	Obit <i>Seleucus II.</i> Filios duos reliquit: <i>Seleucus III.</i> & <i>Antiochus III.</i> <i>Seleucus</i> regnat, Ceraunus appellatus. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ.
89	224	<i>Antiochus III.</i> mortui fratris regnum naðus, magna initio gessit, & magna sub finem a Romanis passus est. ΒΑΣΙΑΕΩΣ. ANTIOCHΟΥ. vel ANTIOCHΟΥ. ΜΕΓΑΛΟΥ. Uxor <i>Laodice</i> , Mithradatis IV. Ponti R. filia. Filii duo, deinceps Reges, <i>Seleucus IV.</i> & <i>Antiochus IV.</i>) Anni in numis 112. 117. Anteriores non obseravyi.
126	197	<i>Seleucus IV.</i> Philopator, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.. s̄pius sine <i>Philopatros</i> . Anni in numis 136. 137. Ex <i>Laodice</i> sorore <i>Demetrius I.</i> & <i>Laodice</i> suffulit.
137	176	<i>Antiochus IV.</i> Epiphanes, Seleuci IV. frater, rex fit, in numis ΒΑΣΙΑΕΩΣ. ANTIOCHΟΥ. ΘΕΟΥ - ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. cum corona radiata. Anni 144. 146. 147. Uxor anonyma: <i>Antiochis</i> pellex.
149	164	<i>Antiochus IV.</i> misere extincto, filius <i>Antiochus V.</i> Eupator, thronum confundit. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ANTIOCHΟΥ. ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ.

Deme-

R E G I S S Y R I A E.

	169	Ante X tum
<i>Demetrius I.</i> Roma clausus, Antiocho V. extincto succedit, dictus Soter.	151	162
ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΘΕΟΥ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΣΩΤΗΡΟΣ. Sed alias uno, alias duabus tantum cognominibus signabatur.		
Anni in numis 153. 154. 158. 159. 160. 161. 162. Uxor anonyma: filii:		
<i>Demetrius II. & Antiochus VII.</i>		
<i>Alexander I.</i> Bala dictus, forte Antiochi IV. filius illegitimus, emulus	160	153
Demetrio ex Aegypto opponitur.		
Vito & occiso Demetrio, <i>Alexander I.</i> Syria potitur; ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Anni leguntur: 162. 163. 164. 165. 166. Uxor Cleopatra III. Philometoris Ptolemaei filia: Filius <i>Antiochus VI.</i>	162	151
<i>Ptolemeus Philometor Aegypti rex</i> , Alexandrum generum suum regno depellit, & sibi duo diademata imponit, unde & duæ Aquilæ in ejus numo. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ. ΘΕΟΥ. ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ. vel sine cognominibus. Philometore extincto in Syria rex agnoscitur <i>Demetrius II.</i> Nicator, in numis cum titulis, uno, vel duobus, vel tribus: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΘΕΟΥ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. Anni numismatum: 167. 168. 169. 170. 171. 173. 174. & post redditum e Parthia 180. 181. Uxor Cleopatra, antea Alexandri conjux; filii: <i>Seleucus V.</i> & <i>Antiochus VIII.</i>	157	146
Demetrio I. Syris exoso, <i>Antiochus VI.</i> Alexandri I. filiolus, Rex, sed in parte Syriae, recipitur, Tryphone negotia curante. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. Dionysus, seu Bacchus, ob florem formæ & statis compellatus est; caput hedera & radiis cinctum nummi exhibit. Anni 168. 170. Annus Seleucidarum 168. durabat usque ad autumnum anni Juliani ante Christum 144.	169	144
<i>Tryphon</i> per dolum necari curat Antiochum Dionysum, atque ipse Tyrannidem in parte Syriae exercet: parte Demetrio obnoxia. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΤΡΥΦΩΝΟΣ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. galea cum cornu arietis, præter caput diadematum in antica parte. Numi Aëris III. Et argent. I.	170	143

Y

Eleni. Numism.

Deme-

C A P U T N O N U M.

Aera Seleuc. Ante Xtra
178 170 141

Demetrius II. ab Arsace Mithradate, Parthis rege, captus detinetur; interea ejus regnum, & conjugem *Cleopatram*, frater *Antiochus VII.* sibi vindicat, per convictum *Pius & Soter* ~~titus~~; sed vero & constante titulo in monetis legitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Anni in numis (162 dubius) certi: 174. 175. 176. 177. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. unde contra Scriptores profanos, pro libro *II. Machabaeorum C. I.* ex his numis conficitur: Antiochum Evergeten circa an. æra Seleucidarum 186. perisse.

183 130 *Demetrius II.* a Parthis liber dimissus, Syria regnum recipit, fratre Antiocho VII. in oriente victo, non tamen occiso.

185 128 *Demetrio II.* æmulus ex Ægypto immittitur *Alexander II.* vulgo Zebinas, ex vili genere, Ptolemæo Physcone Syris favente, qui alium regem petebant, ob Demetrii superbiam. Alexander hic sine titulo alio monetis insculptus: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. Sed cum annis: 184. 185. 187. 190.

187 126 *Demetrius II.* Tyri occiditur, instigante *Cleopatra* uxore, recepta a fratre Antiocho VII. Hujus *Cleopatra*, trium regum Syriae conjugis, & matris Seleuci V. Antiochorum VIII. & IX. numi ænei parvi extant, cum velato ejus capite, sine nomine Χ Bos cornupeta, & anni signati: 174. 175. 184. 186. Eadem Cleopatra *Seleucus V.*, majorem natu e Demetrio II. filium, regno præficit, & paullo post interimit. Seleuci hujus incerta numismata.

188 125 *Antiochum VIII.* Cleopatra, alterum e Demetrio filium suum, Regem statuit; sed in numis suum ipsa nomen præponit, & caput ante caput filii conjugatum confignat. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ. ΘΕΛΣ. (vel sine ΘΕΛΣ) ΚΑΙ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. (ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.) Hic Antiochus ob nasum aquilinum vulgo *Gryphas* seu *Grypas*, in monetis *Epiphanes* tantum appellatur; in ejus numismatibus anni sunt: 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 197. 198. 199. 200. 205. 206. 212.

191 122 *Alexander II.* partis Syriae rex, perit. *Antiochus VIII.* matrem Cleopatram sumere venenum cogit, quod ipsa filio paraverat.

Acti-

Antiochus IX. vulgo Cyzicenus, in numis *Philopator*, Antiochi VII. & Cleopatra III. filius, partem regni Antiocho VIII. fratri uterino eripit: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. anni signati: 199. 200. 201. 203. 205. Uxor ejus *Cleopatra V.* Αἴγυπτια, a Lathuro fratre repudiata: herum filius erat *Antiochus X.* Sub Antiocho VIII. & IX. Anni postremum signati observantur.

Antiochus VIII. Epiphanes perimitur. Tryphænen, & Selenen Ptolemæi Evergetis II. filias deinceps conjuges duxit: ex Tryphæne filios quinque genuit, reges, & litigatores futuros. *Selencum VI.* *Antiochum XI.* & *Philipum* gemellos, *Demetrium III.* & *Antiochum XII.*

Seleucus VI. titulo ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. regnum adit: arma in patrum *Antiochum IX.* movet.

Antiochus IX. a Seleuco VI. viitus extinguitur. Reliquit ex Cleopatra, Philometoris Ptolemæi filia, *Antiochum X.*, qui partem regni ægre contra Seleucum tuetur, usus titulo isto: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΕΥ-ΣΕΒΟΥΣ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. vel ΕΥΣΕΒΟΥΣ tantum fine *Philopatoris*. Numi admodum rari sunt.

Multa deinceps bella, Seleuco hoc anno occiso, ejus fratres & inter se, & contra *Antiochum X.* miscent; hic superat reges *Antiochum XI.* & *Philipum* gemellos, quorum numismata ita inscripta sunt: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Et: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Nempe gemelli, gemello titulo usi, & eodem *Fraternam amorem* professi sunt.

Demetrius III., instigante Lathuro, fratribus opem latus contra *Antiochum X.*, & Cnido urbe advenit, ejus numi ærei rarissimi: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ. ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Vultu modeste barbato effigiatus est.

Antiochus XII., filius Grypi, capto superiore anno a Parthis Demetrio III. regni parte potitur: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΘΕΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. Idem biennio post ab Arabibus viitus cecidit. Numismata ejus rarissima.

Y 2

Tot

C A P U T N O N U M.

Æra Seleuc. 172
229 *Ante X tun*

84 Tot haec tenus bellorum civilium pertæsi Syri. *Tigranem Armenie* regem advocant, qui fere annis duodeviginti Syriæ præfuit. De hujus numis alibi. *Antiochus X.* fugit, & filium suum *Antiochum XIII.*, cum matre Cleopatra Selene in Commagene, & in Asia minore educandum curat. Subinde Selene, cum filio Romano profecta, etiam Ægyptum filio deberi, sibique, frustra contendit.

245 68 Iacultus victo Tigrane aliquam regni aviti partem indulget *Antiocho XIII.* Commagenen quoque, ut puto. Postremus hic e Seleucidis rex titulis compensavit regnorum penuriam : ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

249 64 Cn. Pompejus debellato Mithradate, & Tigrane, Syriam occupatam in provinciam rededit: *Antiocho XIII.* Syriam frustra petenti, Commagena permisit, & data venia, quod armis obſistere Romanis antea ausus sit, eundem in amicitiam Populi Romani recepit.

Numismata regum Syriæ Caput regis fere *diadematum* exhibent: *Cornutum* Seleuci I. Cum corona radiata Antiochi IV. VI. & VIII. *Alatum* forte Antiochi Hieracis, & Seleuci I.

Galeatum rarum est. *Barbato vultu* sunt reges, qui apud Parthos captivi, aut quasi exules peregre degebant: Seleucus II., Demetrius II. & III. Antiochus IX. & X.

Postica ex parte frequenter videtur *Anchora*, & *Apollo* vel *Tripus*. Seleuci mater Laodice ferebatur ex *Apolline* Seleucum genuisse, qui signum *Anchoræ* lateri ejus impresserit; item Seleuco prædictum a vate fuisse, eundem ibi regnaturum, ubi *Anchoram* effoderit: id Babylone evenisse.

Pallas tutelaris Macedonum Dea, & *Juppiter* sedens, *Antiochenus*, vel stans, saepe occurunt. Sub Seleuco I. & Antiocho *Elephant* frequenter conficiuntur, quorum ope ille De-

me-

metrium, ifte Gallos vicit. *Elephanti facigeri* sub Antiocho Dionysio conspicuntur.

Bos cornupeta, Seleuci I. factum indicat, qui Alexandro M. sacrificaturo, ferocientem *Taurum* solus cornibus attinuit.

Dioscurorum cultus in Syria & Phœnicia frequens. *Navis* vel *Aquila*, fere in Phœnicie urbibus Tyro & Sidone signatae fure, post Antiochum III. Post ea tempora mutuis inter Syriae & Aegypti reges nuptiis contractis saepe *Flos Loti*, vel *Aquila stans* signabatur, vel *Iсидis* caput.

Ærei quidam numuli ora denticulata videntur. In Antiochi IV. numis *Bigæ* cum auriga, ob ludos, insanis sumtibus celebratos, vel Juppiter Olympius stans. Est semel observata *Fibula aurea gemmata*, quali reges Syriae interdum amicos, vel Satrapas charissimos donabant. *Vide lib. I. Macbab. C. X. v. 9.*

Haud pauci numi cum solo *Antiochi* vel *Seleuci regis* nomine, sine alio titulo, epocha, vultu, incerti regis sunt, inter tot Seleucos & Antiochos. Singularia signa partis averfae sunt sub *Seleuco I.* ipse eques hostem proterens: item caput equi Cornutum. Sub *Antiocho II.* Hercules nudus sedens. Sub *Seleuco II.* Eques: item Pegasus. Sub *Antiocho III.* palma: Sub *Antiocho IV.* Juno pronuba. Sub *Demetrio I.* varia ferarum capita &c.

De Arsacidis Partiac Regibus.

Arfaces & Tiridates Perſæ, vel Parthi, e regia Stirpe, occiso Pherecle (aliis Agathocle) Parthiæ, pro Antiocho II.

*Ante Xtum
256*

Syriæ R. vel Persiæ præfecto, qui alterutrius fratum pudicitiam tentarat, Parthos, vel vicinos populos concitant, sibi regnum formare incipiunt. Alii post annos sex id evenisse censem, alii serius etiam anno 248. Nec defunt, qui sub Seleuco II. vel anno 238. vel 229. Æram Parthicam inchoare velint, minus, ut opinor, probabiliter, nisi plura initia statuas. Attamen initium ærae Partbicæ, numismatibus insertæ, videtur omnino ab anno 256. circiter deducendum cum VAILLANTIO, qui Ar-sacidarum Imperium five Regum Partborum historiam conscripsit, sed operi immortuus alteri edendum, & emendandum opus reliquit.

Arſacis venerabile nomen posteris fuit, omnesque eo nomine compellari voluere. Numismata eorum sane omnia *Arſacis* nomine, titulo *Regis*, vel *Regis Regum*, variisque aliis titulis sane magnificis inscripta sunt, si *Vologaſis*, seu *Arſacis Vologaſis*, secundi, ac tertii ejus cognominis, monetas excipias, & fortasse *Monnēsis*, si is numus est Regis Parthici.

Tabula
XIV.

Tres sunt Parthicorum numismatum species: *Prīmæ* plurima sunt, eaque argentea, drachmæ pondere; eadem caput regis vel diademate multiplice, vel simplice, sed paullo latiore, vel mitra gemmata, vel aliter ornata, aut peplo obvoluta, testum, & plerumque barbatum referunt: in aversa semper Parthum sedentem, & arcum dextra ostentantem: adsunt monogrammata, vel literæ, præter inscriptionem, variæ, item ara parva, vel tripus, sed nulli Epochæ numeri certi.

Alte-

Alteræ Species est majorum, quatuor fere drachmas appendentium, numismatum ex argento puro, vel mixto : in his caput regis fere diadematum, vel corona clausa tectum : in aversa Victoria stans, regi sedenti sertum offert, aut palmæ ramum: vel Pallas galeata loco Victoriae videtur. In his numismatibus interdum occurruunt numeri annorum *Ærae Particæ*; in nonnullis, præter nomen ac titulos regis, nomen *mensis* alicujus legitur, Syromacedonibus usitatum, nempe, quantum observavi, ista: *Hyperberetæus* primus mensis: *Peritius* quintus: & *Gorpicus* ultimus. Ea res nihil mysterii videtur habere, nisi signatæ eo mense novæ indicium monetæ. Numismata isthæc, quantum ex Epochæ numeris colligo, tertio denum ab Arsace I. saeculo incepere, deinceps ad Arsacidarum successores Persas duratura: ab Augusti ætate nempe, ultra tertii post Christum saeculi dimidium.

Tertia species est numorum æreorum II^d as tertii moduli, quorum plerique caput mitratum regis, in postica caput turritum muliebre; crinibus gemmæ quandoque intextæ sunt, fine alia inscriptione, præter *numeros ærae*; hi numi a quarto demum Arsacidarum saeculo comparent, nempe ab ineunte secundo post Christum saeculo, per sesqui alterum fere saeculum. Universem Parthicorum regum capita capillos, & barbam interdum, arte compositos crispatosque, atque sub finem etiam gemmas crinibus infra occiput collectis intextas, exhibent: humeri ornantur candi Persica: raro Aquila capiti adstituta est: interdum serpentes collo obvoluti sunt: luna & stellæ signatæ in area

nu-

numi. VAILLANTII *bistoria regum Parthie* præclara est utique ; sed numismata regibus suis rite assignata fuisse , præstare nolim. Et vero primis duobus regibus *Arsaci I. & Tiridati* attributa numismata , ipsorum non sunt ; sed *Tiridati* adscripta , certo , epocha teste , vindicanda sunt *Phrabati IV.* & quæ *Arsaci I.* simillima , dabantur , ad vicina Phrahatis IV. tempora rescribenda censeo.

Tabula XIV. Si quid conjectura hac in re pertentare licet , ego *Arsaci I.* tribuerem singularem argenteum drachmalem , qui est in thesauro FRANCISCI IMP. AUG. Caput imberbe , mitra fere conica , peplo obducta , contectum)(Aversa : ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΤ. ΑΡΣΑΚΟΤ. Parthus sedens , d. arcum ; in area N vel H. Existimo enim Arsacem I. qui non nisi biennio (saltem ipsa in Parthia) regnasse scribitur , juvenili ætate fuisse , quippe qui cum fratre Tiridate , ob formam & ætatem , prævæ alterius cupiditati fuissent obnoxii. Paupere primum , & exiguo regno usus Arsaces I. nec se *Regem Regum* , nec multis titulis aliis , scriperit , nec *majora argentea numismata* , saltem magno numero , procudenda curaverit , nec gemmatam tiaram usurpaverit. Suspicor : Parthiæ reges , postquam titulum *Regis Regum* , ob subjectos sibi Persiæ ac Hyrcaniæ , aliasque regulos , semel assumpsere , haud facile subinde omisisse. Sunt vero vel in solo thesauro FRANCISCI AUG. numi argentei parvi septem cum variantibus titulis , & vultu in plerisque alio , in aversa cum solito Parthi arcitenentis iconismo , qui , præter primum ,
jam

jam descriptum; omnes Caput diadematum regis, sine mitra, exhibent, barba plerumque modica: solo *Regis* Titulo, cum aliis Titulis, præter *Magni* communem titulum.

2. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΑΡΣΑΚΟΥ. ΕΤΠΑΤΟ. *Tabula* ΡΟΣ. ΕΤΕΡΓΕΤΟΥ.)(Caput barba modica: diadema simplex. XIV.

3. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΑΡΣΑΚΟΥ. ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΕΤΕΡΓΕΤΟΥ. Cap. fine barba, diadematum.

4. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΑΡΣΑΚΟΥ. ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΕΤΕΡΓΕΤΟΥ.)(Cap. modica barba, diadematum.

5. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΑΡΣΑΚΟΥ. ΗΝΟΣ. (φιλελληνος) ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΕΤΕΡΓΕΤΟΥ.)(Caput modica barba, diadematum..

6. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΑΡΣΑΚΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. ΘΕΟΥ. ΕΤΠΑΤΟΡΟΣ. ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΤΣ.)(Caput diadematum: modica barba.

7. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΑΡΣΑΚΟΥ. (ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ forte) ΔΙΜΑΧΟΥ. (vel ΔΙΚΑΙΟΥ) ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. ΚΑΙ. ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ.)(Caput diadematum, modica barba.

Adfunt porro duo alii numi, cum solo etiam *Regis* honore, ac Titulis aliis præter *Magni*, sed cum Capite mitrato, vultu barbato, ambo parvi argenti:

8. Caput barbatum, mitra rotunda, terna gemmarum serie ornata, in qua astrum)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΑΡΣΑΚΟΥ. ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΑΤΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. φιλελληνος. Parthus sedens, d. arcum.

Elem. Numism.

Z

9. Ca-

9. Caput mitra ter gemmata, & uncinulis ornata tectum, in cuius medio flammula.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΤ. ΑΡΣΑΚΟΤ. ΕΤΕΡΓΕΤΟΤ. ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Parthus sedens, d. arcum.

Horum regum numos, post *primi Arsacis* numum relatum, ob Tituli ejusdem ΜΕΓΑΛΟΤ usum, & omissionem Tituli *Regis Regum*, collocandos putarem, sed quo ordine? hoc enim vero me ignorare fateor. Omnia enim, aut pleraque Parthorum Arsacidarum numismata, Epocha destituta, incerti Regis sunt; quod scriptores veteres alia fere cognomina, titulosve Arsaciibus istis attribuant, aut quæ attribuunt, in varii vultus monetis compareant. Sola itaque propemodum certi regis, temporis que sunt numismata Arsacidarum, quæ Epocham exhibent, quorum syllabum, quantum mihi perspectum est, jam a me alibi vulgatum, repræsentabo. Complectar in sequente altera Tabella eos etiam Parthiæ reges, qui post initium Æræ Christianæ ad Classem III. nostræ partitionis spectarent. Nam in hac Classe secunda Reges Parthiæ primi fuere sequentes:

Initium Regni.

<i>Ante Christum</i>	<i>Æra Parthica.</i>	
256	I	<i>Arsaces I.</i> Rex biennio:
254	3	Deinde <i>Arsaces II.</i> Tiridates, frater prioris, circiter.
217	40	<i>Arsaces III.</i> Artabanus I. Circiter
197	60	<i>Arsaces IV.</i> Phriapatius, vel Priapatius &c. &c.
		Postremi tres ante æram Christi reges fuere:
60	197	<i>Arsaces XIII.</i> Mitbradates III.

Arsaces

Initium Regni.

Ante Chri- Æra Par-
tum. tbicæ.

<i>Arسaces XIV.</i> Orodes, Phraatis III. filius, Sinatrocis nepos, qui M. Craffum, & M. Antonium vicit.	54	203
<i>Arسaces XV.</i> Phraates IV. Orod's filius, fratres occidit, Pacorum & alios: regnavit usque ad initium ærae Christi; sub hoc anno in numis comparere incipiunt, quoad hactenus observatum est, & sunt sequentes:	37	220

Annæ Æra Parthica	Ante æram Christi Post Xatum	In Nomo Regis	Qualis Numus	Ubi :
235	22	Phraatis IV.	Argenteus I.	Gazæ Francisci Aug.
308	52	Vologafis I. -- Eiusdem.	Argenteus I. Argenteus I.	Museile Bret. Mem. de Trevoux. Vaillant ex Morellio.
331	75	Pacori	Æreus III.	Vaillant.
355	99	Chosrois	Æreus III.	Vaillant ex Baudelot.
374	118	-- Eiusdem	Æreus III.	Le Bret. Mem. de Trevoux.
378	122	Monnæsis	Subæratus I.	Vaillant.
422	166	-- Eiusdem	Subæratus I.	Scipio Maffei Epist. 22.
425	169	Vologafis II.	Æreus III.	Vaillant e Regio thesauro.
423	167	reducis	Æreus III.	Haym. Tesoro Britannico.
424	168	-- Eiusdem	Æreus III.	Gazæ Francisci Aug.
428	172	-- Eiusdem	Æreus III.	Ibidem.
429	173	Vologafis III.	Argenteus I.	Vaillant ex Patino.
451	195	-- Eiusdem	Argenteus I.	Museum Theupoli.
454	198	-- Eiusdem	Argenteus I.	Vaillant ex Museo Putei.
460	204	-- Eiusdem	Argenteus I.	Haym Tesoro Brit.
461	205	-- Eiusdem	Argenti mixti I.	Item
465	209	-- Eiusdem	Argenteus I.	Vaillant ex Baudelot.
471	215	Artabarri IV.	Æreus III.	Coll. Academ. S. J. Vindobonæ.
475	219	-- Eiusdem	Æreus III.	Vaillant.
480	224	-- Eiusdem	Æreus III.	
491	235	Artaxer. Persæ	Argenti mixti I.	Vaillant.
508	252	Saporis	-- item	Vaillant. Mus. Theupoli.
520	264	-- Eiusdem	-- item	Gazæ Francisci Aug.

In Arsacis numismate tetradrachmo apud LIEBE in Gotha Numaria, in infima ora legitur A.N. At insertum est, sintne anni notæ, an aliæ? in ejusmodi numismatibus illo loco epo-cha alibi non est observata, sed nomen mensis, fors Audinæ.

*De Regibus Armeniae, & eorum Numismatibus.**Ante X tum*

301

Armenia post Alexandri magni obitum, ejus Satrapas, vel proprios regulos, & inter ceteros, paullo serius *Ardoatum* regem aut principem habuit, qui Cappadociæ regno Ariaram III. restituit.

Subinde Syriae regibus paruit Armenia tam major, quæ sita erat ad Arcton intra Euphratem & Tigrim circiter, immo & ultra versus mare Caspium porrigebatur: minor Armenia ab Euphrate ad Cappadociam, & Syriam excurrebat, majorem quoque attingens.

189

Antiocho III. Magno Syriae rege a L. Scipione ad Magnesiam superato, & ad propudosam pacem adacto, *Artaxias* Armeniæ majori, & *Zadriades* Armeniæ minori præfecti, defecere, & sibi regna constituere.

165

Præter Artaxiam in Armenia majore, ad Armosata urbem, sub Antiocho IV. Syriae R, *Xerxes* rex fuit, cui Antiochus IV. sororem suam Antiochidem uxorem dedit, ejus regnum firmavit, cum Artaxiam captum detineret.

Xerxis numus æreus Cl. DE BOZB debetur, a quo mihi communicatam iconem vulgaveram. Caput mitra conica, cum redimiculo, tectum, & diademate addito, vultu barbato; quare hic numus post Antiochi IV. obitum cusus videtur, jam Tabula adulto *Xerxe*, qui sub Antiocho IV. juvenis vocatur. In pos. XV. stica parte: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΞΕΡΞΟΥ. Victoria stans, d. corona,

Tab. XV

nam, s. scutum ad terram. Similis figura in Seleucidarum monetis videtur.

Sub idem tempus, sed in Armeniae limite ad Samosata, Commagenes urbem, regem Samum floruisse suspicor, filium Chrysogoni, educatum cum Antiocho Magno; ejus duo numi ænei detecti sunt, alter Vindobonæ, alter Parisiis: prior vultum regis ipsius Sami cum mitra conica, peplo obducta, imberbem refert)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΑΜΟΤ. ΘΕΟΣΕΒΟΤΣ. ΚΑΙ. ΔΙΚΑΙΟΤ. Regis Sami, Deicola, & Justi. Thyrus cum tæniis.

Alter numus Caput imberbe, cum corona radiata exhibet, quod puto esse Antiochi IV. Syri, cuius titulus Dei Epiphanis, atque corona radiata, suadent: Samum, hujus Dei cultorem impie se se voluisse profiteri.)(Eadem epigraphe, quæ in priore: Victoria stans, d. coronam, s. ramum palmæ: infra ΓΛ. forte annus regni 33. ipsius Sami.

In minore Armenia dein memoratur Artanes Sophenes rex, a Tigrane II. deletus. VAILLANTIUS sub finem bistoriae Arsacidarum, post Artaxiam I. Armeniae majoris regem, ejus posteros reges nominat: Artavasden I. postea Tigranem I. qui filium Parthis obsidem dedit Tigranem II.

Hic Tigranes II. Mithradatis Eupatoris gener, & fœderatus, subactis vicinis regulis, & obtenta Syria, se Regem Regum scripsit; dein a Lucullo victus, a Pompejo debellatus est. 84 68 64

Ejus numismata argentea, & ærea extant sequentia. Caput imberbe regis, mitra fere quadrata tectum, supra quam

corona cuspidata, in mitra astrum & duæ aquilæ.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΤΙΓΡΑΝΟΥ. Genius Antiochiæ, specie mulieris, capite turrito, d. palmæ ramum: ad pedes fluvius Orontes emergens. *Est Argenteum tetradrachmum.*

Ænei numi simili mitra, fine aquilis, caput fistunt.)(In aversa similis priori figura: ΒΑΣΙΛΕΩΝ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΤΙΓΡΑΝΟΥ. In alterius aversa: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΤΙΓΡΑΝΟΥ. Victoria gradiens, infra ΠΑΡ. forte *Partica* quædam victoria.

34 Post Tigranem II. filius *Artavasdes II.* rex, quem dolo cepit M. Antonius, & Cleopatræ, prolibusque donavit Armeniam. Attamen *Artaxias II.* Artavasdæ II. salem regni partem recuperavit, cuius filius erat. *ARTAVASDES III.* Artaxias II. fil. deinde *Tigranes III.* Artaxiæ frater. Tum *Artavasdes IV.* tertii filius. Postremus *Tigranes IV.* Tigranis tertii filius, in quo Artaxiæ stirps defecit, qui a Cajo Cæsare, Augusti filio, expulsus fuit: Ariobarzane, Artabazis Mediæ regis filio, Armeniis præposito, post initium Æræ Christianæ anno tertio.

Armeniam minorem *Polemoni I.* dedit M. Antonius; sed de Polemonis rebus ac numis agetur *Classē III.* Etiam Julius Cæsar (teste *Dione*, & *Cicerone Philip. II.*) in Pharnacem movens anno 47. ante Christum, Armeniam minorem *Ariobarzani II.*, Cappadociæ regi, dedit, et si Senatus eam tetrarchæ Dejotaro Galatæ decrevisset. Sed de Cappadocibus continuo agemus. Augustus *Archelao* (probabiliter regi jam antea Cappadociæ) Armeniae partem dedit, mortuo Ariobarzane Medo. Re-

Reges Cappadocia.

Vetus admodum in Asia minore floruerunt regna; vel
 XENOPHON sub finem Kύρα ἀναβάσεως circa annum ante Christum 400, regum variorum nos edocuit nomina: Lycaoniæ, & Cappadociæ Mithradates præerat: Ciliciæ Synnesis: Lydiæ Artymas, Paphlagoniæ Corylas: Bithyniæ Pharnabazus. Attamen numismata istorum regum, si Cariam excipias, nulla aut rarissima ante Alexandrum M. inveniuntur.

*Ante Christum
400*

Cappadociæ regum numi supersunt tantum *argentei parvi*, in quorum omnium antica parte caput diadematum, & imberbe Regis, in postica Pallas stans, d. Victoriolam, s. haftam, & clypeum ad solum attinet: in area monogrammata varia: infra litteræ, *annum regni* denotantes. *Spanheimius* unicum Ariobarzanis produxit numum, ubi in aversa sedet vir pileatus in sella quasi curuli.

Quoniam regum horum, ex eadem stirpe, omnium in monetis nomen idem occurrit APIAPAΘOT. *Ariarathis*, cum titulis quidem variis, sed qui in historicis antiquis non leguntur, *Ariarathes* vero prioris stirpis novem fuere, atque posterioris stirpis *Ariobarzanes* duo, & unus saltem *Ariarathes*; difficile est, numeros suis rite regibus assignare. Nonnullo studio Regum istorum Chronologiam & Genealogiam ex antiquis fontibus conscripsi, cuius laboris fructus hic parcissime legam, ut numis Reges sui probabiliter assignentur. Dabo seriem brevissimam

re-

regum, & numos inferam, addita ratione. Illud generatim præmoneo: numos Cappadociæ regum non admodum antiquos, & fere omnes similis fabricæ, ac elegantiæ videri; atque idcirco primis regibus eos tribuendos non putavi. *Ariarathi* porro octavo, ac nono, numi non tribuuntur, quia anni signati in argento excedunt horum regni annos. Itaque numos *Ariaratbis* varios quinque adscribam *Ariarathibus* IV^{to}. V^{to}. VI^{to}. VII^{to}. X^{mo}. eique ultimo.

Anno
Ante X tam
Circa 350
& 340

Ariarathes I., & frater *Holopernes* post eum, Reges Cap-

padociæ.

323 vel 322 *Ariarathes II.* I^{mi} filius, *Arfyæ* frater, sub *Alexandro M.* indemnis, dein a *Perdicca* victus interimitur.

Eumenes Macedo Cappadociæ præeft.

301

Ariarathes III. patre cælo, fugit in Armenia ad Ardo-
atum. Occisis *Perdicca*, *Eumene*, *Antigono Asiæ Rege*, re-
cipit regnum. Moritur circa 275. Dein *Mithridates*, filius Mi-
thridatis, Cappadociam, aut potius Pontum vicinum obtinet
per 36. annos.

275

240 *Ariamnes* vel *Artamenes*, *Ariarathis III.* filius, Cappado-
ciæ parte potitur: *Antiocho Hieraci* filiam dedit. Obiit circa 240.

223 *Ariarathes IV.* IIIⁱⁱ fil. Rex jam erat cum patre. Uxor
Stratonice *Antiōchi II.* Syri filia. Tradit vivens regnum filio
Ariarathi V. puer. Huic tribuo numos: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. APIA-
Tabula ΡΑΘΟΤ. ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ. cum anno Θ seu 9. Vultus viri-
XV. lis, pinguiculus, ore parvo, mento curvato. Haym. Ratio hic
alia

alia non est, quam quod Regibus aliis numi reliqui aptius quadrare videantur: antiquioribus vero non putem hunc potius adscribendum.

*Tabula
XV.*

223

Ariarathes V. tenera in ætate patris regnum adeptus, Romanis prius hostis, dein mulctatus, amicus fuit: filium Romam educandum misit, ex Antiochide, Antiochi III. filia, natum, Regem eum vivus constituit: paullo post exspirat.

164

163

Huic, quia puer regnum natus est, adscribo numum, vultu plane juvenili, & elegante: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΡΙΑΡΑΘΟΤ. ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. cum anno regni E. 5to. Est in *Thesauro Austr. Vindobon.*

164

163

Ariarathes VI. Philopator apud *Diodorum Siculum* dictus; quia funus patris splendide curavit: idem matris exuvias, e Syria magna cura, obtinuit; unde eum *Pii ETΣΕΒΩΤΣ.* titulum amasse existimo. Laudatus Princeps, varia fortuna regnavit: Oroferni fratri partem regni cedere coactus, Romanos coluit, pro eisdem contra Aristonicum pugnavit, & occubuit. Regnavit annos solidos triginta tres.

131 vel 130

Cæput pinguiculo vultu, sat adultæ ætatis, perhonestæ specie. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΡΙΑΡΑΘΟΤ. ΕΤΣΕΒΩΤΣ. cum annis regni 4. 5. 11. 13. 32. & 33.

Ariarathes VII. natu minimus Ariarathis VI. filius ex Laodice, quæ regni avida quinque filios occiderat, ipsa a Cappadocibus perempta. Uxorem duxit Laodicen, Mithradatis

130

129

A a

VI.

Elem. Numism.

VI. Eupatoris filiam: Soceri artibus per Gordium ducem e medio tollitur.
Circa 96

Ariarathes VIII. Septimi filius, a Nicomede III. R. Bithyniae, qui Laodicen viduam duxit, expellitur: mox a Mithradate VI. specie amicitiae armis restituitur: dein perfide ab eo 93 necatur.

93 *Ariarathes IX*, octavi frater a Cappadocibus advocatur, & rex fit. Mithradates eum bello impetum fugat, qui paullo 91 post ex ægritudine animi obiit.

Nicomedes III. Bithyniae R. filium suum *Ariarathem* appellat, & Cappadociæ regem intrudere studet: idem cum filio quodam suo Mithradates VI. facit. Senatus Romanus dolo cognito ambos exesse jubet: Cappadocibus libertatem offert; at cum ii Regem mallingent, datur e regia stirpe, *Ariobarzanes I.* varia fortuna usus, ac a Romanis omnino pendens, a quibus regno iterum restitutus fuit, prius per Sullam contra Tigranem, dein per Pompejum contra Mithradatem.

63 *circiter* *Ariobarzanes I.* *Ariobarzani II.* filio cedit regnum, Pompejo probante; nam Pompejus in sella curuli sedens, advenientem Ariobarzanem I. invitavit, ut cum ipso consideret, filio inferius collocato. Id ægre tulit pater amans filium, surgensque diadema fibi detractum filio imposuit, Pompejo non invito. *Valerius Maximus lib. V. C. VII.*

Ariobarzani I. numos assigno vultu pingui, amæno & honesto: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΟΤ. ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΤ.

Cum

Cum anno regni IE=15. Alii sunt sine nota anni. Noscuntur e sequentis Ariobarzanis monetis.

Ariobarzanes II, fratrem Ariarathem amabat, & a Cicerone Ciliciæ præside sœpius memoratur, vocaturque *Ariobarzanes Eusèbes Piñoromæus*. Epistola II. libri XV. ad famil. ubi & innuit: Ariobarzanem I patrem a suis seditiosis occisum fuisse; Annus latet, quo id acciderit.

Ariobarzani II. adscribo numos macro vultu, nafo mode-⁵¹ste aquilino: quorum aliqui tantum titulum ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΤ cum patre communem, exhibent; at alii etiam ΕΤΣΕΒΟΤΣ addunt, qualem citat Fulvius Ursinus ad Ciceronis lib. XV. Epistol. Famil. ep. II. Est etiam in Thesauro Austriae numus ita inscriptus, & a me inspectus: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. APIOBAPZANOT. ΕΤΣΕ-ΒΟΤΣ. ΦΙΛΟ. . . φιλορωμάιον. ultimæ literæ non bene discer- nuntur, sed satis e Cicerone explentur: vultus macer, nafo aqui- lino, ætatis satis provectæ.

Bello civili, Pompejo prius, mox Cæsari adhæsit Ario-⁴⁹ barzanes II.

Julius Cæsar victo Pharnace, possestam ab hoc Arme-⁴⁷ niam Dejotaro Gallo, & Ariobarzani distribuit.

C. Cassius ab Ariobarzane, ceu hostis Reipubl., non re-⁴² ceptus, regem eundem repente equitatu obrutum oppressit.

Ariarathes X. Ariobarzanis II. filius, ut opinor, non fra-⁴¹ ter, regnum pauperis patris adivit. Non ignoro, fratrem fuisse, vel Cicerone teste, Ariobarzani II. Ariarathem; sed fratrem illum

nusquam Regem vocatum invenio. Contra vero STRABONE teste: (*lib. XII. pag. 815. Amsterd. Gr. Lat.*) Ariobarzanis I. stirps in tertia generatione defecit; itaque postremus hujus stirpis rex Cappadociae Ariarathes X. nepos erat Ariobarzanis I. non filiorum alter.

Porro Cicero ad Atticum libri III. initio, de viveate tunc utique, de quo toties agit, Ariobarzane II. loqui videtur, dum scribit: *Ariarathes Ariobarzanis filius Romam venit: vult opinor regnum aliquod emere a Cæsare; nam quomodo nunc est, pedem ubi ponat in suo non habet. . . . Verumtamen quod mibi summo beneficio meo magna cum fratribus illius necessitudo est, invito eum per literas, ut apud me diversetur. Hinc patet, fratres plures fuisse huic Ariarathi ultimo, eosque voluntate conjunctissimos; cum tamen de Ariobarzanis II. uno tantum fratre alias loquatur Cicero. Quare numeros sequentes optime Ariarathi X. applicamus, filio Ariobarzanis secundi.*

Caput imberbe, diadematum, virili æstate, naso aquilino
 ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΡΙΑΡΑΘΟΥ. ΕΤΣΕΒΟΤΣ. ΚΑΙ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Pallas more solito. Titulum Eusebis, Pii, a patre, Philadelphia, a fratum amore, accepisse videtur. Beger, Thes. Brandenburg. T. II.

At his duobus Regibus Cappadociae urbs Mazaca, dicta fuerit Eusebia, serius forte nomine addito Cæsarea, in Cæsaris honorem. Numum Segunus edidit, ubi ad montem Argæum, Mazacæ vicinum, legitur: ΕΤΣΕΒΕΙΑΣ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Et

in

in alio pone templum: ΕΤΣΕΒΕΙΑΣ. K. E. SANCTUS HIERONYMUS in *Cronico*, Mazacam a Tiberio *Cæsaream* dictam putat.

Ariarathi X. Cappadociam abjudicat, & auferre con-^{41 vel 40}
stituit M. Antonius, eamque attribuit Archelao, Glaphyræ for-
mosæ meretricis filio, qui non e stirpe regia Cappadocum, sed
ex Archelais erat, Comanis credo Pontificibus, qui primo a re-
ge loco fuissent. Attamen puto Ariarathem præcibus, & patro-
ciniis primum, deinde & armis sese sustinuisse, donec circa an.
35. ante Christi æram, M. Antonius reluctantem Ariarathem
occiderit, & regnum Archelao re ipsa dederit. ^{33 vel 34}

Ita concilianda duxi ea, quæ apud Dionem, Strabonem,
Tacitum &⁹ Valerium Max. lecta expenderam. Archelaus sub ^{17 post}
Tiberio obiit. Archelai res & numismata illico, de regibus Ci-
liciæ quædam delibaturus, attingam.

Ciliciæ Reges.

Cilicia ad reges Syriae spectabat; sed Syriae regno a Pom- *Ante X tun*
pejo in Provinciam redacto, Cilices alii libertatem, alii Reges
modicos a Romanis obtinuere; sed pars major in Provinciam
redacta est. *Ciliciæ superioris*, seu montanae, regem novimus ex
Floro & Dione: Tarcondimotum, qui Cnei Pompeji partes secutus, ⁴⁸
veniam a Julio Cæs. obtinuit, cum in Pharnacem per Ciliciam ⁴⁷
properaret. *A Cicerone* Tarcondimotus fidelissimus Populi Ro-
mani amicus appellatur.

32 & 31 Octavianus Cæsar Tarcondimoto, Antonium secuto,
30 ignoscit: Tarcondimoti filii *Philopator*, & *Tarcondimotus junior* gla-
diatores Antonii, pro Cæsare, armis infestant.

Circa 26 *Philopator*, Tarcondimoti filius, & *Lycomedes Ponticus* re-
gulus, jussu Augusti necantur.

21 *Tarcondimotus junior* (mortuo haud dubie seniore.) ab
Augusto patris regnum nanciscitur, exceptis quibusdam mariti-
mis, quæ Augustus *Archelaos* dedit: eidem serius Armeniae par-
tem contulit, defuncto illic *Medo* rege, nempe *Ariobarzane*, Ar-
tabazi filio, de quo in *Armenia* diximus.

Numum Tarcondimoti senioris, *aeratum III. MAFFEIUS*
produxit: Caput senile imberbe diadematum)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Tabula XV. *TAPKONΔIMOTOT.* infra. Λ. *ANTONIOT.* Juppiter se-
dens, d. victoriolam, s. hastam. *Inscriptio Lucii Antonii*, aut
fratrem M. Antonii indicat, aut ejus appellatio a Rege assump-
pta fuit amicitiae causa.

Regis Philopatoris monetas Haym, & Catalogus Musæi Tbeupoli
exhibuere; sed mihi eæ videntur ad *Philopatorem II.* (filium for-
tasse prioris) potius rescribendæ, ob literas C & E rotunda for-
ma, & quia non adest caput Regis; tametsi satis certa hæc non
sint discrimina: certius est in altero numo ΛΔ annus regni 34.

Tabula XVI. Caput muliebre turritum, velatum)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΦΙΛΟ-
ΠΑΤΟΡΟΣ. Pallas galeata stans, d. victoriolam, s. Scuto
innixa. *Est aeratus III.*

Simi-

Similis numus, Dni Covel, in Anglia, cum literis ΛΔ.
quæ si ^{tum} 34um annum regni indicant Philopatori II. tribui possunt,
non item I^{mo}, qui nonnisi paucis annis regnare potuisset. Sed
Philopator II, qui anno post Christum 27. deceſſit, intervallum
ſufficiens post Tarcondimotum juniorem obtinere potest, si is
triennio regnavit.

Archelaus, Cappadociæ, & partis Ciliciæ maritimæ, rex, <sup>Ante Xtm
Circa 18</sup>
Sebaſten seu Augustam urbem in Elæufa insula condit.

Glaphyra Archelai filia nubit Alexandro, Herodis magni 15
filio.

Tiberio privato, in insula Rhodo verfanti, Archelaus nul- 6
los honores exhibet, quæ res ei male vertit. Archelai numum
cum Philopatoris titulo, & clavæ signo, ac K. fors: anno viceſimo
exhibuit Spanheim. Alius eſt æneus mediæ formæ in Cimelio
Colleg. Acad. Vindobon., in quo Caput diadematum & barbatum
cum litera A, Archelai, ut puto: in aversa ΕΛΑΙΟΤΣΙΩΝ.
Elæuforum Victoria gradiens. In Elæufa insula Sebaſten condi-
dit Archelaus, Augusti honoribus.

Tiberius Augustus Archelaum Romam vocatum, & ac- Post Xtm
cusatum, duriter habet; is sponte, an fato, finem vitæ, circi- 17
ter annum regni quinquagesimum, implevit, ut Tacitus lib. II.
Annal. cap. 42. perhibet. Cappadocia in provinciam redigitur.
Nonnulli duos Archelaos ex uno faciunt.

Philopator II. Ciliciæ partis rex extinguitur: ejus regio 17
Romanæ provinciæ accensetur, nonnullis regem optantibus.

Ar-

36 *Arctelius*, Clitarum in Cilicia regulus, a Tacito memoratur
lib. VI. Annal. cap. 41. Sed de eo nihil numismatum extat.

41 Polemoni II. Ciliciæ pars a Claudio Aug. data, pars alia
Antiocho IV. Commageno concessa; sed de eis Classe III. inter
Reges Ponti & Bosphori: & inter Reges Commagenes agetur.

De Regibus Ponti, hujus Classis, egimus Capite VIII. præ-
cedente, occasione Regum Bosphori Cimmerii. De numis utrius-
que Polemonis sequente Capite X. aliquid dicemus.

Reges Bithyniæ.

^{Ante X tam}
^{Initium}
^{Regni.} Reges Bithyniæ pervetusti (præter Pharnabazum Satra-
pam sub Artaxerxe Memnone Persiæ Monarcha) ante Ale-
xandrum M. commemorantur a Memnone apud Photium.

383
^{Circiter.} Dædalus I. vel Dydalus, de quo etiam Strabo lib. XII.
37 Botiras, forte Dædali filius.

343 &c. Bias vel Bas, qui Caranum, Alexandri M. ducem, repulit.

328 Zipætes, Biantis filius, Diodoro Siculo Zibytes, e Thracia
oriundus. Hujus & præcedentium Regum numismata deside-
rantur. Zipæti in regno succedit circa Olymp. CXXV. 2. filius

279
^{Circiter.} Nicomedes I. varia bella cum Macedonibus miscet: fra-
trem Zipætem adversantem vincit, eumque & alios fratres e
medio tollit. Gallis e Thracia in Asiam viam aperit. Uxores
duas deinceps habuit Ditizelin, & Azetam. Nicomediam condidit.
Nicomedis I. elegantissimum argenteum numisma tetradrachmum
est in Gaza Collegii Acad. S. J. Vindobona.

Caput

Caput imberbe diadematum, adultæ ætatis, pinguiculum, *Tabula perhonestæ & generosa specie*, vultu diverso a Nicomede II. & XVI. III., qui ex annis Epochæ certo dignoscuntur.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. NIKOMHΔOT. Diana, alte succincta, faxo aut trunko infidet, d. duas lanceas erectas sustinet, s. fundam aut laqueum: ad sedem scutum perelegans, a tergo arbor decisis ramis: in area victoriola, &

Thracicam originem patris Zipætis hæc *Diana Thracica* indicat, quæ & *Bendis*, & Δίλογχος, seu *duas Lanceas gerens ab Ηευχνίο* appellatur. Consentit *Strabo lib. VI. & XII.* qui, cum *HERODOTO l. VII. & APPIANO in Mitbridat.* Bithynos e Thracia originem duxisse commemorat.

Zelas Nicomedis, ex *Ditizeli*, filius, Zelam urbem in Cappadocia condit, ubi Dianæ *Αναιτιδος* cultus celebris. Interemptus fuit a Gallo-Græcis. Zelæ numismata defunt.

Prusias I. Zelæ filius, *Claudus* dictus. *Apamen* duxit At: 238 tali I. Pergami regis filiam. *Variā bella* gessit.

Prusias II. primi filius, deformi vultu, *APPIANO* teste, 178 & *Venator* dictus. Quare numismata utriusque *Prusiae*, quæ vultum exhibent, dignosci possunt, reliqua non item. Itaque *Prusiae I.* tribuo sequentia, vultu imberbi.

Caput imberbe, honesta specie, diadematum.)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΡΟΤΣΙΟΤ. Hercules nudus stans, d. clavam ad terram, s. exuvias leonis. ARGENT. I. item *Ænea* III. Interdum

B b

Ca-

Elem. Numism.

*Ante Xtum
250
Circiter*

Capiti ala adstituta : vel in aversa simulacrum Jovis : aut vi-
ctoriae, ob victum Philippum Macedonem, Demetrii filium.

Ad *Prusiam II.* referto numismata, aurea, argentea, ærea :
Caput, (etiam cum ala) diadematum, vultu barbato, deformi-
fere specie, interdum mitigata per artifices forma.) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ.
ΠΡΟΤΣΙΟΤ. Juppiter seminudus stans, d. coronam, s. ha-
ftam : in aliis sine corona, in area TA. vel aliæ literæ, aut
monogramma; sed nulla epochæ nota.

Habentur alii *Prusia regis ærei numi*, qui caput Apolli-
nis, alias Jovis, aut Bacchi exhibent; in postica parte Hippo-
centaurum, pharetram & arcum, lyram, &c. quos *Prusia II.*
venatori nonnulli vindicant.

150 *Prufias II.* bello Nicomedis filii, contra ipsum patrem
Prufiam, ab Attalo II. rege Pergami interimitur.

150 *Nicomedes II.*, in numis *Epiphanes*, patris sceptræ capeffit.
Romanos primum contra Aristonicum juvat : subinde Mithra-
datis socius Paphlagoniam cùm eo partitur ; sed eadem, & Cap-
padocia decedere a Romanis cogitur. Tandem 60mo anno re-
gni, Socratis filii insidiis perimitur. Succedit Filius *Nicomedes III.*,
in numis etiam *Epiphanes* dictus, sed APPIANO appellatus *Pbi-
lopator*. Is Mithradatem, a Romanis subornatus, lacestrivit.

76 vel 75 Sine liberis mortuus (LIVIO teste lib. 93.) regnum suum
antea Romanis legaverat. SVETONIUS in Julio c. 49. filiam Ni-
comedis III. *Nysam* appellat, a Julio Cæs. in Senatu defensam.

In

In Fragmentis Sallustii, si tamen ejus sunt, *in Epistola Mithridatis*, mentio fit de Nicomedis III. filio *Musa*, qui rex designatus a patre fuerit. Sed *Musa* isthic potius mulieris nomen esse videtur, quare legendum aut: *filius Musæ*, aut potius *filia Musæ*, quæ Svetonii *Nysa* est. Fuit vero & Mater Nicomedis tertii, & Coniux *Nysa* vel *Musa*, nomineque eodem ejusdem filia *Musa*.

Sane *Musæ reginæ* numum, in Bithynia cusum, ΜΑΡΡΕΙΟ *Epiſt. I.* debemus, qui ita habet: ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. ΜΟΤΣΗΣ. & in area minori charactere: ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΣ, Monetarii, aut artificis nomen: Caput Reginæ *Musæ*, crinibus compositis.)(ΠΡΟΤΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑΣ. *Prusensium ad mare.* Proto-
me viri, capite barbato, laureato, fors Jovis. ΑἘρευς II. Nu-
mismata duorum postremorum Nicomedum omnia inter se si-
milia sunt, argentea, tetradrachma: Caput regis imberbe dia-
dematum.)(In aversa: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥ. ΕΠΙ-
ΦΑΝΟΤΣ. Juppiter seminudus stans, d. coronam, s. hastam:
in area aquila parva, item monogramma: porro *Epochæ* adeſt
numerus, ex quo, uti & ex differentia lineamentorum vultus re-
gum, duo Nicomedes certo dignoscuntur, atque etiam initium
Epochæ Bithynicæ eruitur.

In Numis Nicomedis II. numeros anni observavi: 162.
165. 169. 175. 178. 183. 187.

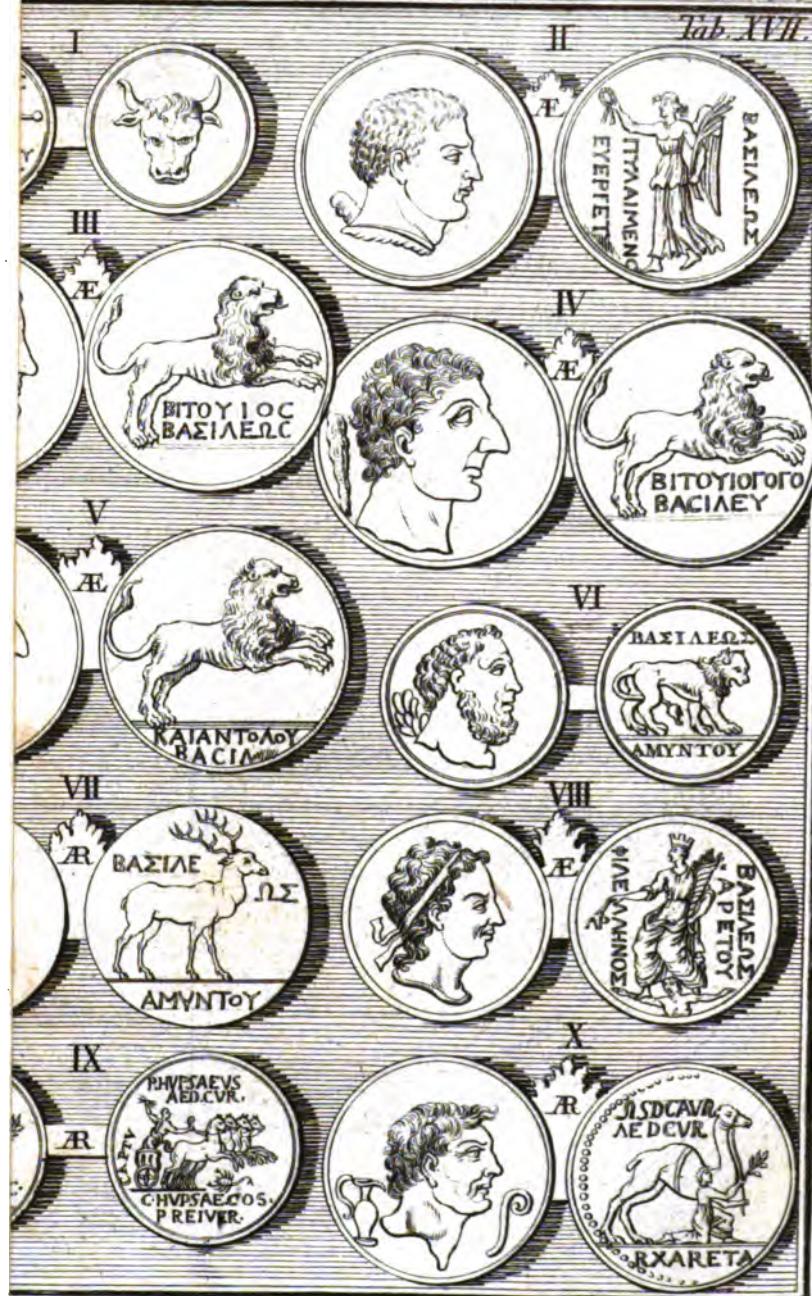
Nicomedis III. in numismatibus anni: 198. 199. 200. 205.
206. 207.

Quoniam sub Nicomedē III. 198. signatum legimus; Nicomedis II. postremus annus, ante Chrīstum 90, respondet probabilius anno æræ Bithynicæ 190. Quare initium hujus æræ esset ante Christum 288, qui incepit in autumno 287. Huic epochæ initio consentit SYNCCELLUS A SPANHEMIO citatus. Haymīus octennio serius epocham inchoat, 280. ob numum Bithynicum, in quo Caput Julii Cæs. cum epocha 232. & nomine Vibii Panſæ Proconsulis: numum vidit MORELLUS. Verum Bithyni Caput Julii Cæsarī (si tamen illud est) signare poterant, ob Cæsarī merita de ipfis, in grati animi significationem eo tempore, quo Cæsar cum Pompejo & Crasso Triumviratum constituit. Denique in Haymīi epocha, numus cum anno 207. Nicomedis III. (apud Theupoli) ultra ejus mortem excurseret in an. A. X. 74. Quare donec plures numi dubium solvant, mallem cuni Syncello æram Bithynicam ab autumno an. 287. inchoare.

Paphlagoniæ & Galatiæ Reges.

Unius e Paphlagoniæ certis regibus, vel duorum, ha-
ctenus inventi sunt, ænei numi duo, nempe Pylæmenis. At plu-
res eo nomine Paphlagoniæ præsuere, vel inde a Bello Troja-
no. Numi duo, a SEGUINO alter, alter ab HAYMIO prolati, ad
postremum fortasse, aut penultimum Pylæmenem referri pote-
runt: hic bello Asiatico contra Aritonicum, a Romanis ste-
tit; deinde a Nicomedē III. & Mithridate VI. regno pulsus
fuit ipse, aut ejus Successor Pylæmenes ultimus, cui Pompejus
Ma-

Tab. XVII.

Magnus, Mithradate devicto, regnum restituit, quod is postea moriens Romanis legavit. Attamen *Attalus* quidam, e régia stirpe, Confors Pylæmenis, a Pompejo etiam regno restitutus, sub Triumviratu Cæsar is, Antonii, & Lepidi deceffit, ejusque ditionem *Castor* obtinuit. Fuit subinde *Dejotarus* Paphlagoniæ postremus rex, de quo paullo pœst. Pylæmenis numi ita exhibentur: Caput bovis)(ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΤΛΑΙΜΕΝΟΤ. ΕΤΕΡΓΕΤΟΤ. Caduceus jacens, sine epigraphe: pacem, aut Mercurii cultum indicat. Caput imberbe crispum, curto crine, a tergo clava.)(*Inscriptio ut anterioris*: Victoria gradiens, d. coronam, s. palmæ ramum.

Tabula
XVII.

Ex hac specie capit is, & ex numo *Amyntæ* Galatæ, quem mox indicabimus, colligimus numos illos æneos, quos ad *Jobertum BARO BIMARDUS* produxit, ad Galaticos, aut Paphlagoniæ finitimos regulos optimè referri. En illos!

Caput nudum imberbe, crispum, retro clava.

BITOTIOC. BACΙΑΕΟC. Leo currens. (*Begerus*) similis est in Catalogo *Theupoli*, ubi scribitur: ΒΑΣΙΑΕΤΣ. BITOTIO.

Caput nudum imberbe retro clava, naso longo, & acuto est vultus. BITOTIO. ΓΟΓΟ. (BACΙΑΕΤC.) forte Bogodiatori filius Bitovius fuerat, quem Bogodiato rem scribunt historici.

Sane Bogodiatorus Gallo-Græcus Mithradatis VI. partes primum, deinde Pompeji secutus est: ejus filius esse potuit Bituvius, seu Bituitus, quem Mithradates, cum veneno colluctatus,

oravit, ut se jugularet, quod & fecit; de quo ita APPIANUS in *Mitbridaticis*: Βίτοιτον οὖν τηνά ιδὼν ἱγεμόνα Κελτῶν. *Videns ergo (Mitbradates) Bitoitum quendam, Celtarum ducem. Celtas & Gallos a Græcis non raro perinde habitos fuisse constat, & Gallo-Græci Mithradati militaverant.*

Caput nudum imberbe longo & aquilino naso: retro clava BITOTKOC. BACI. Leo currens. *Begerus.*

Caput nudum imberbe.

ΚΑΙΑΝΤΟΛΟΤ. ΒΑΣΙΑ. Leo currens.

Caput imberbe nudum, retro clava.

ΨΑΜΙΤΟC. ΒΑΣΙΑ. Leo currens.

Caput nudum barbatum, retro clava.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΜΤΝΤΟΤ. Leo stans. *Aeneus. Spanheim.*

Amyntæ Gallo-Græco & hunc numum adscribo, & duos alias, in quorum uno Caput Dianaæ: & cervus stans cum eadem epigraphe; in altero Caput Mercurii cum caduceo: in aversa Caduceus. Enim vero Macedonici Amyntæ numi, multo alia sunt specie, & ΑΜΤΝΤΑ. inscribuntur, sine ΒΑΣΙΛΕΩΣ. titulo.

Quod si ergo *Bituvius* in numo idem est cum *Bituito* illo duce, quem deinde Pompejus Regem appellaverit, tempora ita circiter constituemus; nisi quis ob literas rotundas C. & E, ferius hos numos cufos censeat.

*Ante X tum
circum
64 ad 56* **Bogodiatorus, & Bituitus circa finem Mithradatis VI. & post eum floruere.**

Dc

De Bituco, Psamito, & Cajantolo, nihil probabile suppetit, nisi similitudo numorum, eos paullo antea, aut simul, vel postea regulos fuisse; plures in partes Paphlagonia & Galatia divisæ his temporibus fuerat.

Dejotarus senior, Galatiæ regulus, Pompeji partes secutus erat; Veniam a Julio Cæsare obtinet, sed pecunia multatur. Lites inter Tetrarchas Galatiæ Cæsar in aliud tempus dirimendas protollit. Circa 50
47

Amyntas, Dejotari scriba & copiarum dux, in campis Philippicis ad Cæsarem a Bruto transfivit. 42

Amyntas a M. Antonio Gallorum rex constituitur. 36
M. Antonio *Amyntas*, Gallorum & Lycaonum rex, 32 mittit copias. *Plutarchus in Antonio*. Ergo & Lycaoniæ partem obtinuit.

Amyntas, & *Dejotarus* ante pugnam Actiacam ad Octavianum deficiunt ab António. 31

Amynta rege mortuo, filiis regnum Augustus non dedit; 25 sed Galatiam & Lycaoniam in provinciam redegit, primo Proprætore M. Lollio.

Arabici Damasci Reges.

Damasci, aut antea finitimæ Arabiæ regionis, Principes, nomine: *Aretas* insignes, jam. inde a secundo ante Christum sæculo, ac deinde serius, etiam post Christi æram occurrunt.

Are-

Ante X tum

170

Aretas Arabiæ Princeps, Antiochum IV. Syriae regem, Jerosolymis repulsum pene oppreßerat. Lib. II. Maccab. cap. 5.

97

Gazenibus, contra Alexandrum Jannæum seditiosis, Aretas Arabiæ regulus, ostentato auxilio, potius exitio fuit. Josephus L. XIII. Antiqu. c. 13.

84

Damasceni, Syriae regum pertæsi, urbem suam & Cœlesyriam Aretæ Arabico regi contradunt.. Joseph. L. XIII. Antiqu. cap. 15.

64

Damascus a Metello & Lollo Aretæ Regi eripitur. Aretas vicit ab Æmilio Scauro, quem Pompejus iis regionibus præfecerat, pacem subinde petere coactus fuit, uti comprobant Denarius familiæ Æmiliæ, & Plautiæ. Ab eodem Scauro pacem petuisse Bacchium Judeum, vicinæ Arabiæ dynastam, similis Denarius docet.

*Poſt X tum
33 Circiter.*

Aretæ regis mentio fit a S. Paulo; illius regis minister Damasci S. Apostolum comprehendere voluerat. 2. Corinth. c. II.

Tres itaque hic saltem Aretæ commemorati fuere. Numos Aretæ medio tribuendos puto, cum titulo: Amici Græcorum, seu Tabula ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. antequam Romanis sese dedere cogeretur.

XVII.

Caput imberbe diadematum) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ. APETOT.

*Mulier stans, d. coronam vel pateram, s. hastam. Æneus III.
(Havercamp ad Josephum.)*

Caput simile priori, & vultu simili) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ. APETOT. ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ. Genius, turrito capite, muliebri specie, urbis Damasci, d. ramum palmæ, s. cornu copiæ, ad

ad pedes figura fluvii Chrysorhoæ emergens. *Æreus II.* (*Morelli, & Liebe.*)

MAGNUS. IMP. Caput Cn. Pompei nudum cum lito, & urceo) (M. SCAVRVS. AEDilis. CVRul. EX S. C. Rex genuflexo d. ramum olivæ attollit, pone Camelus: infra: RX. ARETA. *Argenteus parvus.* (*Haym.*)

Similis pars aversa: sed altera ex parte: P. HVPSAEVS. AED. CVR. C. HTPSAEVS. COS. PREIVER^{num}. CAPTV^m. Juppiter in quadrigis. Priore in numo barbaræ fabricæ, inscriptio manca est. RX. ARETA. Sed in posteriore obvio integre legitur: REX. ARETAS.

Simillimus Denarius est alias: BACCHIVS. IVDAEVS. Judaicæ viciniæ dynasta, item pacem petens.

Regum incognitorum Numismata.

Hac in Classe, ut opinor, duorum se Regum numismata offerunt, quos ego nescire me fateor, quo spectent; utrumque alibi edideram.

Caput barbatum, insolito plane ornatu, quem describere. *Tabula re verbis sat perspicue non possum.* XVIII.

ΑΙΑ. ΛΔΙΝΝΙΓΛΟ. ΣΩΤΗΡΟΣ. Infra: ΤΛΓ. Figura nuda saxo insidens, d. quasi clavam; in area Α & Υ. legendum videtur: *Regis Adimigai Soteris anno 333.* *Æreum seu subæratum I. formæ.* (*Beropis Stosch.*) De hoc numismate pluribus egi, contendique, idem *Manisaro*, velut *Armenia regi*, sub

Ekm. Numism.

C c

Tra-

Trajano Augusto, attribui non posse. Sequuntur duo ærei numuli Excell. *Marcionis Savorgnan.*

Caput mulieris velatum, & quasi spicis ornatum, uti Ceres.

ΒΑΣΙΑ. - - **ΣΑΠΙΑ.** *Regis Zaræ.* Duæ spicæ eræctæ.

Caput imberbe, nudum, senili vultu.

ΒΑΣΙ. ΣΑΠΙΙ - - - *Regis Saræ.* (ut puto) Pharetra.
Ambo sunt rudis fabricæ.

C A P U T D E C I M U M

*Tertiæ Classis, ab Æra Christiana circiter, ad quartum
Seculum, Regum notitia brevis, quorum numismata superesse
novimus.*

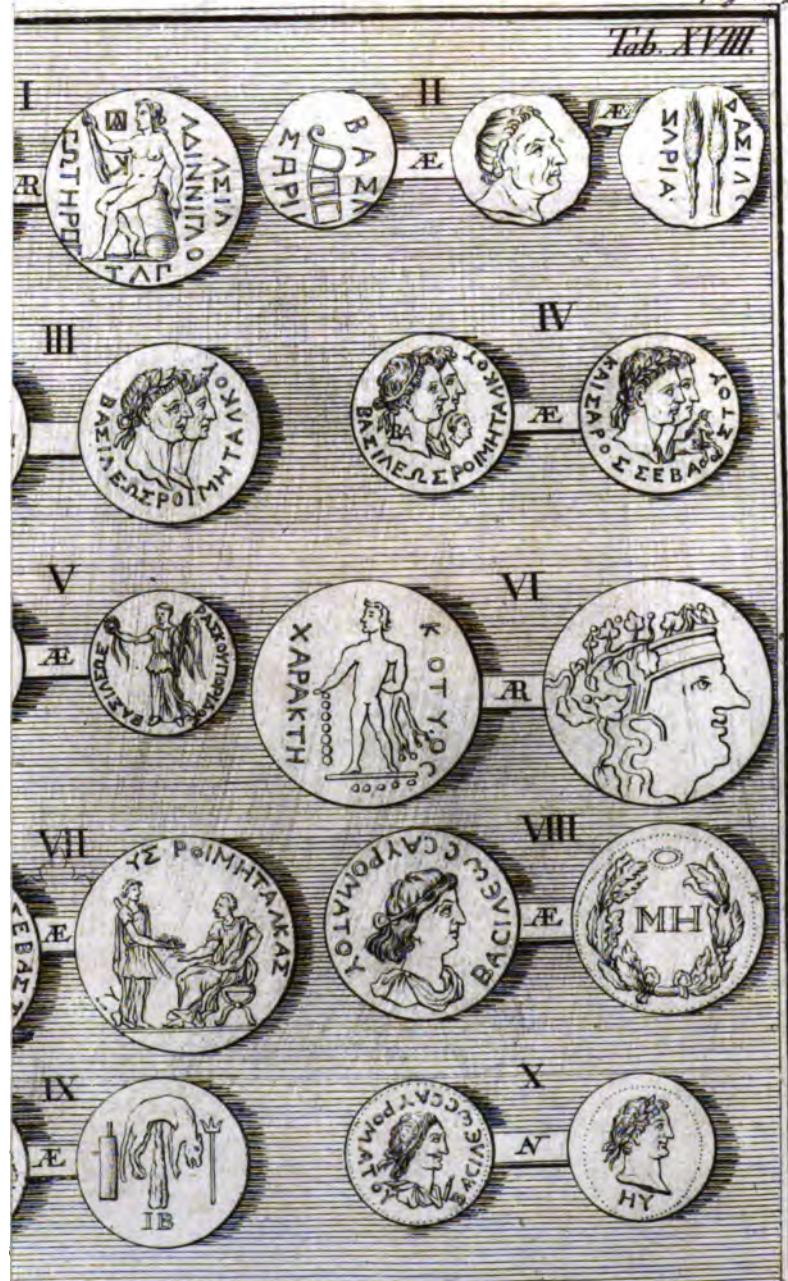
Reges Tbracie residui.

Ante X tum **M**Ortuo Coty IV. rege, filiorum ejus, Rhescuporidis I, &
¹⁶ anonymi, tutor primum erat patruus ipsorum Rhæmetales I, qui extintis, ut videtur, pupillis, & victo æmulo Voleze, Besso, Bacchi Sacerdote, Rex fit, & in numis æreis com-
Tabula XVIII. paret sub Augusto, quos Cl. Cary exhibuit.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΟΙΜΗΤΑΛΚΟΥ. Caput regis Rhæmetalcis diadematum, imberbe, vel solum, vel jugatum capitæ uxoris; semel etiam addito tertio parvo capite, forte filii Cotyos V.

KAI.

Tab. XVIII.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΤ. Caput Augusti, vel solum & nudum, vel laureatum, & jugatum capiti Liviæ, adjuncto Capricorno, felicitatis signo.

Singularis est æneus numulus: ΡΟΙΜΗΤΑΛΚΟΤ. Sellæ curulis tecta ornamento, & sceptrum) ΣΕΒΑΣΤΟΤ. Capricornus, & Cornu copiæ cum sceptro. Nempe Felicitas & Abundantia Augusti regnum ornabant, atque is dono miserat Rhœmetalci, sellam curulem & sceptrum.

Rhœmetalci I. defuncti regnum Augustus divisit, ac partem filio ejus Cotyi V, partem Rhescuporidi II. fratri Rhœmetalci dedit. ^{Pof X⁷}

Cotys V. mitis & literatus, a patruo Rhescuporide II. do-
loso captus, & interemptus est, cum a Romanis repeteretur.
Sed pœnas mox Romanis dedit Rhescuporis II, captus, & neci
traditus. ¹⁸ ¹⁹

ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΚΟΤΤΣ. Caput diadematum Cotyos V. *Tabula imberbe.*) (ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΡΑΣΚΟΤΠΟΡΙΔΟΣ. Victoria stans, XVIII. d. coronam, s. palmam. In alio Trophæum solum. Sunt ærei parui moduli.

Caput Bacchæ hedera coronatum, uti in Thasiorum numismatibus; in averfa item Hercules nudus stans, d. clavam ad terram, s. pellem Leonis, epigraphe KOTTOC. ΧΑΡΑΚΤΗ. Cotyos Sculptura, seu moneta. Argent. I: *In gaza Principis Electoraliis Saxoniæ.* Nihil hic de Kabæte Pontica urbe cogitandum.

¹⁹ Rhæmetakes II, Rhescuporidis II. filius, & Cotyos V. filoli, sub Romanorum tutela, divisam nacti sunt Thraciam. Cotyi filio Armenia minor a Cajo Aug. data est.

Circa 41 Caius (Caligula) aut Tiberius Claudius Augustus Thraciam in Provinciam rededit. En postremum sub Cajo numum. ΓΑΙΩ. Καισαρι. ΓερΜΑΝΙΚΩ. ΣΕΒΑΣΤΩ. Cajo Cæsari Germanico Augusto: Cap. Laur. Caligulæ. βασιλεΤΣ. ΡΟΙΜΗΤΑΛΚΑΣ. Rhæmetakes stans, d. coronam offert Imperatori sedenti, s. sceptrum transversum tenet. Æreus II. Reges Thraciae nullos Epochæ numeros numis suis indicidere.

Reliqui Ponti, & Bosphori Cimmerii Reges.

In Classe secunda reges Bosphori ad Polemonem I. usque perduximus, una cum regibus Ponti. Polemo jam antea ^{Ante Xthum} partis Ponti rex, ab M. Agrippa Syriae præside, cum exercitu ¹³ in Bosphorum missus, ut seditiosos, Scribonio sublato, compesceret. Victores primum Bosphorani, dein metu advenientis Agrippæ se se submisere, datumque ab Agrippa, probante Augusto, regem Polemonem I. receperè, qui *Dynamis* duxit, *Astrandri*, ac dein *Scribonii* viduam, Bosphori heredem. At enim Polemo jam antea a M. Antonio partis Ponti, & dein Armeniæ minoris regno donatus fuit, *STRABONE*, ac *DRONE* testibus; ob merita patris, Zenonis Rhetoris Laodiceni, in bello Parthico.

Numus

Numus æneus singularis est in Gaza MARCH. ANTONII SAVORGAN a nobis vulgatus, quo Polemo juvenis, M. Antonio addictus, ita exhibetur, adscito prænomine ab ipso M. Antonio : ΜΑΡΚ. ΑΝΤΩΝΙΟΤ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ.

Caput nudum Polemonis juvenis.

T. XVI.

ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΕΝΝΑΤΩ. ΔΤΝ.....ΚΑΙΛΑ.....
... ΣΕΩΝ. (Incerta lectio) Fulmen & Λ >. Num.
4. & 5.

Inscriptioni mutilæ nescio an lucem desideratam afferat numus in *Memoires de Trevoux 1737. Octobre*, relatus ita ex *Museo le Bret.*

M. ANTON. TOT. Caput M. Antonii, & Caduceus.
ΑΡΧΙΕΡΕΩ. ΤΟΦΙΑΡΧΟΥ. ΚΕΝΝΑΤΩΝ. ΛΑΛΛΑΣ.
Fulmen. Additur: *Lala Armeniae urbs*, sed majoris. Quid si *Lalafis Isauriae vetus urbs apud Plinium*, huc potius faciat fitque in priore item numo legendum ΛΑΛΛΑΣΕΩΝ. At enim τὸ ΚΕΝΝΑΤΩ. ænigma videtur, quod etiam in *Philippi Aug. numo*, *Diocesareæ signato*, ita apud ΗΑΥΜ *Tom. II. pag. 264.* lego: ΑΔΡΙαν. ΔΙΟΚΕΣΑΡΕΩΝ. ΜΗΤ. ΚΕΝΝΑΤΩ. Vir nudus, d. clavam, hippopotamo, aut simili bestiæ infidens. Felicioribus ac doctioribus hoc ænigma solvendum relinquo, atque ad numismata Polemonis redeo.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝΩΣ. Caput imberbe diadem.
)(M. ANTΩΝΙΟΣ. ΑΤΤοχρατω. ΤΡΙΤΟΝ. ΤΡΙΩΝ. ΑΝΔΡΩΝ. *M. Antonius Imperator tertium Triumvir.* Caput ejus nudum.
ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. Caput imberbe diadematum.

Cc 3

KAI-

(ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΤ. (vel in alio IMP. CAE-SAR. AVG.) Caput Augusti nudum. *Sunt ærei parvi. Inscriptiōnem Græcam attulit CARY, ubi Polemo Romæ & Cæsaris Augusti Sacerdos, omisso Regis titulo, appellatur Polemo I. secundis nuptiis Pytbodorin fibi junxit, e qua Polemonem II. Ponti regem suscepit. Pytbodoris regina, sub Augusto & Tiberio mortuo Polemone I., Ponti regnum, licet Archelao Cappadoci nupta, pro filio administravit: subinde Polemo II., Neroni Pontum cessit anno Ærae Christi 65, parte Ciliciæ contentus. Hæc de Ponti regno; nam de Bosphoro reliqua prosequemur, posteaquam numismata Pytbodoridos & Polemonis II. proposuerimus.*

T. XVI. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΠΤΘΟΔΩΡΙΣ. ΕΤΟΤΣ. Ζ. *Regina Pytboris anno sexagesimo. Capricornus.* (Caput Augusti nudum. Num. 3. ♂ 6. Argent. Aliud argenteum numisma sub Tiberio cum eodem anno Ζ seu 60, quem difficile est divinare.

ΒΑΣΙΛΛΙΣ. ΠΤΘΟΔΩΡ. ΕΤΟΤΣ. Ζ. *Bilanx.* (Caput Tiberii laureatum. Videtur Caput Augusti etiam regnante Tiberio, memorie causa signatum fuisse, ita annus 60. Actiæ Epochæ tribui poterit. Olim male legebatur ΚΟΤΤΟΣ loco certi ΕΤΟΤΣ. Ζ.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. Caput Polemonis II. diadematum.

Caput Claudi laur. & : ΕΤΟΤΣ. IA. *Anno II. Polemonis.*

Cum simili Polemonis Capite comparet Caput Neronis radiatum, & anni regni Polemonis sequentes: 18. 19. 23. 24.

Argen-

Argentei sunt numi, in quorum uno scriptum est compendio ΒΑΣ. Π. ΚΔ. Regis Polemonis 24. anno.

Post Xth

Interea Bosphori regnum ab Augusto post Polemonis I. obitum Sauromates: ac deinde Rhescuporis a Tiberio obtinuit. Ca- ^{Circa 29} jus Caligula Polemoni II, Ponti regi, Bosporum dedit. Ve- ³⁸ rum haud ita multo post Claudius Aug. Bosporum Polemoni ablatum Mitradati dedit, oriundo e stirpe Mithradatis Eupatoris, data Polemoni Ciliciæ parte. Regum Bosphori e regum Thraciæ, ut existimo, stirpe descendens, ad usque Valeriani & Gallieni ætatem duravit, Zosimo teste libro I. Attamen aliorum regum numi usque ad Constantini Magni filios observati sunt, ex adscripta epocha, quæ, uti æra regum Ponti, ab autumno anni ante Christum 297. inchoatur.

Plerique numi regum Bosphori (præter paucos ex ele-
ctro, aut ex argento) sunt ex ære parvo (aut Sauromatarum ex ære medio) unaque ex parte Caput regis, cum nomine ipsius: ex altera Caput Imperatoris Romani & Epocham exhibent.

Tabula
XVIII.
Num.X.
Ex^{c.}

Ænei II. formæ Numi: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΚΟΤΥΟΣ. Capte diademato, ac in aversa intra coronam signati literis MH. forte Coty; Armeniae minoris regi potius, quam Bosporano quadrant: uti & Numi quidam, inscripti: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΑΤ-
POMATΟΥ, qui numerum quidem ΚΔ. vel literas MH. sed non epochæ signatum annum offerunt, ac differente sunt ab aliis monetis Bosporanis typario, certo Bosphori regibus vix adscribi possunt. Numi quidam regum Bosphori compendio Regis no-

men

men indicant, uti BA. P. vel BA. K. vel BA. ΕΤ. *Regis Rhescuporidis*. vel *Regis Kotyos*. vel *Regis Eupatoris*, atque horum duo posteriores in averfa Templum, *Jovi Capitolino* sacrum, sicutunt, cum epigraphe ΚΑΠΕ.τολμω. Non licet hic singulos Bosphoranorum regum recensere numos, sed *Mithradatis* praedicti duos referam.

ΝΕΡΩΝΑ. ΚΑΙΣΑΡΑ. . . . *Neronem Cæsarem* honoret Bosporus: Caput Neronis laureatum.

ΕΠΙ. ΚΛΑΤΔΙΟΤ. ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΤ. *Sub Claudio Mithradate Bilanx. Æreus III.*

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΤ. Caput juvenile diaadematum.

I. B. (12. anno) Clava cum imposita pelle Leonis, inter gubernaculum & tridentem. *Æreus III.*

Attamen ut numi Bosphori regum, qui *Epocha* insignes sunt, facili negotio disponi in ordinem possint, repetam hic editum a me alibi catalogum istiusmodi numorum, a Polemone I. ad finem, ubi omnia annis *Urbis conditæ* Varronianis expressa sunt, sed quæ illico ad annum *Ærae Christi* vulgaris reducentur, si a numero isthic posito subducas 753. Annus Vrb. Cond. hic positus, semper incipit ab autumno præcedentis anni Julianæ formæ, pro Bosphoranis regni annis.

<i>Nomina Regum, Bosphori, & anni regni, quoad constat.</i>	<i>A. Æra in numis signati</i>	<i>Reducti ad an. urb. cond.</i>	<i>Augustorum Imperii Initium, & Foris.</i>
---	--------------------------------	----------------------------------	---

<i>Polemo I. Rex Ponti antea, nunc & Bosphori 741.</i>			<i>Augustus obit 767. 19. Aug. Tiberius</i>
--	--	--	---

R E G E S B O S P H O R I R E S I D U I . 209

<i>Nomina Regum Bospori, & anni regni, quoad confiat.</i>	<i>A. Era in numis signati</i>	<i>Reducti ad an. urb. cond.</i>	<i>Augustorum Imperii Initium, & Finis.</i>
<i>Tiberius Julius Sauromates, Forte Rex Bospori, sub Tiberio.</i>			<i>Tiberius a 767. 19. Aug. ad 790. in Martio.</i>
<i>Tiberius Julius Rhescuporis.</i>	326 331	783 788	
<i>Polemo II. in Ponto regnat 26. an- nis: in Bosphoro ab 791. ad 795. sub Cajo & Claudio.</i>			<i>Cajus a 790. ad 794. 24. Januar. Tib. Claudius a 794. ad 807. Octobr.</i>
<i>Cotys rex fit circa 800. sub Clau- dio & Nerone.</i>	352 359	809 816	<i>Nero. & Agrippina Mater, 807. Agrippina perit 812. Nero perit 821. o. Junii vel 11.</i>
<i>Rhescuporis II. Sub Domitiano.</i>	880	837	<i>Galba 821. ad 822. 15: Januarii. Otto, Vitellius, Vespasianus 822. Titus 832. ad 834. 13. Septembr. Domitianus 834 ad 849. 18. Septem.</i>
<i>Sauromates II. Sub Trajano & Hadriano.</i>	404 408 413 418 421 422		<i>Nerva obit 851. 27. Januar. inde Trajanus ad 870. 8. Augusti. Mox Hadrianus ad 891. 10. Julii.</i>
<i>Et sub Antonino Pio</i>	440 442 444 445	897 899 901 902	<i>Antoninus Pius 891. 10. Julii ad 914 7. Martii.</i>
<i>Eupator sub Antonino Pio.</i>	452 453 455 455	909 910 912 913	
<i>Et sub M. Aurelio cum L. Vero.</i>	459 460 461	916 917 918	<i>M. Aurelius, & L. Verus 914. L. Verus obit 922.</i>
<i>Sub M. Aurelio solo</i>	466 467	923 924	<i>Aurelius obit 933. 17. Martii.</i>
<i>Leucanor, & Eubiotes sub M. Aurelio: ex Luciano.</i>	<i>Nulli Numi</i>		
<i>Sauromates III. Sub Commodo.</i>	477 487 489	934 944 945	<i>Commodus solus a 933. 17. Martii ad 945. 31. Decembris.</i>

Elem. Numism.

D d

Et

*Nomina Regum Bospori, & anni
regni, quoad constat.*

*A. Æra
in annis
signati.*

*Reducti
ad an.
urb. cond.*

*Augustorum Imperii Initium,
& Finis.*

<i>Et sub Septimio Severo.</i>	490	947	Pertinax. Didius Julianus, Pescenius
	492	949	946. Septimius Severus 946. 2. Junii
	494	951	Antoninus Cæsar 949. idem Augu-
	495	952	stus 951. Severus obiit 964. 4. Feb.
	501	958	
<i>RheScuporis III.</i>		968	Antoninus a 964. cum Geta : eum necat 965. Februario.
<i>Sub Antonino Caracalla</i>	511	968	Antoninus perit 970. 8. April.
<i>-- Sub Macrino & Elagabalo</i>	512	969	Macrinus a 970. ad 971. Julio. Antoninus Elagabalus 971. ad 975. II. Martii.
<i>Sub Alexandro Cotys III. Forte</i>	521	978	Alexander a 975. ad 988. 19. Martii.
	530		Maximinus 988. ad 991. Interea 990. duo Gordiani periisse. Balbin. & Pupienus item 990 ad 991
<i>Ininthymenus sub Alexandro vel Maximino.</i>	531	988	
<i>RheScuporis IV. sub Maximino.</i>	531	988	
<i>-- Sub Gordiano III.</i>	536	993	Gordianus III. 991. Julio: ad 997. Martio.
	539	996	
<i>-- Sub Philippis</i>	541	995	Philippus 997. ad 1002. perit cum filio Philippo, aestate exeunte.
	542	999	
	543	1000	
	545	1002	
<i>-- Sub Decio</i>	546	1003	Trajanus Decius a 1002. ad 1004. Octobri.
	547	1004	
<i>-- Sub Gallo & Volusiano</i>	548	1005	Gallus & Volusianus 1004 ad 1006.
	549	1006	Majus.
<i>RheScuporis V. (ut videtur) sub Valeriano Stirps vetus regum de- fuit: alii regnant.</i>	558	1015	Valerianus & Gallienus 1006. Aug.
	560	1017	Capti Valer. Gallienus (Tyranni)
	563	1020	1013. obit Gallienus multi 1021. Martio.
			Claudius 1021. ad 1023. quo & Quintillus perit.
<i>Teiranes sub Probo</i>	573	1030	Aurelianu 1023. ad 1028. Tacitus 1028. 1029. Florianus 1029. Probus 1029 ad 1035 post Jul. mens. Carus ad 1036. Carinus & Numeria- nus ad 1037 vel 1038.

Thather-

R E G E S B O S P H O R I R E S I D U I . 211

<i>Nomina Regum Bosphori, & anni regni, quoad constat.</i>	<i>A. Æra in numis regnati.</i>	<i>Reducti ad an. urb. cond.</i>	<i>Augustorum Imperii Initium, & Finis.</i>
<i>Tbophores</i>	588	1045	Diocletianus 1037. cum Valerio
Sub Diocletiano	591	1048	Maximiniano 1039.
	593	1050	Abdicant imperium 1058. i. Maii.
	594	1051	Constantius & Galer. Maximianus.
	596	1053	
	598	1055	
	599	1055	
<i>Sauromates IV.</i>			
Sub Diocletiano: teste <i>Constantino Porphyrogenito</i>			
<i>Sauromates V.</i>			Maxentius Romæ 1059.
Sub Constantino Magno			Constantinus in Occidente 1059.
<i>Numus annum exhibens extrito vultu regis</i>	608	1065	Galerius Maximinus 1061. ad 1066.
<i>Rhesuporis VI.</i>	616	1077	Licinius 1066. ad 1076.
Sub Licinio, & dein	618	1078	Solus Constantinus 1076.
Sub Constantino Magno	620	1079	1090. 21. Maii obiit Constantinus.
	621	1081	Regnat filii Constantinus Junior,
	622		Constans, Constantius in Oriente.
<i>Sub Constantio</i>	640	1097	1093. Constantinus Junior perit
			1103. Constante sublato solus
			Constantius imperat.
<i>Sauromates VI. postremus rex Bo- sphori, ex Constantino Porphyrogenito.</i>			

De Partibicijs, & Persicis Regibus.

De Arsacidarum Parthiæ regum numis, & epocha in iisdem
signata, Classe II. egimus, ac postremorum regum monetas indica-
vimus. Libet hic Chronologiam desinentis Arsacidarum, & ineun-
tis Persarum imperij, cum horum numismatibus, paucis attingere.

*Anno Æra
Chrifi.*

Arsaces Vologæses II. obiit: succedit filius Vologæses III.

Circa 189

Mesopotamiam occupat Vologæses III.

197

Vologæses alias, rex Armeniæ, augetur a Septimio Severo

198

Augusto, cuius metu Vologæses Parthiæ rex fugam capessit.

D d 2

Vo-

214 Vologaeses III. rex Parthiæ defunctus, regnum filio re-
T. XIV. liquit Artabano IV. qui contentiosos fratres vincit, quorum unus
N. V. Arsaces erat. Numus Vologasis III. cum anno AET.

217 Tiridates, Vologæsis Armenii filius, a Macrino Aug.
Armeniam obtinet.

223 Artabanus IV. Arsacen, fratrem suum, regem Arme-
niæ constituit.

226 Artabanus IV. ab Artaxare, seu Artaxerxe Persa victus
occiditur: Persarum imperium incipit: Arsaces Armeniae rex
se, & Artabani IV. proles, armis tuetur.

240 Artaxari succedit Sapor, qui regnavit annis XXXI.

271 Sapor extinguitur; ultra quem numismata non pertin-
gunt, quæ Epocham exhibent. De reliquis vide Agatbiam, &
Cbron. Alexandrinum.

Novi isti reges Persiæ Numismata quædam, initio re-
gni, veteris Arsacidarum typarii, & cum vocabulo Arsacis,
quod venerabile Parthis erat, retinuere; attamen novas quo-
que alterius formæ monetas procudendas curavere, quæ rari-
tatis eximiæ sunt, ex argento puro, fabrica elegante satis, la-
tiores, quam crassiores, exhibent Caput regis, crinibus & bar-
ba mire compositis, gemnis etiam ad occiput insertis: corona,
vel clausa cum ala, vel regia cum floribus, utebantur, aut
radiata, superposita sphæra armillari cœlesti, limbusque in-
T. XIV. terdum monetæ lunulis & astericis ornatus; in aversa parte
N. VIII. &c. Ara cum igne, cui adstat utrumque Persa, simili capitis
orna-

ornatu: Inscriptio utrimque Persico charactere, mihi ignoto. Horum numismatum specimen vulgavi alias é Gaza FRANCISCI. Imp. Aug., qui ejuscemodi Persicas, argenteas fere, monetas tricenis plures possidet, præter seriem Arsacidarum Parthicorum, qui hos Persas præcessere, & seriem in numis aliam Calipharum Saracenorum, qui Persas istos reges (Solis & Ignis adoratores, ritu veterum Persarum instaurato insignes) Persiæ regno exegerunt anno 622., dum Mahometes Caliph Jezdegirdem III. regem debellavit.

Reges Commagene.

Commagene in confiniis Syriæ & Ciliciæ ad Euphratem exigua regio, cuius metropolis Samosata, proprios reges saltem a Cn. Pompeji Magni temporibus habuit, usque ad Vespasiani Aug. imperium. Reges istos e Seleucidis Syriæ regibus ortos fuisse, suadent & Antiochi nomen, *in numis eorum certis perpetuum, & adsignata Anchora, atque tituli quoque ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ & ΜΕΓΑΛΟΤ.* a Seleucidis antea usurpati.

Numismata ænea sunt, fere magni moduli: Caput dia-
dematum imberbe regis, addito nomine titulisque una ex par-
te, vel Reginæ Caput, ostentant: in aversa Scorpius, (aut
Cornua Copiæ) vel Capricornus, singula intra lauream, exhi-
bentur; nonnunquam addita Anchora, cum Epigraphe regio-
nis Commagenon, aut Ciliciæ populi Lacanatarum; aut alia, uti
Sebastenorū Ciliciæ.

Regum istorum Chronologiam & Historiam CL. MASSON
Ante X^{um} apud Haym docte illustravit. En epitomen temporum, & regum.

68 *Antiocbus I.* Luculli, vel certi Pompeji tempore rex in
 64 Commagene fuit, sive is erat *Antiocbus XIII.* Syriae rex ultimus,
 51 sive eidem sanguine junctus. Idem sub Cicerone Ciliciæ præfi-
 48 de, & sub Julio Cæsare memoratur.

31 *Mithradates I.*: cum M. Antonio fuit, ante pugnam Actia-
 cam. *Antiocbus II.* rex fit: fratrem suum N. e mædio tollit.

29 *Augusti* mandato Antiochus II. Romæ interimitur.

20 *Mithradates II.* rex Commagenes memoratur, ab Augu-
 sto, dum in Syria degeret, regno donatus.

Pof^t X^{um} 17 *Antiocbus III.* Mithradati successit: moritur sub Tiberio
 Aug. qui anno Christi 17. Commagenen in Provinciam redigit.

37 Caius Aug. *Antiocbum IV.* tertii filium, regem Comma-
 genes constituit, ac deinde eundem exauktorat.

41 Claudius Aug. Antiocho IV. regnum restituit, data ei
 quarta Ciliciæ parte.

52 Antiochus IV. a Vespasiano Aug. regno spoliatur, ac-
 cūsus a Pæto, quod Parthis favisset. Spartam, deinde Ro-
 manam cum filiis ductus est. Uxor ejus *Jotape* erat, ex qua ge-
 nuit filiam *Jotapen*, & filios duos *Epipbanem*, & *Callinicum*, qui
 arma primum corripuere, ut sua tuerentur. Quinque illustres
 fæminas *Jotapes* nomine inveni:

I. Artavasdæ regis Medorum filia, quam M. Antonius
 Alexandro, suo e Cleopatra filio, despōdit.

II. Re-

II^a. Regis Emesenorum filia, uxor Aristobuli, qui Herodis Magni abnepos, aut pronepos fuit.

III^a. Præcedentis Jotapes probabiliter filia, de qua *Joseph lib. 18. antiqu. c. 7.*

IV^a. Prædicta Antiochi IV. uxor certa, e quorum communi numismate, a *Sebastienis* cuso, constat: *Antiochum IV.* titulos: ΜΕΓΑΛΟΤ. ΕΠΙΦΑΝΟΤΣ. *Jotapen* vero: ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΤ. cognomen præ se tulisse.

V^a. Jotape, Antiochi IV. filia, convenit in manus Alexandri Lefidis, in parte Ciliciæ reguli. *Joseph lib. 18. Antiquit. c. 11.*

Numismata solius Antiochi IV, uxoris, & filiorum certa sunt: reliqua probabiliter primo, ac tertio Antiocho adscribi poterunt. Itaque primi aut tertii erunt sequentia:

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ANTIOCHOT. vel ΒΑΣΙ. ANTIOCHOT. *Tabula XIX.*
Caput diadematum mediæ ætatis.)(ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Duo cornua copia decussata. Vel Scoprius intra lauream.

ΒΑΣΙ. ΜΕΓ. ANTIOCHOΣ. ΕΠΙφαν. Caput senile diadem.)(ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Scoprius intra lauream.

Antiochi IV, qui Ciliciæ partem tenuit, numismata sunt: ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΜΕΓΑΣ. ANTIOCHOΣ. Caput mediæ ætatis diadem.)(ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ. Scoprius intra lauream.

ΒΑΣΙΛ. ΜΕΓ. ANTIOCHOΣ. ΕΠΙ. Caput diadem.
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. Mulier sedens, d. globum. *Museum le Bret.*

ΒΑΣΙ.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ. Caput Jotapes, uxoris Antiochi IV.

ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Scorpius in laurea.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. TIOI. Regis filii: Callinicus & Epiphanes equites.

ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Signum quasi Capricorni, infra Anchora: omnia intra lauream.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. TIOI. Regis filii: duo capita puerorum super totidem cornua copiæ.

ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. (in alio, *Le Bret*, ΛΑΚΑΝΑΤΩΝ) Cidaris cum radiata corona, & tæniis, intra lauream. Baro Bimard ad Jobert.

Utrumne sequens *Spanheimii* numus fit Mithradatis Commageni, primine, an secundi? ambigo.

Caput diadematum imberbe, cum tiara.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Pallas.

Denique ad reductam jam in provinciam Commagenen referri poterit numus ab Harduino relatus.

ΚΟΜΜΑΙΗΝΩΝ. Anchora)(ΠΙΣΤΙΣ. Fides. Duæ manus junctæ cum caduceo.

Reges Osbroënes, seu Edeffeni.

Oshroëne Mesopotamiæ régio, circa Edeffam urbem, reges habuit *Abgaros*, seu *Abagaros* pene omnes, *Mannos* paucos. Numi fere omnes ærei, plerique parvæ, aut mediocris sunt
for-

formæ: Caput alicujus Augufti, ac titulum ejus adverfa ex parte: in averfa Caput regis, mitra rotunda gemmata decorum, & aſtrum, exhibent: vel Regem ſtantem coram Augusto aliquo, vel Regem equitem. Inſcriptio capitis utriusque Græca eſt; Regis ita habet: ΑΒΓΑΡΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΤΣ. Sub Septimio Seve-ro legitur ΒΑΣΙΛ. ΜΕΓας. ΛΒΓΑΡΟΣ. item ΒΑΣΙΛ. ΑΙΛιος. ΣΕΠΤιμιος. ΑΒΓΑΡΟΣ.

*Tabula
XIX.*

Argentea numiſmata ſingularia ſunt, cum capite M. Aurelii Antonini; ac parte poſtica: ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΜΑΝΝΟΣ. ΦΙΛΟρωμαιος. Pallas ftans, d. haftam, s. ſcutum.

Porro cum capite Fauſtinæ, uxorii M. Aurelii:)(in averfa Caput regis ejusdem Manni: ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΜΑΝΝΟΣ. ΦΙΛΟΡΩΜΑΙΟΣ.)(Idem *Mannus* cum capite Lucillæ compa-rete. Maximi moduli numiſma æreum cum capite Gordiani Pii Aug. in *Muſeo Pifani* Ἐρ Tbeupoli extat, in cuius averfa facie ΑΤΤΟΚ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. ΑΒΓΑΡΟΣ. ΒΑΣΙΛΕΤΣ. Rex ftans, ſedenti Gordiani icunculam porrigit.

Regis Abgari caput: in averfa Caput pileatum, aut mitra rudi teſtum *Alanni* (non *Manni*) exhibet in æneo numo *Hadum.*

Augustos quod attinet, inveni Abgarorum numos sub *Hadriano*, *M. Aurelio* (præter *Mannum* sub *M. Aurelio*, *Fauſtina*, & *Lucilla*) *L. Vero*, *Commido*, *Septimio Severo*, ac poſt interval-lum sub *Gordiano Pio*; nam interea sub *Caracalla*, *Elagabalo*, *Ma-crino*, *Severo Alejandro*, nullæ regum *Edeffæ*, ſed urbis *Edeffenorūm*, *Metropolis* & *Colonia*, ſeſe offerunt monetae: uti eſt poſt *Gordianum*.

Elem. Numiſm.

E e

Ve-

Vetustissimi *Abgari* memoria, regis Oshroënes, extat apud Dionem *Cassium lib. XL.*, qui etiam causa erat cladis, M. *Craffo* a Parthis illatæ, anno LIII. ante Christum.

Celebris in historia ecclesiastica est sub Tiberio *Abgarus*, qui ad Christum Servatorem epistolam scripsisse, ab *Eusebio Caesareensi* perhibetur.

Sub Trajano Maanus, filius *Aiazet*, cognomine *Abgarus*, ac sub Hadriano filius *Maani*, *Maanus* cognomento *Abgarus*, ab historicis, & a numis produntur.

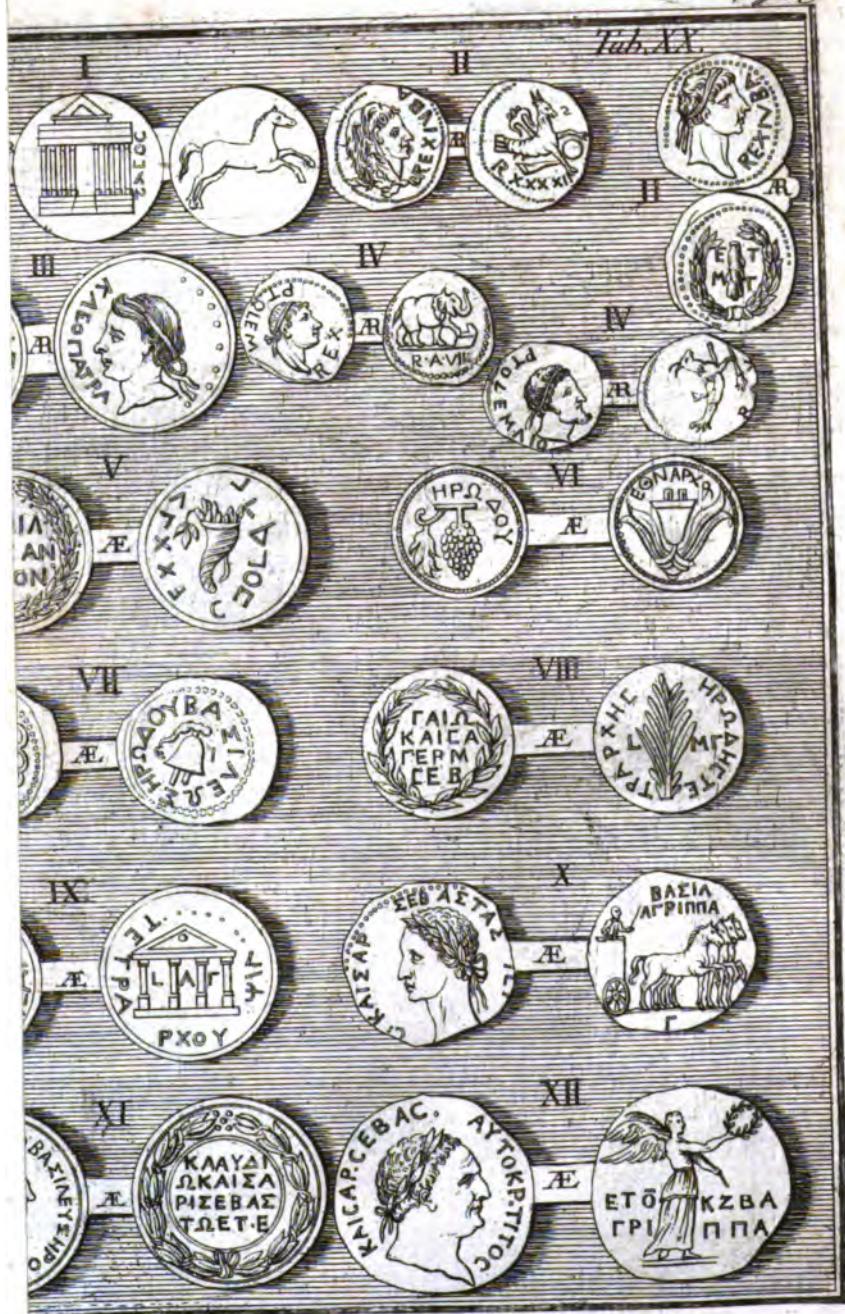
Sub *M. Aurelio*, & *L. Vero*, & *Mannum* legimus, & *Abgarum*, numis insertos; item *Abgarum* sub *Commodo*, ac sub *Septimio Severo*. Hujus *Abgari* filius *Maanus* vel *Mannus*, ac *Manni* filius rursum *Abgarus* erat, quem, probabiliter Christianum, Antoninus Caracalla Aug. per insidias regno exuit. Ab eo tempore nulli Regum istorum numi; donec Gordianus Pius *Abgarum*, *Abgari* filium, throno restitueret, quem postremum Edessenum regem numi suppeditant. De Edessenis regibus, eorumque numis eruditè scripsit *Theopil. Sigefridus Bayerus*.

Mauretaniae aut Numidiæ Reges.

Mauretaniae aut Numidiæ regum trium duntaxat, nempe *Juba I. Juba II.* & uxoris *Cleopatræ*, denique horum filii *Ptolemai* tenemus numismata. Brevissimum antea schema Genealogico-Chronologicum: deinde numismata proponam: de utrisque alibi fusius egeram.

Hiem-

Tub. XX.

Hiempsal, Gaudæ filius, a Numidis suis regno pulsus, jussu Sulla a Pompejo restituitur, ac regno Jarbæ augetur.

Juba I. Pompeji partes sequitur: victis Pompejanis, cum Petrejo mutuis vulnibus extinguitur. *Numidiæ rex erat, non Mauretaniae.* *Ante X annos* 46

Juba II. a Cesare in triumphum ductus: subinde curis Augusti educatus, qui eidem Numidiam ante, Gætuliam dein & Mauretaniam dedit. Erat princeps literatissimus. Decepit reliquo filio *Ptolemaeo*, ex *Cleopatra*, filia famosæ Cleopatrae, Ægypti ultime Reginæ, & M. Antonii. Regnavit in Mauretania annis XLIV. Sed antea jam Numidiæ rex. *Poſt X annos* 46
26
15

Ptolemaeus regno patris potitus sub Tiberio, non illico, post obitum patris, sed quinquennio diadema a Tiberio accepit, ob præstam Tacfarinati opem. 24

Cajum Caligulam, Romæ degens, sua magnificentia offendit, aut forte magis spe regni Ægypti; redux per iter Caji jussu perentus fuit. 37

Numi *Jubæ I.* argentei parvi sunt:

Caput barbatum Jubæ, pileo quasi plumulis fastigiato teatum; d. Sceptrum. Inscriptio Latina: REX. IVBA. *Tabula XX.*

Templum octo columnarum: Inscriptio Africana.

Cum simili capite, in aversa Equus liber currens, apud Spanbemium, sine epigraphe habetur.

Jubæ II. monetæ parvi argenti plerisque Caput Jubæ imberbe diadematum, vel cum Elephantis ritu offerunt, cum epigraphe: REX. IVBA. Semel apud Maffejum Epif. 22. lego: REGIS. IVBAE. FIL.

Poſtica facies numorum varia refert: Florem Loti, Ægypto proprium: Capricornum: Cornu Copiæ: Victoriam: Clavam &c. Inscriptio Regni ñnum denotat vel litera Latina R. Regni, cum numeris hisce: XVII. XXXI. XXXII. XXXX. XXXXII. & forte XLVIII. aut Græce ita: ET. MG. vel ET. ME. Anno 43. Anno 45.

E e z

Porro

Porro *Jubæ II.* & *Cleopatræ uxoris* communes numi, argentei, vel ænei parvi, rarius ex ære magno, una ex parte Caput *Jubæ*, Latine inscriptum: REX-JVBA. Altera ex parte Caput *Cleopatræ*, etiam cum Lunula, vel florem Loti exhibent, cum Græca inscriptione: ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ. vel ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.

Ptolemæi argentei parvi numi, pene omnes, sicut sunt Caput ejus imberbe diadematum: REX. PTOLEMAEVS. In postica parte: Caput Equi: Duæ sellæ curules: Luna & Astrum: Capricornus, cum Cornu Copiæ & Gubernaculo: Elephantus: vel cum Capite Augusti, & ejus titulo, in memoriam nempe etiam demortui &c. Inscriptio plerumque est R. A. id est Regni Anno cum numeris, quos ego norim: VI. VII. X. seu I. quod Græce etiam valet *decem*.

In parte aversa *Jubæ II.* semel CN. ATELIVS. & in *Ptolemæi* semel legitur: C. LAETINVS. APALVS. II VIR. Q. qui numi ænei in Colonia Romana in Africa cusi sunt, id quod prodit magistratus *Duum Viri Quinquennialis* seu II VIR. Q. Colonius Romanis proprius, et si non in Coloniæ non adsit.

Reges *Judaici*.

Judaicos reges appello, non modo qui Judææ regnum obtinuerint, sed Judaicæ religioni addictos, & vicinum saltem aliquod Judææ regnum nactos, quorum numismata mihi quidem sint perspecta.

Maccha-

Macchabæorum Principum numismata hic non attingo, quæ Samaritano, aut Phœnicio charactere inscripta, sub Simeone præcipue Macchabæo, duce Israelis, cum annis aut principatus ejus, aut restitutæ plenius libertatis, signata habentur. Isthic enim Græca tantum & Latina consecutamur. Attamen numulum æreum, quem olim Antigono regi Asiae tribueramus, hic ad Antigonom e stirpe Macchabæa regem rescribimus, qui ita habet: ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΓΟΝ. Intra coronam lauream.

T. XX.
N. V.

Cornu Copiæ: inscriptio charactere ignoto, Parthico, ut opinor. *Est in Collegio Academ. Vindobon. S. 3.*

Ipſa numi species, nulla rei viventis imagine decorata, Judaici ritus regem indicat. Johannis Hyrcani, principis Macchabæi filii duo fuere: Judas, natu major, qui & Aristobulus, ^{Ante X tum} 107 atque Antigonus. Aristobulus post patris obitum, qui anno 107 ante Christum accidit, primus suæ stirpis se regem scripsit, & fratrem Antigonom socium regni assumit: reliquos fratres carceri includit. Antigonus iste vicit Ituræis, invidiam gloriæ subiit, & fraudibus Alexandræ, conjugis Aristobuli, peremptus est. Aristobulo mortuo Alexandra e carcere educit Alexandrum Jan næum, Aristobuli fratrem, regemque instituit. 105

Rex Alexander decedens reliquit duos filios e Salome (seu Alexandra) Hyrcanum, cui sacra commissa sunt, & Aristobulum II. cui bellica res concedita fuit. Hyrcanus & Aristobulus coram Cn. Pompejo de regno disceptant. Aristobulus se vi 78
opponit: sed vincitus Romam cum prolibus ducitur. 64
63

57 *Aristobulus II.* cum filiorum altero *Antigono II.* Roma elapsus, arma resumunt, rursum capiuntur.

56 Aristobulo detento, filii *Alexander* & *Antigonus* matri remittuntur. Alexander per vim principatum invadit. *Alexandro* nascitur *Aristobulus III.*

49 *Aristobulus II.* a Cæsare dimissus, in Syria veneno perit: Alexander ejus filius Antiochiae a Metello securi percutitur.

47 Julius Cæsar in Syria Antipatro, Herodis Magni patri, bene de se & Romanis merito, Dynastæ Idumæo, sed religione Judæo, favet contra *Antigoni II.* accusations: porro *Hyrcano*, & filiis ejus, Pontificatum & Ethnarchiaæ honorem firmat.

46 Sextus Cæsar *Herodi* Cœlesyriam moderandam committit, Ethnarchæ titulo, ut numi suadent, idque cum ob merita Antipatri, tum ob argentum eo fine datum.

44 *Hyrcano* jura omnia confirmat *Cæsar Dictator Perpetuus*, qui paullo post in senatu confuditur.

42 *Antigonus II.* Judæam invadit, ab Herode superatur: nec tamen animum despendet.

41 M. Antonius Antipatri filios Tetrarchas Judææ constituit, ipso Hyrcano favente Herodi, & fratribus, præcipue Phasaëlo. *Antigonus II.* ad Parthos se confert.

40 Pacorus, Orodis Parthiæ regis filius, (occupata Syria) Hyrcanum & Phasaëlum captos *Antigono II.* tradit, eumque Regem Judææ renunciat. Herodes Romam aufugit: Hyrcanus auribus mutilatus in Parthiam abducitur.

Herodes

Herodes Romæ a Cæsare Octaviano & M. Antonio Rex Judææ instituitur; sed Antigonus regnum possidet.

Hierosolyma, & dein arce captis, *Antigonus II.*, a Romanis debellatus, in potestatem *Herodis* & *Sosii* venit: iussus ad Antonium virgis cæsus, & securi percussus interiit; *Herodes* regno suo potitur. Ad hunc *Antigonum II.* referto numum, initio propositum, in quo literæ Parthicæ.

Herodis Magni, primum *Ethnarchæ Cœlesyriæ*, deinde *Rex Judææ*, atque posteriorum numismata, postea proferam, quam per breves schema Genealogico-Chronologicum, quoad illustrandis numis opus est, exhibuo.

*Antipater Idumæus dynasta
uxor Cypros.*

<i>Herodes</i> 46 vel certe 41 <i>Ethnarcha Cœlesyriæ.</i>	<i>Phasælus</i> se ipsum 40 <i>Rex Judææ.</i> obit an. 40 ante <i>Xtum Xti.</i>	<i>captus interimit.</i> 40.
V. uxores. <i>Doris. Mariamne. Macchabæa. Mariamne Simo-</i>	<i>nis Pontif. fil. Marthæa. Cleopatra.</i>	<i>ante Xtum.</i>

<i>Antipater. Alexander. Aristobolus.</i>	<i>Arcelanus.</i>	<i>Herodes Antipas.</i>	<i>Philippus (Herodes)</i>
Hi tres iussu patris occisi.	Tetrarcha Ju- dææ post pa- trem vel Rex.	Tetrarcha Ga- lilææ. <i>Exul. 39 post</i> <i>Exul. 6. post X.</i>	Tetrarcha Tracho- nitidos &c.
<i>Aristobuli</i> Uxor <i>Berenice</i>	<i>Xtum.</i>		Uxor <i>Herodias</i> , ab- ducta ab Antipa.

<i>Agrippa I. seu Herodes Agrippa: (Julius)</i>	<i>Herodes Philoclaudius</i>	<i>Herodias</i>
Rome cum Cajo Caligula educatus, ab eodem anno 37. Rex fit partis Judææ.	Rex Chalcidis fit a Claudio an. 41. + 48	<i>Philippi</i> uxor, & <i>Herodis</i> Antipe pellex.
Dein anno 39. vel 40. ei Galilæa additur.	<i>uxor Berenice.</i>	
<i>Claudius Judæam totam ei dat 41.</i>	<i>Aristobulus minoris</i>	<i>Filia</i> faltatrix, ob
Moritur 44.	<i>Armenia regulus.</i>	quam S. Joannes
Uxor <i>Cypros (Julia cognomine)</i>		<i>Baptista</i> caput anisit.

<i>Agrippa II. Rex Chalcidis a Claudio fit 49. dein 53. Trachonitidem loco Chalcidis accipit: Nero ei auget regnum 61, unde Epocham deduxit. Vespasianus alia largitur. Obiit circa 100. anno Trajanæ III, teste <i>Iusso Tiberienſi.</i></i>	<i>Berenice (Julia compellata)</i>
	Titi amica: nupta
	I. Herodi R. Chalcidis.
	II. Polemoni II. Ponti & partis Cilicia regi.

Jam

Jam numismata Herodiadum exequamur: Herodis Magni, & filiorum monetæ, nullum Caput, nec viventis imaginem recepercere, si Philippum excipias, sed nepotes, ac pronepos, aut minus ea in re religiosi fuere, aut numismata illa, viventium signis informata, Græcanicis in urbibus procusa videntur. Ærea sunt omnia Judaicorum regum numismata, quæ alibi singillatim enumeraveram.

Tabula

XX. Extat Herodis Magni numulus inscriptus: ΗΡΩΔΟΤ. cum Botri imagine: in aversa ΕΘΝΑΡΧΟΤ. Galea, quasi florifamilis. Sed apud Liebe: ΗΡΩΔΙΣ. ΕΘΝΑΡΧΟΣ. Herodes Princeps gentis.

Regis Herodis duo numismata sunt cum Galeæ signo, inscriptio: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΗΡΩΔΟΤ.)(In aversa Ara & L. ΓΤ. in alio L. ΙΤ. Anno 3. & Anno 10. nam τὸ Τ. vix videtur ad numerum anni referendum, sed ad nomen urbis, aut aliud. Nam numulus alias in una facie scuta Macedonica habet, sine epigraphe: in altera galeam, cum epigraphe: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΗΡΩΔΟΤ. in area EI Anno 15. regni. Quod si τὸ Τ ad Epocham spectet, ad Æram Philippicam spectabit post mortem Alexandri M. ab an. A. X. 323.

Herodis M. filiorum monetæ inventæ sunt tantum duorum: Herodis Antipæ, & Philiippi.

ΗΡΩΔΟΤ. ΤΕΤΡΑΡΧΟΤ. L. ΛΔ. Herodis Tetrarchæ, principatus Anno 34: Palmæ ramus)(TIBEPLAC (urbs Galilææ, in honorem Tiberii appellata) intra lauream.

In

In alterius aversa est intra lauream scriptum: ΓΑΙΩ.
 ΚΑΙΣ. ΓΕΡΜ. ΣΕΒ. *Cajo Cæsari Germanico Augusto.*)(altera
 ex parte: ΗΡΩΔΗΣ. ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ. Λ. ΜΓ. *Anno* (Tetra-
 rarchiæ) 43. Ramus Palmæ. Ex hoc numo æneo, qui non est plane
 certæ antiquitatis (quia putatur fusus, et si ad prototypon anti-
 quum) nativitas Christi Domini ad annum quintum exeuntem,
 ante Αἰram Christi, referri solet, consentiente *Flavio Ιosepho*,
 ex cuius testimonii mors Herodis anno 4. ante æram vulgarem
 accidisset; quod præclare etiam annus 43. *Herodis Antipæ* com-
 probaret, qui anno Αἴρα vulgaris 39. exilio multatus fuit; nam
 $43 - 39 = 4$

Philippus Tetrarcha ita in monetis legitur: ΦΙΛΙΠ-
 ΠΟΤ. ΤΕΤΡΑΡΧΟΤ. Λ. Κς. in alio Λ. ΛΓ. *Anno* 26. & *Anno*
 33. Templum quatuor columnarum.)(Altera ex parte: ΚΑΙ-
 ΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΤ. Caput Augusti laureatum. *Vide: Me-*
moires de Trevoux 1737. & Maffei Epist. 22. & Mem. de l'Acad.
des Inscriptions. Tom. V. Signavit Philippus caput Augusti, et si du-
 dum defuncti, cum anno Tetrarchiæ.

Agrippæ I. numi cum Capite, & inscriptione *Cajī*, &
 dein *Claudii*, altera ex parte nomen *Regis Agrippæ*, & *Urbis* ali-
 cujus ostentant, ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΑΣΤΛΟΤ. ΑΓΡΙΠΠΑ.
 ΒΑΣΙΛΕΤΣ. vel ΕΠΙ. ΒΑΣΙΛΕ. ΑΓΡΙΠ. ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ.
 Vir togatus stans: aut sola epigraphe intra lauream. *Aprippa*
Rex, vel *Sub Rege Agrippa, Tiberiensium.* Singulares sunt numi
 duo sequentes.

ELEM. NUMISM.

F f

BA-

ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΜΕΓΑΣ. ΑΓΡΙΠΠΑΣ. ΦΙΛΟΚΛΑΤ-
ΔΙΟΣ. Caput Agrippæ diadematum.)(Μ. ΚΑΙΣΑΡΙΑ.
Η. ΠΡΟΣ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. *Metropolis Cæsarea, ab Augustis favore aliquo honorata, vel Magna Cæsarea. Fortuna stans, d. temonem. (Apud Vaillant.)*

ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΑΣ. ΙΕ.....*Cæsarea Augustæ sacra....*
Caput Caji Caligulæ laur.)(ΒΑΣΙΛ. ΑΓΡΙΠΠΑ. Γ. *Anno 3.*
Caji Augusti, & Regis Agrippæ. Princeps cum sceptro in currus quadrigis juncto ; videtur eo designari processus consularis Caji Aug. Consulis iterum , vel Consulis tertium. *In thesauro March. Ant. Savorgnan..*

Herodis , fratri Agrippæ I. numi pauci ac rarissimi :
ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΗΡΩΔΗΣ. Caput diadematum)(ΚΛΑΤΔΙΑ.
ΚΑΙΣΑΡΙΑ. *Claudia Cæsarea certamina: intra coronam.*

ΒΑΣΙΛΕΤΣ. ΗΡΩΔΗΣ. φιλοκλατδίος. Caput Herodis diadematum)(ΚΛΑΤΔΙΩ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΕΤ. Γ. in alio ΕΤ. Ε. *Claudio Cæsari Augusto, Anno 3. vel Anno 5.*
Scriptura sola intra coronam.

Tam Agrippa I. quam Herodes frater ejus , a Tiberio Claudio plurima cum acceperint , gratum animum in numismatibus professi sunt. Ærei numuli, haud ita rari , qui inscripti ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΓΡΙΠΠΑ. Tabernaculum hinc: inde manipulum spicarum exhibent , cum annis regni L. E. L. s. L. Z. L. Θ. Id est: *Anno 5. 6. 7. 9.* Certum indicium non faciunt , priorine , an alteri Agrippæ sint attribuendi , excepto ultimo cum *Anno 9.*
qui

qui certe est Agrippæ II; cum prior septem duntaxat annos regnarit. Tabernaculum, & spicæ aut Judaica festa denotant: aut expeditionem bellicam, & fertilitatem.

Indubia Agrippæ II. numismata sunt cum Capite Neronis, Vespasiani, Titi, Domitianus in antica parte, cum Græco plerumque Augusti titulo)(Postica ex parte non est Agrippæ Caput, sed nomen BA. ΑΓΡΙΠΠΑ. vel ΕΠΙ. BA. ΑΓΡΙΠΠΑ. Atque cum annis Epochæ, ita : L. ID. Anno 14. &c. vel ET. vel ETO. Anno cum numeris sequentibus: sub *Vespasiano* 14. 15. sub *Titio* 19. 20. 21. sub *Domitiano* 23. 24. 26. 27. 29. 35. Figuræ averiæ partis variæ sunt: Victoria: Trirēmis: Palma arbor: Duo Cornua Copiæ: mulier flans cum Cornu Copiæ.

Præstantissimus ad definiendam Epocham, Agrippæ II. usitatam, est numus medii æris:

IMP. CAesar. Divi. VESpasiani. Filius. DOMitianus. AV-
gustus. GERmanicus. COS. XII. Consul duodecimum. Caput Do-
mitiani Laur.

SALVTI. AVGVSTI. S. C. Ara, & : EPII. BA.
Al'PI. ET. Ks. sub rege Agrippa, Anno 26.

In alio (cum simili Capite) EPII. BA. ΑΓΡΙ. ET. Ks.
S. C. Caduceus inter duo Cornua Copiæ.

Quoniam Consulatus XII. Domitianus congruit Anno
Æræ Christi 86. si subtraham adnotatos annos 26, seu 25 com-
pletos, prodit pro initio Æræ hujus Agrippæ II. numis insertæ,
annus Christi 61. imperii Neronis Octavus iniens, vel septimus

F f 2

exiens.

exiens. Observandum est porro: Agrippæ numis, etiam imperante Domitiano cufis, interdum demortuorum Vespasiani, aut Titi Caput, etiam sine *Divi* titulo, illatum fuisse, grati animi, & memoriæ caufæ. Aliter Epochæ signata explicari vix potest.

Insignis raritatis numisma æneum, primæ magnitudinis, P. Harduin in Chronologia Vet. Test ex Thesauro Regis Galliarum memoravit ita:

ΑΓΡΙΠΠΑΣ. ΑΓΡΙΠΠΑ. ΚΑΙ. ΙΟΤΛΙΑΣ. ΤΙΟΣ.
Agrippa, Agrippæ ♂ Julia filius. Vir togatus stans.

ΣΕΒΑΣΤΟΥ. ΘΕ Caput nudum, incertum cuius sit.

Agrippæ I. filius, Agrippa II, hic sifititur; at mater ejus a Flavio Josèpho: *Cypros* appellatur. Itaque *Julia*, honoris ergo, *Cypros* cognominata fuit, docente numo. Ea res egregie comprobatur a marmore Atheniensi, quod producit *Spon. Voyage Tom. III. P. II. p. 35.* Ubi Senatus populusque Atheniensis honorat: ΙΟΤΛΙΑΝ. ΒΕΡΕΝΙΚΗΝ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ. ΜΕΓΑΛΗΝ. ΙΟΤΛΙΟΤ. ΑΓΡΙΠΠΑ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΘΤΓΑΤΕΡΑ. *Juliam Berenicem reginam magnam, Julii Agrippæ Regis filiam.* Si Agrippa I, & filia ejus, cognomen *Julia* familie adscivere, plane convenit idem illius conjugi, & hujus matri *Cypro*.

Est in Bodleiana Gaza numus utriusque Agrippæ præstantissimus:
ΑΓΡΙ ΣΙΛΕΤΣ. Caput Agrippæ I. diadematum.
ΑΓΡΙΠΠΑ. ΤΙΟΤ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. *Agrippæ filii Regis. Agrippa II. eques.*
Su-

Supereft Principis, Judææ vicini, numus æneus medio-cris magnitudinis unus & alter, nempe Zenodori Tetrarchæ, & ducis latronum per Galilæam & Ituræam, ac in vicinia, Ula-thæ & Paneadis principis, cuius *Flav. Josephus antiqu. l. 15. c. 13.* ac *Dio Cassius lib. 54.* nec non *STRABO lib. 16.* meminere. Anno 20. ante Æram Christi mortuo Zenodoro, Augustus ejus regionem Herodi regi donavit. Videlur Zenodori numis inscripta Æra Seleucidarum; nam legitur certus numerus ΒΠΣ. 282., qui subductus a 312. dat 31. ante Christum, qui effet annus undecimus ante Zenodori mortem.

En Zenodori numos.

Caput Octaviani Cæfaris nudum, pone: L. ΒΠΣ. *Anno 282.*)(ΖΗΝΟΔΩΡΟΣ. ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ. Caput nudum Zenodori. (*Vaillant & Harduinys.*)

Similis numus, sed epochæ una nota deest: L... ΠΣ. ΖΗΝΟΔΩΡΟΤ. ΤΕΤΡΑΡΧΟΤ. (*Harduinus.*)

Zenodus Arabs, Judaicæ religionis haud fuerit; quare ipse Æra Seleucidarum uti potuit, atque Octaviani vultum suis in monetis repræsentare, quo abstinuit Herodes.

De Baccio Judæo dynasta, e numis tantum noto, dictum est *Capite IX.*

Geticus Rex.

Comoficum Getarum, seu Gothorum, & Regem & Pontificem appellat JORNANDES Cap. XI. de rebus Geticis, aitque Sacer-

dotes Getarum pileatos, seu tiara ornatos fuisse, ex institutio-
ne *Dicenei*, qui ea sapientia & auctoritate inter Getas erat, ut
ipfis regibus imperaret. *Diceneo* mortuo successit *Comosicus*, quem
Tiberii, & *Caji* æstate floruisse ex *JORNANDE*, & *STRABONE*
Lib. VIII. collegi. Numus æreus crassiusculus, in *Cimelio Collegii*
Academicici Vindobon. S. J. Granelliano, ita habet:

KOMOΣΙ *Comosicus*, ut opinor, Caput ejus vul-
tu barbato, crinibus compositis, peregrino ornatu.

Protome viri modice barbati, defluentibus a tergo ca-
pillis, capite quasi tiara, vel pileo, tecto. Hoc *Dicenei* Caput,
venerationis causa, a Comosico signatum fuisse conjecto.

C A P U T U N D E C I M U M.

*De Numismatibus Heroum, Heroidum, Conditorum urbis,
& Personarum Illustrium.*

De hac numismatum classe pauca universe dicenda sunt an-
tea, quam ad ipsam numismatum descriptionem proce-
damus. Primo itaque: ejuscemodi *Heroum*, *Heroidum*, *Condito-
rum urbis*, aliorumque *Illustrium* numismata ex omni metallo su-
perfunt, aurea tamen sunt rarissima, ex ære plurima. Secundo:
Sæpe Caput, vel protome, interdum figura integra minuscula:
alias solum nomen illistris Viri aut Fœminæ exhibetur, cum
symbolo quodam, & adjuncto vel ipsius nomine, vel nomine
urbis aut populi. Tertio: Quare hujus classis pleraque numismata
etiam

etiam alias ad classes referri possunt, nempe urbium & populo-
rum, Regum, aut Augustorum. *Quarto*: De Romanis Viris
illustribus, deque numis Romani Commatis hic non agitur, ne-
que de Magistratibus viventibus, quorum nomina in Græcis
etiam Augustorum numis consignata sunt. *Quinto*: Hujus enim
classis numismata insignia sunt capite, figura, aut nomine ta-
lium personarum, quarum pleræque omnes dudum deceperant,
atque memoriæ causa id genus numismata multo serius sunt
fabricata.

Jam vero ut ordo aliquis hisce in numismatibus recen-
sendis servetur, agmen ducent *Heroes*, & *Heroides*: sequentur
Conditores urbium: proximi erunt *literis* &³ *sapientia illustres*: clau-
dent seriem viri *Principes*, aut alio titulo *illustres*.

Herœs, & Heroides, cum eo Titulo.

Æn. II. ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. ΗΡΩC. Caput imberbe nudum. ΠΕΡΓΑΜΗ- *Spanheim,*
ΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Γ. ΠΟΛΛΙΩΝΟC. ΠΑΦΙΑ. nempe *Venus Pa-*
phia, cuius templum, & signa coniformia exhibentur. *Harduin.*

Eurypylus, Telephi e sorore Priami filius, olim circa Pergamenum
agrum dynasta, ab *Homero* celebratur a forma, & fortitudine.

Anne similis *Salaminiorum* numus rite lectus sit, a *Spanbemio* relatus,
dubitat *Harduin*.

Æn. II. ΙΟΥΛΙΑΝ. ΠΡΟΚΛΑΝ. ΗΡΩΙΔΑ. *Juliam Proclam Heroidem. Ca-* *Seguidas.*
put Proclæ fastigato nonnihil crinum ornatu.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΜΥΤ. (In alio tantum ΜΥΤΙΛΗ- *De Wilde.*
ΝΑΙΩΝ.) Mulier sedens lyram carpit: in alio cingulum diducit.

Julia Procla fortasse Procli philosophi filia est, quem Philostratus ma-
gistrum audierat. Mulier lyra canens est *Sappho Poëtria* lyrical, quam
Mytilenæ numismati insculpsere, teste *Julio Polluce Lib. IX.*

NAY-

- Æn. II.* NAYΣΙΚΑΑΝ. ΗΡΩΙΔΑ. Caput Nausicaæ velut reticulo teñum. *Spon.*
 ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΙΕΡΟΚΛ. ΜΥΤΙΛ. *Sub Prætore Hierocle, Mytilenaeorum:* Sappho sedens Lyram carpit, ut in præcedente. *Miscell.*
- Nausicaa Alcinoi Phœacum regis, & Aretes filia, Ulyssem naufragum, in littore jacentem, vestivit, & in patris regiam deduxit. Est autem Corcyra insula vetus Phœacia.
- Nicoclam Heroidem, nescio quam, Begernus Thesauri Brandenburg. Tom. I.*
 se legisse, in mutilo æneo numulo putabat; sed is numulus est plane geminus Antiochenis in Syria, ut vix dubitem, illic ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΑΝΤΙΟΧΙΑ. loco ΝΙΚΟΚΛΑΙΑ. HP. legendum fuisse.
- Æn. II.* ΚΕΞΤΟΝ. ΗΡΩΑ. *Sextum Heroëm.* Caput nudum vultu medio-*Spon.*
 criter barbato. *Miscell.*
- ΛΑΝCIKOM ----- Caput fortasse Lucillæ Augustæ.
 Recolitur memoria *Sexti Philosophi Pyrrhonici*, nepotis Plutarchi Chæronensis; fuit præceptor M. Aurelii Antonini Augusti.
- Æn. III.* ΤΟΜΟΥ. ΗΡΩΟC. *Tomi Herois.* Caput imberbe diadematum Tomi. *Coll. Acad.*
Vind. S. J.
 ΤΟΜΕΙΤΟΝ. Figura stolata stans, s. hastam
- Æn. III.* ΤΟΜΟC. ΚΤΙCΤΗC. Caput simile priori *Ibidem.*
- ΤΟΜΕΙΤΩΝ. Hercules stans, d. Clavam ad solum.
- Æn. III.* ΤΟΜΟC. Caput simile. (In alio modice barbatum) ΤΟΜΕΙΤΩΝ. Leo stans. *Ibidem.*
Arigoni.
- Ovidius *Tomitarum urbem*, a dissesto illic per Medeam Apſyrto fratre, dictam perhibet, nam Τόμος Sectionem significat. At numus videtur nomen istud a *Tomo Conditore KTIΣTOY.* derivandum suadere. *Ovilius his nummis antiquior est.* Hæc alibi ita conciliabam, *Tomum* hunc, virum castitate illustrem, *Herois* & *KTIΣTOY.* titulis a Tomitis suis honoratum fuisse; cum *Strabo Lib. VII.* testetur, apud Thraces simili honore affectos fuisse viros castitate conspicuos.
- Ærei vtrice magnit.* ANTINOOC. ΗΡΩC. vel ANTINOOY. ΗΡΩOC. &c. Caput nudum *Cimel. Au-*
friaci Vin-
dobon. &
alibi. Antinoi, Hadriano Aug. dilecti. Aversæ partis varia signa occurrunt.
- Numismata rara sunt, post mortem Antinoi pluribus in locis signata.

Herœs

Heroës sine addito eo Titulo.

Aur. M. Caput galeatum imberbe Achillis.

ΜΗΤΡΟΣ. ΠΗΛΕΙΔΟΥ. *Matris Pelide*, seu matris Achillis, Pe-
lei filii. Achillem mater, veste muliebri absconditum, bello abstinere stu-
debat: Ulysses ostentatis armis proditum Achillem ad bellum Trojanum
extraxit. In hoc numismate figura muliebri vestitu stans d. ad Thoracem
extendit, levatam sinistra galeam contemplatur.

Dubito, anne in duobus Atheniensium numis, Caput galeatum im-
berbe, quasi virile, referentibus, & in aversa ΑΘΗΝΑΣ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΠΟΥ.
fatis probabiliter credatur repræsentari Caput *Themistoclis*, & in altero
Aristidis, belli ducum Atheniensium; trophæum in altero signatum, nihil
Persecum ostentat. Videatur *Haym.* Tom. I. pag. 195. 197.

Arg. III. Caput Æneæ imberbe, galea quasi pileo phrygio teclum. *Haym.*

AINION. *Æniorum.* Torcular ad Vinum exprimendum: pone spica.

Ænus Thraciæ urbs ab Ænea condita, teste *Pomponio Mela*.

Æn. III. Bellerophontis Caput diadematum & barbatum, ut putat *Haym*, cum
epigraphe COPIN. id est *Corinthus*. In aversa Chimæra. Est numus æneus *Haym.*
Coloniæ Corinthi.

Alabandum Heroëm vide ad finem hujus seriei Heroum.

Æn. III. Caput nudum imberbe. *Haym.*

CAPIC: Miles stans ad equum. *Cariflaco*, seu *Cariflaco*, aut potius
Cariflaco Britanno, Silurorum strenuo contra Romanos belli duci, tribuit
Haym, sub Claudio Augusto, cui per proditionem Cartismanuæ Reginæ
fuit traditus, victus, & fugitivus Cariflacus.

Æn. III. Caput imberbe virile galeatum *Cephalo* Herois. *Haym.*

ΣΑΜΑΙΩΝ. *Samaorūm* in Cephalenia insula: Aries stans.

Cephalus, Dejonei filius, occisa casu Procri uxore, Athenis proscri-
ptus, ad Teleboas fugit, eamque insulam *Cephaleniam* appellavit; in ea
quatuor urbes erant, prima *Samb* dicta est. *Pausanias Lib. I. & Lib. X.*
Plerumque scribitur *Cephallenia*.

ELEM. Numism.

G g

EYO-

Museum
Florenti-
num.

Æn. III. ΕΥΠΟΛΕΜΟΥ. Pharetra: in area securis. Scuta tria in orbem *Haym.* composita.

Eupolemus, Eleus patria, celebris viator in ludis Olympicis, vicit Pythia & Nemela. De eo *Pausanias Lib. VI. & VIII.*

Æn. III. Caput Hannibalis galeatum, barbatum, cum Punica inscriptione neminis *Annibal*, ut videtur.

Caput muliebre, Africano vultu, sparsis crinibus.

Notior est Hannibal, quam ut sit hic de eo aliquid cominemorandum.

Æn. II. Caput Faustinae Junioris Augustae. ΦΑΥΣΤΩΝ ΕΚΤΩΡ. ΙΛΙΕΩΝ: *Haym.* Hector *Iliensis*, Caput galeatum imberbe. Trojanus Heros ab Achille viatus, & circa Ilium ter raptatus.

Æn. III. Caput galeatum barbatum, adversum. *Haym.*

ΟΦΡΥ. Vir nudus flexo genu, d. botrum protendit. Quia *Strabo* ad *Opbynium Troadis* urbem, lucum *Hectoris* fuisse memorat; recte hoc caput *Hectori* tribuit *Haym.* Quod vero hic barbato sit vultu: at imberbi in precedente numo, aut illic juvenis, hic senior exhibetur *Hector*: aut potius monetarii ejuscemodi antiquissimorum Heroum vultum pro suo quisque arbitrio effigiarunt. *P. Harduin ad Plinii* alios nummos affert pag. 282. & *Tab. V.* ac τὸ HECTOR non Heroēm illum, sed *Propugnatores* significare putat; at utrumque denotari poterat.

Æn. III. Caput Palladis Iliensis galeatum, & ΙΛΙΕΩΝ. *Seginus.*

ΕΚΤΩΡ. Hector. Vir nudus, caput galeatus, stans, d. hastam, s. fulmen gerit.

ΣΟΛΥΜΟΣ. Figura seminuda sedens, d. clavam, aut parazonium. *Spanheim.* ΤΕΡΜΗΣΣΕΩΝ. Caput laureatum.

Termessus Cariae aut Lyciae urbs *Solyum* Heroēm præcipue coluit, ipsique *Termessenses* compellati sunt *Solymi*. *Strabo Lib. XIII.*

Æn. I. Sequitur heros *Alabandus*, medius inter *Heros* & *Conditores*. *Triflanus.*

ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. Caput nudum *Britanici*, *Harduin* filii Tiberii Claudi Augusti.

ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. *Alabandensium* (in Caria) Alabandus heros stans nudus, d. lapidem, s. baculum, adstat *Equus*.

Equi-

Evidem urbs *Alabanda* non ab *Alabando*, sed a patre ejus Care condita fuit, attamen nomen a filio accepit, qui illic colitur præ aliis Diis. *Alabandus* Carica lingua *Vigilorem Equestrum* significat; Lapis porro Carbunculum denotat, quales in Orthosia caute nascebantur, at pœficiebantur *Alabandis*. *Hæc Plinius*: priora *Stephanus*.

Condidores Urbium Cognominum.

Omittimus hic Regum eorum capita, qui urbes ab suo nomine appellatas condidere, uti *Alexandri M. Seleuci I. Cæsarei Lydimachi. Antiochi I. Nicomedis I. Prusia I. Antigoni. Attali II.* & plurimum aliorum, quorum numismata vide in Serie Regum. Neque vero Imperatores Romanos Condidores urbium cognominum hic attingimus, neque Deos.

Abderam Thraciæ urbem condidit *Abdera* Diomedis soror, si *Solino*, & *Pomponio Mele* credimus; sed *Abderam*, Herculi dilectum, hujus urbis fundatorem *Strabo*, *Scymnus Chius*, & *Stephanus*, statuere. Numismata priori sententiae certius, quam posteriori, suffragantur.

Æn. II. ΑΒΔΗΡΑΣ. ΚΟΡΑΣ. *Abdera Puelle*. Protome ejus, capite diadematato, intra quadratum.

Jupiter seminudus sedens, d. aquilam, s. hastam puram.

Aliud Abderitarum numisma in *Gaza Medicea* repositum memorat *Spanheim. Spanheimius*, in quo Caput virile radiatum, intra quadratum, cum epigrafe: ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. Quod Caput, et si Phœbi esse videatur, eo tamen & *Abderus* conditor representari poterat, specie Divinitatis.

Æn. III. ΒΥΖΑΣ. Caput galeatum barbatum, Byzantis conditoris Byzantii.

ΕΠΙ. ΜΑΡΚΟΥ. ΤΟ. Β. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Navis sub *Marco iterum Haym* (Archonte) *Byzantiorum*.

Plures Byzantiorum nummos cum capitibus aliis non memoro.

De *Cio*, coaditore *Cii* in Bithynia, addito: ΤΟΝ. ΚΤΙΣΤΗΝ. di-
ctum in Catalogo *Urbium Cap. VI.*

Æn. III. Caput barbatum, nudum, turbatis crinibus, quod *Corinthi* conditoris *Havm Tom. I.* urbis cognominis creditur.

COPIN. *Corinthus. Pegasus.*

G g 2

Paullo

Æn. II. Paullo aliud caput barbatum, diadematum, cum epigraphe COPIN. *Haym* non Corintha, sed Bellerophontis attribuit *Haymius*. In aversa Chimæra, quam *Tom. II.* Bellerophon ope Pegasi devicit, uti supra dictum.

Æn. II. KOPKY. *Eorcyræ* Protoæ elegans *Corycæ*, *Nymphae*, unde Urbs & *Arigoni*. Insula nomen habere à nonnullis creditur. Aquila, sine epigraphe.

Æn. II. Protome *Cranonis*, conditoris urbis cognominis, capite tecto pileo quasi quadrato. *Haym*.

KPANNΩΝΙΩΝ. *Cranoniorum* in Thessalia, aut in Athamania.
Eques Cranon.

Stephanus Byzant. ita : *Cranon urbs Thessalica Pelasgiotidis. - - - Ef* quoque alia urbs Athamunia, a Cranone Pelasgi filio nomen habens. *Pausanias L. V.* ejus Cranonis meminit, circa an. ante Christum 648. qui in Olym- picis ludis vicit equa, quæ Crausidæ nomine appellabatur.

Æn. III. KYMH. *Cyme Amazonis filia, conditrix urbis Cymes Æolidis : Ca-* *Haym*. put muliebre turritum.

KYMAΙΩΝ. Mulier d. sistrum, s. canistrum. *Arigoni.*

Hoc Caput quidem certum Amazonis signum non præ se fert; sed cum ex Diodoro Lib. XI. constet *Cymen*, & præterea *Smyrnam*, *Ephesum*, *Myri- nam*, *Paphum*, ab Amazonibus conditas fuisse, hunc numum protuli. Nam complures alias id genus numos omitto, quos Cl. *Arigonius*, & alii Personis illi tribuunt, ego vero non nisi Genium urbis, cum capite turrito, & interdum velato, & cum nomine urbis repræsentatum puto; etsi fortasse Monetarius alludere voluerit ad Personam illam, a qua nomen urbi est inditum. Ita apud Cl. *Arigonium* depictos numos accipio, præcipue ubi manifestum urbis, non mulieris ipsius, nomen legitur: ΑΠΑΜΕΙΑ. ΕΡΥΘΡΑΙ. ΙΕΡΑ ΓΕΡΜΗ. ΣΑΡΔΙΣ. ΤΗΜΝΟΣ. Et si qui sunt ejus generis, cum nomine populi in postica parte: ΑΠΑΜΕΩΝ. ΕΡΥ- ΘΡΑΙΩΝ. ΓΕΡΜΗΝΩΝ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΤΗΜΝΙΤΩΝ. &c.

Æn. II. KYZIKOΣ. Caput imberbe diadematum Cyzici regis, & conditoris, *Arigoni*. de quo *Valerius Flaccus lib. II*, & *Hyginus Tab. CCLXXIII*, & *Photius Seginus*. *Cod. CLXXXVI.*

KYZI-

KYZIKHNΩΝ. NEOKORΩΝ. Bonus Genius nudus stans ad aram, *Harduinus*.
d. pateram, s. spicas.) Alius cum Cereris facibus, serpente obvolutis.
Helleponsi urbs Cyzicus. Attamen in aversa parte numi Domitiani Au-
gusti, conspicitur Hercules cum Epigraphe : **KYZIKHNΩΝ. TON.**
ΚΤΙΣΤΗΝ. *Cyzicenorum conditorem (honorantum.)* Conciliat *Harduinus*
ita: Herculem instauratorem, & alterum conditorem fuisse. Hercules saepius *Cimel. Vin-
dobon.*
ΚΤΙΣΤΗΣ. legitur, ut in numo **KIANΩΝ.** &c.

Ἀε. . . . **ΔΟΚΙΜΟΣ.** Caput laureatum, probabiliter *Dosimi* Macedonis, e du- *Harduinus*.
cibus Antigoni regis Asiae, qui Philetærum Eunuchum habuit, ac numo *Arigoni*.
teste urbem condidit.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. *Docimenum*, in Phrygia; *Aesculapius* stans, d. bacu-
lum serpente obvolutum.

Ἀε. . . . **MENEΣΘΕΥΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ.** *Menestheus Conditor*, nempe *Elæz Holsteinius*
urbis in Aolide. *ad Stephan.*

Caput ejus, cum arbore oleæ ΕΠΙ. ΣΕΠ. ΣΑΛΩΝΙΟΥ. NE.
ΕΛΑΙΤΩΝ. *Aesculapius.* Sub *Septimio Salonio*, *Neocororum Elitarum*.

De Menestheo *Strabo Lib. XIII.* videri potest.

ΜΥΠΙΝΑ. Protome Amazonis cum securi.

Harduinus.

De *Myrina* Amazone præter *Strabonem*, *Diodorus Siculus*, videri pot-
rit; urbem cognominem *Myrinam* in Aolide condidit, cuius numi gentile
nomen **ΜΥΠΙΝΑΙΩΝ** exhibent.

Arg. II. Caput imberbe diadematum *Patrai*, seu *Patrei*, Ampliatoris & prin- *Spanheim.*
pis, urbis *Patrarum*, in Achaja. *Reger.*

ΠΑΤΡΑΟΥ. Eques, prostratum virum nudum telo petens. Urba Pa-
træ antea *Aroë* appellabatur, postea *Colonia Romana* fuit, *Augusta Aroë*
Patrensis dicta scribi solita *COL. A. A. PATRENS.*

Ἀε. III. **ΠΕΡΓΑΜΟΣ.** Caput barbatum diadematum *Pergami*, conditoris ar- *Haym.*
cis vel urbis cognominis *Pergami*.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Baculus *Aesculapii* serpente obvolutus: pone
cornu copie.

Æclus. ΠΕΡΓΑΜΟΣ. Caput imberbe galeatum. Nempe vultus ejusmodi *Arigoni*. ex Monetariorum ingenio aliter effingebantur.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Æsculapii filii Telephorus palliatus stans.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. hanc epigraphen in *Pergamenorum numo*, Gaza Regis Galliarum, inveniri memorat *P. Harduinus de num. Pop. &c urb.*

Aes. III. ΣΜΥΡΝΑ. *Smyrna*. Protome *Smyrnae Amazonis* cum securi seu bipenni super humerum, capite turrito. *Haym.* *Arigoni.*

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Navis. In aliis leo. Item in aversa *Smyrnæorum Harduinus. numorum parte videtur Smyrna stans ad navim. De Smyrna conditrice Spashem. de numo Smyrnæor.*

ΣΠΑΡΤΗ. Caput imberbe, longis crinibus, diadematum ΛΑΧΕΔΑΙ- *Arigoni.* μοντων ΕΠΙ. ΕΥΠΙΧΛΕΩΣ. *Lacedemoniorum sub Euricle.* Dioscuri equites:

Aesopus. omnia inter lauream.

Spartam urbem, aut a *Sparta* Eurotæ filia, conjuge Lacedæmonis: aut a *Sparto*, Phoronei filio, appellatam fuisse, eruditæ opinantur. In *numo Arigoniano* videtur vultus potius virilis *Sparti* efforniatus fuisse. Posterioris urbis nomen *Lacedemon* fuit, populo etiam adscriptum.

Arg. III. ΤΑΡΑΣ. *Taras*, Neptuni filius, *Tarenti* conditor, Delphino infidet: *Golzius.* Galeam manibus tenet: alibi scutum, vel botrum. *Julius Pollux Lib. IX. Harduinus.* Cap. VI.

Eques armatus, cetera nudus, variis modis effigiatus, & cum characteribus variis. *Phalanthus* hic esse merito creditur, quo duce Lacones Tarrentum coloniam duxere. *Pausanias Lib. X.*

Aesopus. ΤΜΩΛΟΣ. Caput senile barbatum *Tmoli*, conditoris urbis *Tmoli Harduinus.* in Lydia.

ΤΜΩΛΕΙΤΩΝ. *Tmolitarum.*

De *Tomo, Conditoris & Herois* titulo illustri, dictum est in serie *Heronum.* Romanum quidem ducem, non tamen Augustum, atque in Graeco numero representatum, liceat hic adnectere *CN. Pompeium Magnum.*

Æclus. Γ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ, Cneji Pompeji Caput nudum. *Harduinus.*

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Pompeiopolitarum*, in Cilicia.

Caput muliebre turritum, Genii urbis Pompejopolis. *De*

De numo Thebano, caput Cadmi conditoris fortassis exhibente vide dicta & proposita Capite II.

Eruditione, & Sapientia Illustres.

Aes. Alcaeus Poëta Lyricus, & Pittacus e VII. Sapientibus, in Mytileneo Harduinus. *Aes.* sere extant Aratus, poëta astronomicus, & Chrysippus Philosophorum Stoico-Harduinus. rum princeps, uno in numo duobus Capitis iconismis representantur, Cilices natione ex urbe Solensi; quare ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. Pompeiopolitarum in Cilicia cives eorum memoriam consignarunt.

De Archimede paullo inferius.

Aes. II. Caput barbatum, diadematum, compositis crinibus: a tergo monogramma: $\Delta\Gamma\Lambda$ quod APK. vel TAP. legi potest; quare Archytæ Tarentino, Pythagorico Philosopho, Astronomo, & Geometræ, hoc Caput tribuitur. Pisces Raja, extensis pinnis.

Arg. II. Epicuri celeberrimi Philosophi caput calvum, vultu barbato, nase simo, Haym. & cornu modico auri adstituto, in numo argenteo se invenisse credebat Haynius Tom. II. pag. 62. Potest Panis, aut Sileni Caput esse, propter cornu.

ΑΘηναῖον. Atheniensium. Duo Pisces, situ contrario.

Aes. II. EYΚΛΕΙΔΗΣ. Caput Euclidis geometræ notissimi, laureatum, crinibus compositis, vultu barbato. Sp. n. Mi- fcell.

Inscriptio, & Caput laureatum Hadriani Augusti.

Aes. II. Archimedi tribuitur numus, in quo Caput barbatum nudum. X In aversa Havercamp. *Aes. II.* MD. seu Archimedes; imago sphære vitrea, ab Archimede confecta. ad Parum Jovis, an Archimedis Caput hic adsit, dubitatur; quia alter numus, in quo Caput imberbe pileatum, ac in aversa Luna & Astrum, Archimedi tribuitur, præterquam quod veteres Siculi barbam promittere non solerent.

Aes. II. Caput Jovis X(ΑΘ. ΘΕ. Atheniensium. Thespis, poeta tragicus: ejus Haym. Caput barbatum & oliva vel myrto coronatum.

Aes. III. Gorgia Leontini, Philosophi, & Oratoris disertissimi, non quidem Caput, sed nomen, & symbolum aliquod suavis eloquentiae ejus, nempe Cygnum, exhibere videtur numulus Leonii in Sicilia.

Caput Apollinis imberbe, laureatum, longis crinibus.

TOP-

ГОРГИАС. ЛЕОУТИЯ. *Gorgias Leontinorum*, aut *Leontinus*: *Cygnus stans*, respiciens reflexo collo.

Aenei variis Homeri, Poetarum Heroicorum principis, complures habentur numi, *Goltzius*. quæ ipsius Caput barbatum, diadematum alias, alias nudum: vel sedentis figuram fistunt, cum nomine ΟΜΗΡΟΣ, vel in contorniato ωΜΗΡΟΣ. *Harduinus*.

Aversæ partis varia occurunt symbola, variaque urbium aut populi nomina: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΧΙΩΝ. ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΥΡΙΑΙΩΝ. Item ΚΡΗΤΩΝ. *Cretenium* apud *Haym*: & ΜΗΛΙΕΩΝ. *Melis* *Haym*. *lensis* apud *Arigoni*, quæ *Melos* est, vel una Cycladum insularum, vel *Me- Arigoni*. *lensis* Thessalæ apud *Stephanum Byzantium*.

Æn. II. Caput barbatum, nudum, inscriptum ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ, *Lycurgus*, *Haym*. Coll. Acad. plentia clarissimus Spartanorum Rex, & legislator, Polydectes filius, cuius *Vindob.* leges Oraculum Delphicum probavit.

ΛΑΧΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ. ΑΗ. Clava caduceo ornata.

ΠΛΑΤΩΝ. Caput nudum, compositis crinibus, barbatum *Platos*, *Patinus*. Philosophi & Politici, quem vetustas ethnica Divinum appellavit. *Spon. Mi- jcell.*

ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Augusti nudum. Philosophiam Platonis Cæsar Aug. ostendere voluit, quanti faceret, uti Hadrianus Euclidis profundam scientiam.

Æn. **ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ. ΣΑΜΙΩΝ.** *Pythagoras Samiorum*. Pythagoras se- *Harduinus*. deus, dextra baculum tenet, quo stellas in globo cœlesti signat.

Caput & inscriptio Commodi Augusti. Alius similis numus Antonini, Caracallæ dicti.

Plinio teste Lib. II. Sest. VI. Pythagoras Samius primus motus Veneris circa solem explicuit.

Æn. Contorniat. **Sallustii protome**, capite imberbi, nudo, habetur cum epigraphe: *Haym*. **Salvstivs. AVTOR.** Historicus notissimus. *Patinus*.

PETRONI. PLACEAS. Tres musici stantes.

Sappho poëtria, Lyrici carminis decus, supra exhibita est sedens, lyram pulsans, in duplice numo Mytilenorum, *Julia Procle*, & *Nauficae*,

Æn. III. Heroidum. Porro vultum Sapphus exhibere se credit *Haym*ius in nullo æneo.

Caput

Caput muliebre, non formosum, pervetusto more tectum.

Vir galeatus stans, d. lanceam, s. clypeum: in area litera E. forte
ΕΡΕΣΙΩΝ. Sappho enim ab aliis *Eresia*, ab aliis *Mytilenæa* appellabatur.
Sunt vero ambae Lesbi insulæ urbes, *Mytilene*, & *Eressus* vel *Erebus*.

Æn. Contorn. ΣΟΛΩΝΟΣ. Solonis, sapientis legislatoris Atheniensium. Caput im-
berbe nudum, gravi specie.

Spon.
Miscell.

KOINON. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΤΩΝ. EN. ΙΩΝΙΑ. *Commune*
Metropolitanorum, qui sunt in Ionia. Vir seminudus adstat simulacro Dianæ
Ephesiae, ad quam utrimque cervus.

Tametsi contorniata, quale hoc est, numismata, quarto circiter post
Christum saeculo invalescentia, fere pro certaminum & ludorum tesserae si-
gnata videantur; attamen etiam horum numismatum fabri, aut ludorum
praefides, ipsique Principes, in his etiam literatorum virorum memoriam
recoluere.

Æn. III. *Antifthenis* Philosophi vultum, monstrosum, & ridiculo capitis ornatu, *Haym.*
putabat se detexisse *Haymius* in numo, inscripto ANTIΣ. Sed *Liebeus* in *Liebe.*

Gotha Numaria, simili in numo cum faciem etiam magis ridiculam conspe-
xisset; recte larvam comicam illic effigiatam censuit, ac τὸ ANTIΣ. ad *Az-*

Æn. III. *tissam* Lesbi urbem rescripsit. Incertum quoque videtur, an apud *Haym* in *Haym.*
Argent. numulo KNΩΣΙΩΝ *Gnoforum*, in Crete, Caput barbatum nudum *Minoēm*
referat; Rex Cretæ, is quidem erat, *Cnos* residencebat, & leges dabat Cre-
tensibus: alterum Caput *Pasiphaës* conjugis putatur. In argenteo ΓΝΩΣΙΩΝ

Begerus
Palatin.

numismate apud *Begerus* Caput diadematum barbatum: in aversa Labyrin-
thus conspicitur. Hoc Caput *Minoës* esse potest. Si duo fuere *Minoës*, ut
aliqui volunt, *Haymii* numus unum cum uxore *Pasiphaë*: alterum hoc sibi
numisma vindicare poterit.

Principes, aliive Illustres.

Principum complurium numismata coæva, Seriei Regum intexuimus; huc
reservata sunt numismata Principum quorundam, a posteris memorie aut
honoris ergo signata, qualia etiam in *Heroum* aut *Conditorum* classe jam non-
nulla retulimus.

Elem. Numism.

H h

ALE-

Æn. II. ΑΛΕΟΣ. *Alei*, regis Tegeæ, in Peloponnesi regione Arcadia, ubi *Haym.* Minervæ Aleæ fanum Aleus extruxit: Caput ejus diadematum, barbatum.

ΤΕΓΕΑΤΑΝ. *Tegeatarum*, Minerva & Mars armati stantes dextras quasi galeam contingendo, jungunt: infra manus, puella stans, ramum attollens.

Alei vetustissimi regis meminit *Pausanias L. VIII.* & *Sirabo*. Sane templum Minervæ, dudum antea extructum, incendio absuntum fuit anno 392 circiter ante Æram Christi. *Vide dicta in Catalogo urbium sub Tegea.*

Aur. ΔΑΜΟΝΑΚΤΟΣ. Damonactis, vir stans Capite cornuto & radiato, *Harduin.* d. Victoriolam, s. hastam puram, ad pedes aries enascens. *Mem. de Trevoux*

KYPANAION. *Cyrenenfum*. Currus quadrigis equorum junctus cum auriga. *1727.*

Damonactis seu Demonacli, civi Mantineensi, hunc numum aureum, ceu synchronum, attribuit *P. Harduin*. Damonax gubernator Cyrenes fuit, ab Oraculo Delphico delectus, pro Battō IV. puerō rege; is multa a regis potestate ad populum transtulit. Battus IV. floruit circa an. ante Christum 523. Quare nūmūs, si coævus Damonacti esset, vetustate præstaret principum numis plerisque nomine insignibus, si fortasse *Atyn* excepéris, aut alium unum alterumve.

Verum *Baro Bimardus de la Baſtie*, antiquitatum apprime peritus, qui numum vidit, tantæ vetustatis non esse censuit, sed serius gratae memoriam ergo a Cyrenenibus signatum credidit; nisi iſthic *Damonactis* nomen, potius Magistratum aliū Cyrenenſium indicet, quam illum Batti IV. moderatorem, cuius nulla imago in nūmo conspicitur, quæ ipſi congruat.

Arg. III. Caput Herculis barbatum nudum. *Haym.*

ΑΙΚΟΥ. Caput cappa insolita tectum, vultu barbato.

Liches seu Likes (nam τὸ ΛΙΧΗΣ Herodoti, etiam ΛΙΚΗΣ. scribi more Jonico poterat) Spartanus, sagacitate sua Tegeatis hostibus corpus Orestis abstulit, unde belli felix eventus, monente Oraculo, pendebat. *Herodotus Lib. I.*

Æn. II. ΒΑΣΙΛΕΥC. ΜΙΔΑC. Rex Midas: Caput pileo Phrygio tectum, *Spon.* barbato vultu, naso aquilino. *Miscell.*

ΗΣΣΕ-

----- ΗΣΣΕΩΝ, Mulier stans, capite tutulato, d. bilancem, s. spicam, aut florem attollit. Num.
Pembrock.

Nequaque nam hic numus Midas regi Phrygiae vetustissimo synchronus est; cum saeculo ante Christum septimo Midas floruisse credatur.

De Minoe Creteensi, Cnosiorum rege, paullo ante dictum est.

Argent. *Polycratis*, Samiorum tyranni, numum argenteum, ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΣ. Σε-μισθ. indicat Harduinus in Chronol. V. T. sexto ante Christum saeculo Polycrates florebat.

Aes. III. ΣΙΠΥΛΟΣ. *Sipylus*, caput ejus nudum, barbatum. Haym.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Aesculapius stans, d. baculum serpentigerum.

Sipylus Agenoris filius, teste Plutarcho libro de fluminibus, monti Lydie Sipylo nomen dedit, qui antea Ceraunius dicebatur.

Alterum numum P. Chamillard ita Harduinus describit.

Aes. III. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛ. *Magnesiorum ad Sipylum Caput senile.* Harduinus

ΕΡΜΟΣ. *Hermus* fluvius, cuius decumbentis imago adest, quoque haec Magnetum urbs alluitur.

Magnesia haec Lydie urbs discernenda est a *Magnesia* Jonie, ad Maeandrum fluvium sita.

Indicibus opus esse non censuimus; quod opusculum ipsum magna sui parte Indicibus, sive Catalogis constaret.

F I N I S.

ERASMI FROELICH E S. I.
DE
FAMILIA VABALLATHI
NUMIS IN LVSTRATA
OPUSCULVM POSTVMVM.
AD CEDVNT
EIVSDEM AD PENDICVLAE DVAE
AD
NVMISMATA ANTIQVA
A CL. VAILLANTIO
OLIM EDITA
EDITIONE ALTERA RESTITVTAE
CVRANTE
JOSEPHO KHELL E S. I.
REI ANTIQVARIAE IN CONLEGIO REGIO THERESIANO
PROFESSORE.

VINDOBONAE,
TYPIS GEORG. LVD. SCHVLZII, ACAD. TYPOGR.
CLIXCCCLXII.

KHELLIVS LECTORI.

uo tibi opuscula clarissimæ in re publica literaria memoriae FROELICHII magistri mei exhibeo
Antiquarie benevolæ, quorum utrumque postuum si pronuncio, non multum aberravero.
Primum, quod de HERMIAE VABAL-

LATHI familia numis inlustrata conscriptum
est, unicum hoc in genere inter varia ejus adversaria, cum in
bibliotbecæ præfeti munus subcedebam, reperi, quod lucem non
vidisset, atque hoc perlustans in scbedam incidi, quæ monebat,
ab regiorum numismatum præfecto Parisius indagetur, an producatur
ab HARDVINO ad Plinium Tom. I. Tab. IV. N. 2. imago numi
ATHENODORO inscripsi cum bujus atque **AVRELIANI** Aug.
adversis capitibus in autica, in postica vero cum epochis L A. LΔ.
intra lauream, numismati ipsi, eique sincerae antiquitatis respon-
deat.

Scripsi mox Parisios ad virum clarissimum, mibique am-
issimum JACOBVM BARTHELEMY regio numophylacio bodie præfe-
tum, is gravioribus negotiis impeditus longiorem moram præcla-
re tandem compensavit idibus Julii anni CLOCCCLX. singulari enim
bu manitate non me solum de scalpti numi similitudine edocuit, sed
numisma ipsum adcurate lineatum transmisit ea forma, qua illud
eri incisum fronti diatribes præfixi. Novo me gaudio adfecit

atque ad editionem excitavit, quod in temui meo museo ejusdem numi exemplum, minus quidem a temporis injuria conservatum, atque propterea ob fabricæ rationem ad alios VABALLATHI Græci communitis nummos repositum, velut e tenebris erutum mibi non parum gratulandi antiquaria se dedit fortuna.

Ast cur pretiosum FROELICHII opusculum, inquires, per annum, Et quod excurrit pressum, numariæ rei publicæ est substratum? Etiam de hoc me purgabo; non ad ridebant typographi Windobonenses, Lipsiam cogitabam, verum bellici tumultus consilium identidem everterunt: Et illud adcessit, novisse me, non raro a nobilibus nostris in conlegio regio Theresiano alumnis solcite de libro aliquo circumspici, quem cum adnexis ex jure, philosophia, bistoria, scientiis aliis, thesibus sub anni scholastici finem tentamen publicum subituri Augustis, aut Regiis Principibus inscriberent; augere tum adpendiculas bacchanus non editis conlegii ipsius, aliarumque gazarum numis erat constitutum, ut in justam libri molem odus cresceret; Verum nulla fuit isthac mea providentia, cum ad alia potius lucubrationum argumenta, quorum intererat, dilaberentur.

Alterum item, quod adjungo, opusculum fere postuum dixeram, tantundem enim prope est, seu in scriniis manuscriptum delitescat, seu in paucissimorum manus, atque in unius pene provinciae angustiis typis excusus commentarius veniat. Id bujus libelli fuisse fatum mox intelliges Lector benevole: publico in theatro cum philosophicis laureis condecorarentur candidati, ut olim mos erat, in auditores distribuebatur, barum rerum sœpe parum curiosos, unde factum, ut commentatiunculae istiusmodi intra urbem fe-

fere nostram, aut ad summum Austriae sepelirentur, raroque admodum in regiones alias exportarentur.

Adpendiculis bis postremis, quas elaboraverat FROELICHVS, & quas in ejus quatuor Tentaminibus comprehensa non sunt, idem evenisse liquido conperi, cum tomum XXVI. de l'Academie des inscriptions & belles lettres anno CICICCLIX. editum, quem abduc ultimum habemus, inspicrem; vidi ibi pag. 456. lucubrationem pereruditam CL. BELLEY. de epochis urbis, & coloniz Sinopes lectam parisiis VII. Cal. Martii anni CICICCLIII. Præter consuetam anno V. C. 684. adfixam epocham, alteram, de qua fluctuabant antiquarii, ad autumnum anni 709. eruditissimus autor determinavit, ut hoc factum sapientissime, ita a me impetrare non poteram, ut de ea FROELICHII gloria tacerem, quia is novem ante annis, quam Parisiis CL. BELLEY suam diatriben industri academicorum corpori publica recitatione communicaret, juvante patissimum DIADVMENIANI numo idem planissime conferat, editæ enim erant adpendiculae Vindobonæ typis Kaliwadianis anno CICICXLIV.

Nibil Cl. Academici laudibus, & in eruendis urbium epochis studio tam felici, quam singulari decerpit bæc in FROELICHII manes pietas, novi, magnis ingeniis, dum idem solum excollunt, persæpe convenire, scio, FROELICHIVM eodem anno CICICCLIX. cum CL. CARY tam de initio epochæ Bosporicæ, quam de ejusdem cum Pontica æra nexu consenserit, quin alter de alterius antiquario conatu novisset quidquam. Quod dolet, id est, minus abduc, quam literarum florens status exigeret, nostrarum rerum commer-

cium facere, ut non pauca, quæ per Austriacas terras aut feliciter inveniuntur, aut inventa ab aliis promoventur, ad exterarum terrarum viros eruditos vel nunquam, vel tarde admodum perfantur.

Fruere Lector benevole utroque opusculo, ut FROELICHII manus exivit, neque enim in alterutro mutatum aliquid (nisi ubi auctor adjecta margini emendatione se ipsum correxit) aut a me adiectum, si duas adnotaciones ad prius illud, alias fere ex laudata lucubratione CL. BELLEY ad alterum subscriptas, tum tabellas novas ad hoc posterius scalptas excipias, quæ enim editionem primam comitabantur, adeo miserum in modum exaratae erant, ut FROELICHII laborem confusuratum dolerem etiam; Neque novas has ex antiquis concinnavi, sed ex ipsis musæi GRANELLIANI numis summa cum integritate, atque omni a chalcographo severè exacta adcuratione, adjectis aliquot ad tabulas quatuor complendas numerum ante solum recensitorum imaginibus, restitui; præterea, ubi hoc in opusculo prior ex quatuor tentaminibus adpendicula citata erat, addidi ad vitandam querentium molestiam pagina numerum in prima editione omnissimum. Denique, quod sine piaculo omitti non posse mecum amici existimabant, viri clarissimi elogium pro academiarum laudabili more adieci, qua industria & in optimis mones pietate non parvam me apud te gratiam conlegisse putto. Vale.

ELO.

ELOGIVM

P. ERASMI FROELICH E S. I.

uem celebrandum suscepit, Erasmus Froelichum in regio Theresiano nobilium conlegio sub horam noctis alteram nonis Iulii anni CXXIX. modestissimi socii non sine sinceris etiam inlustrissimorum adolescentum lacrymis conposuere. Ad viri hujus laudem Laconi id commemoraſſe satiſ effet, adeo arcto eum foedere virtutem scientiis junxiſſe, ut nescires, his an illis magis inbutus effet, cum certiſſimo in utriſque principatum tenuiſſet.

Natus erat parentibus honestiſſimis Græciū Styrorum vi. nonas Octobris anni CXX. Ad societatem noſtrā ſinguliari & virtutis, & indoliſ convibendis quibusvis ſcien- tiis pariſ commendatione facilem aditum anno CXXVI. vi. idus Octobris reperit: conceptas tum de ſe ſpes & ſequabili vita religioſe tenore, & literariis incrementis non explevit modo, ſed & ſuperavit. Exacto ea cum laude, ut vel in exemplum aliorum iret, tirocinio humaniores literas repetuit Leobii, tantasque in poeticis cumprimis, ut ingenio feſtivarum cogitationum erat fertili, progreſſiones fecit, ut tam inventionis novitas, quam nativus elocutionis candor pluri- mum in ea celebraſetur; ſeverioribus aliis distractus, ut ut

Mu-

Musis operari haud posset, amicitiam tamen cum iis magis distulit, quam abruptit, dicere solitus, se, si quando seniori cœcitas inreperet, notas Parnassi rupes perreptaturum, & pangendis carminibus amissorum oculorum dolorem solaturum.

Auditis subinde, defensisque philosophicis disciplinis juventutem magister Clagenfurti instituit, geminumque, quem suis societas in permolesto puerili ludo fine*m* designat, ita adtigit, ut & discipulos multis annis post præclaræ, quam naucti erant, institutionis memores ad virtutem omnem fingeret, reique literariæ in omnem vitam perduraturo gustu inbueret, & ipse vacuas a scholaſtico pulvere horas suæ eruditio*n*i seponeret. Profecto eos per annos Græcos seu poetas, seu rhetores, historicosque exhausit omnes, id consecutus etiam, ut Græca lingua non minus quam Latina eſſet exercitus.

Translatus inde in regiam hanc metropolem matheſin fecundis curis pertractavit, eamque, dum fere vixit, ita coluit, ut si vel hanc unam noſſet, inter viros, ævi sui doctissimos numerandus fuisset, meritus etiam, qui a viris, quos Europa mathematicarum disciplinarum peritissimos habet, in consilium adhiberetur, & de recens inventis edoceretur.

Quadriennium deinde theologie ita inpendit, ut dignus haberetur, qui eam palam propugnaret. Disceptatrix huic scientiæ ut temporis tribueret plurimum, quod tam

men ab ea nactus est otii, volvendis ecclesiæ Patribus, facris literis, earumque interpretibus, conciliis, atque universæ ecclesiasticae historiae ita dedit, ut amplum jam tum thesaurum e pretiosis sinceræ hujus antiquitatis monumentis conlegeret, & in sua adversaria referret. Per id tempus sacram quoque linguam ita condidicit, ut non Hebraicos modo codices, sed & ipsos Rabbinos promte interpretaretur. Adeo nempe falso querimur aut de naturæ constitutione, quæ inbecillior laboribus frangitur, aut de tempore, quod fugacius elabitur, quam doctrinæ, quem quidem cuperemus, apicem contingere possimus: industria magis, quam vires, aut tempus deest, ubi per socordiam & hoc, & valetudo diffluxere, frustra natura incusatur. Unum Cl. Froelichii exemplum abunde edocet, quod si tanta fors bonarum artium cura esset, quanto studio aliena, ac nihil profutura conjectamur, iis nos abundaturos præsidiis, quibus literarum gloria æterni fieremus.

Inchoata tum feliciter sacra studia nullo non tempore prosecutus est P. Erasmus, ut mirum sane sit, virum, qui ætatis parte in maximam in lineis, aut literis, quas pulcras, amoenasque appellant, contrivit, id temporis illis furto velut sublegere potuisse, quo tanto se adparatu theologicō instruxit. Sane cum catholicam religionem amplexo Excellentissimo Comite Schullenburgio is, qui Danicæ legationis sacra procurat Vindobonæ, epistolam Gallico idiomate vulgasset, quas, nescio, religiones injecturus Comiti, fidei, quam a matre traxisset, desertori, aliam eodem stilo

B

(Euro-

(Europæas enim cultiorum populorum linguas callebat omnes) Froelichii sapientia obposuit, in qua argumenta viri docti, & utinam meliorem causam propugnantis, ita ex antiquitate omni confutavit, ut quilibet nullis partium studiis ductus & raram viri sacris in rebus scientiam mirari, & nihil per animam superstitionem additum ad rerum credendarum summam fateri cogeretur.

Qua quidem in re laudandus eo præsertim nomine Cl. Froelichius mihi videtur, quod in doctrina sacra solida, & antiquitati probata semper præ speciosis consecutus fuerit, nihil conjecturis, nihil populari auræ, nihil novitati quam aures permulcenti, tam rerum cassæ tribuere solitus: quæ impressa a primis ecclesiæ luminibus vestigia reperit, instittit firmo pede, in id tota contentionē connisus, quo va-nissimis hominibus, quam sui admiratoribus, tam vetustatis contemtoribus ostenderet, antiquos præ novis in non paucis vidisse acutius.

Cujus quidem suæ in majores observantiae quantum-vis non pauca alia luculenta specimina P. Erasmus ediderit, in sua tamen regum Syriæ historia, iterum typis data, multisque additionibus ab autore ipso illustrata, æternum monum-
mentum constituit; cum enim historicum agere videtur, theologum expressit, ostenditque, fabularum nihil, nihil delirantis appellæ somniorum in sacris Maccabæorum libris perscriptum, sed illos ut Numinis adflatu conceptos, ita ad humorum, qui viris in arte expertis mentiri minime norunt,
fidem

fidem exactos penitus. Erant profecto, quibus videbatur, cum alios ob minora in ecclesiam literaria promerita sacro purpuratorum conlegio insertos neverimus, invicto sacrorum librorum vindici eum honorem non deberi non potuisse, si Romana in luce versatus, atque alterius religiosi ordinis, ab id genus splendore non ita alieni, fuisset.

Quam ex vero hæc dicta sint, satis declarant heterodoxorum contentiones; Pilum extulit biga Wernsdorfficorum: Ernesti & Gottliebii lucubrations, cetera eruditio varia conspicuae quantum inflictum vulnus totum corpus usserit, abunde explicant. Cum seniore congressus est Froelichius ipse, majoribus armis instructum Gottliebium suis auspiciis conlegæ alicui conficiendum, ut ab omni belli genere abhorrebat plurimum, permisit; Nihil me exaggerare, dum hac in expeditione debellatum esse adsero, ipsius adversarii confessione demonstro, ita Cl. Georgius Matthias Bose Wittenberga VI. idus Octobris ccccxxix. ad Froelichium: *Quid Syria tua opus non nisi cum ipso mundo periturum?* tum subducta linea persequitur: *Wernsdorffius ad quietem rediit, & ut ipsius, Gedanensis nimis, ad me literæ testantur, finem omnino controversie bujus exoptat.*

Anno ccccxxxii. pro societatis more sacra Iudenburgi ascesi acta, Vindobonæ redditus publicis primum in scholis juventutem, tum privatos inter parietes nostros mathematicis disciplinis ad annum saeculi hujus sextum supra quadragesimum inbuit, miraque illa, qua prædictus erat, in

explanando perspicuitate discentium labores ita levavit, ut, quæ abstrusa multo plurima scientia illa habet, plana prorsus suisque subjecta oculis discipuli mirarentur; Quod sane a viro doctissimo præstari potuisset minime, nisi multa meditatione, ruminatio neque scientiæ illi, quæ horrida habet, detraxisset. Supersunt hodie plures illius lucubrationes, iteratis per exterias etiam provincias typis datae, in quibus partes aliquot mathefeos novis problematibus utiliter illustravit.

Abstrusis his speculationibus fatigatum animum, quo levaret identidem, numariam pertractabat. Prima artis hujus, per quam tanta lux historiæ omni est addita, rudimenta a conlega suo Christiano Etschlagero conbibit; quis hic eo in literarum genere fuerit, abunde loquitur Carmen didacticum de re numaria Græcii anno ccccxxiv. editum, atque in Anglia etiam cum plausu exceptum. Cum hoc viro & polyglotto, & delicatissimi in bonis artibus gustus seu Galatæ ad Constantinopolin, seu alibi per provincias Austriacas degeret, perpetuum epistolarum commercium ad annum cccxl coluit; superat bene magnus harum fascis, ex quibus summa cum voluptate videtur, quæ bellaria utriusque palatum titillaverint, de numis, marmoribus agitur fere alternis paginis, numorum transmissorum, hodie in conlegio academico adservatorum numerus iniri non potest, inscriptionum communicatarum LXX. & amplius syllabus a morte Froelichii est repertus.

Cum

Cum in epistola Cl. Etschlageri Galata XIV. Cal. Aprilis anno CMLCCXXXI. ita ille : *In re numaria te tantos progressus brevi tempore fecisse, etiam gratulor*, videndum porro, ubi se antiquarius noster perpoliverit. Agebat sub id tempus in Vindobonensi nostra professorum domo Carolus Granellius Amalis Aug. a sacris confessionibus amplissima eruditione, ac profunda doctrina, acerrimoque judicio, verbis Froelichii in praefatione IV. *Tentaminum utor*, hic ex priyaro quod aulicis in obsequiis Augustae munificentia obtinuerat, peculio præclarum Musis struxit lararium; aderat bibliotheca selectissima, atque numophylacium Graecis potissimum numismatibus frequentissimum. Ad hunc, cum theologie condiscendæ adhuc daret operam, diebus prope singulis, quibus a scholis cessatum, invisens majoribus hostiis Junoni Monetali fecit : ejus institutione eo progressus est, ut vivens adhucdum magister a discipulo superatum se gauderet plurimum. Sinceram, modestamque Froelichii confessionem laudata ex praefatione subjicio : *Viro huic, ait, non modo numeros ipsos benigne exhibitos, & suggesta identidem præclara monita, sed ipsam in re numaria veterè institutionem me maximam partem debere lubens merito profiteor.*

A morte Granellii apud creditum curæ suæ in academico, quo cum vivo conlectore paullo ante translatum erat, conlegio idem cimeliarchium tempus ab aliis negotiis vacuum quam utiliter posuerit, numorum catalogus sua fere manu conscriptus, qui ut lucem videat Théopolitano subpar, omnem movèbo lapidem, editi dein libri,

con'ectaque vel a versatissimis eo in genere viris estimatio loquuntur.

Hinc ornatissimum literarum commercium cum Antonio Francisco Gorio Praeposito baptisterii Florentiae, Inl. Marchione Savorgnano, Apostolo Zeno, aliis ex Italia: cum viris Cl. Cl. Julio Carolo Schlægero Fridensteinensis Ser. Saxon-Gothani Ducis, Richtero Ser. Electoralis Saxonæ Principis numophylaciorum custodibus, Mathia Bosio Wittenbergensis academiæ lumine ex Saxonia: cum Codefrido Abate Gottvicensi, Georgio Praeposito ad S. Floriani, Inl. Barone Wolfgango ab Ottenfels & Gswindt Austriacis ex provinciis, quorum omnium in epistolis aliud argumentum non leges, quam vel consultationum antiquariorum, vel gratulationum, quibus pleno copiæ cornu viro optimo laudes admetiuntur; hinc honorifica illa in Gallorum non privatorum solum libris, sed publicis etiam actis conpellatio: *Le scavens Jesuit Allemand*, dum de Froelichio sermo infertur.

Vindobonensem literatorum, & numophilorum, quia domesticorum, longum catalogum texere nolui, qui virum ornatissimum coluerunt, id certum neminem Musis & non Froelichio amicum fuisse: nihil antiquorum thesaurorum ab Excell. Comite de Bathyan, Comite Ariosti, Barone de Stain, Perinl. Jenischio, de France, Vicinellio, Haue-ro, aliis conditum fuisse, quod non cum eodem velut a discipulis cum magistro conferretur.

Ut

Ut ab omni, quod raro evenit, invidia semper aberat, ita mira felicitas ejus conatus comitabatur. Omitto, eum primum fuisse, qui epochæ ETOTC. NEOT. IEPOT. ex numo Trajani Decii lucem adfudit, stabilitas alias, & id genus plura, quæ libros ejus percurrenti sunt obvia, singularia perseguor. Eodem, scilicet cœcccclii. anno, quo præclarum academiæ Massiliensis, & Cortonensis membrum Cary sera Bosporica ad annum V. C. cccclvii. adfixa, ejusdem cum Pontica nexus demonstravit libro eruditissimo: *Histoire des Rois de Thrace, & de ceux du Bosphore Cimmerien éclaircie par les médailles*, idem conprobavit eo in opere, quod: *Regum veterum numismata anecdota aut perrara notis illustrata* inscribitur, quin inter nobilissimos duum viros aliquid literarioræ conlusionis intercederet. Aeram Sinopensium posteriorem ab anno V. C. ioccv. ad ioccix. edito jam anno cœcccxliv. libello, infra adjiciendo, retraxerat, qua inventione Cl. Belley novem annis prævenisse in præfatione monueram.

Quid quod ipsa dea Moneta (sit verbo vénia) vel illius, ut quibusdam visæ fuerant, conjecturas inventis subinde numis coronaverit. Quæ de Ario Spartanorum rege pro Maccabaicorum librorum sinceritate historica disputata sunt, oblatus ab Inl. Savorgnano numus: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΡΕΩΣ. inlustravit in *Accesione nova ad numismata regum veterum anecdota Vindobone an. cœcccclv.* Mortem Antiochi VII. seu Evergetæ, quam cum profanis scriptoribus ad annum A. X. cxxx. Seleucidarum cLXXXIII. Cl. Wernsdorffius, ut Maccabaicis ægre faceret, adfixit, Froelichius ad annum Seleuc.

CLXXXVI.

C L X X X V I . submoverat in annalibus Syriae; Et en numulus *auro contra charus*, verbis viri celeberrimi utor, item ex museo ejusdem nobilissimi Senatoris & Decemviri R. P. Venetiae autori dono oblatus, atque in numophylacio conlegii Theresiani hodie conditus, distinctis notis: EIP. annum Seleucidarum CLXXXV. obtulit.

Hæc Cl. Erasmi ad annum **C L X C C X L V I .** usque studia erant, hoc enim superiorum jussu ad conlegium Theresianum translatus est, ut adolescentes nobiles, qui in patriæ ibidem spes educantur, historiæ, antiquitatum, heraldicæ, diplomaticæ, Græcæ etiam linguae rudimentis inbueret, id quod ita præstítit, ut juventus sub magistro ad ejus se ingenium submittente, & emolliente quidquid asperi scientiarum quarumvis initia habent, præclaras provinciarum Austriacarum utilitates sponderet. Sane cum eodem in munere curam quoque Garrellianæ bibliothecæ, locupletis omnino, gereret, librorum amore eo juventutem inflammavit, ut plerique horas animi remissio concessas, inter mortuos jucundissime agerent; quin non deerant, qui sub tanto magistro provecti longius, non ineruditis commentationibus, quæ lucem viderant etiam, nomen suum inlustre redderent: id certe consécuti, ut labori, quem anxie adeo nobiles fere deviant, inde ab ætate prima insuescerent.

Quantas vero eos per annos adcessiones ad scientiam suam ipse Froelichius adjecerit, arduum est dicere. Ut per numariam, a qua dum viveret, quievit nunquam, historiam

riam veterem: ita obscuriorem illam ævi medii re diplomatica juvare est adgressus, ut par vel illis esset, qui hac in arte consenserunt. Hinc specimina duo genealogiae Sounekiorum comitum Celeiss & comitum Heunburg, diplomataria Styriæ animadversionibus illustrata, archontologia Carinthiæ, adversaria conplura pro historia Styriæ, quam ob debitam in patriam pietatem ultimo velut loco, percursis ante vicinis regionibus, destinasse videtur, sunt enata.

Bibliothecæ lectissimæ a Pio Nicolao Garelli, Divi Caroli VI. archiatro collectæ, atque a filio Joanne Hannibale usui publico legatæ superius mentio est injecta, non ita obiter hic prætereunda. Pluribus jam annis libri, quia locus, in quo digne conlocarentur, commode se non dederat, cistis suis sepulti peritam magis obstetricem nancisci non poterant, qnam Froelichii manum, a qua in lucem proferrentur, incredibilem enim horum notitiam in lustrandis, ordinandisque bibliothecis aliis, atque ea conlegii academicæ potissimum conciberat, cuius etsi amplissimæ singulos libros in digitis velut adnumeratos diuturnus incola habuit. Quid in Græcis M. S. Caesareæ præstiterit, ad gratam viri tanti memoriam a Cl. Kollario vulgandum cum voluptate intellexi.

Ad Granellianam, quam velut Benjaminum diligebat, redeo. An præclaræ huic coloniæ nitida magis per forulos habitacula in atrio septem fenestris continua serie lucem admittente paraverit, an eruditio magis & commodo ordine in classes disposuerit, hæsitant, qui viderunt hactenus.

C

nus. Illud præterea cum paucis bibliothecis commune Garellianæ præstítit benefíciū, ut præter solitum catalogum singulari altero materiarum propria manu concinnato sit instructa, ut adeo nemo meam subcessoris pietatem sit carpturus, qua in pellente ob tanta in librarium hunc thesaurum præmerita eo in loco e regione fundatorum Garelliorum viro ornatissimo monumentum, utinam marmoreum licuisset, constitui; Exemplum effigiei, quæ ex vivi vultu picta in celeberrima Canonicorum ad S. Floriani Austræ supra Onasum conlegii bibliotheca (nam & huic eruditam suam operam locavit) a Georgio clarissimæ memorie Præposito est adpendit, exemplum, inquam, inter statuarie ornamenta reliquo cubiculi cultui adcommodata portæ inminet cum epigraphe:

**ERASMVS. FROELICHIUS. S. J.
DISPOSVIT. SVBPL. LECTISSIM. AVXIT.
DOCTR. AC. OPP. SVIS. INLVSTRAVIT.
B. G. P. S.**

Frontispicium hoc scite scalptum numus coronat,
cujus typus, mutato solo in calatum sceptro, ex Divi Constantii Chlori sedentis aureis in numis signo est depromtus,
aptissima inscriptione insignis.

REQVIES. OPTIMORVM. MERITORVM.

At.

Atque hæc quidem ruditæ quedam adumbratio eorum ornamentorum est, quibus doctrina vulgarem modum egrefsa P. Erasmi condecorat: quanto illa augustiora, verioraque, que animus concluserat? Plurima quidem rara, viri intra se reducti, modestia oculatissimis nobis subduxit; non tamen ita, quidquid demum adlaboraret, omnia obtegere potuit, ut non satis perspiceremus, nihil quantamcumque demum doctrinam ad virtutes P. Erasmi fuisse.

Quæ ad Deum pertinent proprius, ea fide exsolvit, ut religio summa ubivis eluceret: non anxie pensabat, magnum & in speciem inlustre, an minutum quid, & sua parvitate velut evilescens Numen exigeret: ut exhaustiret, pro acerrimo stimulo erat, quod ad cultum Optimi Maximi nosset pertinere. Quanta porro, & singularia reliqua ejus decora? Ad quæ se se solemní voti sponsione obstrinxit, fideliter est tuitus: nemo erat, qui quæcunque superiorum jussa exequeretur alacrius, nemo, qui majore cum illis cultu ageret, adeo enim ab eorum imperiis non recessit, ut ne quidem in rem suam illa interpretari mitius, æquum duceret; præterquam quod vel licita sibi fomenta negaret, morbis, & literarum studiis fractum corpus, facileque rationi parens nec paucis, nec infrequentibus cruciatibus adterebat:

Sacram illam evangelicam inopiam peculiari amore complexus adeo eorum, quæ redundare sibi videbantur, nihil admittebat, ut vel de illis, sine quibus vix demum vivimus, non pauca detraheret, ressecaretque: præclarum hac

C 2

in

in re ad memoriam exemplum prodidit, cum superioribus annis increpante ad Vindobonam bello Bojo Gallico migrandum esset Græcum, supellectilem suam omnem facco lineo, qualis quidem peregre missorum tironum humeris adpenditur, tam facile conclusit, ut ad explendum hiatum itineris sociorum reculas nonnullas consignari sibi postularet: dona, quæ ab inlustribus viris & multa & magna obtrudebantur, modeste semper rejicit, libros oblatos conlegiorum usibus inscriptos, bibliothecis intulit, ex his academicum, & Therianum etiam numis ingenti numero & pretio æstimatis, quos seu ab Augusta, seu Perinl. de France, Inl. Marchione Savignano, & Apostolo Zeno liberali manu acceperat, locupletavit.

Quin cum ipsa superiorum providentia paterna, quos fréquentes P. Erasmi morbi sollicitos habebant, multa subpeditaret, quibus ille paulo haberetur mollius, pauca duntaxat, ne nempe patribus optimis deesse videretur, reliqua deprecatus, admisit: profecto adduci nunquam potuit, ut togam nocturnam, qua suis in morbis uteretur, reciperet, dicere solitus: optime sibi cum alata sua veste, quam domesticam adpellamus, cui nempe tot annos sine jurgio convixisset, convenire, aliam forsan novitate sua oneri magis quam lenimini futuram. Unde & factum, ut ne mors quidem spolium, quod detraheret reperiret, pro hæreditate enim immortalem a scientiis gloriam, quæ tumulo major, & virtutum fuarum recordationem, cui amplissima pridem a Numinе decreta fuerint præmia, reliquit.

Et

Et vero primum est conjicere, ea tanto majora religiosissimo Froelichio constituta fuisse, quanto de se, suisque lucubrationibus sentiebat modestius: cuiuslibet censuram, quod in tanta doctrinæ eminentia rarum, non æquo modo ferebat animo, sed & allorum monitu suis in scriptis ea, quæ mutanda, detrahendave ducebant, emendabat, non sane pervicacem eorum secutus morem, qui membrum sibi a corpore divelli, quam literulam a suis commentariis decerpi manunt: si quando aliorum errores spongiam exigeabant, id ita præstitit, ut veritatem unice, non triumphum quæsivisse viseretur.

Ait fuit illud præclarius multo argumentum P. Erasmi modestiae; Quemadmodum Augustus fessum gravissimis imperii curis animum præter eruditas oblectationes alias mendii quoque ævi numorum, quos sumtu cæsareo & comparavit, & comparat hodie, perlustratione levare adsolet, ita Froelichium raro illo favore non semel est dignatus, ut ad se aduersitum, de numis cum primis Parthicis anno CCCCCCL magno numero ad portatis differentem cum voluptate audiret: id quod contigit tum frequentius, cum Augustom Principum cimeliarchium Austriacum, ut dives, ita ordine laborans, suos & in forulos sex annorum quotidiano labore cum sociis Cl. du Vallio Florentinæ bibliothecæ præfecto pri-
mum, atque subinde me partitus est, & catalogo inlustravit; tum enim Augustus haud infra dignitatem suam duxit, persæpe adesse morum antiquissimorum antiquario, ejusdemque copiarum commendare plurimum.

C 3

Non

Non inpares favores ab Augusta pro eo , quo artes optimas fovet patrocinio , est expertus . Cum primum pedem fundato ab se conlegio inter rudera adhuc , dum juvenutis nobilis habitationi adaptaretur palatum , intulerat , prima de Froelichio questio , is præ aliis adceritus ; viris magnis eum adcensendum depraedicavit frequentius , imo quoties de illo etiam post mortem sermo inferebatur : Ex hac estimatione singularis illa munificentia profluxit , quam numeros omnes triplos sui gazophylacii quinque capacibus cistis conditos plena fere & locuplete tam in argento , quam in ære omnis formæ serie eidem transcripsit . Erat , ubi ex gaza cum socio sub meridiem reduci ipso in aulico ponte obvia satutasse benignissime non contenta , lecticarium famulum insequi jussiferat , qui ut prandium conduceret , suo nomine precaretur .

Rara adeo Augustorum in se benignitate , quam tanto studio consecteturt multi , quibus sane quam placet , si digito ostendantur , dicanturque ii demum esse , quibus ualæ limen proprius adorare licet , tam parum intumuit vir modestissimus , ut non solum non actis cuniculis quereret , ut adloquii copiam obtineret frequentius , verum & ex eo , ad quod Principum jussu vocatus erat , primo quovis tempore reverteretur . Quod quidem nequaquam Augustorum contemptu , a virtute omni alieno , egit ; noverat enim quemcunque demum Principibus delatum cultum minorem esse , quam quo subjecti illorum vigiles pro incolumentate nostra euras demereret possumus : at noverat quoque vel Deo sa-

cr-

eratis viris, artibus haud optimis in aulam inrepentibus humi-
jus splendore id non raro animorum fieri, ut ea, quæ sane
non eorum sunt, qui profanis se negotiis abdicarunt, au-
deant, molianturque.

Porro a viro tot aliis præfulgente virtutibus ardor
adferendorum cœlo hominum instituto proprius minime abe-
rat. Erit fors, qui opinabitur, campum pene nullum, in
quo procurroret, virum mersum literis nancisci potuisse: ast
fallitur, qui hæc apud animum suum statuerit. Dum in
conlegiis aliis versabatur, juventus prope omnis scholastica
eo conscientiæ arbitro, communique parente utebatur, ne-
mo fere erat, qui non cum illo ineundæ vitæ deinceps agen-
da rationes constitueret, & usus ipse conprobavit, non ni-
si ea monita, quæ lètissimum fortita sunt exitum, in dubio
hæsitantibus fuisse subpeditata.

Plus hac in re præstítit eos per annos, quibus con-
legio Theresiano datus erat; præterquam enim, quod nobilium
pars major sacro in tribunali animi sui latebras illi con-
stanter panderet, omnes, ne uno quidem demto, eum, si
morbo tentabantur, adesse sibi volebant. Decumbenti-
bus ex quocunque malo quid obsequii exhibuerit, nosse
qui volet, matrem de filii salute sollicitam animo fingat, &
nondum tamen omnem Cl. Erasini providam in illos curam
exprimet: aliis ex aliis inventis etati illi nondum usu doctæ,
quas ad arumnas mortalium genus damnatum esset, ita mor-
bos mitigabat, ut vel ipsi medici faterentur, sanctiores, nec

ju.

jucundas minus Froelichii artes tantumdem fere, ac medicamenta ad recuperandam valetudinem contulisse. At vero quo hi demum viri sanctissimi conatus pertinuerunt? non alio fane, quam ut teneros adolescentum animos non tam sibi, quam virtuti adstringeret, cuius etiam voti compos est redditus, nemo enim se illi junxit penitus, qui non melior abiisset, quia tam facunde, quam festive hilariterque vel in familiari colloquio expingere virtutem noverat, ut quemque, qui illum audiret, tam utilia monentem non sequi puderet.

Immortales has virtutes longa demum patientia coronavit. Anni jam penè decem abierant, a quo acutis perieres redeuntibus calculi doloribus cruciabatur, adhibebantur varia a peritissimis medicis remedia, at non profutura, quo enim morbo vexaretur P. Erasmus, non liquebat, dum demum mali vis, cui aut mitigando aut avertendo primis annis in pensum nihil erat, ita augeretur, ut remedium malo ipso pene dirius, sectio nempe suscipienda esset.

Conventum tandem fuit in operationem, ut vocant, chirurgicam exeunte Septembre anni MDCCCLVI., quo in negotio dubium est, an viri expertissimi Pallucii dexteritas, qua vesicam calculo spheroide adplanato, atque tres uncias multum excedente liberavit, an christiani philosophi fortitudo magis admiranda fuerit, qua ut dolores acerbissimos annis superioribus, ita ex hac, ut ita loquar evisceratione nates tam placide pertulit, ceu ad se non pertinerent
ad-

admodum, quin incredibili adeo firmitate erat, ut festivis etiam salibus insultaret.

Spes erat, exento feliciter calculo, futurum, ut diu superstite P. Erasmo degere liceret; Sed quantum divina ab humanis absunt consilia! anno enim & non nisi mensibus novem interjectis, acuta adeo pleuritide prostratus est, ut cum VI. Nonas Julii ea tentari coepisset, ipsis jam Nomis expiraverit. Mortis imminentis nuncium non tam intrepidus, quam laetus excepit, sumtisque summa religione supremis mysteriis in theologicarum virtutum exercitio ad eum evolavit, cui labores suos omnes sacros voluit. Augusti principes, ut de periculo moniti, eundem ipsum, cui valetudinem suam, seu regnorum salutem credunt, adesse voluerunt, morbi, si res sineret, depulsorem; ita ubi decessisse intellexerunt, dolorem suum de obitu viri, cuius vitam magni fecerant, testari non sunt dignati, a quibus quidem lugeri tam magnum, inlustreque est, ut ad postquam Froelichii gloriam nihil addi posse videatur.

Ut plurimum desiderio satisfaciam, molestiamque praeterea a me amoliar, identidem ab exteris expetitum librorum omnium a Froelichio editorum catalogum describendi, mittendique, hæredes ut ita loquar, quos sepulcrum minime sequitur, lucubrationum nempe singularum titulos, annorum, quibus lucem viderunt, serie additis typographi nomine, locoque edicionis, & mole adscribere constitui.

D

CATA-

CATALOGVS OPERVM.

Utilitas rei numariae veteris compendio proposita. Accedit Appendicula ad nummos coloniarum per Cl. Vaillantum editos e cimelio Vindobonensi cujusdam e S. J. *Viena Austria impensis Job. Adam Schmid. 1733. in 8vo.*

Appendicula ad nummos Augustorum & Cæsarum ab urbibus Græce loquentibus culos, quos Cl. Vaillantius collegerat, concinnata e cimelio Vindobonensi cujusdam e S. J. *Viena Austria typis Mariae Theresiae Voigtin. 1734. in 8vo.*

Dissertatio de numis monetariorum veterum culpa vitiosis. *Ibidem 1736. in 8vo.*

Quatuor Tentamina in re Numaria vetere I. Dissertatio compendiaria de utilitate Rei Numariae Veteris. II. Appendicula ad nummos coloniarum Romanarum a Cl. Vaillantio editos. III. Appendicula ad nummos urbium Græce loquentium sub Augustis percussos, & a laudato Vaillantio vulgatos. IV. Dissertatio de numis monetariorum veterum culpa vitiosis. Editio altera ab autore recognita. *Ibidem 1737. in 4to. atque Iterum typis Kaliwodianis 1750. in 4to.*

Animadversiones in quosdam nummos veteres urbium. *Viena Austria typis Mariae Theresiae Voigtin 1738. in 8vo.*

Animadversiones in quosdam nummos veteres urbium. Editio altera auctior curante Antonio Francisco Gorio. Accessit Mantissa numisma-

tum rarissimorum, & antea nunquam editorum, præcipue ex cimeliarchio Regio-Cæsareo Vindobonensi. *Florentia ex typographio Albitiano 1751. in 8vo.*

De figura telluris Dialogus. Pars prior & posterior. *Viena Austria typis Kaliwodianis 1743. in 8vo. Iterum Passavii typis Mangoldianis. 1757. in 4to.*

Appendicula duæ novæ ad nummos coloniarum altera, altera ad nummos Augustorum & Cæsarum ab urbibus Græce loquentibus percussos. *Ibidem 1744. in 8vo.*

Annales compendiarii regum & rerum Syriæ, namis veteribus illustrati, deducti ab obitu Alexandri M. ad Cn. Pompeii, in Syriam adventum cum amplis prolegomenis. *Viena Austria ex typographia Kaliwodianis 1744. in fol. cum multis iconibus.*

De fontibus historiae Syriæ in libris Maccabœorum Prolusio Lipsiae edita, in examen vocata. *Viena Austria ex typographia Aulico Imperiali 1746. in 4to.*

Annales Compendiarii Regum & rerum Syriæ, numis veteribus illustrati &c. Editio altera. Cui Accessere notæ compendiariæ, & monogrammata numismatum Græcorum, item mappa geographicæ. *Typis Kaliwodianis Viena Austria 1750. in fol.*

Introductio facilis in mathesim, conscripta ad usum thronum philosophie provinciæ Austriae Soc. Jesu. Partes III. quarum I. de quantitatuum calculo

lo facilior, & proportione. II. Geometriam, & trigonometriam planam continens III. Doctrinam de motu.
Ibidem 1746. Tom. III. in 8vo.

Dubia de Minnisi, aliorumque Armeniæ regum numis, & Arsacidarum epocha nuper vulgatis proposita. *Ibidem typis Trattnerianis. 1754. in 4to.*

Numismata Cimelii Cæsarei Regii Austraci Vindobonensis, quorum rariora iconis, cetera catalogis exhibita (*Sociis laboris Cl. Valentino du Vall & Jos. Kbelle S. J.*) *Vindobona typis Trattnerianis 1755. Tom. II. in fol. majore.*

Dialogus, quo disceptatur: anne Rudolphus Habsburgicus Regi Bohemiae Ottocaro ab obsequiis fuerit, eundemque tentorio lapilli deluserit.
Ibidem 1755. in 4to.

Ad numismata regum veterum anecdota, aut rariora accessio nova.
Ibidem 1755. in 4to.

Genealogie Sumeckiorum comitum Celejæ, & comitum Heunburg Specimina duo. *Ibidem 1755. in 4to.*

Diplomataria sacra ducatus Styriæ.
Ibidem 1756. Tom. II. in 4to.

Notitia elementaris numismatum antiquorum illorum, quæ urbi liberaum, regum, & principum, ac personarum illustrium appellantur.
Ibidem 1758 in 4to.

Specimen Archontologæ Carinthiæ. *Ibidem in 4to.*

Sequentur opera alia, qua a Nobilissima juventute Conlegij Regii Theresiani faciem præferente, & manu ducente Froelichio conscripta & typis datae fere:

Tentamen genealogicochronologicum promovenda Seriei comitum Goritiæ, conscriptum a Rudolpho S. R. I. Comite Coronini de Quisca, L. B. a Cronberg Goritiensi. *Veniae Austriae typis Trattnerianis 1752. in 4to.* Editio altera aucta & emendata ab ipso auctore Inlustrissimo. *Ibidem typis Kalwodensis 1759. in fol.*

Regum veterum numismata anecdota, aut perrara, notis illustrata, collata opera & studio Franc. Antonii S. R. J. comitis de Kevenhüller. *Ibidem typis Trattnerianis 1752. in 4to.*

Diplomatarium Garstense emendatum, auctum, illustratum ex collectaneis MS. R. P. Sigismundi Pusch e Soc. Jesu., & ex aliis monumentis opera Michaelis Caroli S. R. I. Comitis ab Althann. *Ibidem 1754. in 4to.*

Casulae S. Stephani regis Hungarie vera imago & exposatio, quæ publica luce donavit Franciscus L. B. Balassia de Balassia Gyarmathi. *Ibidem in 4to.*

Scipsero de historia, & numismatibus familie Odenathi
TRISTANVS in vitis Imp. Gallice scriptis : HARDVINVS
SPANHEMIVS, ABRAHAM SELLERVVS Anglice in antiqui-
tatis Palmyrae cum observationibus criticis. TILLEMONT,
BANDVRIVS.

Primo dicam brevissime, quæ his in rebus certa,
deinde, quæ sint ambigua: tertio quid alii hactenus cenfuer-
rint, quaue ratione ego cum scriptoribus conciliandos nu-
mos putem, paucis exponam; denique testimoniis argu-
mentisque partim, partim conjectura dictis fidem adstruere
contendam.

Illud

Illud satis perspectum, certumque tenemus, fuisse
in Syria orientali Saracenum, Syrumve dynastam, ob ma-
iores suos etiam Romanis honoratum nomine ODENATHVM,
ODANATHVM *Odenathus*, eundem habemus scriptum apud zosi-
MVM, in marmore Palmyreno hoc nomen ΟΔΑΙΝΑΘΟC. *An. Æra
Chrifi.*
ODÆNATHVS legitur, at in nūmis ΟΔΗΝΑΘΟC. ODENATHVS.
Capto a Persis VALERIANO Augusto rem Romanam ODENA-
THVS in oriente qua servavit, qua restituit collapsam: Sapo-
rem regem magnis deinde damnis idem affecit: recepta Me-
sopotamiā, Ctesiphontem usque Persas cum rege suo perse-
cutus est, ob easque res gestas (cum regulus jam prius aut
dynasta esset ODENATHVS) volente, jubenteque GALLIENO,
imperii collega, & Augustus rectorque orientis renunciatus
fuit. Sedes porro ODENATHI Palmyræ & ante augustale fa-
stigium, & deinceps fuit, quæ illustris extremæ ad ortum
Syriæ urbs, & fors colonia Romana, Syris ac Saracenis la-
te tum jura dabat.

Anno Æra Christi 267 a Mæonio *confobrino*, ut eum
appellat POLLIO, vel ut ZONARAS: *a fratri filio* occisus est
ODENATHVS una cum filio HERODE; fidus Gallieni amicus fue-
rat: reliquit viduam, alteram suam conjugem ZENOBIAM,
cum duobus ex eadem filiolis HERENNIANO ac TIMOLAO: alio
item superstite Odenathi e priore conjugē filio BALBATHO,
seu VABALATHO. Et vero duos Odenatho jam virili ætate
filios, atque adeo e priore conjugē, fuisse colligitur ex zo-
NARA *Annal. lib. XII. in Gallieno*

260

261

262

264

267

Constat porro ZENOBIAM prudentem, fortemque mulierem parvolorum filiorum nomine, post Odenathi mariti necem, imperium orientale obtinuisse: mox eandem a Romanis sub GALLIENO se se separasse, dum milites Romanos Heracliano duce in Persiam moturos, vi repulit, subinde per Zabdam, vel Zabam belti ducem omnem Syriam, & Asiae minoris magnam partem occupavit Zenobia: quin & Aegyptum denique, hæsitantem, ac partim CLAVDIO Aug. aliquamdiu obedientem sibi subjecit.

Quod grande opus sub GALLIENO incepturn duobus annis sequentibus sub CLAVDIO imperatore perfectum est, quem Germanicum, Gothicumque bellum occupabat. AV-
 268 RELIANVS Claudi successor confecto Alemanico, & Marco-
 269 manico bello, arma in usurpatricem, ut putabat, Zeno-
 270 biam convertit, primum victus, deinde vicit: demum
 271 Zenobiā Palmyram usque profugam, ibidem Aurelianus
 272 obsidet: atque clam ex urbe elapsam, e fuga captivam re-
 273 trahit, ac triumpho servatam, secum abducit cum filiorum
 274 uno, aut utroque. Zenobia ab Aureliano in triumphum du-
 275 cta, vivere permissa est, ejusque familia Romæ in alterum
 saeculum perduravit. Aurelianus Januario mense interfectus
 locum dat post octo mensium interregnum M. CLAVDIO TACI-
 TO qui sex menses imperio præfuit.

Hæc enim vero satis comprobata habemus e scriptorum veterum, et si non optimorum, historiis, nempe e TRE-
 BELLIO POLLIONE in Gallienis II., & in triginta tyrannis: at-
 que

que in *Clodio*: tum ex *Annalibus ZONARAE*, & ex *Aureliano FLAVII VOPISCI*, atque ex *EVTRÓPIO* strictim, sed fusius ex *ZOSIMI Lib. I. historie nova*. At enim quinque, vel quatuor isti historiographi, neque inter se fatis, neque cum numis antiquis convenire videntur, præcipue quod relictos Odenathi e Zenobiâ filios attinet, ipsamque Zenobiam.

Nam *ZOSIMVS Lib. I.* (pag. 33. *Henrici Stephanii*) unius anonymi Zenobiæ filii meminit, ipsamque deceffisse anteā, quam Romanum perveniret, his verbis: *Agitur Aureliano versus Europam (ex Asia) movente, Zenobiamque cum FILIO, & cæteris omnibus, qui rebellionis participes fuerant, secum ducente, Zenobiam quidem ipsam ajunt vel morte correptam, vel a cibis abstinentem deceffisse, reliquos autem, excepto Zenobiæ FILIO, in medio freti Chalcidoni Byzantioque interjecti, submersos.*

Contra *TREBELLIVS POLLIO* Odenathi filios tres nobis diserte prodit, ita de *ODENATHO* scribens: *Assumpio nomine primum regali cum uxore ZENOBIÀ, & filio majore, cui erat nomen HERODES, minoribus HERENNIANO & TIMOLAO, collecto exercitu contra Persas profectus est.*

Idem historicus in *Triginta tyrannis de HERENNIANO, ac TIMOLAO* seorsum agit, itemque de *HERODE*, quem non e Zenobia, sed e priore conjugé Odenathi genitum, una cum patre imperfectum fuisse perhibet, jam Augustum cum patre appellatum: id non sine novercæ Zenobiæ cum parricida

Mæ-

Mæonio, Odenathi consobrino, vel fratri filio consensio-
ne factum commemorat, quæ suis met filiis imperium hac
via parabat. En verba POLLIONIS in *Mæonio*: *Dicitur au-*
tem primum cum Zenobia consensisse (Mæonius) quæ ferre non
poterat, ut privignus ejus HERODES priore loco, quam
filii ejus HERENNIANVS, & TIMOLAVS principes dicerentur.
Zenobiam porro duorum filiorum nomine imperasse idem
afferit.

Jam vero FLAVIVS VOPISCVS, æque ac TREBELLIVS
POLLIO & EVTROPIVS Zenobiam Romæ in triumpho ductam
multis cum adjunctis describunt contra, quam fama ad ZOSI-
MVM pertulerat. VOPISCVS porro in *Aureliano TREBELLIVM*
corrigit, dum ita scribit: *Hoc quoque ad rem pertinere arbit-*
rор, BALBATI filii nomine, non TIMOLAI, & HERENNIANI,
imperium (Zenobiam) tenuisse, quod temuit.

Novum hic Zenobiæ, & Odenathi filium prodere
videtur POLLIO nomine Balbatum, sive potius VABALATHVM,
aut VABALLATHVM, uti docent numi Græce & Latine inscri-
pti, qui caput Aureliani cum Vaballathi capite conjungunt.
Hunc Vaballathum non dubito esse Odenathi alterum e prior-
re conjugi filium Herodis Germanum, quod colligo e ZO-
NARÆ *Annal. in Gallieno*: ubi de MAEONIO agit, cui patruus
ODENATHVS ob contumaciam in vepratione equum ademerat,
& carceri inclus erat: *Sed postea rogatu filii Odenathi NATV*
MAJORIS, solutus (captivitate Mæonius) stricto gladio
ipsum Odenatum, & ejus filium liberatorem suum in convivio
in-

interemis. Ita ZONARAS *Annal. L. XII. §. XXIV.* pag. 633 edit. Parisina typographia regiae. Huic Vaballatho filium tribuo item Vaballathum.

Jam Odenathi, & familie ejus hic proponenda sunt numismata, quæ meam non effugere notitiam. Illud præmoneo, me fidem plenam non habere numis, qui ab occone, aut solo GOLTZIO protati, subinde a MEDIOBARBO adducti nuspiam apparuere, quales sunt, quos asterisco indicabo.

- * AYT. K. ΟΔΗΝΑΘΟC. CEB.) (L. Γ. anno III.
- * AYT. KAIC. ΟΔΗΝΑΘΟC. CEB, EYC.) (L. Δ. an. IP.
- * IMP. C. ODENATHVS. P. F. AVG.) . . .
- * IMP. C. HERODES P. F. AVG.
- PAX. AVGVSTI. Mulier stans d. ramum, f. hastam transversam.
- * Simile caput) PRINCEPS IVVENTVTIS. Ara cum igne.

Proferuntur a BANDVRIO etiam numi HERODIANI, quibz HERODI tribuuntur; sed & hoc, & numi ipsi incerti sunt.

VABALLATHI sequentes nummos eo ordine propono; ut, primo loco hi sint, qui nondum IMPERATOREM, nec AVGVSTVM diserte exhibent: Secundo loco veniunt cum titulo IMPERATORIS (& CAESARIS forsan) tertio demum loco prodeunt cum IMPERATORIS CAESARIS AVGVSTI titulis, ac solo capite Vaballathi, nam priores numi omnes simili

E

ca-

caput Aureliani Augusti consignatum habent. Numos hosce omnes tribuo HERMIAE VABALLATHO juniori, VABALLATHI filio, ODENATHI nepoti.

IMP. C. AVRELIANVS. AVG. caput radiatum, lorica ad pectus.

VABALATHVS. VCRIMDR. caput Vabalathi laureatum, ad humeros cum paludamento. *Argentei & Aenei III.*

Hæ literæ post Vabalathi nomen, nempe VCRIMDR; in bene conservatis numis constanter observatæ sunt, quas paullum yariata HARDVINI ingeniosa lectione ita expono: VICE CAESARIS ROMANI IMPERII DESTINATVS RECTOR. Nempe orientalis imperii, ubi ODENATHVS Imperator Augustus fuerat, filius ejus, aut nepos VABALATHVS primum ab Aureliano DESTINATVS RECTOR VICE CAESARIS appellatus est. DESTINATI IMPERATORIS titulum numismata Caracallæ tribuunt, atque etiam inscriptio relata a BOXHORNIO *ad scriptores historias Augustæ minores.*

Porro etiam CAESAR DESTINATVS legitur M. AVRELIVS. ANTONINVS. apud GRVTERVM N. CCC. 1. col. 2. Denique RECTOR. ORBIS. in monetis Didii Juliani, & Antoninorum Caracallæ atque Elagabali occurrit.

Existimo consensu Aureliani Augusti VABALATHVM juniorum in Latinis numis titulum paullo modestiorem signasse, quam in

in Græcis, eodem anno nempe primo Aurelianii Augusti signatis, ubi IMPERATOR (& CAESAR fortasse) Vabalathus appellatur, uti mox videbimus.

Aureiani, & Vaballathi Latini ejuscemodi numi, qualem descripsimus, extant complures, etsi rarissimi sint singuli, cum variis literis Græcis sub pectore Aureiani signatis, nempe.

B	-	-	-	-	-	2
Γ	-	-	-	-	-	3
Δ	-	-	-	-	-	4
Ε	-	-	-	-	-	5
Ζ	-	-	-	-	-	7
H	-	-	-	-	-	8

Quas ego seu literas, seu numerorum notas non possum designare *annum imperii* neque Aureiani (qui quintum in annum duntaxat imperavit) neque Vaballathi, quia sub ejusdem capite positæ non sunt, neque solitam literam L. anno adjunctam habent. Possunt numeri isti vel ad typariorum novi, vel ad officinæ monetariæ indicium referri. Jam ad Græcanicos.

A. ΕΡΜΙΑC. ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC. ΑΘΗNY. S_cL. Δ.
In aliis : AYT. ΕΡΜΙΑC. ΟΥΑΒΑΛΛΑΘΟC. ΑΘΗNY. LΔ.

E 2

Quo-

Quoniam AΘHNY. alias occurrit, alias AΘHNOY., se-junctim legendum puto: AΘHN. Τιος, vel AΘHNO. Τιος id est: IMPERATOR HERMIAS VABALLATHVS ATHENODORI FILIVS. ANNO QVARTO. (In unico apud BANDVRIVM habetur: AY. K. *Imperator Caesar* loco A. vel AYT.) Caput Vaballathi juvenile laureatum, pectore paludato. In aversa parte est caput Aureliani laureatum ita inscriptum:

A. K. Λ. ΔΟΜ. (vel AYT. K. Λ. Δ.) AYPHΑΙΑ-
ΝΟC. CΕB. L. A.

Imperator Caesar Lucius Domitius Aurelianus Aug.
Anno primo.

Similes ænti crassiusculi numi secundæ, ac tertie magnitudinis proferuntur apud BANDVRIVM cum iisdem capitibus, & cum annorum notis sequentibus eodem in numero compositis:

Era X.	AVRELIANI	&	VABALLATHI
270, & 271.	- - - L. A. Anno I.	- - -	L. Δ. Anno IV - -
271, & 272.	- - - L. B. - - II.	- - -	L. Ε. - - - V - -
272, & 273.	- - - L. Γ. - - III.	- - -	L. Ζ. - - VI - -
273, & 274.	occo Vaballathi numum retulit cum L. Z. - - VII -		

Reddenda est ratio, cur legam τὸ AΘHNY vel AΘHNOY *Atbenodori filius*, id præstabō, propositis antea reliquis Latinis VABALLATHI monetis, quibus idem jam se Imperatorem Augustum, & sine Aureliani consignatō capite, scribendum curavit, mortuo, ut opinor Aureliano. BAN-

DV-

DVRIO numos hos debo, uti & plerosque Zenobiæ, ac filiorum ejusdem, qui ænei sunt tertiae formæ.

IMP. C. VHABALATHVS. AVG. caput ejus radiatum, ad humeros cum paludamento.

AEQVITAS. AVG. Mulier stans, d. pateram, l. cornucopiae.

Idem caput, & epigraphe.

VICTORIA. AVG. Victoria gradiens d. lauream, l. palmæ ramum, in area astrum.

Idem caput, & epigraphe.

VIRTVS. AVG. duo numi: in altero Hercules nudus stans capite laureato cum globo aut pomo, & clava, atque exuvii leonis. In altero: vir armatus cum hasta & clypeo, in area astrum.

Jam ZENOBIAE numismata subjicienda sunt, quorum primum singulare extat in *Museo Theupoli Venetiis* teste catalogo publici juris facto, cetera sunt apud BANDVRIVM propofita demitis duobus postremis.

AYT. K. Λ. Δ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC. CEB. *Imp. Cæs. Lucius Domitius AurelianuS AugustuS* caput laureatum.

CΕΠΤΙΜΙΑ. ZHNOBIA. CEB. *Septimia Zenobia Augusta*, caput ejus. *Æneus Musei Theupoli.*

Hic solus Zenobiæ numus cum Aureliani capite, & sine anni nota inventus fuit.

Aeræ X. CÆPTIMIA ZHNOBIA. CÆB. caput ejusdem.

271 L. E. Anno V. Spei figura gradiens d. florem s. vestem elevat. In alio simili Spes tenet s. geminum cornuco- piæ. (a)

CÆPTIMIA ZHNOBIA. CÆB. caput ejusdem.

271 L. E. Anno V. Mulier stans s. thuribulum, dextram extendit ad aram. Æneus II: collegii acad. Vindobonen- sis S. J.

CÆPTIMIA ZHNOBIA. CÆB. caput ejusdem.

273 L. Z. & ΠΑΛ. Arbor palma. Anno VII. (b)

Palmyræ ΠΑΛ. legendum esse potius, quam Palæstinæ (uti voluit Harduinus) monet annus septimus Zenobiæ, quo ipsa, antea jam victa, atque Syriæ, & Palæstinæ depulsa regno, *Palmyræ* obfessa, & mox inde profuga capta fuerat. Potuit numus iste inclinante anno 273. signari à Palmyrenibus, Aureliano rursum rebellibus.

HERENNIANI, denique & TIMOLAI Zenobiæ filiorum numismata dubiæ fidei, ita ex VRSINO repræsentat BENDVRIVS:

* HERENNIANVS, ET TIMOLAVS. AVGG - - -
PRINC. IVVENT. - - -

MAE-

(a) In communicato mihi ab Ill. B. Philippo de Stosch ingenti numorum Ægyptiorum catalogo ad juvandam coëptama me lucubrationem chronologæ Augg. ex foliis Alexandrinis, Zenobiæ numus simili epigraphæ no- tatur, in cuius aversâ Dianæ caput, præ quo luna bicornis.

(b) Idem literatorum fautor de id genus numo his verbis me monuit: *Nota loco ponam, bunc numum a me credi a falsario quodam lucri cupido esse conflatum, ut antiquariis imponeret; Impo- situm tamen facile dignoscet, quicunque ejus fabricam cum supra relatis genuinis numis conferre voluerit.*

MAEONII consobrini Odenathi numismatica epigraphe
ab OCCONE ita profertur.

- * AYT. KAIC. MOIΩNIOC. ΕΥC. CΕB. *Imperator Cæsar
Mæonius, Pius, Augustus.*
- L. A. Anno I.
- * IMP. C. MAEONIVS. P. F. AVG. Ita MEDIOBARBVS.

Omissis interea numismatibus incertis, asterisco si-
gnatis, considero reliquos, præcipue VABALLATHI, ac ZENO-
VIAE numos. In Vaballathi monetis Græcis τὸ ΑΘΗNY. vel
ΑΘΗNOY. lego : ΑΘΗΝΟ. ΔΩΡΟΤ. ΥΙΟΣ. *Atbenodori fi-*
lius idque triplici ex capite.

Primo: quod ΑΘΗNOY. in gignendi casu nullum
nominativum Græcanicum congruentem habet; neque enim
ΑΘΗNAΣ. vel ΑΘΗNHΣ. vel ΑΘΗNOΣ. Græco more
dicitur, sed ΑΘΗNAIOΣ. aut ΑΘΗNοΔΩΡοΣ, aut aliud
vocabulum sane formaretur. Neque in vocabulo Græco ad
barbarem formationem est configendum. •

Secundo: errori monetariorum tribui non potest in
his numis elegantulis, & nullo alio vitio deformibus, du-
plex illa scribendi ratio, sæpius occurrens utraque, nempe
ΑΘΗNY. vel ΑΘΗNοY. Itaque probabilius est τὸ Y. sepa-
randum esse, & : ΥΙΟΣ. *filius* legendum ; cum præterea &
ΑΘHN. & ΑΘHNO. ita legi possit : ΑΘHNoΔΩΡοY.

Ter-

Tertio: legi vero ita oportere: ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ.
Tus mihi quidem prope certum fecit numisma æneum item,
mediique æris, uti multa Vaballathi, & Ægyptiacæ itidem
more signatum, quod HARDVINVS ad Plinium Tomi I. Tab.
IV. N. II. protulit, & pag. 261. memoravit, inventum in
museo doctissimi D. DK BOZE. Ita habet:

ΑΥΡΗΛΙΑΝΟC. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟC.

Aurelianus Atbenodorus capita laureata imberbia, ad-
versa Aureliani & Atbenodori utrumque virilis ætatis.

In aversa; Intra lauream L. A. - - - Anno Primo: Aureliani.
L. Δ. - - Anno Quarto: Athenodori.

Vix licet hoc ATHENODORI numisma, Ægyptia spe-
cie signatum, alteri principi hac anni Aureliani Aug. primi
ætate tribuere, quam ex ODENATHI, & ZENOBIÆ familie,
cui Ægyptus, & totus oriens Syriacus parebat, sublato
etiam Ægypti tyranno PROBATO per zabdām Palmyrenum du-
cem, & Mæoniō dudum per nilites imperfecto, Claudioque
extincto. Præterea hæc numismatis ATHENODORI forma ni-
mium profecto convenit cum illis VABALLATHI monetis, quæ
itidem *Aureliani caput, annumque primum cum capite Vaballa-*
tbi, annoque quarto repræsentant. Denique annus quartus
Athenodori principis plane ab obitu Odenathi computatus
convenit cum anno primo Aureliani.

Quoniam vero nos hic destituunt historiarum scri-
ptores, qui toti sunt in describendo bello per Aurelianum
con-

contra Zenobiam gesto, parumque cetera aut indagasse, aut disquisivisse videntur, quippe qui ATHENODORI nuspiam (falso tempore sub nomine) meminerint, atque de Odenathi ac Zenobiæ filiis inter se dissentiant: liceat nobis non quidem fidem, quam vix merentur, hisce derogare scriptoribus, sed interpretatione aliqua eosdem inter se, & præprimis cum numismatibus conciliare.

Itaque rem omnem sic mecum reputavi: VABALLATHVM (seu *Balbatum*) voriscvs afferit Odenatbi & Zenobia filium, sed ambigua sententia, dum ait: *Zenobiam Balbati filii nomine imperium sumpsisse*, non *Herenniani & Timolai*. Primum r^o *Balbati filii* ita accipi potest, ut non filius Zenobiæ intelligatur (quia non scribitur: *filii sui*) sed *Balbati junioris* seu filii alias Balbati. Ita mentio fit non nunquam *Philippi filii*, vel *Licinii filii* pro: *Junioris*.

Constat porro e TREBELLIO, fuisse *Herennianum & Timolaum* Zenobiæ proprios ex Odenatho filios; Quare illud *Balbati filii nomine* poterit rectius sic accipi, ut, qui reapse erat, *privignus*, hic *filius* vocetur, atque *eius nomine imperium*, id est, VABALLATHO tanquam filio Odenathi natu majori, e priore conjuge suscepto, *debitum imperium* Zenobia sibi majore ex parte (cum filiis suis) usurparit.

Enimvero VABALLATHVM novercæ odia veritum (quæ jam Herodem *Vaballatbifratrem* sustulisset) Romano-rum amicitiam ac tutelam captasse existimo, ac præcipue

F

AVRE

AVRELIANI imperium adepti, bellica laude, & severitate clari. Numismata hic nos edoceant, quod historici prætermisere. Comparent numi & ATHENODORI, & ZENOBIAE, & VABALLATHI singuli cum AVRELIANI capite; ATHENODORVM hunc, BALBATVM altero nomine, seu VABALLATHVM potius fuisse censeo, atque filium ejus, dupli item nomine HERMIAM VABALLATHVM, qui etiam Latinis in numis alterum tantum *Vabalatbi* nomen signandum curavit, et si in Græcis *Hermias Vaballatbus Atbenodori filius* scribatur. Ita & SEPTIMIVS ODENATHVS, & SEPTIMIA ZENOBIA duplice nomine fuere.

Zenobia Aurelianum bellicosum verita, ejus vultum, dum is imperium adiit, cum vultu suo signandum curavit, fortassis ut aliqua ratione eum sibi conciliaret; sed in unico numo (ubi se *Augustam* tamen appellat) id est inventum; nam in aliis solum suum caput cum *Augustæ* titulo ostentat. Quare cum ab Aureliano nihil pacati sibi sperandum intellicheret Zenobia, oblatam Aureliano amicitiam in odia, atque arma convertit.

Contra VABALLATHVS ATHENODORVS, heres Odenathi, *quartum sui imperii annum*, nempe ab obitu Odenathi, cum *primo* quidem *Aureliani* rite consociat (nam ODENATHVS periit an. 267. Aurelianus imperium adiit in Majo an. 270.) fed quod & modestiam præ se ferre, & nihil tamen de jure, suo imperii orientis decidere vellet, politica dissimulatione neque sibi titulum *Augusti*, neque Aureliano dedit

dit, sed utriusque laureatum caput cum solo nomine consignavit.

Athenodori filius HERMIAS VABALLATHVS itidem caput Aureiani & *annum I.* ejus, cum suomet capite & *anno IV.* consociavit, in Latinis quidem, & velut Romani commatis monetis duntaxat cum titulo *Vicarii Cæsaris*, & *Destinati Rectoris Orientis*, mox etiam cum solo *Imperatoris* titulo in Græcis numis, qui deinde biennio sequente, si non ulterioris, eadem forma comparent, sed anni crescentibus numeris.

Itaque aut HERMIAS VABALLATHVS (cujus puerilis pene vultus, aet ATHENODORI virilis exhibetur) a patre Athenodoro Vaballatho consors illico imperii assumptus est post Odenathi obitum: aut more in Ægyptiacis Augustorum monetis observato, HERMIAS VABALLATHVS mortui patris Athenodori annos continuavit uti suos. Suppetunt simillima exempla in numis Ægyptiacis M. Aurelii, & Lucii Veri, item Commodi, atque Antonini Caracallæ, qui etiam parentum suorum, vel adoptantium jam mortuorum imperii annos continuato numero æri insculpendos curavere.

Non dubito: Vaballathum *juniorem* item, uti patrem, Aureliano (cum quo in monetis consociatur) amicum se præstítisse, dum Zenobia interea sola cum suis filiis duobus, vel altero defuncto, cum unico filio (uti ZOSIMVS voluit) bello contra Aurelianum periclitari voluit, sed exitu infelice.

ZENO^{BIA} annos sui imperii eosdem in numis signavit, quos VABALLATHVS; quia ambo annos principatus sui ab obitu ODENATHI computavere. Itaque ab anno 267. ad 273., quo capta est ZENO^{BIA}, non nisi *septimus annus* Zenobiæ signari potuit, isque incipiens; neque numi Zenobiæ numerum ultra Z. seu. VII. hactenus obtulere.

HERMIAS VABALLATHVS aut ob fidem in Aurelianum ab eodem *Augustus*, & collega imperii appellatus fuit, aut mortuo Aureliano, sibimet eum titulum circiter annum 275. adscripsit, fluctuante sub Taciti, & Floriani perbrevi regimine Romano imperio. Inde numi illi VABALLATHI Latine inscripti comparent cum solemni *Augusti* titulo, & cum sole ejusdem capite corona radiata ornato, quæ hac ætate in Augustorum numismatibus frequenter conspicitur.

Ubinam locorum VABALLATHVS uterque (Palmyram & Ægyptum , & Syriam obtinente Zenobia) rerum potissimum dicere non possum : suspicor in parte aliqua Ægypti, aut in vicina Arabia, vel Palæstina, sub tutela Romanorum Vaballathos se se sustinuisse, dum Zenobia vinceretur.

Liceat jam systema nostrum schemate genealogico, & chronologico ante oculos ponere ; Non libuit adnotare isthic annos in numismatibus antiquis repertos, quos jam antea ad sua tempora retulimus.

NASO-

N A S O R E S

A R A N E S V A B A L L A T H V S

Primi hi duo ex inscriptione Palmyrenæ defuncti sunt, in qua ego quidem Heranum Vaballathum pro uno binomine accipio, et si alii in ea inscriptione filii & nepotes Odenatbo tribuuntur nondum principi.

S E P T I M I V S O D E N A T H V S seu O D A N A T H V S
Palmyrenus dynasta vicinæ, ob majores suos ab Romanis imperatoribus honoratus.

Valerianum vindicaturus, Saporem Persam vincit, ac fugat.

260.

Recepta Mesopotamia Ctesiphontem pertingit.

261.

Gallieno Aug. Persas captivos mitit, qui triumphum agit de victoria non sua.

262.

Odenathus Persis iterum vicit Augusbus a Gallieno appellatur.

263. & 264

Odenathus a Maenio consobrino, vel fratriss filio Zenobia uxore forsan conspirante, una cum Herode filio perimitur.

267.

Uxor I. N

S E P T I M I V S H E R O D E S vel O R O D R S con-
fors imperii orientalis a patre factus, cum eodem perit 267.

T R E B E L L I V S
P O L L I O

A T H E N O D O R V S
V A B A L L A T H V S
267. mortuo patre partem imperii obtinet: Romanos colit.
Obiisse videtur anno I. Aurelianii Aug. re-
licto filio.

V O P I S C V S in Au-
reliano. Z O N A R A S in
Gallieno & numismata

Uxor II. Sept. Zenobia

e stirpe Ptolemaica regum A-
gypti.

267 Occiso marito, & privigno
HERODE & spreto altero privi-
gno A T H E N O D O R O Vaballatho
ipsa cum duobus suis filiolis im-
perat, Gallieno inimicam se præ-
bet

268. & 269. Claudio Aug. aliis
bellis distento ipsa per ducem
Zabdum Syriam, Aegyptum,
Asiac partem sibi subdit.

270. Aurelianii amicitiam quæsi-
visse videtur, sed frustra.

272. Vincit primo Aurelianii co-
pias, dein

273. Victa Palmyra obsidetur:
inde fugiens capitur. Palmyra

capta, iterum rebellis evertitur.

274. Ab Aureliano in triumpho
ducitur Zenobia: Romæ vitam
agit posteros relinquens.

H E R M I A S V A B A L L A T H U S vel pa-
tris collega jam antea 267, vel successor
270, colit cum Aurelianii amicitiam: quo
consentiente primum Vicarius Cæsar, &
Destinatus Imperator: mox etiam, durante
anno primo Aurelianii Aug. 270 & 271 Im-
perator in Græcis monetis appellatus est.
Postea Augusbi titulum nactus fuit: quæ
omnia ex numis condicimus.

F B

H E R E N -

HERENNIANUS
videtur ante obiisse,
quam Zenobia capta
sit, quia ZOSIMVS tunc
unius filii meminit.

TIMOLAUS
Romani idiomatis,
& moris amator.
teste **TREBELLIO**
POLLIONE

ACHILLEVM quendam ZENOBIAE *parentem* appellat FLAVIVS VOPISCVS *in Aureliano*, cui rebelles Palmyreni, capta jam Zenobia, imperium pararint. Sed zosimvs *Lib. I. Antiochum* vilis conditionis hominem nominat, cui Palmyreni seditiosi imperium obtulerint. Forte duobus deinceps obtulere idem imperium. Videtur VOPISCI locutio minus propria, dum *parentem* Zenobiæ pro sanguine juncto nominasse videtur.

ERAS-

ERASMI FROELICH E S. I.
A D P E N D I C V L A E
D V A E N O V A E
A D
NVMISMATA ANTIQVA
A C L. VAILLANTIO
OLIM EDITA
EDITIO ALTERA.

AD LECTOREM.

NUmis antiquis, qui historiam, cbronologiam, & geographiam non ornare modo, sed juvare etiam contendunt, quam amplissimis barum opum collectionibus utantur necesse est. Sane singuli numi minus fere, quam singula marmora, vel diplomata nos docent; numero igitur compensare debent singularem sterilitatem, ut aliorum, quibus ad veritatem eruendam uti solemus, documentorum pretium exequunt. Optant sane plerique amplificatas habere MEDIOBARBI & VAILLANTII numorum collectiones. Ego quidem ad ampliandum hoc veluti ædificium, quantum ferre imbecilli valent bumeri, usque aliquid comportabo. Duabus, quas aliquot abbinc annis iterum in lucem dede-ram ad VAILLANTII numismata coloniarum, & Græcissantium ur-bum, appendiculis nunc geminas novas, et si minores, adjungo.

Numismata isti bic proposita in cimelio GRANELLIANO col-legii Vindobonensis S. J. partim inveni, partim ipsius eo intuli. Pluri-ma vero, & fere rarissima illa, ex Oriente olim attulit R. P. CHRISTIA-NVS ETSCHLAGER S. J., Vir antiquitatum, & plurimarum lingua-rum mire peritus, qui in sacro ægrotorum obsequio animam posuit: non-nulla quoque numismata bic recensita, debentur industriae collegæ mei R.P. JOSEPHI FRANZ, ex Oriente reducis. Denique ut maiuscula fie-ret accessio, suum quoque cimelium patere mibi, pro egregia humanita-te sua, voluit Illusterrimus Dominus Liber Baro LUDOVICVS DE STEIN, e fuscemodi opum dives, peritusque possessor. Steiniatis numis Illusterrimi possessoris ubique adscriptum est nomen: ceteri sunt collegii nostri, quorum aliquos, iconismis repræsentatos, quatuor tabulis exhibemus. Vale!

APPENDICVLA NOVA
AD
N V M O S C O L O N I A R V M
A
C L . V A I L L A N T I O
E D I T O S .

I.

C. I. F. ANN. XXXI. *Colonia Julia Felix (Sinope) anno tricesimo primo.* Caput nudum Octaviani Cæsaris.

EX. D. D. *Ex decreto decurionum. Capita jugata caii & lvcii (a). Est numus medii moduli. Tab. I. N. i.*

Rarissimum hunc numum, cum aliis quatuor ejusdem coloniae, in priore mea ad VAILLANTIVM appendicula pag. 89. non nisi ex amici epistola protuleram. Deinde

G

ex

(a) Etiam in priore adpendiculae hujus editione jugata capita Antonio, & Cleopatrae adtribuebantur, quæ Cl. Belley subjicienda mox illis ad IV. *Tentamina* observatione, Antonii & Octaviae existimat; verum prævenit Froelichius jam anno 1758. mortuus tomum XXVI. de l'Academie des inscriptions, non nisi anno 1759. typis datum, atque hunc suum lapsum emendaturus. Si torsiter lucem viderent ambo sui foetus, tam in IV. tentaminum, quam hujus opusculi margine atramento conmemoratos cæsares, & in adpendicula quidem verbis pluribus, quæ etiam huic editioni inserui, adscriptæ. En eruditam Parisini Academicæ animadversionem, ita ille *L. cit. pag. 460.* Antonius facta cum Octavianō, pace duxit Octaviam junioris Cæsaris sororem versus autumnum anni 714. ut Norifius conprobavit, *Cen. Pis. pag. 137. & de numis Herod. pag. 70.* Numus Sinopensis cum percutitus sit post autumni initium, incolæ ausi non fuerint exhibere caput Cleopatrae, non enim Octavianum solum,

ex amici ejusdem sententia duo capita jugata *Antonio & Cleopatrae* tribueram, sed re melius perpensa *Cajo, & Lucio* casaribus jugata hæc capita adscribo, atque hoc in numo æram Sinopensium signatam credo, quæ coepit anno V. C. 709, quam æram posteriorem voco, etsi in numis antiquioribus usurpatam, quia altera Sinopensium æra coepit anno V. C. 684, sed usurpata in numis serius cusiſ. Porro illi amici numi cum ad cimelium nostrum commigraverint, eosdem hic, & *Tabula I. & II.* singulis iconibus repræsentandos duxi. Imo, quotquot Sinenses numos productos novi, iſtis una serie prævie adscribere visum est, atque eorum ope Sinopensium æram alteram certo constabilire, alteram emendare. Duplici enim æra Sinenses in numis usos fuisse, recte, paucis licet ex numis, collegit doctissimus VAILLANTIVS. Prioris æræ initium recte VAILLANTIVS ex unico GORDIANI pii numismate referendum docuit ad anni V. C. 684. autumnum; cum Lucullus eo anno, Amiso Ponti urbe capta, Sinopensibus libertatem tum concessisse, recte credatur, teste APPIANO in *Mithridaticis*.

Altera Sinopensium æra ad VAILLANTII mentem coepit in autumno anni V. C. 705., vel 706, nam in VAILLANTII opere de coloniis editionis Parisinæ 1695. hæc æra deducitur ab anno V. C. 705. in notis ad numum Hadriani. At enim in explicatione numi M. Aurelii, itemque Caracallæ

sed Antonium offendissent etiam, qui conjugium Cleopatrae etiam inficiabantur.
Octaviam, cuius caput hic representatur, non amat solum, sed

is hæc æra inchoatur ab anno V. C. 706. , quo Julius Cæsar Pharnacem in Ponto profligari. Evidet Vir ille Eruditus, qui novam editionem libelli P. JOBERT s. j. *La science des Médailles*, anno 1799. Parisiis adornavit, recte monuit: anno V. C. Varromano 707., & non 706. Cæsarem in Pontum venisse, id quod etiam præcipui chronologi constituere. Quare æra Sinopensium cum P. HARDVINO ab autumno anni V. C. 705. deduci non potest, nec ante autumnum anni 706. ejus initium statuere licet ; quando Sino-penses non ante æstatem anni 707. *coloniam Romanam ab Iulio Cæsare, STRABONE teste lib. XII. recipere* potuere.

Verum posteriorem hanc Sinopensium æram denique ab autumno anni V. C. 709. *Varroianam*, quo semper utar, inchoandam esse, e numis ostendam ; priorem vero epocham, de qua dubitari poterat, an non in annum 685. removenda esset, recte constitutam esse ad autumnum anni 684. e numis itidem comprobabo. En itaque Sinopensium tumismatum chronicam seriēm, cui adjungam annos V. C. respondentes cuilibet anno coloniæ, ita ut in autumno anni V. C. a me adscripti, exeat annus æræ Sinopensis in numero signatus. Æram posteriorem ab autumno anni V. C. 709. deduco. Literæ C. I. F. S. legendæ sunt: *Colonia Julia Felix Sinope*. Quando adjungitur R. vel A. aut AV. legatur illud *Romana*, hoc vero *Augusta*, & non *Aurelia*; quia ante Aurelios sub Lucio AElio habetur AV.

<i>Noster.</i>	<i>C. I. F. ANN. XXXI. (anno 31. æra posterioris) Caput Octaviani nudum.</i>	<i>Anno</i>
<i>Tab. I.</i>	<i>EX. D. D. Capita jugata Caii & Lucii.</i>	<i>V. C.</i>
<i>Num. 1.</i>	<i>NERO. CLAVD. CAES. AVG. ANNI. CII. Caput Neronis laureatum.</i>	739
<i>Num. 2.</i>	<i>OCTAVIAE. AVG. C. I. F. S. Caput Octaviæ. (anno 102. æra posterioris.)</i>	812
<i>D. Pellerin</i> <i>J. Robert no-</i> <i>us edit.</i>	<i>NERO. CLAVD. CAES. AVG. ANN. CIV. Caput Neronis.</i>	
	<i>OCTAVIAE. AVG. C. I. F. Caput Octaviæ. (anno 104. æra posterioris.)</i>	813
<i>Vaillant.</i>	<i>IMP. CAES. HADRIANVS. AVG. Caput laureatum.</i>	
	<i>C. I. F. S. AN.... Caput Sarapidis cum modio.</i>	- -
<i>Harduin</i>	<i>L. AELIVS. CAES. Caput nudum.</i>	
	<i>C. I. AV. F. SIN. ANNO. CLXXXII. Capitellum columnæ Corinthiacæ, pone caput cum tergmina corona. (anno æra posterioris 182.)</i>	891
<i>Vaillant.</i>	<i>M. AVR. VERO. CAES. Caput M. Aurelii nudum.</i>	
	<i>C. I. F. S. ANNO. CCIII. Terminus cum cauceo hinc, inde ramo ad basim. (anno æra posterioris 204.)</i>	913
<i>Hays.</i>	<i>FAVSTINA. AVG. Caput Faustinæ junioris.</i>	
	<i>C. I. A. sic CINOPE. ANN. CCVII. Mulier gradiens, s. spicas. (anno æra posterioris 207.)</i>	916
<i>Vaillant</i> <i>Muséum</i> <i>Toupoli.</i>	<i>IMP. CAES. M. AVR. ANTONINVS. Caput Racallæ laur.</i>	
	<i>C. I. AV. SINOP. ANN. CCLII. Jupiter Sinopensis super cippo recumbens d. aquilam, s. hastam puram. (anno 252. æra posterioris.)</i>	961

<i>Anno</i>	P. SEP. GETA. C. Caput Getæ nudum.	<i>Museuſe Theupoli.</i>
V.C.	C. I. F. SINOPES. Piscis.	
IANVS. Caput Diadurtheniani nudum.	<i>Museuſe Theupoli.</i>
970NOP. AN. CCLXI. Mercurius stans, d. caduceum, f. crumenam. (<i>anno 261. æra posterioris.</i>)	
978	IMP. SEV. ALEXAND. Caput Alexandri laureatum.	<i>Noſter. Tab. I. N. 6.</i>
	C.I.F.S.A. CCXCIII. Jupiter Sinopensis super cipio decumbens. (<i>anno æra prioris 294.</i>)	
989	IMP. MAXIMINVS. AVG. Caput laureatum.	<i>Noſter. Tab. I. Num. 8.</i>
	C.R.I.F.S.A.N.CCIV. Templum distylum, in quo Nemesis. (<i>anno 305. æra prioris.</i>)	
	IMP. GORDIANVS. AVG. Caput Gordiani Pii lau- reatum.	<i>Vaillant.</i>
992	C. R. I. F. S. AN. CCCVIII. Caput Sarapidis cum modio. (<i>anno 308. æra prioris.</i>)	<i>Mem. de l'Acad. des Inſcript. T. X. pag. 465.</i>
	GORDIANVS. Caput illius laureatum.	
995	C. I. F. S. AN. CCCXI. Sarapis stans d: ramum, f. hastam (b). (<i>anno æra prioris 311.</i>)	<i>Tab. II. Num. 3.</i>
--	TRANQVILLINA. AVG. Caput ejusdem.	<i>Noſter. Tab. II. Num. 4.</i>
	C.I.F.S. Templum distylum, in quo Nemesis.	
	M. IVL. PHILIPPVS. CAESAR. Caput Philippi fi- lli nudum.	
1003	C. I. F. S. AN. CCCXIX. Templum distylum, in quo Nemesis. (<i>anno 319. æra prioris.</i>)	

G 3

Ex

(b) Numum hunc rubrica item in-
genda rei numeriæ occasionem per-
certum deprehendi, ut in omnem au-
vigil erat Froelichius.

Ex hisce numis illud primum conficitur: numos postremos numero quinque, annos alterius ærae consignatos habere, quam reliquos omnes, & quidem hos quinque numos æram priorem, reliquos posteriorem exhibere; neque enim aliter annorum numeri in illorum Augustorum tempora inciderent, quorum nomina, vultusque sunt consignata. Porro autem initium ærae in laudatis quinque numis signatae ita ostendo.

Numus Philippi refert annum coloniae 319. Finge æram cœpisse in autumno anni V. C. 685., adde 319. habebis annum V. C. 1004. cuius autumno finitus esset annus Sinopensium 319., cœpissetque in autumno anni V. C. 1003. At Philippi ambo jam circa medium, vel finem potius anni V. C. 1002. periere (*TILLEMONTIO vade*) non igitur serius, quam in autumno anni V. C. 1002. inire potuit annus Sinopensium 319. atque adeo ærae initium serius, quam in autumno anni V. C. 684. statui nequit. Sed neque ante ejus ærae initium anno 683. collocare licet; nam primum de principum chronologorum PETAVII & VSSERII consensu Lucullus anno demum V. C. 684. Amasia capta urbes Ponti reliquas in fidem recepit, & in ordinem rededit; porro APPIANVS in Mithridaticis *post captam Amasiam*, Sinopen se Lucullo dedidisse, liberamque ab eodem renunciatam esse, diserte docet; non potuit ergo ante autumnum anni V. C. 684. cœpisse annus primus libertatis Sinopensium; nisi proleptico calculo usi essent, quod vix admittendum videtur. Quare in autumno anni V. C. 684. cœpit æra libertatis, cuius anni

ni signati in numis , Alexandri Severi , Maximini , & Gordiani quā ratione æræ isti congruant , in appendicula nostra priore pag. 90. & partim in VAILLANTII libro de coloniis ostensum est.

Altera æra , post constitutam per Julium Cæsarem Sinope Romanam coloniam initium sumpsit præcise ab autumno anni V. C. 709. Nam finge æram iniisse anno V. C. non jam 706., sed vel 708. Igitur in Diadumeniani numo signatus Sinopensium annus 261. si ei addatur , prodiret annus V. C. 969., cuius autumno jam finitus esset annus Sinopensium 261. Sed enim Caracalla anno demum V. C. 970. in Aprili occisus est , ac tum *primum* Macrinus augustus , & mox Diadumenianus cæsar appellati sunt , TILLEMONTIO id recte commonstrante ; non igitur ante autumnum V. C. 709. æram Sinopensis coloniæ inchoare fas est. Verum nec ultra annum 709. dictam æram submovere licet propter M. Aurelii numum , cuius annus 204. (si æra cœpisset in autumno V. C. 710.) initium duceret ab autumno anni V. C. 913. At eodem anno , TILLEMONTIO teste , Martio mense M. Aurelius augustus renunciatus cum sit ; tum sane hoc in numo *cæsar* tantum non diceretur , atque nudo capite vix exhiberetur. Igitur anno V. C. 709. hujus æræ initium debetur.

Congruunt etiam reliquorum numorum anni cum consignatis augustorum vultibus , si hæc altera æra ab anno V. C. 709. deducatur. Nam Augusti numus cum capitibus

Caii

Caii & Lucii refert annum 31., adde 709., vel 708. habes annum V. C. 740., vel 739., ab adoptione Caii & Lucii cæsarum tertium vel alterum annum. Deinde Neronis duo numi cum Octavia dabunt ejus imperii annum 5. & 7., quo posteriore nondum repudiavit Octaviam. Faustinae annus 207. incidet in annum quartum M. Aurelii jam Augusti. Caracallæ annus numero insculptus 252. sistit annum Caracallæ, cum patre Septimio Severo imperantibus, decimum, vel undecimum V. C. 961. Denique L. AElii cæsaris numus nihil historicorum veterum fidei officit, uti P. Harduinus suspicabatur. Siquidem addendo ad æram Sinopensium 709. signatum numerum 182. habetur annus V. C. 891., cuius autumno effluxit annus 182. Sinopensium, atque adeo idem annus initium sumpfit in autumno anni V. C. 890. L. AElius vero anno V. C. 891. ipso Januario ineunte fatis concessit; TILLEMONTIO, quem semper isthic secutus sum, id egregie comprobante. Igitur L. AElii numo plane, uti & reliquis congruit Sinopensium æra anno V. C. 709. constituta; quæ erant, quoad his in rebus licet, demonstrandæ.

Ex his colligitur: aut Julium Cæsarem non eo ipso anno V. C. 707., quo in Pontum venerat, coloniam Sinopen deduxisse, sed id uno alterove anno serius factum; aut Sinopenses quidem certe æræ suæ initium biennio serius constituisse, si recte, uti videtur, lectus est Theopolitani musei numus, Diadumeniani honoribus signatus. Quæ res exemplo non caret. Anno V. C. 691. Pompejus pluribus Sy-

Syriæ, Coëlsyriæ, & Palæstina urbis libertatem dedit, quæ inde aram deduxere; neque tamen urbes illæ omnes eidem anno 691. initium aræ affixere; sed Gabenos & Gazeos biennio ferius aræ suæ initium dedisse, e numis etiam VAILLANTIVS, NORISIVS, &c. nōs quoque alibi ostendimus.

Sub utro imperatore, Elagabalo an Alessandro, aram Lucullanam, seu partæ libertatis rursum Sinopenses usurparerint, plurimū numerum defectu incertum est. (c)

II.

AVGVSTVS. DIVI. filius. Caput Augusti nudum.

C.I.G.ACCL.III. Colonia *Filia Gemella Acci. Legio Tertia.*

Colonus boves agit; pone duo signa militaria. Secundi moduli. Est Baronis STEIN.

Acci Hispaniæ Bæticæ urbs, de qua PLINIVS lib. III. cap. III. ex colonia Accitana Gemellenses. Sub Julio Cæfare colonia ducta, Juliæ nomen obtinuit. Ex legione III. & VI. colonos eo missos esse numi. Augusti ac Tiberii apud VAILLANTIVM comprobant.

III.

TL CAESAR. DIVI. AVG. F. IMP. VIII. *Tiberius Cæsar Divi Augusti Filius, Imperator octavum.* Caput nudum Tiberii.

COL. CAE. ANTI. infra S. R. *Colonia Cæsarea Antiochia.* Sonatus Romanus. Colonus boves agit; pone duo signa militaria. Prime formæ. Bar. STEIN.

Antiochia Pisidiæ Cæsarea ab Augusto dicta videtur. Hic primus ejus numus est, quantum hactenus productum novi. VAILLANTIVS primum sub Tito profert sine titulo Cæ-

H sa-

(c) Cf. Belley sub imperio Alessandi Severi Lucullanam resumtam statuis.

sarea, & sine S. R. Quare dubito, utrum ille & similes numi ad istam Antiochiam cum VAILLANTIO revocandi sint. De literis S. R. diximus alias in appendicula ad numos colon. a VAILLANTIO editos, ad numum Gallieni Iconii signatum. pag. 143.

IV.

SVL. GAL. CAESAR. AVG. *Sulpitius Galba Cæsar Augustus.*

Caput Galbæ nudum.

**COR. . . . AGRIPPAE. II VIR. L. Cañini Agrip-
pæ Duumviri Corintbi. Victoria gradiens, d. lau-
ream, s. palmae ramum. Parvi moduli.**

Inscriptio aversæ partis suppleta est ex VAILLANTIO, qui Corinthiacum Galbæ numum, cum eodem Agrippæ magistratu, sed cum alio aversæ partis typo adfert: Idem Galbæ numos in coloniis cūsos eximiae raritatis encomio ornat, quorum tres tantum adduxit, duosque istorum jam antea PATINVS vulgaverat.

V.

**IMP. TRA. HADRIANVS. . . . Imperator Trajanus Ha-
drianus.** Caput Hadriani laureatum.

**C. P. F. AVG. CAESAR. Colonia Prima Flavia Augu-
sta Cæsarea.** Apollo nudus stans, d. arcum tenet,
s. tripodi innititur. Parvi moduli.

Ad Cæsaream Palæstinæ hic numus pertinet, quæ olim Apollonia, subinde Turris Stratonis dicta est. Flavia dicitur, quia a Vespasiano colonia facta est. Metropolis sub Alexandro constituta, & compellata fuit. Similem Apollinis figuram sub Antonino Pio VAILLANTIVS exhibet, & rarissimum eum numum adscribit.

VI.

VI.

IVLIA. DOMNA. Caput ejusdem.

COL. IVL. CONC. APAM. AVG. D. D. *Colonia Julia Concordia Apamea Augusta: Decreto Decurionum,*
in Bithynia. Ceres gradiens utraque manu facem
gestat. *Medii moduli.*

VII.

IVLIA. DOMNA. AVG. Caput ejusdem.

COR. Reliqua inscriptio detrita. Imperator Septi-
mius Severus equo currenti insidens, d. hastam
stringit. *Tab. I. N. 3.*

Videtur hic numus, quem fabrica prodit in colonia
eiusdem esse, ad Corinthum pertinere; nam similis fere figu-
ræ & moduli numus Corinthiacus sub L. Vero profertur a
VAILLANTIO, & rarus appellatur: & legitur in nummo nostro:
COR. ita tamen, ut in O. aliquantum dubium appareat.

VIII.

IVLIA. AVGVSTA. Caput Juliæ Domnæ.

COL. FL. PAC. DEVLT. *Colonia Flavia Pacensis*
Deultum. Diana gradiens cum cane. *Secundæ for-*
mæ Bar. Stein.

Nulum Deultū, Thraciæ urbis, numisma sub Domna
vidit VAILLANTIVS.

IX.

IVLIA. DOMNA. AVG. Caput ejusdem Juliæ Domnæ.

MVNICipium. STOBENs. In Macedonia. Victoria
stans scribit in clypeo. *Mediaæ forma.*

X.

IVLIA. AVGVSTA. Caput Juliæ Domnæ.

MVNICIPIVM. STOBENÆ. Victoria gradiens, d. coronam, s. palmam, ad pedes rota. Similem olim vulgavimus, sed absque rota. *Est parvi moduli Bar. STEIN.*

XI.

S. VA. . . . VLIA. Caput Juliæ Domnæ solito ornatu.

COL. L. SEP. . . . *Colonia Lucia Septimia*, vel *Lucii Septimi*, vel *Laodicea Septimia*. Currui a quatuor equis tracto insistit figura una manu frena tenens: ex alto figura parva alata advolat, d. extensa. *Tab. I. N. 4.*

Mirum quid hic medii moduli numus offert. In aversa τὸ S. VA, initio epigraphes, uti quidem videtur, num retrograde AVG. scriptum dicam, & legam AVGusta? an vero duumviri nomen, aut alterius magistratus dici possit, qui Sextus Valerius appellaretur? verum in coloniarum nummis post Galbam nomina duumvirum, vel magistratus alterius comparere non solent. In aversa parte epigraphe, supra posita, optime, & suis punctulis distincta, legitur, sed videtur aliquid deesse, nempe vel *Tyrus*, vel *Laodicea* in Cœle-Syria. Numus quidem certe Syriacam fabricam præse fert, & hæ duæ coloniæ *Septimia* & *Severiana* titulos in numis Septimii Severi, & Domnæ ostentant. Sed τὸ L. insolitum omnino est, nisi legere libeat: *colonia Laodicea Septimia*, quamquam æque insolitum sit, τὸ *Septimia* τῷ *Laodicea* postponi. Expectandum puto, dum numus intèger profera.

feratur; tametsi τὸ L. *Laodicea* legendum esse alio in numero ostenderim in appendicula ad numum Julii Domnae pag. 100., ubi & Laodiceam a Severo jure Italico donatam ex Ulpiano adnotavi.

XII.

L. SEPT. GETA. CAES. *Lucius Septimius Geta Caesar.*
Caput ejus nudum.

COL. IVL. CONC. AVG. APAM. D. D. *Colonia Julia, Concordia Augusta Apamea, Decreto Decurionum.*
Bacchus in veste talari stans, d. urceum, ut videtur, s. thyrsum gerit: ad pedes tigris. *Medii moduli. Tab. I. N. 5.*

Ad Apameam Bithyniae hic numus spectat, cuius urbis nullum sub Geta **VAILLANTIVS** edidit.

XIII.

M. OPEL. ANTONIVS. *sic DIADV.* **C. Marcus Opelius Antonius Diadumenianus Caesar.** Cap. Diadumeniani nudum.

COL. FL. PAC. DEVLT. *Colonia Flavia Pacensis Deulon.* Jupiter sedens, d. pateram, f. hastam, ad pedes aquila. *Est secunda magnitudinis perelegans. Baron. STRIN.*

XIV.

... **M. O. ANTOINEINOC.** *Opelius Antoninus.* Caput nudum Diadumeniani.

KOΛ. ΕΔΕCCA. *Colonia Edeffa.* Caput muliebre velatum turritum. *Parvi moduli.*

XV.

IM. C. M. AV. ANTONINVS. *Imperator Caesar Marcus Aurelius Antoninus.* Caput Elagabali laureatum.

C. MET. AV. PIA, SID. *Colonia Metropolis Aurelia*
H 3

lia Pia Sidon. Altare deæ Sidoniæ seu Astartes ve-
hiculo duarum rotarum impositum.

Similem typum sub Elagabalo in hac urbe refert VAIL-
LANTIVS, sed numus ejusdem est medii moduli, noster par-
vi; & est in hoc diversa ab illa epigraphe.

XVI.

IMP. C. M. AVR. SEV. ALEXAND. AVG. *Imperator
Cæsar Marcus Aurelius Severus Alexander Augustus.* Ca-
put ejus laureatum.

COL. FL. PAC. DEVLT. *Colonia Flavia Pacensis
Deulium.* In Thracia. Ceres stans, d. spicas, f. fa-
cem. *Medii moduli*

XVII.

IMP. SEV. AL *Imperator Severus Alexander.*
Caput Alexandri laureatum.

C. I. F. S, A. CCXCIII. *Colonia Julia Felix Sinope.*
Anno ducentefimo nonagesimo quarto. Jupiter Sino-
penis in lecto decumbens, ad cuius sinistram hasta.
Tab. I. N. 6.

Annus Sinopensium 294. juxta epocham ipsorum an-
teriorem incidit in annum Alexandri quartum, ut in ap-
pendicula dixi pag. 90. Similem Jovis typum in Caracalla
Sinopensi numo exponit VAILLANTIVS *Numus noster moduli
est inter primum & secundum medii.*

XVIII.

IVLIA. MAMAEA. Caput Mamææ, matris Alexandri.
COL. FL. PAC. DEVLT. *Colonia Flavia Pacensis Deul-
sum.* Ceres stans, d. spicas, f. facem. *Medii moduli.*

XIX.

XIX.

IMP. MAXIMINVS. PIVS. AVG. Caput Maximini laureatum.

COL. FL. PAC. DEVLT. Figura veste talari stans ad aram, d. pateram, s. cornu copiae. *Medii moduli.*
Tab. I. N. 7.

Numi omnes Coloniарum sub Maximino rarissimi sunt.
XX.

IMP. MAXIMINVS AVG. Caput ejusdem.

C.R.I. F.S.A.VGCC.N.A. (sic) *Templum distylum, in quo Nemesis stans, d. flagellum vel baculum tenet, sinistram ori admovet: ad pedes rota. Moduli inter secundum & tertium mediū.* *Tab. I. N. 8.*

Literæ ita legendæ: *Colonia Romana Julia Felix, Sinope, anno tercentesimo quinto:* qui est V. C. 989. Maximini Imp. secundus, computatis annis ab epocha priori Sinopensium V. C. 684. Numus est eximiae raritatis.

XXI.

C. IVL. VER. MAXIMVS. CAES. *Caius Julius Verus Maximus Caesar.* Caput ejusdem nudum.

COL. IVL. AVG. PELLA. *Colonia Julia Augusta Pella.* Mulier sedens, d. pateram tenet, s. sellæ innititur. *Tab. I. N. 9.*

Omnes Maximi Cæsaris numi in coloniis rarissimi sunt: noster medii moduli est. Pella hæc nota Macedonie urbs, erat Alexandri magni patria. Sub Augusto colonie titulum Pellam obtinuisse, Juliæ & Augustæ cognomina arguunt.

IMP.

XXII.

IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS. AVG. Caput
Gordiani Pii laureatum.

CAESarea. ANTIOCHia. COLoniu. *Senatus Romanus.* Due Victoriæ stantes utraque manu scutum arbori palmæ affigunt: duo captivi humi consident. *Fere maximi moduli. perelegans. Tab. I. N. 10.*

Victoriæ de Sapore Persarum rege in Syria relatæ memoria hic est conservata, de qua *JVLIVS CAPITOLINVS in Gordiano.*

XXIII.

IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS. AVG. *Imperator Caesar Marcus Antonius Gordianus Augustus.* Caput Gordiani Pii laureatum.

CAES. ANTIOCH. COL. S. R. *Cæsarea Antiochia Colonia: Senatus Romanus.* Imperator togatus stans ad aram, d. pateram, s. globum tenet: ante eum tria signa militaria. *Tab. II. N. 1.*

Numus elegantissimus bene magni moduli ad Antiochiam Pisidiæ pertinet. Exhibetur hic Gordianus, gesto feliciter in Mesopotamia bello Persico, vota diis persolvens, aut ea pro felici belli successu suscipiens.

XXIV.

IMP. CAESAR. M. ANT. GORDIANVS. Caput laureatum Gordiani Pii.

COL. IVL. AVG. FELix BERytus. *Templum tetrastylon, in quo protome mulieris turritæ: utrinque aquila legionaris; ante gradus templi triremis.*
Tab. II. N. 2. Si-

Similem numum vulgavit quidem VAILLANTIVS ; sed pro gradibus leo loco triremis illic expressus habetur. In nostro triremis figura certa est. *Primi vel secundi moduli.*

XXV.

. . . GORDIANUS. PIVS. FEL. AV. Caput ejusdem lau-
reatum.

COL. FL. Pac. de VLT. Jupiter sedens d. pateram,
f. hastam, ad pedes aquila. *Secundæ magnitudinis.*
Bar. STEIN.

XXVI.

IMP. GORDIANVS. PIVS. FE. AV. Caput ejus lau-
reatum.

COL. FL. DEVLT. Bacchus stans, d. cantharum, f.
thyrsum ; ad pedes tigris. *Secundæ vel tertiae for-*
mæ Bar. STEIN.

XXVII.

TRANQVILLINA. AVG. Caput Tranquillinae uxoris
Gordiani Pii.

C. I. F. S. *Colonia Julia Felix Sinope.* Templum di-
stylum, in quo stat Nemesis, d. flagellum, sini-
stram ori admovet. *Tab. II. N. 3.*

Numos Tranquillinae in rarissimis ponit VAILLANTIVS :
Sinopensem nullum profert; noster formæ est inter secun-
dam ac tertiam medieæ.

XXVIII.

M. IVL. PHILIPPVS. CAES. *Marcus Julius Philippus Cæ-*
sar. Caput Philippi junioris nudum.

C. I. F. S. AN. CCCXIX. *Colonia Julia Felix Sinope:*
I An-

Anno tercentesimo nono. Templum distylum, in quo stat Nemesis, d. tenens globum, f. flagellum; ad pedes rota. Moduli inter primum & secundum medii.

Tab. II. N. 4.

Si ad Sinopealium aeram antiquiorem (nam aera posterior huc nullo modo facere potest) annos in hoc nummo nostro signatos suppitem, si tempore anno V. C. 684. ad annum 319. conficietur a annus V. C. 1003. cuius autumno exiit annus Sinopensium notatus 319. idemque cœpit anno V. C. 1002. in autumno. Quo anno Philippus pater occisus est (uti superius dixeram) ante finem Octobris, ejusque morte Romam nunciata, Philippus filius a prætorianis illico obtruncatus est. Sexto porro imperii anno Philippum patrem necatum esse, & filium saltem quarto imperii paterni anno *Augustum* a patre renunciatum esse, inter omnes convenit, numis Romanis consentientibus. Igitur anno V. C. 1000. Sinopensium 317. jam Philippus junior Augustus fuit. Quo pacto igitur in hoc nummo cum anno 319. Cæsar tantum, & nudo capite exhibetur? Existimo itaque, typarium capitis vetus, quo, Philippo juniore adhuc cæfare, numi signati fuerant, nunc ad novum aversæ partis typariorum per errorem adhibuisse monetarium.

XXIX.

IMP. P. LICI. VALERIANVS. AVG. Caput Licinii Valeriani laureatum.

PROVINCIA. DACIA. AN. VI. Mulier stans inter aquilam & leonem, duo tenet vexilla, quibus inscripti numeri legionum V. & XIII.

Est

Est nobis alter similis quoad omnia Valeriani numus, medii item, ut iste, moduli, hac sola diversitate, quod PROVIN. scriptum sit, vocabulo non integre expresso.

De legionibus, & earum signis egi in Appendicula ad numum Gallieni Daciæ anno X. inscriptum, Annus Daciæ VI. respondet primo anno Valeriani, unaque ultimo Galli & Volusianii, quorum numi annum VI. Daciæ itidem exhibent, qui est annus V.C, Varronianus 1006. Ea res magni est in chronologia momenti.

XXX.

DIVAE. MARINIANAE. Caput velatum Marinianæ, uxorii Valeriani senioris.

P. M. S. COL. VIM. AN. XV. *Provincia Maesia superioris Colonia Viminacium Anno 15.* Mulier stans extensis brachiis inter taurum & leonem. *Moduli ad magnum proxime accidentis.* Tab. II. N. 5.

Est hic numus citra omne dubium antiquus, integer, elegans quoque, ut pro numo Viminaciensi, & quantivis pretii. Nullus hactenus, quod sciam, ullo in libro Marinianæ numus, in colonia aliqua cufus, productus est: similem tamen hic Viennæ posidet Perillustris Dominus DE PENISCH.

Juvat etiam numus hic noster historiam augustam, & confirmat antiquariorum opinionem, sola hactenus similis numerorum fabricæ conjectura nixam, qua ducti, Marinianam Valeriano seniori uxorem adsignabant. Cum enim in numo nostro notatus sit annus Viminaciensis coloniae 15. qui fuit V.C. 1008. atque idem sit Valeriani senioris secundus

dus imperii annus, satis evidenter illud consequitur: Marinianam hoc aut superiore anno defunctam esse, cum hic Diva appelletur. Igitur Mariniana a Valeriano inter divas relata est, alioqui enim sub Valeriani imperio eidem mulieri numos non inscripsissent Viminacienses. Constat porro Gallienum, qui hoc anno jam cum Valeriano patre augustus erat, uxorem habuisse suo notam nomine; Corneliam Saloninam; Valerianum vero mortua Gallieni matre alteram uxorem duxisse, de cuius æque, ac de primæ Valeriani conjugis nomine silent historici. Fuit autem Valerianus hoc anno jam sexagenario, & si POLLIONI credimus, septuagenario major. Erat igitur hæc Valeriani secunda uxor, quæ recenter mortua inter divas relata est, eaque numo nostro auctore Mariniana. Neque id mihi quis objicit: posse esse vel sororis Valeriani, vel matris nomen, aut filiæ. Matrem vix est credibile tum etiam vixisse, cum ea ætate esset Valerianus: de forore ac filia nimis longe petita res videtur, cum nihil de his fere in historicis reperiatur, & non extant ejusmodi exempla in numis post Trajanum, nisi augustorum filiæ etiam augustorum uxores fuissent.

Evidem TREBELLIVS POLLIO in *Celso Tyranno* Gallienæ cuiusdam mentionem facit, quæ Gallieni augusti consobrina appellatur: unde consequens est, Valerianum habuisse filiam, quæ hujus Gallienæ mater fuisset. Sed quoniam filiam a patre consecratam, & signato numo divæ titulo honoratam fuisse non memini, id hic nihil prorsus Marinianæ Valeriani uxori declarandæ officere arbitror. Juliæ Titi filie

liæ numos quidem habemus cum consecrationis typo ; sed eos a morte Titi Domitianus signandos curavit, qui fratri filiam plus æquo, & palam amavit. SVETONIVS in *Domitiano cap. II.*

XXXI.

IMP. GALLieNVS. P. F. AVG. Caput cum corona radiata.

CL. ANTIocbia R. S. Colonia Antiochiae Romanus Senatus.
Lupa lactans duos parvulos. *Primi moduli.*

Hic Numus rursum comprobatur quod alibi (*Append. pag. 145. & 148. monuimus*) rō : CL. non legendum esse *Claudia*, sed *Colonia*. Est hic numus admodum rudi fabrica, cum tamen Gordiani Pii numi in hac colonia fatis elegantes, & majori modulo compareant. Collabascentis imperii hæc quoque sunt indicia.

XXXII.

IMP. CAERAS. LCDVNA VS. AV. Legendum est : **IMP. CAESAR. CLAVDIVS.** Caput Claudii Gothici cum corona radiata.

CL. ANTIOCHI. S. R. Colonia Antiochiae : Senatus Romanus. Vexillum cum aquila inter duo signa militaria. *Parvi moduli. Tab. II. N. 6.*

Similem Claudii numum perrarum & nos in Appendicula dedimus, & fere similem Haymius ante nos ; sed in utroque horum inscriptio capitis non est ita vitiosa, uti in præsente numo ; porro duo illi multo majoris moduli sunt, atque hic noster.

A P P E N D I C V L A
N O V A A L T E R A
A D N V M O S A V G V S T O R V M A B V R B I B V S
G R A E C E L O Q V E N T I B V S P E R C V S S O S .

Q V O S
C L . V A I L L A N T I V S
E D I D I T .

L

... ΛΑΟΔΙΚΕ. *Laodicensium.* Caput Augusti laureatum.
T. BE. Caput Tiberii nudum. *Tab. II. N. 7.*

Existimo hunc numum, qui parvi moduli est, ad Laodiceam Caria, vel Phrygiæ pertinere.

II.

Inscriptio nulla: Caput Liviae, seu Julie uxoris Augusti.

L. M. Λυνδίπατος Τετταρακοπῆ. *Anno quadragesimo.* Palmas galeata stans, d. victoriolam, f. clypeum.

Hunc, & sequentes duos mediū moduli nomes ad Liviam pertinere, & vultus & annus imperii quadragesimus, &c. comprobant, qui anni imperatorum nemini, præterquam Augusto convenire, atque adeo neque ad aliam augustam applicari possunt. VAILLANTII morem sequimur, qui etiam Ægyptios numos, nomine urbis carentes, profert, ubi de rarissimis capitibus agitur, quale est Liviae, seu Julie Augusti, & caput Drusi junioris, de quo deinde.

III.

Eadem pars capitis, que in priori numo.

L. MB. *Anno quadragesimo secundo:* Intra coronam querceam.

Ea-

IV.

Eadem pars capitii.

L. MB. *Anno quadragesimo secundo.* Pallas uti num. II. que
 οὐαλφόρος *Victoriam ferens*, dici solet. *Tab. II. N. 8.*
 V.

Caput nudum adolescentuli, sine inscriptione.

L. ΛΘ. *Anno tricesimo nono:* Intra coronam querceam.
Parvi moduli, & elegans, & integer. *Tab. II. N. 9.*
 Caput hoc esse Drusū, Tiberii cæsarī filii, ita confi-
 cīo. Annus tricesimus nonus imperii ad Augustum perti-
 net, cui etiam quercea corona præter cæteras in pretio fue-
 rat. Porro autem hoc imperii augustei anno, qui fuit
 V. C. 76: i. aliis adolescentulus non erat, cujus vultu nu-
 mus signatus fuisse rectius crederetur, quam Drusus Tibe-
 rii filius. Cajus enim & Lucius jam fato functi erant:
 Agrippa junior gratia Augusti perdita tum exulabat. Ger-
 manicus fere, Tiberius plene virilem jam ætatem attigerant,
 quippe qui exercitibus præpositi hoc ipso anno bellum Dal-
 maticum composuissent, *testē DIONE Lib. IV.*

Neque autem Germanici filiorum aliquem hic præ Dru-
 so Tiberii referri credibile est; cum Tiberius in spem im-
 perii ab Augusto ipso adoptatus, & jam tribunicia pote-
 state conspicuus esset; Germanicus vero non nisi ab ipso
 Tiberio, jussu Augusti adoptari debuerit, ut refert *VELLE-*
IVS PATERC. lib. II. c. 103. Præterea Germanici filii Nero
 & Drusus infantes tum adhuc, & nullius fere in republica
 spei aut nominis habebantur; quando Drusus, Tiberii filius
 annum, qui imperii Augusti erat undequadragesimus, agebat
 æta-

ætatis suæ ad minus dæcimum septimum. Nam anno V. C. 744. ur recte TILLEMONTIVS supputat, jam repudiarat Tibérius, Augusto volente, Vipsaniam Agrippinam, Drusi matrem, Julianque, Augusti filiam, uxorem duxerat. Ta-li autem ætati egregie respondet vultus eleganter in numulo nostro expressus.

Cum epocha simili numulum, sed cum capite muliebri, nempe Liviæ, exhibit BEGERVS in *Tbesauro Brandenburg*: & doctissimus MAFFEIVS in *Verona Illustrata*.

VI.

Γ. ΚΑΙ. ΣΕΒΑΣΤΟC. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟC. *Γαϊος Καισαρες Σεβαστος Γερμανικος.* *Caius Cæsar Augustus Germanicus.* Caput laureatum Caji, Caligulæ dicti.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΜΑΞΙΜΟΤ. *Æzanitarum sub Maximo.* Caput muliebre: *Parvi moduli.*

Æzanus Phrygiæ urbs, & regio Æzanitis. Simile caput muliebre in alio Caji numo VAILLANTIVS putat esse Agrippinæ, matris Caji; sed incertum est, sitne mater, an fororum aliqua, an urbis genius, aut alia dea. Notatum dignum est τὸ C. loco Σ. multo ante Domitiani tempora. Non est, quod porro dubitet CELLARIVS in *Geographia Antiqua*, utrum Æzani, vel Azani scribendum sit; quando numi constanter 'Αιζαντῶν non 'Αζαντῶν exhibent. Videri etiam potest HARDVINVS de *Numis Populorum*, & *Urbium* ad hoc vocabulum.

ΚΛΑΤ-

VII.

ΚΛΑΤΔΙΟΝ. ΚΑΙΣΑΡΑ. ΑΙΖΑΝΙΤΑΙ. *Claudium Ca-*
sarem Αξανιται honorant. Caput Claudii laureatum.

ΕΠΙ. ΚΛΑΤΔΙΟΤ. ΙΕΡΑΚΟΣ, *Sub Claudio Hiero-*
ce. Jupiter, Φλαλθής dictus, stans d. aquilam.
Parvi moduli. Tab. II. Num. 10.

Similem typum profert VAILLANTIVS, & magistratum Hieracem, sed sine Claudii nomine; Idem τὸ Ἀιζανῖται in aversa parte collocat, cum apud nos in adversa parte, & in recto casu compareat: Αἰζανῖται. Diversus itaque est numus noster.

VIII.

Caput Tiberii Claudii laureatum. Inscriptio aut nulla, aut exrita.

KANωθαιν . . BIP. (*κανωθαιν . βίπ.*) *Canothæorum*
Anno centesimo duodecimo. Caput muliebre turritum
Tab. III. N. 1.

Etsi nomen Canothæorum integrum non sit, nec nisi vestigia τῷ Ν post KA appareant, & Claudii quoque nomen absit, tamen ad Canothæos hunc numum pertinere, & Claudio tribuendum esse, epocha, & figura præter faciem Claudii persuadent. Nullius enim alterius urbis, quarum numos habemus, epocha annos subministrat, qui cum Claudii vultu cohærerent, quarum urbium nomen a KA inciperet. Canothæorum vero epocha cum VAILLANTIO computante deducatur ab anno V.C. 690., quo & sequente, multis Syriæ urbibus libertatem dedit Pompejus; si ad

K

690.

690. vel 691. addantur 112. exibit annus V. C. 802. vel 803. Claudii octavus, vel nonus.

Unicum VAILLANTIVS, & HARDVINVS Canothæorum numum profert, eumque sub Domitiano, atque aversæ partis figura, qua est noster, insignem, parvi *item moduli*.

Cantha Decapolitanæ Syriae urbs erat, eaque munita, numis, & FLAVIO IOSEPHO lib. I. de bello Jud. testibus: cuius rei caput turritum indicium esse solet in numis. Cantha episcopum habuit sub metropoli Bostra in Arabia Petræa; a nonnullis Canatha, sed mendose scribirur.

IX.

ΤΙ. ΚΛΑΤ. ΚΑΙΣΑΡ. *Tiberius Claudius Cæsar*. Caput laureatum Claudi.

ΚΤΔΟΝιατᾶν. *Cydoniarum* (in Creta.) Jupiter sedens, d. pateram: *Primæ magnitudinis*.

In utraque numi facie literæ inscriptionis ordine retrogrado, more orientalium, collocatæ sunt.

X.

ΟΤΑΛ. ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. *Valeria Messalina* Augustæ. Caput Messalinæ, quintæ uxorii Tiberii Claudi.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. *Bretanicus Cæsar*.

Caput nudum Britannici, Tib. Claudi e Messalina filii. *Tab. III. N. 2.*

Est hic *parvi moduli* numus perelegans, & eximiae raritatis. Alium quoque Messalinæ numulum tenemus, in cuius altera parte Claudi caput signatum est, sed editum a PATINO in *Numismat. Imper. pag. 38.* & similes VAILLANTIVS profert.

Bri.

Britannici caput in Græco numo adfert doctissimus *Maffei* in *Verona illustrata*, at ejus altera pars caput Neronis exhibit.

XI.

ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. *Agrippina Augusta*. Caput Agrippinæ, sextæ uxoris Tib. Claudii.

Equus liber gradiens, supra quem in area luna bicornis, & astrum: nulla inscriptio: Est minimi moduli. Tab. III. N. 3.

XII.

ΝΕΡ. ΚΛΑ. ΣΕΒΑΣΤ. *Nero Claudius Augustus*. Caput Neronis laureatum,

ΝΕΙΚΟΠΟΛ. *Nicopoleos*. Victoria stans, d. fertum. *Tertiī moduli*.

Ad Nicopolim Epri numum referendum puto. **VAIL-**
LANTIVS nullum protulit intra Augustum, & Hadrianum.

XIII.

ΜΑΡΚ. ΟΘΩΝΟΣ. ΣΕΒ. *Μάρκος οθώνος σεβαστός*. *Marci Othonis Augusti*. Caput ejusdem nudum.

L. A. *Anno primo*. Aquila.

Est hic numus idcirco pretiosior, quod moduli sit tanti, ut inter Ægyptios Othonis numos primæ formæ accendi possit. Nullum cum aquilæ typo refert **VAILLANTIVS**, in opere de numis Græcis, etsi in aliis imperatorum Ægyptiis numis ea figura obvia sit. Cur in Ægypto potissimum, & Antiochiae in Syria signati habeantur Othonis numi, colligimus e *TACITO Lib. I. Hist. Ægyptus*, omnesque veræ in Orientem provinciæ nomine Othonis tenebantur.

8

K 2

XV.

XIV.

ΔΟΜΙΤΙΑΝVS. *Domitianus.* Caput ejus laureatum.
ΕΦΕCΙΩN. *Ephesiorum.* Cervus stans. *Tertia magnitudinis perelegans.* Bar. STEIN.

XV.

ΑΤΤΟΚΡ. ΔΟΜΙΤ. . . . Caput laureatum Domitiani.
ΙΟΤΛΙΕΩN. ΤΩN. KAI. ΛΑΟΔΙΚΕΩN. *Julien-suum, qui & Laodiceni.* Mulier stans, d. elata
f. cornu copiæ; ad pedes gubernaculum.
Parvi moduli.

XVI.

ΠΛΩΤΙΝΑ. СЕВАСТН. *Plotina Augusta.* Caput ejusdem, Trajani uxoris.

ΕIII. ΟΤΑΡΟΤ. APX. B. KOTLAEΩN. *επί οὐαριών τὸ σ. κοτιαῖον.* Sub Varo summo sacerdote *Cotiaensium.* Figura muliebris sedens. *Medii moduli.*
In numis Cotiaënsium, in Phrygia, τὸ APX. lego Αρχιερέως & non λέχοντος. quia numum alias in appendicula ad Cl. VAILLANTIVM pag. 340. protuleram, sub Philippo patre, ita inscriptum: ΕIII. ΠΟΤ. ΠΟΝΤΙΚΟΤ. ΑΠΧΙΕΡΕΩΣ. KOTIAEΩN.

Nullum hujus urbis numum VAILLANTIVS exhibet Plotinæ inscriptum, cuius augustæ omnia numismata rarissimis accentur.

XVII.

ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝ . . . *Trajanus Hadrianus . . .* Caput Hadriani nudum.

ΒΕΡΟΙΑΙΩN. *Berœorum.* Ramus lauri. *Tertii moduli.* Be-

Beroeæa Syriæ urbs , cujus numi alias coronam e lauro exhibent apud VAILLANTIVM sub Trajano , Ælio Cæfare , & Antonino Pio.

XVIII.

AT. KAI. TPA. ΑΔΡΙΑΝΟC. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Τραjanός Ἀδριανός. Imperator Cæsar Trajanus Hadrianus. Caput laureatum.

ΛΑΟΔΙΚΕΩN. Laodicenſum. Jupiter stans, d. Veteriolam gerit, f. baculum; ad pedes aquila, expansis alis basi insitens.

Ad Laodiceam Cariæ , sive Phrygiæ hic *media forma* pumus pertinet, qui *Jovem Victorein NunPhiōn* exhibet.

XIX.

.... ANTΩNEINOC. K. Antoninus Cæsar. Caput M. Aurelii laureatum imberbe.

ΑΣΩΠΕΙΤΩN. Asopitarum. Neptunus seminudus stans, vultu adverso, barbato, d. tridentem. *Tertia forma.* Tab. III. N. 4.

Asopitarum numum nullum vidit VAILLANTIVS : HAYMVS unicum protulit, sed diversum a nostro , & serius cūsum. Asopus urbs in Peloponnesi provincia Laconica , de qua STRABO Lib. VIII. Ἀσωπὸς πόλις ἐν τῇ Λακωνίᾳ. Idem Asopiam regionem cum Åsopo fluvio in Sicyonica Peloponnesi provincia memorat ; tum porro PAVSANIAS hanc Asopiam a Sicyone Marathonis filio nomen accepisse docet. Lib. II. C. i. Fluvios quatuor recenset Strabo Asopi nomine notos: Urbem unicam illam in Laconica sitam , nominat, ad quam hic numus refertur: Eapropter urbs mari ad sita Neptunum coluit.

K 3

XX.

XX.

ΚΑΙΚΑΡ. ΑΤΡΗΛΙΟC. *Cæsar Aurelius.* Caput nudum
M. Aurelii.

ΑΤΤΑΛΕΩΝ. *Attalensium.* Bacchus, sinistra thyrsum humero impositum gerens, cum alia figura, quam dextra videtur amplecti, insistit currui, quem trahunt tigris, & caper, præcedente pedite, capite cornuto, qui d. gestat baculum: in postrema currus parte stat alia parva figura, duas tibias inflans. *Majoris solito moduli elegans.* *Tab. III. N. 5.*

Attalia alia *Æolidis* urbs *PLINIO Lib. V. C. 30.* alia in *Pamphylia* *STRABONI Lib. XIV.* condita ab Attalo Pergamenorum rege; *STEPHANVS* Attaliam, quæ forte eadem est cum Attalia in *Æolide* vicina, Lydiæ tribuit. Numus ob figuram ad Lydiam potius, quam ad Pamphyliam pertinet. De Bacchi processu, & comitatu, qui plura vult, videre potest, quæ diximus ad numum Antonini Pii Trallibus signatum, in Appendicula pag. 193.; & est hæc res alioquin fatis divexata.

XXI.

.... **ΟΤΗΠΟC Verus &c.** Capita adversa M. Aurelii, & L. Veri laureata.

ΓΑΖΑ. *Gaza.* Palæstinæ urbs. Jupiter nudus stans, d. pateram supra aram elevat, fulmen tenet, ad pedes velut baculus, vel arundo erecta: in area solitum monogramma Gazensium.

Jupiter a Gazensibus celebratur, Marnas dictus: quam vocem *STEPHANVS* Jovem κρυταγμον. In Creta genitum inter-

terpretatur, BOCHARTVS: *Dominum bominum a Chaldaico
מֶר אֲבָנָה. Numus est parvi moduli.*

XXII.

A T. M A P. A T. *Imperator Marcus Aurelius*
Caput M. Aurelii laureatum.

ΟΤΛΠΙΑС. ΠΑΤΤΑΛΙΑС.. *Uρπια Pataliae.* (in
Thracia ad Strymonem fluvium sitæ) Ceres stans.
d. spicas, f. facem. *Secundi moduli B. STEIN.*

XXIII.

ΑΤΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΤΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. *Δυτομεσάτωρ. Καισαρ
μάρκος Λύρηλος Αντωνίνος. Imperator Caesar Marcus Aure-
lius Antoninus.* Caput nudum M. Aurelii.

ΠΡΟΤΣΙΕΩΝ. ΠΡΟC. ΤΠΙΩ. *Pruisenium ad Hy-
pium montem in Bithynia. Caput muliebre vela-
tum, & turritum. Est numus magni moduli.*

XXIV.

ΦΑΤCΤΕΙΝΑ. ΣΕΒΑСΤΗ. *Faustina Augusta. Caput
Faustinæ junioris.*

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. *Anchialensium.* In Thracia. Apollo
sedens, citharam genibus impositam tenet. *Medii
moduli manus.*

XXV.

Eadem inscriptio, & caput, ut videtur; nam ex hac parte
attritus est numus.

ΟΤΛΠΙΑС. ΠΑΤΤΑΛΙΑС. *Uρπια Pataliae,* In
Thracia. Mulier galeata sedens d. victoriolam, l.
hastam: ad pedes clypeus. *Parvi moduli est.*

XXVI.

XXVI.

ΦΑΤΣΤΕΙΝΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. *Faustina Augusta.* Caput ejusdem.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Philippopolitarum in Thracia.*

Figura nuda stans, d. pateram, f. arcum. Apollinis simulacrum videtur. *Numus medii moduli.*

XXVII.

ΟΤΗΡΟC. ΚΑΙCAP. *Verus Cæsar.* Caput juvenile nudum.

ΑΜΑΚΤΠΙΑΝΩΝ. *Amastrianorum, in Paphlagonia.* Tripus, cui involutus serpens. *Parvi moduli, perelegans. Tab. III. N. 6.*

In hoc exquisitæ raritatis numo caput Annii Veri, M. Aurelii filii exhiberi plene mihi persuadeo. Evidem si historicos audimus, quatuor, Veri nomine insignes, his temporibus cæsares inveniemus, ad quorum aliquem hic numus pertinere videri posset. Primum ipse M. Aurelius, subinde Augustus, antequam ab Antonino Pio adoptaretur, Annius Verus dictus est ab avo paterno Annio Ve-ro. At enim ubi primum *Cæsar* declaratus, atque in Aureliam Antoninorum familiam assumptus est, M. Ælius Aurelius Verus dictus, & nunquam ex eo tempore sine *Aurelii* nomine *Cæsar* in numis comparet. Deinde *Veri* cognomine appellabatur etiam Lucius Verus Commodus, Ælii Veri cæfaris filius, & M. Aurelii in imperio collega atque is Veri nomen constanter in numis, Lucii prænomi-ne fere semper præfixo, obtinet. At enim ad hunc quo-que numus noster pertinere non potest; cum Lucius Verus ab

ab Aurelio simul cæsar & augustus renunciatus sit; neque idem in ullo securæ auctoritatis numo aliter quam *Augustus*, aut certe barba decoratus exhibeat; si quidem numus certe Lucii Veri sit.

Neque obest: L. Verum una cum M. Aurelio adoptatum fuisse; cum certum sit, non omnes ab imperatore aliquo in filios adoptatos, idcirco (*excipio Julianam familiam*) continuo cæsares renunciatos fuisse. Cujus rei manifestum in Septimio Severo exemplum extat; quippe qui legitimos filios suos Antoninum, & Getam, SPARTIANO teste, ingenti cum solennitate deinceps cæsaris titulo insigniverit.

Alia argumenta, quibus cæsaris titulus Lucio Vero ante Antonini Pii mortem adseri posse prætenditur, vide diluta apud TILLEMONTIVM in *Notis ad Titum Antoninum Pium nota VI*. CAPITOLINVS quoque, & AMMIANVS MARCELLINVS, adstipulante recentioribus NORISIO, & ipso denique, qui aliqua obmovebat, PAGIO, nos docent: L. Verum simul cæsarem, simul augustum renunciatum fuisse.

Porro autem Cejonius Commodus Verus, L. Veri pater, est quidem post adoptionem Ælius Verus appellatus, in numis tamen, quoniam barbatus constanter (qui & unico tantum anno cæsar vixit) & cum L. Ælii solo nomine conspicitur; ad eum referri numus noster nulla ratione potest.

Reliquum est igitur, ut ad Annium Verum, M. Aurelii filium rarissimus hic numus referatur, in quo vultus ipse lineamenta Marci patris, cum teneram ætatem ageret, egregie ostendit. Numum nullum Græcum, cum solo Annii

L

Veri

Veri capite VAILLANTIVS prodaxit, neque Latinum MEDIO-BARBVS; similis tamen nostro apud TRISTANVM extat. Cur vero hoc, & alia Amastrianorum numismata, inscripta etiam: OTHPOC. KAICAP. (& caput imberbe exhibentia) Lucio Vero, Marci Aurelii collegæ, in *Catalogo Musæi Theupoli* tribuantur, non satis assequor, ob rationes modo a me in contrarium allatas. Sane apud HAYM. *Tomo II. Thesauri Britannici pag. 220.* numerus Ioniorum, in quo caput imberbe, inscriptum BHPOC. *Verus*, non Lucio Vero, sed nostro Annio Vero adscribitur.

XXVIII.

Numus Lucii Veri cum capite radiato Zeugmate in Syria cufus mediae formæ: quales quidem notat VAILLANTIVS cum anno tertio, & quarto; sed nosfer cum secundo ZETT-MATEON. B. *Zeugmatenfum. Anno II.* Est similis in museo Theupoli.

XXIX.

... OTHPOC. CEB ... *Verus Augustus.* Caput nudum Lucii Veri.

KTPPHCTΩN. *Cyrrhestarum.* (in Cyrrhestica Syriæ regione) intra coronam lauream. Secundæ magnitudinis.

XXX.

CEBACT. ΛΟΤΚΙΛΛΑ. *Augusta Lucilla.* Caput ejus.

NIKOPOLEΩC. *Nicopolis.* Templum quatuor columnarum, in quo figura stans, tholus templi altior etiam quatuor columnis innititur. *Tab. III. N. 7.*

Ad Nicopoli in Epiro hunc *parvi moduli elegansissimum numum* refero. Licet enim ea urbs sæpe in numis IEPA.

IEPA. *Sacra* compelletur, & NEIKOΠΟΛΙC. fere scribatur; tamen etiam numos huic urbi attributos reperies sine *Sacra* titulo, & sine diphthongo Nicopolis nomine inscriptos. Accedit templi quasi duplo ædificio in altum fastigiati effigies, quæ congruit cum SVETONII narratione *in vita Augusti C. VIII.* qua commemorat: Augustum, ampliato veteri Apollinis templo, quinquennale certamen apud Nicopolim constituisse.

Omnis Lucillæ numos Græcos rarissimos pronunciat VAILANTIVS.

XXXI.

ΑΟΤΚΙΛΛΑ. СЕВАСТН. . *Lucilla Augusta.* Caput ejusdem.

ΦΩΚΑΙΕΩΝ. *Phocænsum.* Figura fluvii decumbens, d. arundinem attollit, s. urnæ incumbit, fundenti aquam, ad quam adsistit avis. *Parvi moduli,* per elegans. *Tab. III. N. 8.*

STEPHANO φωκαῖα πόλις Γονία. *Phocæa urbs Gonia.* Alii cum PTOLEMAEO in Æolide locant, Ionicæ tamen originis urbem dicunt. Hermus fluvius eandem alluebat, cuius simulacrum numus exhibit. Pactolum quoque & Hyllum, seu Phrygium fluvios absorbet Hermus, atque ita auctus in mare juxta Phocæam defertur, teste STRABONE *Lib. XIII.* qui ex HERODOTO hæc ad fert. Avis forma probe discerni non potest, neque aliquid fatis certi inveni, quod esset relatu dignum.

L 2

XXXII.

XXXII.

ΑΤ. . . ΛΥΜΠΙΟΣ. ΚΟΜΟΔΟΣ. . . *Imperator* . . .

Olympius Commodus . . . Caput Commodi laureatum.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΠΕΡΓΑ. Κ. ΣΑΡΔ. . . OMONOI . . .

Ephesiorum Pergamenorum, & Sardianorum concordia.

Diana Ephesia, & altera figura deæ, caput alto flore ornata, stantes. *Fere maximi moduli. Bar. STEIN.*

Olympii titulus Commodo etiam in alio Ephesiorum numo apud VAILLANTIVM tribuitur: quo vocabulo quasi Jupiter terrestris adulacione Græca compellatur, aut victor ludorum Olympicorum celebratur. Ephesus Ioniæ, Pergamus Asiae, Sardes Lydiæ urbes notissimæ. Dea altera Isis esse videtur.

XXXIII.

Caput, ut videtur, Commodi, inscriptione detrita.

ΠΑΓΑΙΩΝ. *Pagorum.* Ceres gradiens, utraque manu faces attollens. *Medii moduli.*

De Cereris cultu in Megaride, cuius regionis urbs erat Pagæ, vel Pegæ dicta, vide quæ adnotavimus in Appendicula pag. 243. ad numum Septimii Severi in hac urbe signatum, cuius urbis nulla apud VAILLANTIVM mentio.

XXXIV.

ΑΤΤ. Κ. Μ. ΚΟΜΟΔΟΣ. *Imperator Caesar Marcus Com-modus.* Caput laureatum.

ΗΓΕ. ΚΛ. ΑΤΤΑΛΟΤ. ΟΤΛΠΙΑΣ. ΠΑΤΤΑ-LIAC. *Præside Claudio Attalo, Ulpia Pautalie.* Fortuna stans capite tutulato, d. gubernaculum, l. cornu copiæ. *Magni moduli.* Ul-

Ulpia Pautalia Thraciae olim, subinde Macedoniae opidum. Attali præsidis nomen in VAILLANTIO omnino desideratur.

XXXV.

Π. ΣΕΠΤΙ. Π. *Publius Septimius Pertinax.*
Caput Septimii Severi laureatum.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩν. *Metropolitarum.* (in Phrygia)

Mulier stans, d. quasi clavam, aut potius gubernaculum, f. cornu copiae. *Tertii moduli.*

XXXVI.

ΑΤ. Κ. Λ. ΣΕΠ. ΣΕΤΗΡΟC. *Αυτοκράτωρ Καίσαρ Λέιτιος Σεπτίμιος Σεύερος.* *Imperator Caesar Lucius Septimius Severus.* Caput ejusdem laureatum.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ. Π. I. (πρὸς ἵσπον.) *Nicopolitarum ad Istrum.* Victoria gradiens, d. lauream, f. palmæ ramum. *Parvi moduli.*

XXXVII.

ΑΤ. Κ. ΣΕ. ΣΕΤΗΡΟC. *Imperator Caesar Septimius Severus.*
Caput laureatum ejusdem.

ΝΙΚΟΠΟΛ. ΠΡΟΣ. ΙΚΤΡΟ. *Nicopolitarum ad Istrum.*
Serpens corbi vimineo obvolutus, ex quo dependent duo botri. *Parvi moduli.*

Serpens, & botri commonistrant hunc corbem, seu cistam ad Bacchi mysteria, & nefanda sacra pertinere.

XXXVIII.

ΑΤΤ. Κ. Λ. ΣΕΠ. ΣΕ. *Imperator Caesar Lucius Se-
ptimius Severus.* Caput laureatum.

ΙΩΤ. ΔΟΝΝΑ. σικ ΕΤ. ΠΑΛΤΗΝΩΝ. *Julia Domna*
L 3 *Pal-*

Paltenorum. Caput Julie Domnæ solito cum ornatu.

Rarissimi habentur Paltenorum numi, nec nisi unicum, sub Commodo signatum, adduxerunt VAILLANTIVS, & P. HARDVINVS. Noster medii moduli est. STEPHANO πάλτος πέλις Συρίας. *Palos* Syriae urbs. PTOLEMAEVS eam inter Gabalam, & Balanæas medianam recenset.

Doctissimus MAFFEIVS in *Verona Illustrata* similem numum refert; in quo legitur ΔΟΜΝΑ. ET. quod epocham esse putat. 305. Ob diuturnum Septimii imperium difficile est hujus epochæ initium definire; quod in ea tamen tempora incideret, quibus acria inter fratres Antiochos Syriae reges bella ansam dedere Syriae urbibus libertatem, aut alia privilegia extorquendi. Fratres isti erant Antiochus VIII. Epiphanes, vulgo Grypus, & Antiochus IX. Philopator, vulgo Cyzicenus.

XXXIX.

ΑΤΤ. Κ. Λ. ΣΕΠΤ. ΣΕΤΗΡΟC. ΠΕΡ. *Imperator Cæsar Lucius Septimius Severus Pertinax.* Caput laureatum.

ΟΥΛΠΙΑC. ΠΑΤΤΑΛΙΑC. *Ulpia Pautalia* in Thracia. Aesculapius s. baculum cum serpente gerens insidet draconi volanti. Numus magni moduli, integerrimus, & pulcherrimi laboris.

XL.

ΙΟΥΛΙΑ. ΣΕΒΑСΤΗ. *Julia Augusta.* Caput Domnæ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩN. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. *Metropolitarum in Ionia:* in area A. Vir armatus stans, d. hastam, s. clypeum terræ insistentem. *Tertia forme.*

XLI.

XLI.

ΙΟΥΛΙΑ. ΔΩΜΝΑ. *Julia Domna.* Caput Juliæ, uxoris Septimii Severi.

ΟΔΗΓΓΕΙΤΩΝ. *Odeffitarum.* In Mœsia. Duæ deæ stantes, quarum una d. facem tenet: altera Ceres, d. spicas, f. facem. Prior illa figura personam Cereri sacram, seu Eleusiniorum mysteriis initiatam repræsentare videtur, vel Vestam. Numus *medii moduli.* Nullum hujus urbis sub Domna vidit **VAILLANTIVS.**

XLII.

ΙΟΥΛΙΑ. ΔΩΜΝΑ. ΣΕΒ. *Julia Domna Augusta.* Caput ejusdem.

ΟΤΛΠΙΑΣ. ΠΑΤΤΑΛΙΑΣ. *Ulpiae Pautalia.* Mu- liebris figura stans, d. pateram extendit supra aram, f. cornu copiæ.

Similem *mediae formæ* numum edidit **VAILLANTIVS**, sed si- ne ara in aversa parte.

XLIII.

Eadem inscriptio, & caput.

ΠΑΤΤΑΛΙΩΤΩΝ. *Pautaliotarum.* Muller capite tutulato stans, d. navis gubernaculum, f. cornu copiæ. *Parvi moduli.*

XLIV.

ΑΥΤ. Μ. ΑΤΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Λύτοράτος Μάρκος Αὐρελίος Αντώνινος. *Imperator Marcus Aurelius Antoninus.* Ca- put Caracallæ laureatum.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Hadrianopolitarum.* Mulier stans, d. pateram, f. hastam. *Medii moduli.* **VAIL- LAN-**

LANTIVS similem refert, sed cum adposita ara, quæ
a nostro numo abest.

XLV.

ATT. K. M. ATP. ANTONINOC. *Imperator Cesar Marcus Aurelius Antoninus.* Caput laureatum Caracallæ.
AMICOY. ΕΛΕΥΘ. ΕΤ. CMH. Λμίσν ελευθέρας ἔτης
ομή. *Amisi liberæ.* Anno ducentisimo quadragesimo
octavo. Caput coronatum vel Bacchi ipsius, vel
bacchantis. *Medii moduli.*

Amisus illustris Ponti Asiatici urbs Anno V. C. 721.
fese in libertatem e Stratonis tyrannide adseruit. Inde de-
sumpta epocha. Si adjungam ei annos 248. conficietur an-
nus V. C. 969. Septimii Severi cum Caracalla imperantis
ultimus.

In VAILLANTII numo Amiseno Caracallæ cum alia fi-
gura, ponuntur numerorum notæ CE id est 205. Sed er-
ror typothetæ est, uti patet sub operis finem, ubi recen-
set *urbes, in quibus epochæ,* nam ibi recte habetur CLAE. - 235.

XLVI.

ANTONINOC. ΑΥΓΟΥΣΤΟC. *Antoninus Augustus.* Ca-
put laureatum Caracallæ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ANKYPAC. *Metropolis Ancyra* in
Galatia. Figura bacchantis; ad ejus pedes cista
semiaperta, ex qua prodit serpens. *Numus ma-
gni moduli.*

XLVII.

XLVII.

Eadem inscriptio, & caput.

ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΜΕΝΕΛ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. ἐπί^{την}
μάρκος Αυρηλίου μενελάου λέχισθων κοτιαίων. Sub Marco
Aurelio Menelao, vel Menelai filio, summo sacerdote
Cotiaeum. Tres figuræ stantes, quæ sunt: Hy-
gia cum serpente, & patera, Æsculapius cum ba-
culo, cui obvolutus est serpens, & in medio Te-
lesphorus. Numerus primi moduli.

XLVIII.

... ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Antoninus. Caput Caracallæ lau-
reatum.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Marcianopolitarum* (in Thra-
cia.) Telesphorus stans, Phrygio pallio, & cucul-
lo tectus. *Tertia formæ. Bar. STEIN.*

XLIX.

ΑΝΤΩΝΙΝΟC. ΑΥΓΟΥΣΤΟC. ΙΟΤΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. An-
toninus Augustus: *Julia Domna.* Capita adversa Caracal-
læ laureatum, & Julie Domnæ ejus matris.

ΥΙ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. in area E.

Sub *Marcianopolitarum.* Figura stans, ad
cujus dextrum latus aliquid tropæo simile, ad fini-
strum hasta, & clypeus. *Media formæ.*

L.

ΑΝΤΩΝΙΝΟC. ΑΥΓΟΥΣΤΟC. Antoninus Augustus. Ca-
put laureatum Caracallæ.

ΝΙΚΑΕΙΩΝ. *Nicæenium* in Bithynia. Pallas galeata
stans ad aram, d. hastam, l. pateram. *Magni moduli.*

M

LL.

LI.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Imperator Cesar Marcus Aurelius Antoninus.* Caput Caracallæ laureatum.

ΟΥΛΠΙΑC. ΠΑΥΤΑΛΙΑC. ΟΤΡΥΜΩN. *Ulpiae Pautalæ. Strymon.* fluvius Thraciæ. Figura fluvii decumbens supra urnam, ex qua fluit aqua, dextram super navim extendit, sinistra arundinem tenet.

Hunc *magni moduli* elegantem numum in Appendicula pag. 206. occasione alterius numi, Pautalæ signati, qui figuram fluvii sine nomine refert, recensui; nunc ab amici cimelio ad nostrum translatus hic refertur. Ex eodem liquet: Pautalam ad Strymonem, navigabilem fluvium, non ad Hebrum sitam fuisse, ut in memorata Appendicula adnotavi.

LII.

ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput Caracallæ laureatum.

ΟΥΛΠΙΑC. ΠΑΥΤΑΛΙΑC. *Ulpiae Pautalæ.* Imperator stans, d. sceptrum, vel fulmen gerens, s. hastam, coronatur ab adstante a tergo Victoria, s. palmæ ramum gerente. *Numus magni moduli.*

LIII.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Caput Caracallæ laureatum.

ΗΓ. ΟΥΛΠΙΑC. ΠΑΥΤΑΛΙΑC. *Ηγεμόνος Praeside . . . Ulpiae Pautalæ.* Aquila stans alis expansis. *Magni moduli.*

LIV.

LIV.

Α. C. ΑΝΤΩΝΙΝ. Caput Caracallæ laureatum.
ΟΥΛΠΙΑΣ. ΠΑΥΤΑΛΙΑΣ. Corbis frugibus plenus.
Parvi moduli.

LV.

ΑΥΤΟΚΡΑ. K. ΜΑΡΚΟΣ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Imperator Caesar Marcus Aurelius Antoninus.* Caput Caracallæ laureatum.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΙΟΥΛ. ΑΝΘΙΜΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.
ΠΡΩΤΩΝ. ΤΡΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ἐπὶ Στρατηγῷ
Ιουλίῳ &c. *Sub Praetore Julio Antebo, Pergameno-*
rum primorum, ter neocororum. Imperator equo
currenti insidens. telo leonem confodit. Magni
moduli.

Pergamus celebris Mysiae urbs, ad Caycum fluvium
sita, quam etiam Selinus interluit, & Cetius præterfluit:
olim Eumenis regia sedes erat. Prænomen *Marcus* raro
integre scriptum legitur.

LVI.

ΑΥΤ. K. M. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Caput laureatum Ca-
racallæ.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΣΕΡΔΙΚΗΣ. *Ulpia Serdicae in Mœsia.*
Duo viri togati stantes, quorum alter alteri glo-
bum tradit.

Hic magni moduli numus referre videtur Septimum Se-
verum, curas imperii cum Caracalla patientem, dum eun-
dem augustum renunciavit; de quo *AELIVS SPARTIANVS* le-
gi potest.

LVII.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΕΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Imperator Cæsar Marcus Aurelius Severus Antoninus;* Caput Caracallæ laureatum.

ΟΥΛΠΙΑC. ΣΕΡΔΙΚΗC. *Ulpiae Serdicae.* Mulier stans, d. spicas, f. facem, circa quam serpens: ad pedes cista semiaperta, ex qua prodit aliis serpens. *Magni moduli.*

Cereris, & Bacchi symbola videtur hic frumenti, & vini uberem proventum indicare.

LVIII.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΕΥΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput Caracallæ laureatum.

ΟΥΛΠΙΑC. ΣΕΡΔΙΚΗC. *Ulpiae Serdicae.* Aquila, sertum rostro gerens, globo insistit. *Magni moduli.*

Non est illepidum in cimelio nostro contueri sub solo Caracalla sedecim numismata Ulpiae Serdicae, magni moduli omnia, ac diversis figuris; quando VAILLANTIVS in omnibus quæ vidit, cimeliis non nisi quindecim varii moduli Serdicenses Caracallæ nummos offendit.

LIX.

ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡ. ΚΕΥΗΡΟC. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. ΕΥ-
ΚΕΒ. Π. Π. id est, πατής πατερίδης. *Imperator Cæsar Marcus Aurelius Severus Antoninus. Pius Pater Patrice.* Caput Caracallæ laureatum.

ΑΔΡ. ΚΕΥΗΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ . . . ΤΑΡCOΥ.

M. (in area) KOINOBΟΥΛΙΩΝ. Γ. Β. Αδριανῆς Συνηγούσης Λυτραινυπόλεως Τάρρου Μητροπόλεως Κοινοβούλου.

Γεα-

γείματι βυλῆς. Hadrianicæ Severianæ Antoninopolis Tarfi: Communes Magistratus. Rescripto Senator. Roma galeata sedens, d. Victoriolam, f. hastam. Magni moduli, & fere maximi.

Videntur hic communes totius Cilicie magistratus Romanam honorare; numus vero singulari Tarfensis denatus decreto signatus fuisse.

LX.

ΑΥΤ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. *Imperator Marcus Aurelius Antoninus.* Caput Caracallæ laureatum.

ΑΓΙΟΥ ΚΤΗΣ. ΤΡΑΙΑΝΗΣ. *Augustæ Trajanæ* in Thracia, vel in Dacia. Serpens in gyros contortus caput erigit, corona & nimbo cinctum. Magni moduli.

LXI.

ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ. ΑΝ. *Imperator Cæsar Marcus Aurelius Antoninus.* Caput Caracallæ laureatum.

. . . ΠΟΛΙΤΩΝ. *Tripolitarum.* Templum, in cuius aditu idolum stans, d. elevat, f. hastæ simile aliquid gerit; ex utraque parte peristylum quatuor columnarum.

Hunc *medice formæ* numum, expleta inscriptione, ad Phœnicie Tripolin referendum esse ex fabrica, & figura averse partis valde probabiliter colligitur. Similem templi typum cum epigraphe: ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. in Soemias numero adfert VAILLANTIVS.

M 3

LXII.

LXII.

K. M. AYP. ANTΩNEINOC. *Cæsar Marcus Aurelius Antoninus.* Caput Caracallæ nudum.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Philippopolitarum.* in Thracia.
Cupido leoni insidens; Amoris fortitudinem indicat. *Parvi moduli.*

Græci numi Caracallæ cum solo cæfaris titulo rari sunt.

LXIII.

Π. ΣΕΠΤ. ΓΕΤΑΣ. Κ. πεζὸς στρατίου γέτας κάστρο. *Publius Septimius Geta Cæsar.* Caput ejus nudum.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Hadrianopolitarum* in Thracia. Luna bicornis cum astro. *Parvi moduli.*

LXIV.

Π. ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ. ΓΕΤΑΣ. Κ. *Publius Septimius Geta Cæsar.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Nicomediensium iterum neocororum,* in Bithynia. Fortuna stans, d. temonem, f. cornu copiæ. *Parvi moduli.*

LXV.

ΑΥΤ. Κ. Π. ΣΕΠΤΙ. ΓΕΤΑΣ. *Imperator Cæsar Publius Septimius Geta.* Caput ejus laureatum.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Philippopolitarum.* Figura, ut videtur, muliebris, d. caduceum attollens insidet quadrupedi, quod, si cornua apparerent, circa dubium bovem dicerem. *Parvi moduli.*

Fortasse hæc figura Europam paciferam, aut pacatam denotat. Et conveniebat Thraciæ urbi Philippopolis symbolo Europæ uti, quam scimus e fabulis in Thraciæ littus ex Asia tauro transvectam.

LXVI

LXVI.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠΕΛ. ΣΕΟΥ. ΜΑΚΡΕΙΝΟC. ΣΕΒΑ.

Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Μάρκος Όπελιος Σευηρός Μακρεῖνος Σεβασός.
Imperator Cæsar Marcus Opelius Severus Macrinus Augustus. Caput Macrini laureatum.

ΑΠΑΜΕΩΝ. Arca aquis innatans , in qua vir , & mulier medio corpore extantes : ad arcæ duo cornua aves singulæ , quarum altera oleæ ramum pedibus stringit: Arcæ inscriptum ΝΩ . . tertia litera attrita. Extra arcam vultu averso procedunt mulier stolata , & vir quasi fago indutus , ambo dextram elevantes. Circa oram numi videntur etiam vestigia literarum , nisi puncta sint potius . oram cingere solita. *Est moduli bene magni. Tab. II. N. 9.*

Elegantissimum numismatis hujus typum , in Septimii Severi , & Philippi senioris rarissimis pariter numismatibus deprehensum , eruditissima dissertatione illustravit OCTAVIUS FALCONERIVS , quæ Romæ 1667. seorsim , & Parisiis 1684. cum Petri SEGVINI opusculis edita est , hac epigraphe: *Dissertatio de numo Apameni, Deucalionei diluvii typum exhibente.* In hac laudatus FALCONERIVS contendit: Noëmicum diluvium , Deucalionis fabula involutum , ejusmodi typo re-præsentari , & numos hosce Apameæ in Syria attribuit propterera , quod ex LVCIANO de dea Syria constet: circa Severei tempora Hierapoli in Syria illustres adhuc ceremonias vixisse , quibus diluvii , & conservati generis humani memoria ab idololatris quoque recolebatur.

Sed

Sed P. HARDVINVS de *numis populorum*, & *urbium similem Septimii numum recensens*, eundem ad Apameam Phrygiæ refert, ac figuræ ita exponit. Arcam esse urbis ipsius Apameæ symbolum, quæ καθετὸς *Arca dicta* est, PLINIO teste lib. V. virum & mulierem in area, cives Apameanos referre: corvum apponi, quod urbs eadem olim κιλαναι, vel Μίλαναι appellaretur, PLINIO docente, quod *nigredinem* denotat. Porro columbam cum ramo oleæ significare pacem, victis Parthis Asie partam, & restitutam securitatem, quam sublata dextra augustus & augusta indicarent; aquis vero innatare arcam, quod fluvius cincta esset Apamea Marsya, & Mæandro, numis testibus, & STRABONE Lib. XI.

Ego vero & HARDVINI sententiam non omnino repudiandam, & FALCONERIVM ex parte sequendum duxi. Existimo itaque numos hosce ad Apameam Phrygiæ pertinere cum HARDVINO, quia in iis Magistratus APXI ἱερῶν summi sacerdotis reperitur, qui a Syriacis numis abest, & Asie proconsolatis numis fere proprius est, atque a nonnullis saepe Αρχιερεὺς idem qui Ασιάρχης existimatur. Præterea in Severi numo apud FALCONERIVM legitur MAGNHTON. *Magniforum.* Qua cum urbe concordia utique Phrygiæ Apameas potius, quam Syriacæ adscribenda videtur: denique numi nostri fabrica elegantior est multo, quam ut in Syriaca urbe signatum credit assuetus Græcis numis oculus.

Contra vero Noëmici diluvii memoriam in ejusmodi numis consignatam esse cum FALCONERIO plene consentio. Nimirum apertæ sunt diluvii, & Deucalionis, seu Noëfiguræ,

guræ, immixtæ celebri fabula, qua Deucalion & Pyrrha lapides post tergum jactasse feruntur; quod profecto aversæ illæ ab arca figuræ, atque dextram attollentes potius denotant, quam securitatem; eam sane augustus & augusta averso vultu nescio quam decore annunciarunt. Quæ de corvi nigredine afferuntur, argutiora sunt, quam ut ea monetarii mens nobis constare probabili indicio possit. Pacem partam nunquam columbæ symbolo in antiquis numis expressam, uti neque cives viri, & mulieris figura indicatos commemini.

E converso, quam apte omnia cum historiæ sacrae de diluvio Noëmico narratione (adspersa Deucalionis fabula) in numis hisce convenienti, typus ipse eloquitur. Unicum opponi posset: viri ab arca digredientis figuram Romano militari vestitu indutam, & laureatam videri, atque adeo imperatorem potius, quam Deucalionem representare. Suspicor hic profecto adulacionis aliquid latere in numis Graecis & Latinis non insolitæ; arbitror itaque augustum, & augustam extra arcam, velut novum Noë, seu Deucalionem, & Pyrrham effictos, quo symbolo eos velut conservatores humani generis, aut reparatores, Græcula adsentatione, honorarent Apameni.

Quod vero Noëmici diluvii res circumstantes omnes, in his numis figuratae, ethnicis quoque cognitæ, & nomen ipsum Noë non penitus eos latuerit, egregie plurimis testimoniis. FALCONERIUS corroborat ex LVCIANO citato, ex EVSEBIO de *Præpar. Evang.* L. XI. ex PHILONE de *premiis*, & pœnit. ex IYSTINI *Apologia* I. ex JOSEPHO contra

N

Apio.

Apionem Lib. I. & aliis apud BOCHARTVM quoque invenientis in Geogr. Sac. Lib. II. C. 13.

Neque mirari subit, si veram Noëmi historiam, & nomen e tot per Asiam omnem dispersis Judeis, atque tum maxime invalescentibus Christianis didicere Apameni monetarii, & eorum aut eruditior aliquis, aut veritati vicinior historiam, & nomen Noë numo inseruit; quando etiam apud Americanos barbaros in Cuba, Mechoacana, Nicaragua, Paraquaria, & Castella aurifera, diluvii, & conservatorum animalium, quin columbae quoque & corvi memoriam repererunt Hispani, uti referunt *Josephus ACOSTA S. J. in bistoria Indica, & Antonius HERRERA in bistoria generali de gestis Castellanorum, & P. ANTONIVS RVIZ S. J. conquista spiritual. &c.*

Quare numum nostrum ita denique expono: signatum esse censeo Apameæ in Phrygia; typo referri diluvium Noë, Deucalionis fabula involutum; arca illa arcam Noë, avibus corvum, & columbam cum oleæ ramo, designari: intra arcam exhiberi Noë cum uxore, qui Græcis Deucalion, & Pyrrha dicti: extra arcam eosdem representari faxa post tergum jactantes, & ideo augustorum vestitu effictos, ut alluderent adsentatorie ad reparationem vel conservationem generis humani. Non abnuo, forte idcirco etiam hunc arcas aquis innatantis typum delegisse Apamenos, ut illustri hoc eventu simul ad alterum urbis sui nomen κιβωτος Cibotos *Arca*, seu *Cista*, & urbis situm intra aquas, alluderent.

Utrum

Utrum vero in numo nostro manca inscriptio supra Arcam ΝΩ . . explenda sit ΝΩΗ. vel ΝΩΕ. vel ΝΩΑ. pro certo affirmare non ausim ; quamquam in numo Philippi patris , uti refertur a FALCONERIO , arcæ inscriptum habetur ΝΩΕ. Nam cum in numo nostro in ora inscriptio fortasse extrita sit, & ΝΩ tantum expresse legatur ; poterat circum oram forte ΠΕΡΓΑΜΗ ultimo loco insculptum fuisse ; quod vocabulum per ΝΩΝ complectetur ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ , aut alterius civitatis simili terminatione nomen , cum qua concordia Apamenis intercedere poterat. Equidem VAILLANTIVS in Philippi numo nihil de ΝΩΕ , sed ΝΕΩΚ , & in Severi numo ΝΕΩ ponit. In nostro tamen perspicue est ΝΩ . . quod ad τὸ ΝΕΩΚ, περινε εἶναι pertinere non potest , nisi retrograde legatur , ad quod non est sine certo indicio confugiendum. Si firmior quædam auctoritas Sibyllinis versibus constaret , nemo jam in dubium vocare posset , in Apameæ Phrygiæ numis diluvium exhiberi , quando versus illi montem Ararat , in quo arca Noë subsiderat , Phrygiæ μελαίη , seu Nigræ tribuunt , quale & priscum Apameæ nomen fuit , antequam ab Antiocho I. Syriæ rege incolæ e Celænis vel Melænis in novam urbem traducti essent , quæ Apamea dicta est ab Antiochi matre Apame , teste STRABONE Lib. XI. Versus ita habent , quos Sibyllinos dicimus , Lib. I.

Εἰς δὲ τῆς Φρυγίας ἐπὶ ιτεύον μελαίης
καλύβατον ταπιμῆς ὄρος Ἀραζάτ δὲ καλέσται
ἴνθα φλέσσι μογάλι ποταμῷ μαρσύ πίφυκα.
τῷ δὲ πίθωτος ἔμενε ἐν ὑψήλῳ καρπῷ.

N 2

Eft

*Est autem in Phrygiae nigrae continente
Mons inaccessus, longus, Ararat dictus,
Inde nascuntur fontes magni fluvii Marfyæ,
In ejus sublimi vertice arca manit.*

Mons Armeniae, in quo arca quievisse creditur, ab incolis Masis, ab aliis Ararat appellatur; poterant vero juga montium istorum, usque in Phrygiam forte procurrentium, idem nomen obtinuisse. Videtur tamen id confici: viguisse apud Apamenos, aut certe apud vicinos Phryges, veterem fabulam, qua sibi persuaserant, apud se arcam illam Noë, seu Deucalionis ex aquis emersisse. Quod confirmare videntur ea, quæ de Annaci, seu Hannaci, diluviani vatis memoria apud Phryges pervulgata fuisse memorant STEPHANVS de Iconio. item SVIDAS, & ERASMVS adag. Cbil. II. cent. 8. adag. 19. Sive is Annacus Noah, sive Henoch dicatur. Videri etiam potest Petri Dan. Huetii Demonstratio Evangelica propositione IV. Cap. 6. pag. 255. Edit. Lipsiensis.

LXVII.

ΟΠΕΛ. ΣΕΤ. ΜΑΚΡΕΙΝΟC. Κ. Μ. ΟΠΕ. ΑΝΤΟΝ. . . οπίλιος, σευῆρος μακρῖνος. κάισαρ μάχηνος οπίλιος Αυτοκράτορ. Imperator Opelius Severus Macrinus: Caesar Opelius Antoninus Diadumenianus. Capita adversa Macrini laureatum, & Diadumeniani nudum.

ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Sub Pontio Marcianopolitarum, in area E. Mulier stans, d. bilancem, s. cornu copiæ. Magni moduli perelegans, & perrarus. Tab. IV. N. 1.

LXVIII.

LXVIII.

**ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΙ-
ΣΑ. ΑΥΓ.** *Imperator Cæsar Marcus Aurelius Antoninus:
Julia Mæsa Augusta.* Capita adversa Elagabali laurea-
tum, & Mæsa avia maternæ ejusdem.

**ΤΠ. ΙΟΤΛ. ΑΝΤ. ΣΕΛΕΤΚΟΤ. ΜΑΡΚΙΑΝΟ-
ΠΟΛΙΤΩΝ.** in area E. τὸ ίδιον ἀντανεύεται Σελένης
μαρκιανοπολίτων. *Sub Julio Antonino Seleuci filio
Marcianopolitanum.* Mulier stans, d. caduceum,
f. cornu copiae. *Medii moduli*, elegans.

LXIX.

**ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caput Elagaba-
li laureatum. Inscriptio aversæ ut in præcedente numo:
Vir galeatus stans, d. hastam, f. clypeum. *Medii moduli.***

LXX.

**ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Caput Elagabali
laureatum.**

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΠΡΟC. ιερον. *Nicopoltarum ad
Istrum.* Telesphorus stans, pallio, & cucullo te-
ctus. *Parvi moduli.*

LXXI.

ΑΚΥΛΙΑ. ΣΕΥΗΡΑ. ΣΕΛαγη. *Aquilia Severa Augusta.*
Caput Julie Aquiliæ, uxoris Elagabali.

ΟΔΗΓΓΕΙΤΩΝ. Οδεσσitarum. Duæ deæ stantes,
nempe Vesta velata, d. facem gerens, sinistram
ad sociam tendens, & Ceres, d. spicam, f. fa-
cem. *Medii moduli elegantissimus.* *Tab. IV. N. 2.*

Aquiliæ numi omnes eximiæ sunt raritatis, Odessitarum nullum VAILLANTIVS exhibuit.

LXXII.

ΙΟΥΛΙΑ. COYAIMIC. *Julia Soemias*, vel *Suemis*. Caput matris Elagabali. Eadem pars aversa, quæ in Aquiliæ numero. *Parvi moduli.*

Elegantissimus, & rarus, ut & omnes hujus augustæ.

LXXIII.

Α. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Λύτονταρε καῖσαρ Μάρκος Αὐρηλιος Αλέξανδρος. *Imperator Cæsar Marcus Aurelius Alexander.* Caput ejus laureatum.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΥΡ. ΓΛΑΥ. ΕΥΤΥΧΟΥC. ΑΙΓΑΕΩΝ.

Ἐπὶ Στρατηγῷ Λύρηλις Γλαυκῷ Ἐντυχῆς Λύγατον. *Sub Praetore Aurelio Glauco, Eutycbis filio: Αἰγαιον.* Bacchans, vel Bacchus, quasi muliebri vestitu stans, l thyrsum tenet, e cuius pede existens hedera ascendit, in arcum flexa supra caput Bacchi, qui eam usque in terram defluentem dextra apprehendit.

Præstantissimum hoc *maximi moduli* numisma non pertinet ad Αegas Ciliciæ, sed ad Αegas vel Αgæas, ut HERO-DOTVS Lib. I. appellat, Αolidis urbem; quoniam τὸ Στρατηγὸν magistratus in Jonia, & vicinioribus provinciis, non autem apud Cilices nomen usurpatur, uti ex ipsis numis fas sis manifeste colligitur. Hujus urbis numi non sunt frequentes.

LXXIV.

LXXIV.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Άυτοκράτορας Κάισαρ Μάρκος Αύρελιος Σευήπος Αλέξανδρος. *Imperator Caesar Marcus Aurelius Severus Alexander.* Caput ejusdem laureatum.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Dionysopolitarum* in area Δ. Serapis stans ad aram, d. pateram, f. cornu copiae. *Medii moduli perelegans.*

Dionysopolis alia in India erat, alia in Thracia, vel Mœsia inferiore, utraque a Baccho, qui Græcis Διόνυσος, nomen accepit: ad posteriorem numus pertinet.

LXXV.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Caput Alexandri laureatum.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Μ. ΦΛΑ. ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ. ΔΙΟC. ΙΕΡΕΙΤΩΝ. *Sub Praetore Marco Flavio Saturnino.* *Diosbieritarum.* Templum quatuor columnarum, in quo idolum sedens, f. hastam, d. nescio, quid gerat. *Magni moduli.*

Dioshieritarum urbs in Ionia, vel in Lydia erat; templum, & idolum Jovis esse, cuius figuram numus exhibet, nullus dubito, cum ipsum urbis nomen Διός Ιερόν. *Jovis templum* significet. Nullum hujus urbis numum sub Alexandre adfert VAUILLANTIVS.

LXXVI.

LXXVI.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΟΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. *Imperator Cæsar Marcus Aurelius Severus Alexander.* Caput ejus cum corona radiata.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΚΑΠΙ. μητροπόλεως καισαριας. *Metropolis Cæsareæ in Cappadocia.* Mons Argæus basi impositus, cui inscriptum ET. A. id est: *Anno primo imperii Alexandri; monti stella imposita. Medii moduli.* In numis hujus Cæsareæ, apud VAILLANTIVM, Alexandri annus imperii primus, & secundus desiderantur.

LXXVII.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΟΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΙΟΥΛΙΑ. *MAICA . . . Imperator Cæsar Marcus Aurelius Severus Alexander: Julia Maesa . . . Amborum capita adversa,*

ΥΠ. ΤΙΒ. ΙΟΥΛ. ΦΗΣΤΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Sub Tiberio Julio Pbeſti filio. Marcianopolitorum. in area E. Mulier stans, d. pateram, s. cornu copiæ. Medii moduli perelegans. Tab. IV. N. 3.*

Paullo superius Elagabali caput, consignatum capitiJuliae Mæſæ protulimus: en Alexandri caput, ejusdem Mæſæ capiti confociatum, qui itidem, ac Elagabalus, Mæſæ nepos fuisset. Nam uti HERODIANVS *Lib. V.* adnotarat:Julia Mæſa, ex Emæſa Phœniciae urbe oriunda, Julie Domneſoror, filias genuit Julianam Sæniadem, & Julianam Mamaeam, quarum prior Elagabali, posterior Alexandri imperatorum mater erat.

LXXVIII.

LXXVIII.

ΑΥ. Κ. Μ. ΑΥ . . . ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Caput Alexandri laureatum.

ΥΠ. ΙΟΥ. ΓΕΤΥΛΙΚ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ.

Sub Julio Getulico Marcianopolitarum. Aquila expansis alis lauream rostro stringit. Medii moduli perelegans.

LXXIX.

Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. ΑΥΓ. *Marcus Aurelius Severus Alexander Augustus.* Caput ejus laureatum.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Nicaenium in Bithynia. Pallas stans, d. pateram vel coronam, f. hastam, ad pedes clypeus. Tertia forma. Bar. STEIN.*

LXXX.

Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. *Marcus Aurelius Severus Alexander.* Caput ejus laureatum.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟ. *Nicomediensium iterum Neocororum. Mulier stans, d. bilancem, f. baculum. Parvi moduli.*

LXXXI.

Eadem inscriptio, & caput ut in praecedenti numo.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΤΠΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Nicomediensium tertium Neocororum. Mulier stans, d. navis gubernaculum, f. cornu copiae. Parvi moduli.*

LXXXII.

Γ.С.ЕРЕН.САЛ.ВАР. ОРБИАНА. АТГ. *Gnea Seia Herenia Sallustia Barbia Orbiana Augusta. Caput Barbæ Orbianæ.*

ΠΡΟΤΣΑΕΩΝ. *Prusaorum. Figura nuda, uno genu inflexo in terram se abjiciens, d. pugionem in se*

O strin-

stringit, vel cultrum; caput pileo Phrygio te-
ctum est. *Tab. IV. N. 4.*

Prusa Bithymiae urbs est. In hoc numo Gallus exhi-
betur, seu Cybeles, Phrygiæ deæ, sacerdos sibi ipsi pes-
simè consulens; LVCIANVS *de dea Syria* ita de Gallo similiter
insaniente: Λαζάρος δὲ ξίφος αὐτίκα τάψει ἐντόνε. OVIDIVS *in Fa-
stis*, & LAMPRIDIVS *in Elagabalo* de his fordibus plura.

Hic numus tertii moduli rarissimus est, cum ob ca-
put Orbianæ, tum ob titulos complures præfixos, & no-
vam aversæ partis figuram. TRISTANVS numos Gneæ Seiæ
Sall. Barb. Orbianæ tribuit Orbianæ cuidam juniori conjugi
Hostiliani, quia numum Græcum protulit, in cuius una parte
caput Hostiliani, in altera Orbianæ cum hisce titulis reperi-
batur; qua de re alias egimus in Appendicula ad numos
urbium Græce loquentium a VAILLANTIO editos, ad numum
Hostiliani Perperenorum pag. 345. Forte fuit Gneæ Seiæ
filia alterius Barbæ Orbianæ, quæ Alexandro Augusto nu-
psérat. Libuit interea Alexandri numis hunc Orbianæ sub-
jungere, dum eruditorum consensus hanc in duas Orbianas
distinctionem probet. Sane Orbianæ Alexandri omnia ea
nomina convenire, quæ in TRISTANI, & nostris numis oc-
currunt, ostendit recte HAYMIVS *Tom. II. pag. 259.* e nu-
mo Ægyptio hujus Orbianæ cum omnibus hisce titulis, in quo
tamen annus quintus Hostiliano congruere nequit.

LXXXIII.

IOTA. MAMEA. *sic. CEBACCTH.* *Julia Mamæa Au-
gusta.* Caput Mamææ matris Alexandri imperatoris.

KTZIKHNΩN. *Cyzicenorum Neocororum.* Pastor rupi

in-

insidens sub arbore mulget capram. *Medii moduli,*
in signis elegantiae. *Tab. IV. N. 5.*

Pastoris mulgentis figura videtur rurales divitias agri
Cyziceni indicare, de qua re ita VALERIVS FLACCVS *Lib.*
II. Argonaut.

Nec procul ad tenuis surgit confinia Ponti

Urbs placidis demissa jugis, rex divitias agri

Cyzicus.

Elegantiam numismatum Cyzicenorum ita laudat svi-
das, ut in proverbium abiisse dicat Cyzicenos stateres pro-
re diligenter sculpta.

LXXXIV.

G. ΙΩΤΑ. ΜΑΞΙΜΟΣ. K. *Caesus Julius Maximus Ca-*
sar. Caput Maximi laureatum.

ΦΩΚΑΙΕΩΝ. *Phocænsum.* Figura fluvii decumben-
tis: infra C. A. Δ. Secundæ, vel tertiaæ formæ. Bar.
STEIN.

Fluvius Hermus est, qui Phocæam Æolidis, vel Ionie
urbem eluebat. Literæ subscriptæ Στρατηγοῦ Prætoris no-
men indicare videntur, quale plerumque in Phocæa numis
legitur, quale illud fuerit, divinare non ausim.

LXXXV.

A. K. ΚΛΟ. ΠΟΤΠΙΗΝΟC *Αυτοκράτωρ Καίσαρ*
Μάρκος Κλόδιος Ποπιένος Imperator Cæsar Marcus
Clodius Pupienus. Caput ejus laureatum.

L. A. *Anno primo.* Victoria gradiens, d. fertum, f.
palmæ ramum. Ægyptius numus, *medii moduli.*

Pupieni omnes numi Græci rarissimi sunt.

O 2

LXXXVI.

LXXXVI.

ΑΤΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. **ΑΤΓ. Λιτοκράτως**
 Χαῖσαρ Μάρκος Ἀγρόνος Γορδιανὸς Αὐγούστος. *Imperator Cæsar Marcus Antonius Gordianus Augustus.* Caput Gordiani Pii laureatum.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Hadrianopolitarum.* in Thracia. Phœbus capite radiato stans, d. elata, f. flagellum gerit. *Medii moduli.*

LXXXVII.

Eadem inscriptio, & caput, quæ in præcedente.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. *Hadrianopolitarum.* Victoria stans, d. lauream, f. palmæ ramum tenet. *Parvi moduli.*

LXXXVIII.

ΑΤΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. Caput Gordiani laureatum.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. *Thessalonicensium* in Macedonia. Victoria gradiens, d. lauream, f. palmæ ramum. *Parvi moduli.*

LXXXIX.

ΑΤΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. **ΑΤΓ. ΣΕΒ. ΤΡΑΝΚΤΛΑΙΝΑ.** *Imperator Cæsar Marcus Antonius Gordianus Augustus.*: *Augusta Tranquillina.* Capita advesfa Gordiani laureatum, & Tranquillinæ uxoris.

ΜΕΚΑΜΒΙΑΝΩΝ. *Mesambrianorum* in Thracia. Mulier tutulato capite stans, d. pateram, f. cornu copiæ. *Medii moduli,* perrarus. *Tab. IV. N. 6.*

XC.

XC.

ATT. KAIC. M. ANT. ГОРДИАНОС. СЕВ. П. П.
Imperator Cæsar Marcus Antonius Gordianus Augustus Pa-
ter Patriæ. Caput ejusdem laureatum.

ТАРСОЙ. МΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. А. М. К. Г. В.

Tarsi Metropolis primæ maximæ (vel solius) urbis Ci-
liciæ : decreto senatus. Imperator paludatus solus stans,
d. Victoriolam, quæ ipſi coronam porrigit, f. ha-
stam præpilatam. Prinæ magnitudinis. Bar. STEIN. (d)

XCI.

М. ANT. ГОРДИАНОС. АУГ. СЕ. С. ТРАНКУЛ-

АИНА. Μάρκος Ἀντώνιος Γορδιανὸς Ἀυγύστος. Σεβίνη. Σαβίνη
τρανκυλίνη. *Marcus Antonius Gordianus Augustus. Au-*
gusta Sabinia Tranquillina. Capita eorundem adversa.

ΜΗΤΡ. ΠΙΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩΣ. *Metropolis Ponti*
Tomorum. Mulier capite tutulato stans, cum cornu
copiæ. Medii moduli, perrarus.

XCII.

САБЕИНА. ТРАНКУЛЛЕИНА. *Sabina Tranquillina.*
Caput ejus.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Perinthiorum Neocoro-*
rum, in Thracia. Figura stans, d. pateram, f. cornu
copiæ; ad pedes ara. Medii moduli. Bar. STEIN.

O 3

Simi-

(d) Miror Froelichium hic muta- tiones Inl. Baronis de la Bastie ad re opinionem de literis A. M. K. Jobertum T. II. pag. 147. scio, quæ legendis sine ulla indicata ratione, quam tamen in IV. tentaminibus si- ut mihi quidem videtur, adsumcam hic interpretationem liquide convel- bi præplacere adferuit; idque eo ma- lit, quod lectas ab eodem observa- .

Similem aversæ partis typum VAILLANTIVS recensuit, sed sine ara.

XCIII.

ΦΟΤΡΙΑ. ΤΡΑΝΚΤΛΛΕΙΝΑ. CE. *Furia Tranquillina Augustæ*. Caput ejus.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sardianorum Neocororum*. Deus Lunus stans, d. . . . f. hastam; a tergo palliato lunæ falcatae signum. *Tertia formæ*.

XCIV.

ΑΤΤ. Κ. Μ. ΙΟΤΛ. ΦΙΛΙΠΠΟC. ΑΤ. Λυτορεδίτωρ καίσαρ
Μάρκος ιέλιος Φίλιππος Αύγουστος. *Imperator Cæsar Marcus Julius Philippus Augustus*. Caput laureatum Philippi patris.

ΒΙΖΤΗΝΩΝ. *Bizyenerum*, in Thracia. Mulier stans, d. navis gubernaculum, f. cornu copiæ *Medii moduli*.

XCV.

Μ. ΙΟΤΑΙΟC. ΦΙΛΙΠΠΟC. ΑΥΓ. *Marcus Julius Philippus Augustus*. Caput Philippi filii nudum.

ΣΤΡΑ. ΑΥΡ. ΙΟΥ . . . ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Σεραπιοῦ Άνηρ λειλανδ. *Prætore Aurelio Juliano . . . Cyzicenorum Neocororum*. Intra coronam. *Medii moduli*.

XCVI.

ΙΟΥΛΙΟC. ΦΙΛΙΠΠΟC. *Julius Philippus*. Caput laureatum Philippi patris.

ΚΑΙΚΑΠΕΙΑC. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗC. *Cæsarea Germanica*. Figura alte succincta stans, d. extensa, f. cornu copiæ. *Secunda formæ*.

Ger-

Germanicia prænomine Cæsarea urbs erat Syriæ Eu-phratisæ ad Amanum montem.

XCVII.

M. OTAK. СЕТНРА. AT. *Marcia Otacilia Severa Au-gusta*. Caput ejus.

ΕΠΙ. ΙΟΥ. ΚΟΔΡΑΤΟΥ. ΥΙΟΥΙΠΥ. ΑΡΧ. ΚΟ-TΙΑΕΩΝ. *Sub Julio Quadrato . . . summo sacer-dote Cotiaenium in Phrygia. Fortuna stans capite tu-tulato, d. temonem, f. cornu copiæ. Tab. IV. N. 7.*

τὸ ΑΡΧ. ἀρχιερέας legendum esse, non λόχορρος alibi jam monui ex ea voce integre scripta. An τὸ ΥΙΟΥΙΠΥ. legendum sit: *Vivipi filio, an filio Hippici, an aliter, in me-dio relinquo.*

XCVIII.

M. ΙΟΥΛΙΟC. ΦΙΛΙΠΠΟC. K. *Marcus Julius Philippus Cæsar*. Caput nudum Philippi filii.

ΜΙΔΑΕΩΝ. *Midaënum. Bacchus stans, d. urceum, f. thyrsum: ad pedes tigris. Medii moduli.*

Midaium Phrygiæ urbs, in qua captus est Sextus Pompejus Magni filius, DIONE, teste *Lib. XLIX. μιδαῖον* scribitur apud PROLEMAEVUM, & DIONEM, apud STRABONEM μιδαῖον. In Notitiis Ecclesiast. μιδαῖον, & μιδαῖον, quæ mendosa videntur, & quæ probant jam tum invaluisse pro-nunciationem τὸ πτα sono simili τῷ ιτα.

AY.

XCIX.

ΑΥ. ΚΑΙ. Γ. ΜΕC. ΚΥIN. ΔΕKIOC. ΠΠ. Λυτράκιον των οπίστων Καίσαρας Γνέος Μίστιος Κύντος Δέκιος. Πατήρ πατρίδος.
Imperator Cæsar Gneus Messius Quintus Decius . . . Pater Patriæ. Caput Decii cum corona radiata.

TAPCOY. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. A. M. K. Γ. B. id est: πρώτης Μάρνης, vel μεγάλης κιλικίας. Γραμματικός Ταρσος. *Tarsi Metropolis, Prima solius (vel Maximæ) Ciliciae urbis. Rescripto senatus. Apollo nudus decussatis cruribus stans, d. ramum, s. lyram. Magni moduli.*

Erant quidam, qui τὸ A. M. K. legerent: *Prima Metropolis Ciliciae.* Sed τὸ M. non indicare τὸ μητροπόλεως, patet ex eodem vocabulo integre præfixo in nostro, & aliis nonnullis Tarsensium numis.

C.

ΑYT. K. Γ. ΜΕC. K. ΔΕKIOC. CEB. *Imperator Cæsar Gneus Messius Quintus Decius Augustus.* Caput Decii laureatum.

Inscriptio longiuscula quidem, sed quam discernere non potui. Aquila fertum rostro gerens altiori cippo, vel turri insistit. *Parvi moduli.*

CI.

ΑYT. K. Γ. BEIB. Sic ΟΥΟΛΟCCIANOC. *Imperator Cæsar Caius Vibius Volusianus.* Caput laureatum.

ΕΠΙ. I. - ΛΥΚΙΚΟΥ. ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ. Lupus erectus capite & apertis faucibus gradiens. *Parvi moduli, perelegans.* *Tab. IV. N. 8.*

Vo-

Vohusiani nummi Graeci a VAILLANTIO varioribus accensentur. Nomen magistratus ~~lupa~~ ΛΥΚΙΚΟΥ an IO. ΛΥΚΙΚΟΥ legam, litera una, quæ τὸ Α anteedit, exesa me incertum reddit. Si ~~τὸ~~ Lycico, IO. ΛΥΚΙΚΟΥ, ut arbitror, legendum sit; allusio ad magistratus cognomen lupi (~~λύκος~~) figura facta finisse videatur: qualia symbola in familiarum Romanarum numis obvia habemus.

CIL.

ΑΥΤ. ΠΟ. ΑΙ. ΟΥΛΑΕΡΙΑΝΟC. Λυκιανός Βούλιος
Λυκίας οὐαλεριανός. Imperator Publius Licinius Valerianus.
Caput Valeriani senioris laureatum.

ΕΤ. Β. ANEMORIEON. Anno secundo Valeriani:
Anemorianum. Figura fœcissi toto corpore obvoluta, solo capite extante, quod velo tegitur usque ad pedes defluente, prope quos utrimque adstat animal cervæ omnino simile: figura ipsa exserta manu d. grana quadam spargit, s. rama tenere videatur. Modii modi, scil primi.

Rarissimo hoc typo Diana Alphieam, vel Elaphineam dictam, representanti adfiero, fructus auctoritate PAV-
TINAE Lib. VI. seu Eliac. Peqst. ubi ita habet de Diana agens: Ἐλαφιαλας δι ικάλην οι Ήλαιοι τὴν λύραν τὴν ελαφίων δοκεῖ τῇ θύρᾳ; αὐτοὶ δὲ γουακός ἐπιχωρίας σύνομα εἶναι τὸν Ελαφίον, τῷ όποιο ταῦτης τριβήσαι τὴν κέντηριν φασι. Elaphineam autem appellantur Elai Diana, οἱ cervorum, ut nubi videntur, venatione: ἢντι vero Elaphine nomen esse dicunt indigenæ mulieris, atque ab eadem emeritam esse Diannam. Portata fronde, & sparso pabulo, silvarum, & ferarum curam se habere Dia-

P

na

na ostendit. Fasciis involuta exhibetur, tanquam sub nutricis Elaphii cura constituta. Anemurium Ciliciæ urbs, & promontorium.

CIII.

ΑΥΤ. Κ. Π. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΝ. *Imperatorem Cesarem Publum Valerianum honorant Cotiaënses. Caput ejusdem laureatum.*

ΕΠΙ. Π. ΑΙΔ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. ΗΠΠΙΚ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Επί πατέριος λίλης Δημητριανοῦ ιππικῆς Λέ.

χιεῖταις κοτιαῖον. Sub Publico Elio Demetriano, Hippici filio, summo sacerdote Cotiaënsium. Phœbus in curru, quem trahunt quatuor equi, stans, capite radiato, dextram extendit, f. globum tenet, ex cuius superiori parte flamma emicat; infra equos stella, & lunæ bicornis signum. *Medii moduli.*

Tab. IV. N. 10.

Cotiaium Phrygiæ oppidum erat. Globus cum erumpente igne, videtur aut globum telluris indicare, a solis ignibus calefactum, & flamas quoque vomentem: aut ipsum solis globum, quem non esse purum ignem, sed corpus plurimas undique flamas eructans, etiam veterum aliqui existimabant.

CIV.

ΑΥΤ. Κ. Π. ΛΙΚ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. *Imperator Cesar Publius Licinius Gallienus. Caput ejus laureatum.*

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. . . . Cyzicenorum in Helleponto. *Templum octo columnarum. Medii moduli.*

CV.

CV.

ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΛΙΚΙΝ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. *Imperator Caesar Publius Licinius Gallienus.* Caput ejus laureatum.

CAMIΩΝ. *Samiorum.* Nota insula, & urbs ad Ioniæ littus. Mulier succincta gradiens, d. elevata, s. clypeum; pedem proræ navis imponit. Similem magni potius, quam medii moduli numum sub Salonina quidem exhibet **VAILLANTIVS** non item sub Gallieno.

CVI.

CEΠΤ. ΖΗΝΟΒΙΑ. ΖΕΒ. *Σεπτίμια Ζηνόβια Σεβαστή Septimia Zenobia Augusta.* Caput ejusdem.

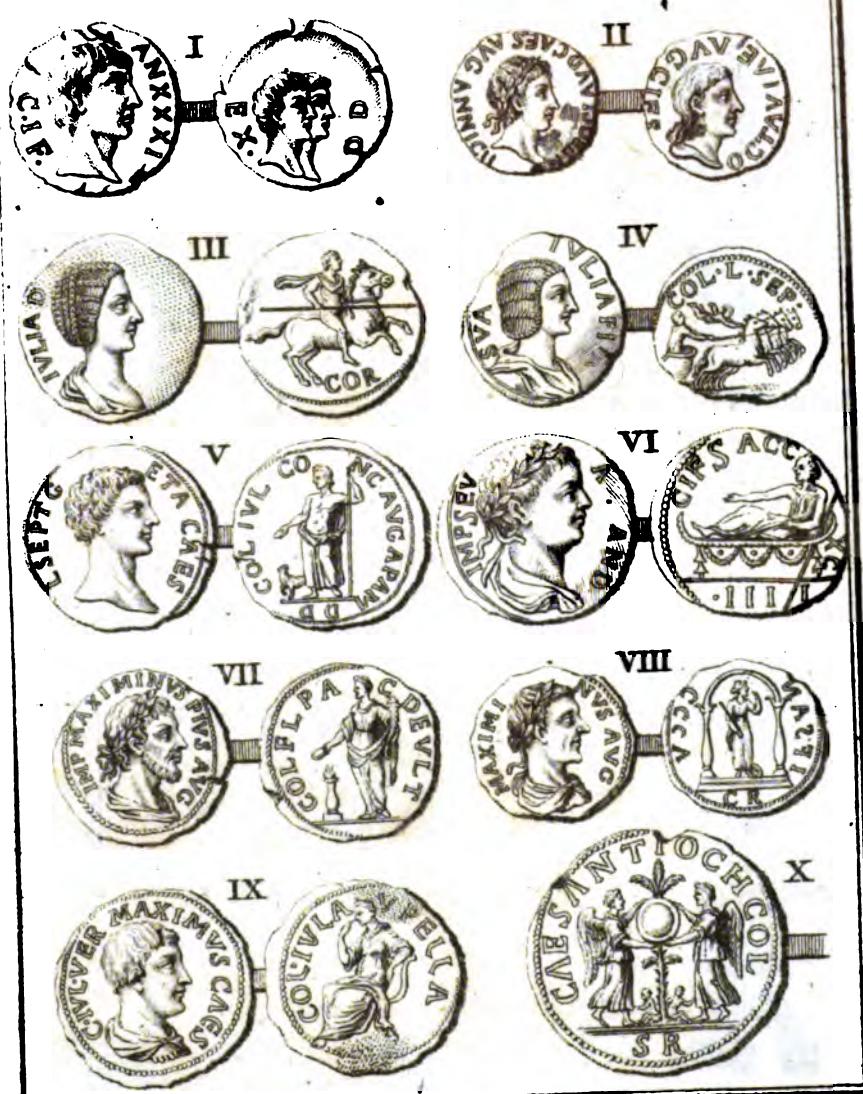
L. E. Anno quinto. Figura muliebris stans, s. thuribulum tenet, dextram demittit ad aram adpositam, velut eidem thus impositura. *Medii moduli, Agyptio numo similis fabrica.*

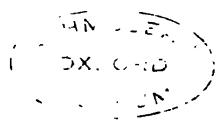
Zenobia Odenathi, Palmyreni principis, & deinde imperatoris uxor, imperavit pro, vel cum filiis Herenniano & Timolao; ab Aureliano augusto victa, & in triumphum ducta est: teste **TREBELLIO POLLIONE, EVTROPIO Lib. IX.** Ejus numi sunt insignis raritatis: nec nisi tres adferre potuit **BANDVRIVS**; noster ab his tribus typo diversus est.

F I N I S.

Tab. I.

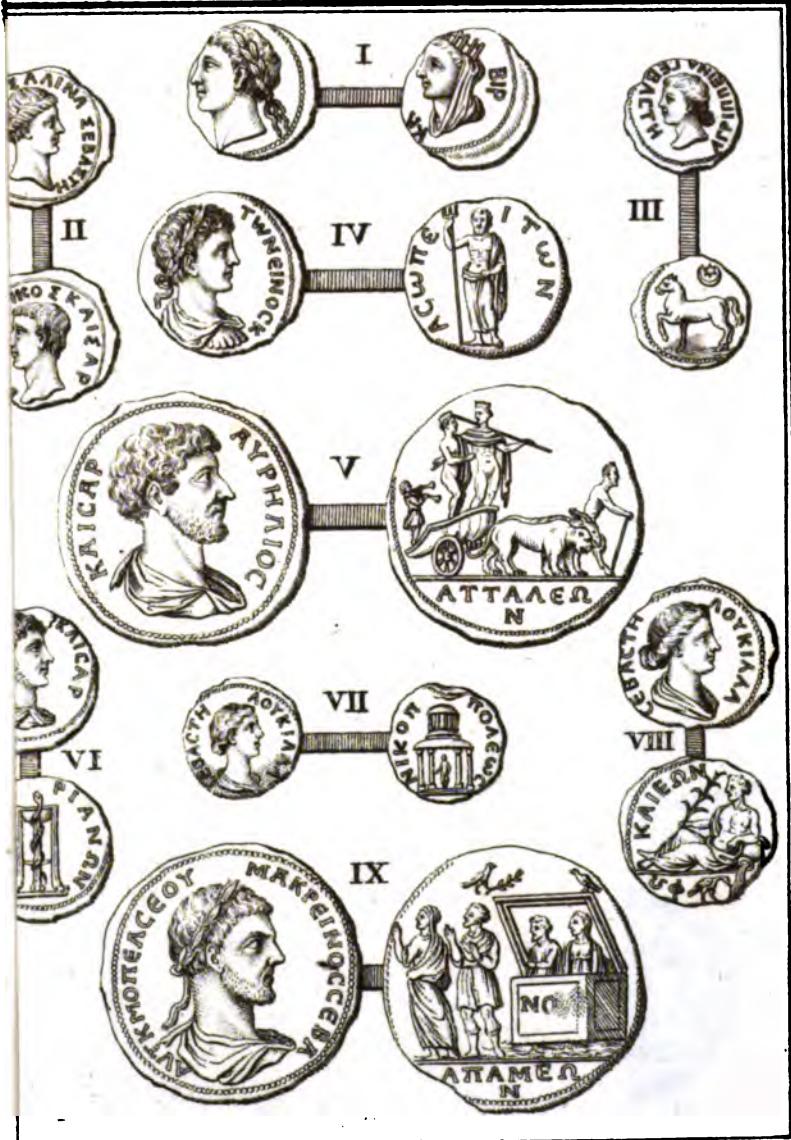

Tab. II.

Tab. III.

Tab. IV.

